

MIERCURI, 18 FEBRUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 3 p.m.)

1. Reluarea sesiunii

Președinte. –Declar reluată sesiunea Parlamentului European suspendată joi, 5 februarie 2009.

2. Declarațiile Președinției

Președinte. –Doamnelor și domnilor, cu două săptămâni în urmă, un inginer polonez, Piotr Stańczak, care a fost ținut ostatic de către teroriști în Pakistan începând din septembrie anul trecut, a fost ucis de aceștia. În numele Parlamentului European, aș dori să îmi exprim indignarea profundă față de asasinarea brutală a unui om nevinovat, cetățean polonez și cetățean al Uniunii Europene. Parlamentul European condamnă în termenii cei mai duri acest act criminal. Am dori să adresăm familiei victimei și tuturor rudelor sale cele mai sincere sentimente de compasiune și condoleanțe.

Terorismul reprezintă un atac direct asupra libertății, drepturilor umane și democrației. Terorismul reprezintă o încercare prin care se urmărește atingerea obiectivelor prin violență oarbă și distrugere a valorilor noastre comune. Acesta reprezintă unul dintre cele mai mari pericole la adresa securității și stabilității comunității internaționale. Terorismul reprezintă o crimă pe care nu o putem accepta sub nicio formă.

Doamnelor și domnilor, în limba maternă a inginerului ucis, aș dori să spun „*Niech spoczywa w wiecznym pokoju*” [Să se odihnească în pace].

În memoria lui Piotr Stańczak, v-aș ruga acum să vă ridicați pentru a ține un moment de reculegere.

(Deputații s-au ridicat și au ținut un minut de reculegere)

Doamnelor și domnilor, incendiile forestiere din Australia au condus, în ultimele zile, la pierderi tragice de vieți umane. Considerate drept cele mai devastatoare incendii forestiere din istoria Australiei, acestea au provocat multe victime în circumstanțe teribile. Am fost îngroziți cu toții de puterea distrugătoare a acestui dezastru natural și de consecințele sale înfiorătoare. I-am trimis o scrisoare prim-ministrului australian pentru a-i transmite sincera compasiune din partea Parlamentului European. În numele Parlamentului European, în sesiunea plenară de astăzi, aș dori să exprim din nou solidaritatea noastră cu Australia, cu cetățenii și autoritățile acesteia în aceste momente de tristețe.

Săptămâna viitoare, o delegație a Parlamentului se va deplasa în Australia pentru a transmite personal condoleanțele noastre. Cu toate acestea, aș dori să folosesc această ocazie pentru a transmite cele mai sincere sentimente de compasiune și condoleanțe familiilor tuturor celor care și-au pierdut viața. Suntem alături de dumneavoastră.

Doamnelor și domnilor, primim din nou vești îngrijorătoare din Republica Islamică Iran. Șapte lideri ai comunității religioase Bahá'í au fost arestați în luna mai 2008. Timp de opt luni de zile, aceștia nu au avut acces la asistență juridică. Cei șapte lideri ai comunității religioase Bahá'í urmează să fie judecați săptămâna aceasta, fără a avea parte de un proces echitabil care să respecte normele statului de drept. Câștigătoarea premiului Nobel și avocata iraniană Shirin Ebadi, care era dispusă să preia apărarea liderilor aflați în închisoare, a fost ea însăși ținta amenințărilor cu moartea.

Parlamentul European solicită încă o dată autorităților iraniene, în modul cel mai insistent, să respecte drepturile umane și drepturile minorităților religioase și să reexamineze rechizitoriile împotriva celor șapte lideri ai comunității Bahá'í – Fariba Kamalabadi, Jamaloddin Khanjani, Afif Naeimi, Saeid Rasaie, Mahvash Sabet, Behrouz Tavakkoli și Vahid Tizfahm. Acești oameni, care au fost arestați doar în baza credinței lor, ar trebui eliberați imediat.

(Aplauze)

Doamnelor și domnilor, în ziua de vineri, 13 februarie 2009, colegul nostru spaniol, dl Herrero, a fost arestat de către autoritățile venezuelane în capitala Caracas, fiind ulterior expulzat din Venezuela, ca urmare a declarațiilor făcute în mass-media cu privire la guvernul venezuelan. Dl Herrero se afla în Venezuela în calitate de membru al delegației oficiale a Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democrațiilor Europeni, delegație care a fost invitată de un partid de opoziție să monitorizeze referendumul constituțional. Pentru a-l aresta, poliția a intrat forțat în camera sa de hotel, după care acesta a fost îmbarcat la bordul unui avion cu destinația Brazilia, fără o explicație oficială și fără a i se permite să își strângă lucrurile personale. Considerăm că această acțiune este inacceptabilă!

În numele Parlamentului European protestez, în mod vehement, față de acest mod de a proceda. Condamn, în mod insistent, acest incident care constituie o încălcare a drepturilor umane și o denigrare a instituției democratice a Parlamentului European.

(Aplauze)

Giles Chichester (PPE-DE). – Dle președinte, în calitatea mea de președinte al delegației Parlamentului pentru relațiile cu Australia și Noua Zeelandă, îmi exprim consensul deplin cu declarația dumneavoastră, pentru care vă mulțumesc. Aștept cu nerăbdare să transmit acel mesaj săptămâna viitoare în Australia.

Președinte. – Vă mulțumesc foarte mult, dle Chichester.

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

4. Cursul dat unei cereri de apărare a imunității: consultați procesul-verbal

5. Verificarea prerogativelor: consultați procesul-verbal

6. Interpretarea Regulamentului de procedură: consultați procesul-verbal

7. Rectificare (articolul 204a din Regulamentul de procedură): consultați procesul-verbal

8. Declarații scrise caduce: consultați procesul-verbal

9. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

10. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

11. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

12. Continuări ale avizelor și rezoluțiilor Parlamentului: a se vedea procesul-verbal

13. Ordinea lucrărilor

Președinte. –Proiectul final al ordinii de zi pentru această ședință, aprobat de Conferința președinților în cadrul reuniunii de marți, 5 februarie 2009, în conformitate cu articolele 130 și 131 din Regulamentul de procedură PE, a fost transmis. Au fost propuse următoarele modificări:

Miercuri:

Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democrațiilor Europeni a solicitat ca raportul Reul privind soluții posibile la dificultățile legate de aprovizionarea cu petrol să fie amânat pentru perioada de sesiune următoare.

Herbert Reul, în numele grupului PPE-DE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am dezbătut pe larg această moțiune în comisie și am ajuns la o decizie sprijinită de o largă majoritate, însă ieri și astăzi a

existat o avalanșă de sfaturi și sugestii care au fost formulate, în primul rând, datorită faptului că alte comisii au adăugat alte teme la discuție.

Mi se pare că ar fi idee bună să nu se ia nicio decizie astăzi, și, în schimb, să amânăm acest lucru până la o dată ulterioară pentru a găsi o soluție pe care Parlamentul să o poată sprijini. Prin urmare, solicit ca astăzi să se adopte această amânare. Vă mulțumesc.

Hannes Swoboda, în numele grupului PSE. – (DE) Dle președinte, am depus două propuneri, și este probabil ca niciuna să nu atingă o largă majoritate în această cameră. Prin urmare, doresc, să sprijin această moțiune.

Dle președinte, cu permisiunea dumneavoastră, vom sprijini, de asemenea, amânarea raportului Berman. În cazul în care această moțiune va fi respinsă datorită întârzierii sale temporale, aș dori să menționez că mâine vom sprijini amânarea votării acestui raport. Vă mulțumesc.

Președintele. – Vă mulțumesc foarte mult, dle Swoboda.

Dorește cineva să se opună propunerii?

Claude Turmes, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, din care fac parte, a depus o propunere care este sprijinită de Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și de mulți membri ai Grupului Socialist din Parlamentul European. Prin urmare, cred, că motivul pentru care dl Reul solicită o amânare este teama că se află într-o poziție minoritară.

Mi se pare puțin ciudat ca, după o dezbateră atât de lungă și dificilă, să se solicite o nouă amânare. Suntem, așadar, împotriva amânării.

Președinte. – Doamnelor și domnilor, ați ascultat care este contextul politic. De asemenea, ați ascultat declarația dlui Swoboda. Decizia va fi luată mâine.

(Parlamentul adoptă propunerea din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democraților Europeni.)

Vom vota propunerea dlui Swoboda mâine. V-aș ruga să vă amintiți acest lucru astăzi, în timpul votării.

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată cu aceste modificări)⁽¹⁾

14. Rolul Uniunii Europene în Orientul Mijlociu (dezbateră)

Președinte. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Înalțului Reprezentant pentru politică externă și de securitate comună și declarația Comisiei cu privire la rolul Uniunii Europene în Orientul Mijlociu. Am plăcerea de a-i ura bun venit Înalțului Reprezentant Javier Solana, și de a-l invita să ia cuvântul.

Javier Solana, Înalț Reprezentant pentru politică externă și de securitate comună. – Dle președinte, este prima oară când mă prezint în fața dumneavoastră în acest an, 2009. Îmi face o deosebită plăcere să mă aflu aici și sper că buna cooperare pe care am avut-o în trecut va continua și anul acesta.

Războiul din Gaza s-a terminat în urmă cu o lună, la 18 ianuarie, însă parcă s-ar fi terminat ieri, și cred că îmi dați dreptate când spun acest lucru. Suferințele și distrugerile au fost imense și ne-au lăsat tuturor un gust amar. Situația umanitară în prezent rămâne dramatică. Trebuie să găsim soluții urgente pentru a permite intrarea ajutoarelor și a reduce suferințele poporului.

În același timp, trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a pune capăt conflictului dintre israelieni și palestinieni, precum și dintre Israel și lumea arabă. În realitate, parametrii soluției sunt bine cunoscuți, și au fost cunoscuți de multă vreme. Ceea ce contează acum este voința politică de a pune în aplicare această soluție în rândul israelienilor și al palestinienilor, al arabilor și al comunității internaționale.

Vocația europeană pentru pace în Orientul Mijlociu este la fel de puternică ca întotdeauna. Ne-am asumat angajamentul total privind crearea unui stat palestinian viabil și independent, care să existe alături de Israel. Acesta este nucleul politicii noastre în Orientul Mijlociu. Acesta este obiectivul strategic al tuturor acțiunilor noastre. Vom acorda sprijin ferm tuturor celor care doresc o soluție pacifică pentru numeroasele dificultăți din întreg Orientul Mijlociu.

⁽¹⁾ Pentru modificări suplimentare privind ordinea lucrărilor, vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Această cameră, Parlamentul, realizează cât de dificilă și de nerezolvată ar putea părea situația. De prea multe ori, această regiune a fost marcată de perioade de violență, ascensiune a extremismului și privațiuni economice. În același timp, condițiile colaborării dintre Europa și America în vederea unui acord de pace în Orientul Mijlociu sunt, probabil, mai bune ca oricând. Tocmai am revenit de la Washington, unde am avut discuții pozitive cu toți reprezentanții administrației Obama. Am primit asigurări din partea acestora cu privire la faptul că angajamentul ferm care a fost exprimat este o realitate. Suntem pregătiți și dispuși să colaborăm cu aceștia în vederea rezolvării cu succes a acestui conflict.

Cred că numirea senatorului Mitchell, ca trimis special al SUA, a reînviat speranța populației din Orientul Mijlociu și a prietenilor acesteia. Îl cunoaștem. Am colaborat cu dumnealui. Am avut privilegiul de a lucra împreună în 2001 la celebrul raport, și chiar recent am avut șansa de a lucra cu acesta în regiune.

Sper foarte mult că aceste schimbări vor permite o nouă abordare, care să ofere părților un rol mai amplu în gestionarea propriilor probleme. Știm că soluțiile și propunerile ar trebui să fie inspirate la nivel local. Cu toate acestea, în același timp, este în continuare esențial un angajament internațional mai profund.

De aceea, inițiativa arabă de pace este atât de importantă. Această inițiativă este expresia colectivă a modului în care lumea arabă ar putea contribui la încetarea conflictului cu Israelul. Este soluția acesteia la problema care a provocat încetinirea dezvoltării și integrării sale în lumea noastră globală. Inițiativa rămâne și ar trebui să rămână pe masa discuțiilor.

Tocmai au avut loc alegeri importante în Israel. Desigur, poporul israelian, liderii politici ai acestuia sunt cei care vor decide componența noului guvern. În ceea ce ne privește, sperăm că noul premier și noul guvern vor fi interlocutori solizi în cadrul discuțiilor de pace.

Este de la sine înțeles că același lucru este valabil și pentru palestinieni. Aceștia trebuie, de asemenea, să își facă ordine în propria casă, inclusiv prin reconciliere. După cum se știe, încurajăm puternic reconcilierea intrapalestiniană sub președintele Abbas și toate eforturile depuse de Egipt și Liga Arabă în acest sens. Aceasta este o condiție esențială pentru pace, stabilitate și dezvoltare.

După cum am precizat, știu că Parlamentul și-a exprimat profunda îngrijorare față de criza din Gaza, la fel ca noi toți, de altfel. Permiteți-mi să profit de această ocazie pentru a evidenția unele din cele mai importante eforturi internaționale, orientate spre încercarea de a pune capăt violenței și a remedia situația disperată a populației civile.

Rolul Egiptului în rezolvarea situației din Gaza și, bineînțeles, a situației palestinienilor, rămâne esențial. Sperăm că eforturile acestora vor conduce cât mai curând la încetarea durabilă și permanentă a focului, la deschiderea punctelor de trecere pentru bunuri și persoane și la încheierea unui acord intrapalestinian. În lipsa acestui lucru, reconstrucția Gazei va fi dificilă, ca să nu spun imposibilă.

Așteptăm cu nerăbdare să salutăm declarațiile pozitive privind încetarea focului. Cu două zile în urmă, au avut loc reuniuni pozitive, și sperăm că acestea vor continua în prezent și în viitor, pentru ca încetarea focului să poată fi declarată în mod neîntârziat. După cum știți, Egiptul va găzdui o conferință importantă pe tema reconstrucției la 2 martie și așteptăm ca întreaga comunitate internațională să își asume un angajament cu această ocazie. Uniunea Europeană și-a îndeplinit, de asemenea, rolul. Ne-am exprimat fără întârziere disponibilitatea de a contribui, în mod concret, la o încetare durabilă a focului. De asemenea, ne-am declarat pregătiți pentru a retrimite observatorii noștri la punctul de trecere a frontierei Rafah, în baza acordului semnat în 2005. Suntem pregătiți să acționăm la Rafah sau la oricare alt punct de trecere unde este nevoie de ajutor.

Mai multe țări europene au anunțat, de asemenea, că sunt dispuse să sprijine interzicerea traficului ilegal, în special a contrabandei cu arme, în Gaza. Activitățile întreprinse de Parlamentul European ca răspuns la criză au fost semnificative și reprezintă o parte esențială a reacției generale a Uniunii Europene la criză.

În ceea ce privește Națiunile Unite, UNRWA (Agenția ONU de ajutor și lucrări pentru refugiații palestinieni din Orientul Apropiat) merită aprecieri călduroase pentru activitatea și perseverența sa, iar UE va continua să o sprijine în toate eforturile sale.

Cu toate acestea, este clar că nicio țară sau organizație nu poate rezolva conflictele din Orientul Mijlociu în mod unilateral. Însăși natura dificultăților impune soluții multilaterale. Cvartetul va avea un rol esențial în lunile următoare. Noua administrație SUA, cu care vom coopera, și-a confirmat deja intenția de a se baza pe deplin pe activitatea Cvartetului.

Evenimentele teribile din Gaza ar trebui să ne forțeze, de asemenea, să adoptăm o abordare mai strategică și pe termen lung asupra acesteia. Fâșia Gaza constituie o parte integrantă a teritoriului palestinian ocupat în 1967, și, fără nicio îndoială, va face parte din statul palestinian. Gaza trebuie să devină viabilă din punct de vedere economic și politic. Gaza trebuie să devină o parte a soluției politice.

Prioritatea imediată rămâne obținerea încetării durabile și pe deplin respectate a focului și permiterea nestânjenită a livrării de ajutoare umanitare. Trebuie să se deschidă punctele de trecere pentru asistența umanitară, pentru circulația mărfurilor și a persoanelor, în mod periodic și previzibil.

După cum știți, consecințele diplomatice ale conflictului din Gaza la nivel regional au fost deosebit de semnificative: negocierile indirecte dintre Siria și Israel au fost suspendate; Mauritania și Qatar au suspendat relațiile cu Israel; a existat amenințarea privind retragerea inițiativei arabe de pace.

Divergențele dintre statele arabe, după cum știți, s-au adâncit. În lipsa unității lumii arabe, va fi foarte dificil să se realizeze progrese în procesul de pace din Gaza și din Orientul Mijlociu. Pacea în Orientul Mijlociu depinde de unitatea lumii arabe. Viitorul summit al Ligii Arabe va fi esențial pentru restaurarea unității dintre statele arabe, în special, sub egida inițiativei arabe de pace.

În lunile următoare, vor avea loc, de asemenea, alegeri în Iran și Liban. La 12 iunie, iranienii vor alege un nou președinte. Ne-am declarat, în repetate rânduri, respectul profund pentru Iran și dorința noastră de a stabili relații complet diferite cu această țară. Acest lucru este, în mod clar, în interesul tuturor, însă pentru a reuși este nevoie de încredere, iar încrederea trebuie restabilită.

Aș dori să închei precizând faptul că anul 2009 va fi decisiv pentru Orientul Mijlociu. Acesta ar putea fi un moment de răscruce. Putem alege să continuăm aceleași politici în același mod, știind că acestea vor conduce la aceleași rezultate, cele pe care le cunoaștem astăzi. Pe de altă parte, putem încerca să acționăm cu energie și hotărâre, pentru a adapta politicile noastre, precum și modul de abordare, în vederea obținerii de rezultate.

Fără nicio îndoială, trebuie să ne ocupăm atât de gestionarea crizei, cât și de rezolvarea conflictului. Cu toate acestea, a sosit timpul să ne concentrăm, în mod decisiv, asupra soluționării conflictului. Aceasta reprezintă singura cale de a pune capăt acestui cerc vicios al morții și al distrugerii.

(Aplauze)

Președinte. –Vă mulțumesc foarte mult, domnule înalt reprezentant. Doamnelor și domnilor, aș dori să aduc în atenția dumneavoastră faptul că duminica viitoare voi conduce, în calitate de președinte al Adunării Parlamentare Euro-mediteraneene, o delegație care se va deplasa în Gaza, Ramallah, Sderot și Ierusalim, pentru o perioadă de două zile și jumătate. Printre alte activități, sunt programate discuții cu președintele Peres și prim-ministrul Olmert în Ierusalim și cu președintele Mahmoud Abbas, liderul Autorității Palestiniene, precum și prim-ministrul Fayyad în Ramallah. În Gaza se vor efectua pregătiri pentru vizita Organizației Națiunilor Unite, care se va desfășura ulterior.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. –Dle președinte, ne aflăm într-un moment de tranziție în Orientul Mijlociu. Cel mai probabil, curând se va forma un nou guvern israelian. Există deja o nouă administrație SUA, care își definește, în prezent, prioritățile politicii externe. În curând, s-ar putea să asistăm la o perioadă de tranziție în teritoriul palestinian ocupat. Prin urmare, schimbările de dinamică pot crea oportunități pentru noi angajamente.

Cu toate acestea, nu se poate nega faptul că recentul conflict a provocat suferințe umane și distrugerii enorme. Drept urmare, procesul de pace din Orientul Mijlociu, trebuie să recunoaștem, este într-o situație deosebit de fragilă. Acest lucru este prea bine cunoscut în această cameră, și mă refer la discuțiile și dezbaterile pe care le-am avut deja aici.

În mod evident, nu am fi dorit să ajungem aici la începutul anului 2009. Însă, dacă dorim ca, într-o bună zi, să existe pace între israelieni și palestinieni, iar singurul mod de a avansa în această direcție este să facem tot ce ne stă în putință pentru reluarea negocierilor. Tragedia umană din Gaza a avut un impact enorm asupra regiunii. M-am întors noaptea trecută dintr-o vizită în Siria și Liban și voi vorbi, desigur, și despre aceasta, însă aș dori, în special, să remarc faptul că ceea ce trebuie să facem este să convingem liderii israelieni de faptul că UE se așteaptă la reafirmarea angajamentului pentru procesul de pace și soluția bistatală.

De asemenea, trebuie să transmitem palestinienilor un mesaj ferm, și anume, că o Autoritate Palestiniană puternică, cu o conducere eficientă a întregului teritoriu palestinian ocupat, este esențială atât pentru

reunificarea Cisiordaniei și a Gazei, cât și pentru reluarea negocierilor de pace. De aceea, Uniunea Europeană sprijină eforturile Egiptului, Turciei și ale altor state pentru atingerea acestui lucru.

Trebuie să ne angajăm într-un efort comun împreună cu noua administrație SUA. În acest scop, săptămâna trecută am avut o convorbire prin telefon cu secretarul de stat, Clinton. Aceasta a căzut de acord asupra necesității obținerii unei încetări durabile a focului și a reluării procesului de pace, ceea ce este absolut esențial. De asemenea, am fost de acord asupra necesității efectuării de către Cvartet a unei analize profunde a acestor chestiuni înainte de sfârșitul lunii. Mă bucur că administrația americană consideră Cvartetul o instituție deosebit de importantă pentru continuarea procesului de pace.

În cele din urmă, trebuie să ne consolidăm angajamentul față de țările din Liga Arabă. Consensul pentru pace este din ce în ce mai redus, nu doar în Israel și în teritoriile palestiniene ocupate, ci și în Liga Arabă, unde se manifestă divergențe îngrijorătoare.

În acest scop, după cum am precizat, tocmai am revenit din Siria și Liban, unde am avut o întrevedere cu președintele Assad în Siria, cu președintele Sleiman în Liban, precum și cu alți parteneri strategici. Conflictul recent a afectat grav negocierile de pace nu doar pe canalul palestinian, ci și pe cel sirian. Am avut, prin urmare, un schimb detaliat de opinii privind procesul de pace. Am reiterat sprijinul puternic al Uniunii Europene pentru inițiativa arabă de pace și am solicitat partenerilor să își respecte angajamentul față de aceasta, întrucât oferă un cadru solid pentru negocierile regionale de pace.

De asemenea, am subliniat decizia istorică luată de Siria și Liban de a stabili relații diplomatice și am solicitat insistent finalizarea tuturor demersurilor în acest proces. În ambele țări am discutat modalități practice prin care Uniunea Europeană ar putea sprijini procesul de reformă. În Liban am reamintit faptul că, în principiu, suntem pregătiți să trimitem o misiune UE de monitorizare electorală și am decis deja că o misiune de explorare ar trebui să se deplaseze acolo imediat.

Uniunea Europeană ca întreg a fost extrem de activă în ultimele săptămâni atât pe plan politic, cât și pe plan practic. Pe frontul politic, de la ultimul raport pe care vi l-am prezentat în ianuarie, am continuat activitatea noastră diplomatică intensă. Ne-am aflat în prima linie în ceea ce privește solicitările privind încetarea focului și am colaborat cu Egiptul și cu alte state pentru a face posibilă o încetare durabilă a focului.

Concluziile Consiliului din ianuarie au indicat că UE dezvoltă un „plan de lucru” pentru o încetare durabilă a focului. Documentul stabilește șase domenii de acțiune, și anume, asistența umanitară, prevenirea contrabandei în Gaza, redeschiderea punctelor de trecere în Gaza, reconstrucția, reconcilierea intrapalestiniană și reluarea procesului de pace.

Se află în curs de desfășurare multe activități extrem de delicate. Pentru a oferi doar o idee despre ritmul activității în care am fost implicați cu toții: de exemplu, am participat la un dineu al copreședinților la Paris, la 15 ianuarie, la întâlnirile din cadrul summitului de la Sharm el-Sheikh și Ierusalim care a avut loc la 18 ianuarie, la reuniunile ministeriale ale UE cu Israelul la 21 ianuarie, precum și la reuniunile cu un grup alcătuit din Egipt, Autoritatea Palestiniană, Iordania și Turcia la 25 ianuarie. În plus, comisarul Louis Michel, responsabil pentru dezvoltare și ajutor umanitar, a efectuat o vizită în Gaza la 24 și 25 ianuarie.

Am stabilit contacte periodice cu colegii din Cvartet. Am avut reuniuni importante în format troica la Moscova. Am avut o convorbire prin telefon cu doamna Clinton; Javier Solana se afla la Washington, și am fost de acord asupra necesității privind reluarea procesului de pace. Continuăm activitatea noastră de monitorizare a „foilor de parcurs” și acordăm sprijin pentru construcția statală, inclusiv în domenii sensibile, precum statul de drept și gestionarea granițelor.

Strategia de acțiune a UE pentru Orientul Mijlociu prevede, de asemenea, acordarea de sprijin UE pentru probleme specifice privind statutul final, precum refugiații și acordurile de securitate, în cazul Ierusalimului.

În termeni practici, prioritatea UE a devenit acordarea de asistență umanitară locuitorilor din Gaza. Comisia a alocat deja 10 milioane EUR practic peste noapte, și alte 32 de milioane EUR au fost acum angajate pentru perioada următoare.

La începutul lunii martie, guvernul egiptean va organiza o conferință internațională în Sharm el-Sheikh, pentru a veni în sprijinul reconstrucției economice palestiniene a Gazei. Noi, reprezentanții Comisiei, vom co-sponsoriza acest eveniment. Sunt încântată că am avut prilejul de a discuta despre angajamentul pe care Comisia urmează să și-l asume față de președinții Comisiei pentru afaceri externe și a Comisiei pentru bugete, într-o etapă inițială, aici, în Parlament, la 2 februarie. Vă mulțumesc din nou pentru sprijin.

Problema în acest moment nu este doar finanțarea, ci accesul, în special în Gaza. Am criticat vehement, atât în mod public, cât și în mod confidențial, închiderea inacceptabilă a punctelor de trecere a frontierei în Gaza. Parlamentul se va alătura astăzi, cu siguranță, solicitării mele reînnoite privind deschiderea completă a punctelor de trecere.

(Aplauze)

Atunci când accesul se va îmbunătăți, și nu am nicio îndoială în acest sens, probabil că va trebui să ne revizuim previziunile financiare. În momentul respectiv, s-ar putea să trebuiască să revin aici pentru a purta noi discuții. Sper că voi putea conta din nou pe sprijinul dumneavoastră.

Onorabili membri, puteți conta pe angajamentul Comisiei și, de asemenea, pe angajamentul meu personal de a face tot ce ne stă în putință pentru restabilirea păcii, cât mai curând posibil, într-una din cele mai instabile zone din lume. Desigur, vom continua strânsa colaborare cu Parlamentul.

(Aplauze)

Joseph Daul, în numele grupului PPE-DE. – (FR) Dle Președinte, dle Vondra, dle Solana, dnă comisar Ferrero Waldner, doamnelor și domnilor, situația din Gaza se înrăutățește în fiecare zi. Populația suferă enorm, Există o lipsă de toate lucrurile necesare.

Datorită embargo-ului impus asupra Gazei, fiecare livrare de ajutor umanitar trebuie să treacă de o cursă cu obstacole. Chiar și atunci când ajunge la destinație, ajutorul umanitar este insuficient pentru a acoperi nevoile de pe teren. Spitalele nu mai pot funcționa în mod corespunzător. Populația nu mai poate primi îngrijiri medicale. Ceea ce se întâmplă, în prezent, în Gaza este o catastrofă umanitară de mari proporții.

Uniunea Europeană joacă deja un rol esențial în regiune. Sprijinul financiar pe care l-a acordat și continuă să-l acorde palestinienilor este considerabil. A depus deja numeroase eforturi pentru a preveni dezastrul umanitar la care asistăm astăzi. În pofida obstacolelor, continuă să acorde ajutor umanitar și asistență populației din Fâșia Gaza. Chiar astăzi, Uniunea Europeană a acordat 41 de milioane EUR Agenției ONU pentru refugiații palestinieni. Așadar, acesta nu este momentul pentru a începe să tăcem.

Pentru mine, mesajul european trebuie să fie clar. Nu putem tolera ca ajutorul umanitar să devină ostacul acestui conflict. Este esențial ca acesta să poată circula liber, fără restricții, iar punctele de control să fie deschise.

Transmitem, de asemenea, o avertizare către Hamas. Incidentele de luna trecută, când Hamas a confiscat ajutorul umanitar distribuit de Agenția ONU în regiune și nu l-a mai restituit, sunt scandaloase, inadmisibile și nu trebuie să se repete. Toate părțile implicate trebuie să anticipeze etapa reconstrucției și să o pregătească, în mod activ, prin evaluarea pagubelor de pe teren și prin elaborarea unui plan pentru redresarea financiară, economică și socială a Fâșiei Gaza. Această redresare este esențială pentru stabilitatea regiunii. Acesta este obiectivul conferinței donatorilor care se va reuni la Sharm el-Sheikh la 2 martie.

Să fim, totuși, clari. Nicio reconstrucție (una în plus) nu poate avea loc până când nu se declară o încetare permanentă a focului. Încetarea focului și a operațiunilor militare din partea Israelului, de asemenea, reprezintă condiții prealabile absolute pentru restabilirea păcii în regiune. Aceasta începe și din partea Hamas – și spun acest lucru cu cea mai mare fermitate – cu încetarea definitivă a lansării de rachete din Gaza către Israel.

Trebuie adoptate toate măsurile pentru a lupta împotriva traficului de arme și muniții prin tunelele care leagă Gaza cu Egiptul. Restabilirea dialogului între toate sectoarele societății palestiniene și reînceperea procesului actual de negociere sunt esențiale. Egiptul, căreia îi revine o responsabilitate specială datorită poziției sale la granița cu Gaza, trebuie să îndeplinească un rol activ în procesul de negociere. Toate eforturile diplomatice viitoare trebuie să ia în considerare acest rol special al Egiptului.

Putem spera să găsim o soluție la conflict numai prin menținerea deschisă a canalelor diplomatice. Invit toate părțile implicate, inclusiv Cvartetul, Liga Arabă și diplomații din statele membre să continue să se angajeze în desfășurarea negocierilor, cu fermitate și determinare.

Martin Schulz, în numele grupului PSE. – (DE) Vă mulțumesc, dle Președinte, doamnelor și domnilor, mesajul dezbaterii noastre nu poate fi decât următorul: nu există o soluție violentă pentru Orientul Mijlociu. Nu există o soluție militară. Nu se rezolvă nimic prin terorism.

Este posibil ca una din părți să obțină un avantaj militar pe termen scurt. Este posibil ca un act terorist să provoace un adevărat haos. Cu toate acestea, experiența demonstrează că fiecare act de violență generează

și mai multă violență, amplificând spirala violenței. Prin urmare, dialogul este esențial, iar acesta este extrem de dificil de realizat în Orientul Mijlociu, mai ales pe fondul incertitudinii, și într-o oarecare măsură, al lipsei de sincronie.

Totuși, există și speranță din partea Statelor Unite. Președintele Obama, Hillary Clinton și echipa acestora oferă un consens și un model orientat spre dialog, ceea ce este complet diferit față de administrația precedentă, care, din fericire, nu mai este la putere. Așadar, există speranță la Washington. Însă, ce se poate spune despre Ierusalim? Declarațiile făcute de Benjamin Netanyahu în timpul campaniei electorale au amenințat, în mod sigur, procesul de pace, iar Avigdor Lieberman reprezintă o altă amenințare clară pentru acest proces în Orientul Mijlociu. Această lipsă de sincronie reprezintă un risc.

Ce se întâmplă în Liban? Ce influență va avea gruparea Hezbollah în viitor? În ce măsură este pregătită să se angajeze într-un dialog constructiv, înainte și după alegerile din Liban? Ce se poate spune despre majoritatea favorabilă Occidentului? Ar putea această majoritate să reacționeze la o victorie în alegeri prin integrarea grupării Hezbollah? Este Hezbollah pregătită pentru o asemenea integrare? Acest lucru depinde, în mod esențial, de persoana care se află la conducere la Teheran. Rezultatul alegerilor în Iran prezintă o importanță fundamentală. Același lucru se poate spune și despre atitudinea grupării Hamas.

Existența unui președinte radical care neagă dreptul Israelului de a exista – precum actualul președinte – sau a unui guvern pregătit pentru discuții, cu o disponibilitate care s-ar extinde de la Teheran până la Beirut, mergând până la Rafah, constituie o chestiune esențială pentru stabilizarea întregii regiuni. Suntem în favoarea unui guvern unitar pentru palestinieni. În lipsa unui astfel de guvern în Palestina, procesul de pace nu poate fi gestionat. Prin urmare, depinde acum de Hamas să demonstreze că are voința și capacitatea de a face parte dintr-un asemenea guvern.

Totuși, condiția preliminară indispensabilă este dialogul cu Hamas, sprijinirea acelor palestinieni care doresc să negocieze cu Hamas, fără ca aceștia să fie obligați să se retragă în defensivă de către un guvern din Ierusalim care urmează o singură politică, aceea a continuării colonizărilor. Ca o paranteză, dacă e adevărat că 163 de hectare au fost acum reamenajate în vederea colonizării, acesta constituie un element de destabilizare, iar asupra acestui aspect trebuie să fim absolut sinceri și fermi cu prietenii noștri din Israel.

În Orientul Mijlociu, totul este interconectat. Nu este posibilă o evaluare separată a elementelor și nu se poate considera că este posibilă rezolvarea unei probleme individuale prin mijloace militare. De aceea, fundamentul tuturor lucrurilor este disponibilitatea pentru dialog. Planul Ligii Arabe, planul de pace al Arabiei Saudite are drept obiectiv încetarea violenței și recunoașterea simultană a dreptului Israelului de a exista. Este un plan ambițios și curajos și trebuie să fie discutat în mod special. Este deja un progres faptul că există persoane în Liga Arabă, în tabăra arabă, care sunt pregătite să participe la o astfel de dezbatere. Lucrul acesta trebuie încurajat. Mijlocul de a realiza aceasta nu este însă prin bombardamente, și așa putea adăuga că modul de a sprijini efortul Uniunii Europene nu este prin distrugerea ulterioară a ceea ce se construiește, indiferent de motivele militare. De aceea, singurul mesaj pe care îl transmitem este că dialogul reprezintă condiția prealabilă.

Domnule Înalt Reprezentant Solana, ați afirmat că vă aflați aici pentru prima oară anul acesta. Probabil că va fi și ultima dumneavoastră vizită înainte de alegerile din iunie. Întrucât dialogul este o condiție *sine qua non* pentru atingerea succesului, aș dori să vă spun, în numele grupului meu, că dumneavoastră sunteți întruchiparea dialogului. Activitatea dumneavoastră merită mai mult decât respect. Aceasta merită multă admirație, mai presus de toate, pentru susținerea dumneavoastră constantă a dialogului. Pentru aceasta, vă asigurăm de sincera noastră apreciere.

(Aplauze)

Președinte. - Vă mulțumesc foarte mult, dle Schulz. Sperăm, desigur – și putem fi cu toții de acord – că dl Solana ne va mai vizita de câteva ori până la sfârșitul acestei legislaturi.

Graham Watson, în numele grupului ALDE. – Dle președinte, cu inimile îndurerate dezbatem încă o dată ceea ce ar putea face Uniunea pentru a atenua suferințele din Orientul Mijlociu.

Dacă luăm în considerare conflictul recent din Gaza, se aplică aceleași fraze bine cunoscute: învinuirea ambelor părți; provocare din partea Hamas; răspuns disproporționat din partea Israelului. Cu toate acestea, în fața escaladării violenței, am reciclat aceste fraze uzate atât de des, încât au pierdut orice urmă de impact pe care o aveau în trecut. Nu putem continua astfel. Desigur, este datoria noastră morală să contribuim la reconstrucția Gazei. Desigur, este logic să solicităm garanții din partea Israelului. Este deja cumplit faptul că

aeroporturile, școlile și sistemele de canalizare au fost distruse; este și mai cumplit să le reconstruim cu bani europeni, știind că este probabil că acestea vor fi din nou distruse.

Este oare posibil și credibil să ne imaginăm că Israelul ne poate asigura că acest lucru nu se va întâmpla? În orice caz, reconstrucția și ajutorul umanitar din partea Uniunii Europene nu vor preveni conflictele viitoare. Avem nevoie de o abordare nouă și pozitivă, împreună cu SUA, dacă este posibil, sau fără SUA, în cazul în care acest lucru nu este posibil.

Violențele de luna trecută și rezultatul alegerilor de luna aceasta au schimbat circumstanțele acestei dezbateri. Hamas și-a consolidat puterea politică, este intact pe plan militar, refuză să recunoască Israelul, iar coaliția care se va forma în Israel va fi mai dură ca niciodată și va refuza categoric să accepte existența unui stat palestinian. Între timp, prăpastia dintre Cisiordania și Gaza se va adânci și mai mult, cu amenințarea unei diviziuni permanente.

Consiliul și Comisia nu au specificat exact care va fi reacția pe care o vor avea în aceste circumstanțe noi, iar președinția cere să se dorească eliminarea acestei chestiuni de pe agenda politică, însă nu ne mai permitem să așteptăm. Având în vedere situația actuală și faptul că Hamas și israelienii refuză dialogul, trebuie să stabilim condiții realizabile pentru a putea negocia cu ambele părți. Izolarea a provocat doar deznădejde.

Este timpul pentru o diplomatie subtilă, dar hotărâtă. În cadrul cărui forum? În cadrul Cvartetului, dle Solana? Poate că da, însă permiteți-ne să admitem mai întâi că eșecurile politice, speranțele spulberate și tendințele extremiste din ultimii șapte ani au ocupat un loc semnificativ în cadrul Cvartetului. Trimisul special al acestuia, Tony Blair, nu a fost niciodată în Gaza. Dacă ar fi fost acolo, ar fi putut vizita zona industrială, unul din proiectele sale interne care vizează crearea de locuri de muncă, care a fost însă distrus luna trecută.

(Aplauze)

Cvartetul trebuie să adopte o nouă abordare, iar, dacă partenerii noștri nu pot face acest pas, atunci ar trebui ca noi să explorăm noi modalități în acest sens.

În sfârșit, putem să ne pregătim pentru viitor numai dacă recunoaștem cinstit ce s-a întâmplat în trecut. Ar trebui să se realizeze o anchetă internațională corectă și voluntară, pentru a investiga presupusele crime de război comise în timpul conflictului din Gaza. Atât UNRWA, cât și comisia noastră parlamentară au prezentat rapoarte cu privire la dovezi alarmante ale unor crime de război, iar acuzațiile sunt într-adevăr grave. În cazul în care Israelul este acuzat pe nedrept, numele său ar trebui reabilitat, însă dacă a comis acele crime, acesta trebuie să-și asume responsabilitatea. Obiectivul nostru este să ajungem la un acord stabil pentru un viitor de pace și prosperitate pentru ambele tabere, în care adversarii să poată deveni din nou parteneri. Totuși, eșecul abordării noastre până în prezent a avut ca rezultat vărsarea de sânge pe teren. Dle Solana, trebuie să fim pionierii unui nou drum spre revenirea la pace, iar Uniunea Europeană, dacă este necesar, trebuie să preia un rol de conducător.

(Aplauze)

Brian Crowley, în numele grupului UEN. – (GA) Dle Președinte, domnule înalt reprezentant și dnă comisar Ferrero Waldner, salut cu entuziasm decizia de astăzi de a oferi ajutor umanitar Fâșiei Gaza. Acest lucru reprezintă, pentru Parlamentul European, un pas în direcția cea bună.

Actuala situație umanitară din Gaza este disperată, iar Uniunea Europeană are datoria de a ajuta.

în numele grupului Multe cuvinte s-au rostit cu privire la nevoia de pace, dialog, înțelegere, moderare – dacă cineva simte nevoia să folosească acest cuvânt – în ceea ce privește reacțiile și contrareacțiile la diferite evenimente. Însă trei aspecte ies în evidență imediat când este vorba despre Orientul Mijlociu.

În primul rând, nu este vorba despre o negociere între egali. Există putere pe de o parte, slăbiciune și diviziune, pe de altă parte. În al doilea rând, nu este o participare egală a unor influențe externe și unei acoperiri externe în mass-media. Una dintre părți beneficiază de protecție pozitivă din partea mass-mediei internaționale și a unor țări; cealaltă parte este stigmatizată cu termenii peiorativi de „terorism” și „reacționar”.

În al treilea rând și cel mai important, în pofida tuturor divergențelor politice, geografice și a disputelor istorice, oamenii de rând sunt cei care continuă să sufere în fiecare zi: femeile, copiii, civilii nevinovați, oameni care nu au nicio legătură cu grupările politice, organizațiile politice sau grupurile paramilitare ori organizațiile teroriste. Aceștia sunt oameni nevinovați prinși în mijlocul focului de rachete, al bombelor și al așa numitului – și îmi vine să râd când aud aceste cuvinte – „bombardament controlat inteligent”. Nu există bombe „inteligente” sau bombe „sigure”. Când aterizează, acestea explodează și ucid oameni.

Avem dovezi ample pentru a demonstra că nu doar rachetele Hamas lansate către Israel au ucis oameni nevinovați, ci că, de o sută de ori mai mult, bombele și gloanțele armatei israeliene au ucis și rănit mii de persoane din Gaza și din teritoriile ocupate. Într-adevăr, avem dovezi de la un cetățean irlandez, John King, care lucrează pentru UNRWA în Gaza, care demonstrează că, după ce autoritățile israeliene au fost informate că bombele acestora aterizau aproape de o clădire a ONU din Gaza unde erau depozitate alimente și combustibil, fiind totodată un refugiu pentru copiii a căror școală fusese bombardată în aceeași zi, bombele au aterizat și mai aproape; iar după ce autoritățile au fost contactate prin telefon pentru a doua oară, bombele au distrus depozitul de combustibil din curtea clădirii ONU.

Poate a fost vorba de neglijență, lipsă de informare sau atac intenționat, însă indiferent de aceste aspecte – poate nu chiar o crimă de război în opinia unora – acesta a fost un atac asupra instituțiilor păcii, umanității și libertății. Pe timp de război, există reguli de angajament, iar anumite lucruri nu sunt permise.

Desigur, trebuie să oferim ajutor și asistență poporului palestinian pentru reconstruirea regiunilor acestuia. Desigur, trebuie să ne asigurăm și să insistăm ca discuțiile să aibă loc, astfel încât să se permită restabilirea păcii, însă pentru acest lucru este necesar ca și noi, aici, în Europa, să facem pași strategici. La fel ca și Martin Schulz, îl felicit pe Javier Solana pentru că urmează acel drum lung și solitar, adresându-se popoarelor cu care nimeni altcineva nu poartă discuții și deschizând ușa dialogului, deoarece, în ultimă instanță, numai dialogul între adversari poate aduce pacea și numai prin pace se pot reconstrui bazele soluției bistatale care va garanta pacea, echitatea, securitatea și justiția în Orientul Mijlociu.

Jill Evans, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle Președinte, am fost membru al delegației PE care s-a deplasat în Gaza săptămâna trecută pentru a vedea distrugerile, iar obiectivul central al rezoluției parlamentului de astăzi este acțiunea umanitară, de care este nevoie cu disperare.

Este vorba despre o criză umanitară reală și cum o vom rezolva cu cea mai mare urgență? 90% din locuitorii Gazei depind de ajutoarele ONU. Acestea nu au legătură cu negocierile. Trebuie să ne asigurăm că ajutoarele ajung la destinație, iar pentru aceasta, ridicarea asediului și deschiderea punctelor de trecere sunt indispensabile. Cum este posibil ca o zonă dens populată de 1,5 milioane de persoane, care a fost bombardată timp de 22 de zile și în care peste 1 000 de persoane au fost ucise să înceapă măcar să se refacă, dacă doar 15 categorii de ajutor umanitar sunt admise: alimente, unele medicamente și saltele? Nu se pot construi casele și birourile fără ciment și sticlă, iar acestea sunt interzise. Nu se pot preda lecții în școli fără hârtie, iar aceasta este interzisă. Nu se pot hrăni oamenii dacă nu se permite accesul mai multor alimente. Nu este vorba de lipsa ajutoarelor, ci de împiedicarea accesului acestora. Trebuie să facem presiuni asupra guvernului israelian pentru a pune capăt blocadei și a deschide punctele de trecere.

Orice evaluare a daunelor provocate în Gaza trebuie să denunțe atacurile intenționate, menite să distrugă infrastructura și economia. Am văzut școli, fabrici, case și spitale atacate în mod intenționat. Încă o dată, am asistat la distrugerea de către Israel a proiectelor finanțate de Uniunea Europeană și, în loc să luăm măsuri concrete, ne petrecem timpul discutând despre îmbunătățirea relațiilor comerciale, deși drepturile omului sunt, în prezent, încălcate, în temeiul acordurilor în vigoare.

Dl Solana a vorbit despre faptul că urmărirea acelorași politici va conduce la același rezultat. Sunt de acord. În 2006, Uniunea Europeană a refuzat să recunoască guvernul palestinian unitar, care includea membri ai Hamas; cu toate acestea, suntem dispuși să recunoaștem noul guvern israelian, care ar putea include membri care resping soluția bistatală și care nu sprijină un stat palestinian.

Ceea ce este esențial acum este că UE trebuie să fie pregătită să colaboreze și să recunoască guvernul interimar palestinian de coaliție, care ar trebui să fie rezultatul discuțiilor de la Cairo din următoarele săptămâni, și trebuie să își afirme, în mod clar intențiile, la nivelul comunității internaționale. Trebuie să sprijinim procesul de reconciliere din Palestina, acesta fiind necesar pentru găsirea unei soluții pe termen lung, ceea ce înseamnă că va trebui să ne asigurăm că nu se vor repeta greșelile din trecut.

(Aplauze)

Francis Wurtz, în numele Grupului GUE/NGL. – (FR) Dle Președinte, dle înalt reprezentant, dnă comisar, după ce i-am ascultat, cu aproape o lună în urmă, pe copiii din Gaza povestind, în mijlocul ruinelor casei lor, cum au tremurat sub ploaia de bombe, sau cum au descris părinții acestora infernul celor 22 de zile și nopți care le vor marca pentru totdeauna viețile și memoria generațiilor viitoare, nu m-am simțit mândru de Europa.

M-am gândit la unii conducători ai statelor noastre membre, la toți cei care vor fi judecați de istorie pentru lipsa lor de curaj politic, pentru ocaziile pierdute, pentru lipsa de viziune. Mi-am pus următoarea întrebare: până la ce extreme trebuie să împingă liderii israelieni lipsa de umanitate față de palestinieni și disprețul lor față de legi și valorile cele mai esențiale, pentru ca principalii lideri politici europeni să îndrăznească să ridice un deget și să spună „Opriți-vă!”?

Persoanele care se consideră prieteni ai Israelului pentru a justifica impunitatea și complezența fără limite față de cei aflați acum la putere ar trebui să mediteze asupra cuvintelor marelui scriitor israelian David Grossman, pe care doresc să-l citez: „Pe fondul exacerbării naționalismului care domină Israelul, ar fi bine să nu pierdem din vedere faptul că, în cele din urmă, ultima operațiune militară în Gaza nu este altceva decât o nouă etapă pe un drum pavat cu foc, violență și ură. Un drum marcat uneori de victorii, alteori de înfrângeri, dar care conduce în mod inevitabil la ruină.”

Sau ace știa ar trebui să se întrebe același lucru ca Shlomo Sand, celebrul istoric israelian, pe care îl citez, de asemenea: „Am semănat dezolare. Am dovedit că nu cunoaștem limite morale. Oare am consolidat tabăra păcii printre palestinieni?” Și acesta continuă: „Israelul îi împinge pe palestinieni la disperare.”

Timp de 20 de ani, Yasser Arafat și Autoritatea Palestiniană au recunoscut statul Israel fără a fi câștigat nimic în schimb. Israel a refuzat oferta Ligii Arabe în 2002, stimați colegi! Toată lumea vorbește despre Liga Arabă și despre proiectul de pace al Ligii Arabe. Acesta există de șapte ani. Ce a făcut Europa pentru a profita de această ocazie?

Revin, prin urmare, la Shlomo Sand: „Israelul a refuzat în 2002 oferta Ligii Arabe privind recunoașterea deplină a Israelului cu frontierele de dinainte de 1967.” Istoricul israelian concludă astfel: „Israel va face pace doar dacă se vor exercita presiuni asupra politicilor sale.”

De aici rezultă o întrebare, dle Înalt Reprezentant, deoarece nu ați făcut nici o referire la tema dreptului internațional. Ce presiuni este pregătită să exercite Uniunea asupra Israelului în ceea ce privește atât Gaza, cât și Cisiordania, inclusiv Ierusalim, pentru a aminti liderilor actuali și viitori ai acestuia că statutul de membru al comunității internaționale, în general, și parteneriatul privilegiat cu Uniunea Europeană, în special, au un preț, și că nu există loc pentru ocupația militară, nici crime de război și nici o politică îndreptată, în fiecare zi, din ce în ce mai mult spre divorțul dintre Europa și lumea arabo-musulmană?

Aș dori ca, în calitate de european, să nu pun speranța schimbării politicii față de Orientul Mijlociu doar în mâinile ocupantului Casei Albe. Mi-ar plăcea să cred încă într-o reînviere a Europei.

(Aplauze)

Kathy Sinnott, (IND/DEM). – Dle Președinte, dezbatem astăzi o rezoluție privind ajutorul umanitar. Înainte de a-mi aduce contribuția, aș dori să evidențiez faptul că nu vorbesc în numele grupului IND/DEM, întrucât acesta nu are o poziție cu privire la acest subiect. În schimb, vorbesc în calitate de deputat în PE, în numele meu și al poporului meu.

Marea majoritate a locuitorilor din Gaza depinde de ajutorul umanitar pentru a supraviețui - alimente, apă, adăpost, haine și, în special, medicamente. Populația a fost sub asediu pentru o perioadă îndelungată. Toate punctele de trecere au fost închise timp de 18 luni, iar acum, datorită teribilei agresiuni recente care s-a abătut asupra locuitorilor Gazei, aceștia sunt și mai disperați. Întrucât asediul nu a fost ridicat și punctele de trecere sunt încă închise, este foarte dificil ca oamenii să primească ajutoare de primă necesitate.

Observ, în considerentul E al acestei rezoluții, că noi, europenii, ne facem complimente pentru eforturile de ajutor umanitar. Dumneavoastră, dnă comisar, ați vorbit despre eforturile politice pe care le depuneți, dar oare merităm aceste aprecieri pozitive? Comerțul dintre Israel și UE atinge cifra de 27 de miliarde EUR anual. Dacă am dori într-adevăr să acționăm în Gaza, am valorifica puterea oferită de acest comerț, prin impunerea de sancțiuni economice. Refuzul nostru de a lua o astfel de măsură, chiar în plin bombardament în luna ianuarie, a arătat că preferăm păstrarea status quo-lui actual, iar contribuția noastră cu ajutor umanitar este, probabil, sclava conștiinței noastre. Nu numai că nu suntem dispuși să riscăm tulburarea pieței favorabile pentru a pune capăt nedreptății în Gaza, dar nu am fost dispuși până acum să reziliem sau măcar să suspendăm acordul UE-Israel.

Îndrăgesc foarte mult poporul ebraic. La facultate am avut posibilitatea de a studia mai multe cursuri despre istoria și literatura acestuia predate de un rabin. Totuși, prietenia nu înseamnă trecere cu vederea, ci voința de a fi cinstit. În realitate, ținând seama de demonstrațiile care au avut loc în marile orașe din Israel, există mulți cetățeni israelieni care se opun deschis acțiunii guvernului.

Revin la urgența ajutorului umanitar: este importantă reconstruirea infrastructurii materiale, însă este de înțeles atitudinea reticentă a agențiilor de a reconstrui, din moment ce se pare că un regim și mai amenințător a preluat puterea în Israel. Cu toate acestea, reconstruirea infrastructurii umane nu poate fi amânată. Trebuie să introducem provizii în Gaza. Aș dori să subliniez faptul că anumite arme deosebit de brutale folosite în ianuarie au lăsat multe persoane mutilate și cu arsuri cumplite. Eu însămi știu ce înseamnă ca un copil sănătos să fie afectat de un handicap.

Trebuie să acordăm ajutoare - medicale și educative - miilor de persoane, mai ales copii care, de la Anul Nou, au devenit handicapați pe viață. Pe măsură ce îi ajutăm, trebuie să înregistrăm mărturiile lor, pentru a începe să strângem dovezi privind atacurile intenționate și posibilele crime de război.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, rolul de mediator între Israel și Palestina nu poate fi îndeplinit sub nicio formă de Europa și cu atât mai puțin de către Înaltul Reprezentant pentru politica externă Javier Solana, fost Secretar-General al ONU. Cel mult, aceștia vor participa la finanțarea reconstrucției Fâșiei Gaza, astfel cum procedează în prezent în Kosovo, Liban sau Afganistan.

SUA și Israelul lansează bombe, iar Europa finanțează reconstrucția. Astfel se împart sarcinile între aliați. Dimpotrivă, cei care provoacă daune ar trebui să plătească. Egiptul ocupă un loc central în discuțiile de pace privind obținerea unei încetări durabile a focului cu Hamas. Cu toate acestea, dificultățile sunt enorme, în măsura în care noul guvern israelian, sub presiunea celei de-a treia persoane, Liebermann, liderul extremei drepte, care este acceptată în mod democratic acolo, riscă să asiste la o complicare deosebită a misiunii sale în timpul acestei negocieri. Într-adevăr, Netanyahu, care este prezentat ca viitor prim-ministru, s-a opus dintotdeauna unui armistițiu cu Hamas.

O altă dificultate este că Autoritatea Palestiniană condusă de Mahmoud Abbas a devenit în Cisiordania un fel de protectorat internațional a cărui legitimitate în rândul populației s-a diminuat puternic.

Ultimul element de care trebuie să ținem seama este faptul că, datorită expansiunii coloniilor israeliene, care a fost neîntreruptă din 1967, crearea unui stat palestinian în Cisiordania devine deosebit de delicată. În prezent, mingea se află în terenul israelian, însă vor accepta adepții politicii dure din ambele tabere acest armistițiu al Domnului, pe care ambele părți îl doresc fără însă ca acestea să își ofere mijloacele?

Permiteți-mi să adaug o observație cu privire la revenirea Franței în structurile militare integrate ale NATO, care se va dezbate în cadrul raportului Vatanen. Această revenire va implica obligații severe pentru Franța. În realitate, revenim în NATO chiar dacă războiul rece a luat sfârșit încă din 1990. Sarkozy pare să fi uitat de căderea Zidului Berlinului și întoarcerea Rusiei în rândul națiunilor libere. Este necesară consolidarea logicii blocurilor în contextul multipolarizării și ascensiunii țărilor emergente, inclusiv pe plan militar?

În plus, aderarea Franței la structurile integrate va atrage obligația de a suplimenta contingentul din Afganistan, deși acesta cuprinde deja peste 3 300 de soldați pe teren. Cu ce fonduri va fi finanțată această operațiune, din moment ce bugetul pentru apărare va fi în curând redus la mai puțin de 2% din PIB și peste 30 de regimente urmează să fie suprimate?

Paradoxal, ne vom spori participarea financiară pentru a reveni în NATO și, în același timp, ne vom reduce prezența militară în Africa. Apărarea europeană, atât de importantă pentru președintele Sarkozy, va fi, prin urmare, un pilon al Alianței Atlantice. Ar fi suficient să citiți Tratatul de la Lisabona și protocoalele sale adiționale pentru a vă convinge de acest lucru.

Fie că este vorba despre politică externă sau de securitate comună, calea europeană este un drum fără ieșire care nu va conduce decât la o aliniere cu SUA și aliații săi. Respingem această logică a retragerii pe care o respingem în numele suveranității și independenței naționale, și care se bazează, în primul rând, pe forța noastră de disuasiune nucleară autonomă.

Președintele. – Și alți colegi au depășit puțin timpul și trebuie să acordăm același tratament tuturor.

Javier Solana, înalt reprezentant pentru politica externă și de securitate comună. – (ES) Dle președinte, timpul de care dispun este limitat și nu voi putea răspunde tuturor celor care au intervenit în această dezbatere. Permiteți-mi să vă adresez cele mai sincere mulțumiri pentru cuvintele referitoare la persoana și la activitatea mea. Aș dori să vă spun că puteți fi siguri că voi continua să lucrez cu aceeași perseverență, sau chiar mai mult, în cazul în care este posibil, deoarece situația se agravează pe zi ce trece.

Cred că există cinci aspecte asupra cărora s-ar putea obține un consens între toți cei care au luat cuvântul înaintea mea.

În primul rând, aspectele umanitare: problema cea mai urgentă și cea mai importantă este, fără nicio îndoială, cea umanitară. Violența din ultimele zile și săptămâni a scos în evidență lacunele enorme cu privire la ceea ce este necesar pentru a atenua suferințele populației, în special, a cetățenilor din Gaza. Prin urmare, vom face tot ceea ce ne stă în putință pentru a atenua dificultățile vieții cotidiene în Gaza. Fără nicio îndoială, Comisia va face acest lucru, la fel ca și statele membre ale Consiliului; și întreaga comunitate internațională va face acest lucru.

Al doilea aspect, pentru a realiza acest lucru, deschiderea punctelor de trecere dintre Gaza și Israel și dintre Gaza și Egipt este absolut esențială. În plus, acestea trebuie deschise imediat, în mod neîntârziat. Din punctul nostru de vedere, se vor acorda toate ajutoarele necesare acolo unde va fi necesar, iar, în ceea ce privește Rafah, în special, vom fi pregătiți pentru dislocare cât mai curând posibil. Observatorii Uniunii Europene se află deja la fața locului, și sunt disponibili pentru ca în momentul deschiderii frontierei la Rafah să fim pregătiți pentru dislocare.

Al treilea aspect – unul foarte important – este unitatea palestiniană. Stimați membri, cred că este clar că, în aceste momente, nu va exista o soluție fără un început al reconcilierii între palestinieni. Prin urmare, astfel cum s-a menționat în rezoluția ultimului Consiliu Afacerilor Generale, Uniunea Europeană sprijină și va sprijini în continuare eforturile care sunt depuse, atât cele ale președintelui Abbas, cât și cele ale președintelui Mubarak, pentru a avansa pe calea reconcilierii între palestinieni.

Mulți dintre cei care au intervenit au menționat obligațiile pe care ni le-am putea asuma, în funcție existența unui nou guvern de coaliție palestinian. Consider, stimați membri – și vorbesc în nume propriu – că, dacă va exista un guvern de coaliție intrapalestiniană, al cărui obiectiv să fie soluția bistatală, al cărui obiectiv să fie constituirea celor două state pe cale pacifică, un guvern care să dispună de un program de reconstrucție în Gaza și care să încerce să organizeze un proces electoral în 2009, atunci un astfel de guvern ar trebui să primească sprijin din partea Uniunii Europene.

În al patrulea rând, problema Israelului: există două aspecte importante în urma alegerilor. În primul rând, guvernul care a ieșit învingător în alegeri, sau cel care se va forma pe baza majorității rezultate din alegeri are obligația, din punctul nostru de vedere, de a continua procesul de pace. De aceea, indiferent de guvernul care se va forma în urma alegerilor, vom continua să acționăm în această direcție, făcând tot ceea ce ne stă în putință pentru a asigura înființarea acestuia, precum și faptul că acesta lucrează și contribuie la continuarea procesului de pace, depunând toate eforturile pentru ca acest proces să se finalizeze pe parcursul anului 2009.

Al cincilea aspect: în opinia noastră, chestiunea coloniilor este absolut esențială. Cred că ultimele informații cu privire la situația coloniilor în 2008, publicate de guvernul israelian, ar trebui să trezească în noi simțul responsabilității.

Aș dori să precizez că în 2001 am lucrat cu dl Mitchell, senator la vremea respectivă, la celebrul raport care îi poartă numele. Am fost unul din cei patru participanți la acest program. V-aș ruga, stimați membri, să aveți bunăvoința de a citi din nou raportul respectiv, publicat în 2001, întrucât conține afirmații care, din nefericire, sunt valabile și astăzi, de exemplu, în ceea ce privește situația coloniilor. În cazul în care Uniunea Europeană nu este capabilă să încerce să schimbe modul în care coloniile continuă să se extindă, este puțin probabil ca inițiativa oricărui proces de pace să fie credibilă. Prin urmare, subiectul trebuie tratat cu seriozitate. Trebuie să vorbim serios cu prietenii noștri din Israel pentru ca tema coloniilor să fie abordată într-un mod complet diferit.

În sfârșit, dle președinte, stimați membri: Liga Arabă. Unitatea între statele arabe este crucială. Este esențial să colaborăm cu toate statele membre ale Ligii Arabe pentru a ne asigura că inițiativa de pace semnată de aceasta va rămâne în vigoare. Este fundamental ca acest proces de pace să aibă drept rezultat reconcilierea între palestinieni și israelieni, dar și între arabi și Israel. În consecință, acordăm sprijin deplin celor care acționează pentru ca inițiativa de pace să se concretizeze.

Constatăm existența unor divizări profunde în Liga Arabă. Va trebui să facem tot ceea ce ne stă în putință, din punct de vedere diplomatic, pentru a evita adâncirea acestor diferențe și să încurajăm, în schimb, reconstrucția procesului de armonie și cooperare în sânul marii familii arabe.

Dle Președinte, stimați membri, după cum am spus, anul 2009 va fi extrem de important. Va trebui să ne ocupăm în continuare de gestionarea crizei, acordarea de ajutor umanitar, depunerea tuturor eforturilor pentru a obține încetarea focului și pentru a ne asigura că negocierile de pace între Israel și Gaza și între Egipt și Gaza vor avea loc. Cu toate acestea, stimați membri, dacă nu ne schimbăm mentalitatea, dintr-o poziție

de gestionare a crizei într-una puternic orientată spre rezolvarea conflictului, ne vom regăsi în aceeași situație la care, din nefericire, am revenit la începutul anului 2009.

Dle Președinte, sper ca, în cele din urmă, prin cooperarea tuturor, 2009 să fie anul rezolvării reale a acestui conflict enorm care, din nefericire, apasă asupra noastră de prea multă vreme.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. – Dle președinte, am vrut doar să repet că anul trecut am afirmat, în mod clar, că eșecul nu este o opțiune. Cu toții ne-am pus speranțele în procesul de la Annapolis și într-un proces de pace. Din nefericire, incursiunea militară în Gaza în urma lansării de rachete din Gaza în Israel a schimbat termenii ecuației. În momentul de față este clar pentru toți că există o serie de elemente absolut necesare fără de care nu se pot relua negocierile de pace. În orice caz, un lucru este totuși sigur: soluția militară nu este o soluție. În această privință suntem cu toții de acord. Prin urmare, indiferent de preț, va trebui să ne străduim pentru a restabili pacea.

Mulți sunt dispuși să contribuie la aceasta: Uniunea Europeană, comunitatea internațională – Statele Unite ale Americii, ONU sau Rusia – dar și foarte mulți prieteni și colegi arabi. Pot doar să sper că, odată cu formarea noului guvern israelian, toți acești actori vor dori să se reunească pentru a discuta obținerea păcii. Analiza rațională este clară, dar dacă emoțiile vor fi cele care ne vor readuce pe calea cea bună, rămâne de văzut. Să fiți siguri că vom lucra pentru aceasta.

(Aplauze)

Președintele. – O propunere de rezoluție⁽²⁾ pentru încheierea dezbaterii a fost depusă în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterea a fost închisă.

Votarea va avea loc astăzi.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), *în scris*. – (GA) Situația umanitară din Gaza este inacceptabilă. 80% din populație are nevoie de ajutoare alimentare, medicamentele esențiale lipsesc din spitale și mii de tone de ajutor nu pot intra în Gaza deoarece nu se permite accesul unui număr suficient de camioane.

Oamenii din întreaga lume au fost indignați față de răspunsul timid din partea comunității internaționale în momentul uciderii a peste 1 000 de palestinieni – inclusiv peste 300 de copii – în timpul ultimului atac israelian asupra Gazei.

O strategie proactivă și pe termen lung din partea Europei și a noului guvern SUA trebuie să includă dreptul palestinienilor de a avea un stat durabil, bazat pe granițele de dinainte de 1967. Activitățile de colonizare trebuie oprite în teritoriile ocupate, iar zidul apartheid trebuie demolat.

Securitatea Israelului și libertatea statului palestinian trebuie atinse, însă situația în care Israelul folosește securitatea ca pretext pentru a distruge viețile palestinienilor nevinovați trebuie să înceteze. Trebuie să înceapă un veritabil proces de negociere.

UE trebuie să anuleze Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Israel, atât timp cât acesta nu respectă dreptul internațional și dreptul umanitar.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Care ar trebui să fie (sau să nu fie) rolul Uniunii Europene în Orientul Mijlociu? Care sunt principiile pe care ar trebui să le urmeze?

Trebuie să ceară ferm încetarea agresiunii și a blocadei inumane asupra poporului palestinian din Fâșia Gaza și trebuie să se asigure că acestuia i se acordă ajutor umanitar de urgență.

Trebuie să condamne agresiunea brutală, crimele, încălcarea celor mai elementare drepturi ale omului și terorismul de stat comis de Israel împotriva poporului palestinian, care nu poate fi justificat sub nicio formă.

Trebuie să denunțe, în mod neechivoc, faptul că în Palestina există colonizatori și colonizați, agresori și victime, asupritori și asupriți, exploatare și exploatați.

(2) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

Trebuie să suspende Acordul de asociere și orice formă de consolidare a relațiilor bilaterale cu Israelul, precum cele promovate de Consiliul Relațiilor Externe la 8 și 9 decembrie.

Trebuie să ceară respectarea de către Israel a dreptului internațional și a rezoluțiilor ONU, precum și încetarea ocupației, a colonizării, a zidului de separație, a crimelor, arestărilor și nenumăratelor umiliri impuse asupra poporului palestinian.

Trebuie să ceară și să lupte pentru respect față de dreptul inalienabil al poporului palestinian la un stat independent și suveran, cu granițele din 1967 și capitala la Ierusalimul de Est.

În esență, trebuie să înceteze nu fie complice al impunității colonialismului israelian.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris*. – Recentele alegeri din Israel și noua administrație a SUA oferă oportunitatea unui nou început în procesul de pace din Orientul Mijlociu. Cred că UE trebuie să transmită un mesaj clar de susținere a noului cabinet de la Tel Aviv și, totodată, să-și articuleze clar așteptările de la partenerii israelieni, în sensul continuării unor măsuri care să faciliteze o pace durabilă – inclusiv închiderea coloniilor din Cisiordania și suportul ferm pentru soluția bistatală – și evitarea exceselor militare cu repercusiuni umanitare grave.

Abordarea UE față de Orientul Mijlociu trebuie să fie bazată pe câteva principii ferme. În primul rând, o colaborare strânsă cu SUA, fără de care nu putem obține o soluție de durată în regiune. În al doilea rând, abordarea noastră trebuie să vizeze evitarea pe cât posibil a violențelor de ambele părți, condamnarea extremismului palestinian, dar și a măsurilor excesive luate de Israel, și sprijinirea unor soluții de guvernare moderate de ambele părți, în măsură să faciliteze procesul de pace.

Doresc să-mi exprim susținerea față de rezoluția Parlamentului European votată astăzi, care confirmă angajamentul UE față de procesul de reconstrucție din Gaza și pune bazele discuțiilor ce vor avea loc în martie la Cairo cu prilejul conferinței donatorilor internaționali.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris*. – Democrația, pacea și respectarea drepturilor omului sunt valori primordiale ale Uniunii Europene, iar aceasta are rolul și obligația de a le apăra și promova atât în interiorul său, cât și în relația sa cu celelalte state.

Situația populației din Gaza este dramatică și trebuie rezolvată neîntârziat. Încălcarea flagrantă a drepturilor și libertăților omului în această regiune constituie motiv de îngrijorare pentru Uniunea Europeană, atât din perspectiva relațiilor sale cu Israelul, cât și din cea a securității și stabilității în Orientul Mijlociu.

Uniunea Europeană trebuie să ia măsuri urgente de acordare de asistență umanitară populației din regiunea Gaza, iar pe termen mediu și lung trebuie să gândească acțiuni menite să promoveze pacea, securitatea și stabilitatea în zonă.

În acest sens, Uniunea trebuie să depună eforturi diplomatice sporite pentru aplanarea conflictelor și stimularea dialogului și reconcilierii în regiune și, în același timp, să sancționeze ferm și fără echivoc orice atitudine anti-democratică sau de încălcare a drepturilor și libertăților omului.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) *în scris*. – (PL) Pentru a realiza un acord UE-Orientul Mijlociu, prioritatea ar trebui să rămână, deocamdată, încercarea de a readuce stabilitatea și ajutorul, în vederea concretizării programului de pace în Fâșia Gaza.

Uniunea Europeană ar trebui, de asemenea, să facă tot posibilul pentru a pune capăt conflictului în care își pierd viețile cetățeni nevinovați. În plus, eforturile ar trebui orientate spre acordarea de asistență persoanelor, asigurându-se că acestea dispun de mijloacele esențiale de supraviețuire. Locuitorii Fâșiei Gaza își pot acoperi doar 60% din nevoile zilnice de alimente, ceea ce înseamnă că sunt expuși și mai mult riscului de îmbolnăvire și condițiilor dificile. Lipsa apei potabile reprezintă o amenințare la fel de mare precum lipsa produselor alimentare. Cred că este de prisos să menționez și lipsa de îngrijiri medicale sau distrugerea școlilor și instituțiilor publice, care constituie un obstacol semnificativ în calea restabilirii ordinii și a întoarcerii la normalitate.

Ar trebui să ne amintim că, doar atunci când se vor rezolva multe din problemele esențiale ale vieții cotidiene, vom putea să ne concentrăm asupra dezvoltării economice a Orientului Mijlociu și a strânsei cooperări comerciale cu această regiune. Uniunea Europeană are ocazia de a ajuta lumea arabă și toate țările din Orientul Mijlociu să devină o regiune în care domină prosperitatea, lucru care, în schimb, va crea un cadru pentru o cooperare mai strânsă între Orientul Mijlociu și UE.

15. Votare

15.1. Rolul Uniunii Europene în Orientul Mijlociu (vot)

- Înainte de votul asupra alineatului (5):

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Dle Președinte, la începutul alineatului (5), după cuvântul „consideră”, ar trebui adăugată următoarea frază:

„având, printre altele, în vedere Conferința internațională în sprijinul economiei palestinienilor pentru reconstrucția Fâșiei Gaza, care va avea loc la Sharm El Sheikh la 2 martie 2009”.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

- Înainte de votul asupra considerentului F:

Pasqualina Napoletano (PSE). – (IT) Dle Președinte, amendamentul este același. Acesta se referă la organizarea conferinței internaționale pentru sprijinirea economiei palestinienilor, care urmează să aibă loc la Sharm el-Sheikh la 2 martie, și ar trebui adăugat la considerent.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

16. Urări de bun venit

Președinte. – Mi s-a solicitat să urez bun venit unei delegații, aflată în vizită, din regiunea Piemonte. În mod normal, primim delegații doar din partea statelor, însă din moment ce dorim să consolidăm regiunile, vom face o excepție și vom ura bun venit delegației din Piemonte.

17. Explicații privind votul

Explicații scrise privind votul

- Propunerea de rezoluție B6-0100/2009 (Rolul Uniunii Europene în Orientul Mijlociu)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Am votat favorabil Rezoluția Parlamentului European referitoare la rolul Uniunii Europene în Orientul Mijlociu deoarece sunt de acord că trebuie să sprijinim planurile de reconstrucție a Fâșiei Gaza.

Această rezoluție solicită acordarea imediată a unui ajutor umanitar sporit și nerestricționat, măsură ce constituie o datorie morală, și care trebuie să fie furnizat fără nicio condiție sau restricție. Autoritățile israeliene sunt rugate să permită un flux continuu și adecvat de ajutor umanitar, inclusiv toate materialele necesare pentru ca agențiile ONU, precum UNRWA (United Nations Relief and Works Agency) și organizațiile internaționale să-și poată desfășura activitățile și să acopere nevoile populației.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Prin rezoluția PE privind ajutorul umanitar acordat Gazei, Uniunea Europeană, ghidată de principiul egalității de tratament a israelienilor asasini și a palestinienilor rezistenți, se străduiește să ascundă imensa responsabilitate pentru masacrarea poporului palestinian în timpul ucigașei invazii israeliene a Fâșiei Gaza, care s-a soldat cu 1 300 de victime, majoritatea copii, femei și persoane în vârstă, și peste 5 000 de răniți. Ca urmare a distrugerii complete a miilor de locuințe și a infrastructurii sociale, împreună cu izolarea economică totală impusă de Israel, populația palestiniană trăiește, în prezent, în condiții tragice și inumane.

Evitarea oricărei aluzii și condamnări a Israelului și a cauzelor tragice situații a poporului palestinian confirmă, încă o dată, sprijinul UE față de acțiunile criminale ale Israelului în efortul său de a-și spori rolul în escaladarea luptelor interne între imperialiștii din Orientul Mijlociu.

Cea mai stringentă necesitate a eroicului popor palestinian nu este pomana din partea imperialiștilor. Aceasta este întemeierea unui stat palestinian independent și suveran, cu capitala la Ierusalimul de Est, și cu respectarea rezoluției ONU privind granițele din 1967 și a solidarității depline a altor popoare în lupta lor.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Situația din Fâșia Gaza este extrem de gravă, întrucât conflictul actual privează populația civilă de alimente, medicamente și combustibil. Situația este atât de gravă, încât este nevoie de ajutor de urgență din străinătate. Prin urmare, am votat în favoarea rezoluției.

Cu toate acestea, considerăm că este deosebit de regretabil – dar din nefericire deloc surprinzător – faptul că Parlamentul European se folosește din nou de un dezastru pentru a-și consolida poziția, încet, dar sigur.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) După mai mult de 18 luni de la începutul blocadei inumane, cele 22 de zile ale agresiunii brutale a Israelului față de poporul palestinian din Fâșia Gaza au provocat moartea a cel puțin 1 324 de persoane și rănirea a peste 5 000, majoritatea fiind copii. Peste 100 000 de persoane au fost strămutate și peste 15 000 de locuințe au fost distruse. Infrastructura de bază și serviciile publice de bază au fost distruse sau demolate, punând în pericol acoperirea celor mai elementare nevoi ale populației palestinene.

În fața acestei crime șocante, Parlamentul European nu are niciun cuvânt de condamnare pentru Israel.

Fără îndoială că populația Palestinei are nevoie urgentă de ajutor. Fără îndoială că trebuie să recunoaștem suferințele poporului palestinian. Cu toate acestea, este, de asemenea, esențial ca agresorii să fie denunțați și trași la răspundere. În schimb, rezoluția insistă în a deghiza agresiunea Israelului împotriva Fâșiei Gaza, ascunzând-o în spatele termenului „conflict”. Această agresiune face parte din strategia pentru a învinge rezistența legitimă a poporului palestinian împotriva ocupației și pentru a submina condițiile necesare construirii unui stat palestinian.

Uniunea Europeană, care se grăbește mereu să invoce drepturile omului, le „uită” atunci când vine vorba de Israel, care, timp de peste 40 de ani, a colonizat teritoriile palestinene din Cisiordania, Fâșia Gaza și Ierusalimul de Est.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris. – Am votat Rezoluția Parlamentului European din 18 februarie 2009 referitoare la ajutorul umanitar acordat Fâșiei Gaza (B6-0100/2009), deoarece populația civilă are mare nevoie de ajutor, din cauza situației create în această zonă.

Consider că trebuie realizată o evaluare a necesităților populației din Fâșia Gaza, precum și demararea unor planuri de reconstrucție a zonei.

18. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA

Vicepreședinte

19. Raportul anual 2007 privind aspectele principale și opțiunile de bază ale PESC - Strategia europeană de securitate și PESA - Rolul NATO în arhitectura de securitate a UE (dezbateri)

Președinte. - Următorul punct este dezbateri comună privind:

- raportul (A6-0019/2009) întocmit de Jacek Saryusz-Wolski, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitor la raportul anual privind aspectele principale și opțiunile de bază ale Politicii externe și de securitate comună (PESC) în 2007, prezentat Parlamentului European în aplicarea punctului G, alineatul (43) al Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 (2008/2241(INI)),

- raportul (A6-0032/2009) întocmit de Karl von Wogau, în numele Comisiei pentru afaceri externe, privind Strategia europeană de securitate și Politica europeană de securitate și apărare (PESA) (2008/2202(INI)), și

- raportul (A6-0033/2009) întocmit de Ari Vatanen, în numele Comisiei pentru afaceri externe, privind rolul NATO în arhitectura de securitate a UE (2008/2197(INI)).

Doamnelor și domnilor, dacă nu sunteți interesați să urmăriți dezbaterile noastre, raportorul nostru vă invită să părăsiți Camera în liniște și, pentru a păstra demnitatea muncii noastre, vă rugăm să faceți acest lucru.

Jacek Saryusz-Wolski, raportor. - (Franța) Vă mulțumesc, domnule președinte. Într-adevăr, consider că politica externă a Uniunii merită să i se acorde atenție.

raportor. – Domnule președinte, astăzi are loc o dezbateră specială privind trei rapoarte importante referitoare la politica externă, de securitate și de apărare și la relațiile UE-NATO.

Raportul nostru anual privind politica externă și de securitate comună (PESC) a devenit un instrument important, prin intermediul căruia Parlamentul își exprimă punctul de vedere strategic referitor la politica externă a UE. În raportul de anul acesta, am decis să ne concentrăm asupra stabilirii politicii și conturării acesteia. Ne-am concentrat asupra necesității de a stabili un dialog adevărat cu Consiliul privind principalele obiective ale politicii externe și de securitate comună a UE. Am recunoscut faptul că aceasta se află în progres, mai precis faptul că, pentru prima dată, raportul Consiliului face, în mod sistematic, referire la rezoluțiile adoptate de Parlamentul European. Suntem recunoscători: acest lucru reprezintă o adevărată realizare. Cu toate acestea, ne-am exprimat și regretul că totuși Consiliul nu se angajează într-un dialog complet cu privire la punctele de vedere propuse de Parlament și nici nu se referă în documentele operaționale la aceste rezoluții, ca la acțiuni sau poziții comune.

Ne așteptăm ca raportul anual al Consiliului să furnizeze ocazii pentru a stabili un dialog cu Parlamentul, menit să dezvolte o abordare mai strategică față de politica externă și de securitate comună. Am reiterat în raportul nostru cele mai importante principii, care ar trebui să susțină politica noastră externă. În opinia noastră, PESC trebuie să fie susținută și ghidată de valorile pe care Uniunea Europeană și statele sale membre le prețuiesc, în special, de democrație, de statul de drept, de respectarea demnității ființei umane, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și de promovarea păcii și a multilateralismului eficient.

Credem că Uniunea Europeană poate avea un anumit impact, dar numai dacă se exprimă cu o singură voce și dacă beneficiază de instrumentele potrivite, precum cele care reies din Tratatul de la Lisabona, și de un buget mai generos. Putem lua măsuri eficiente numai atunci când acestea sunt justificate atât de Parlamentul European, cât și de parlamentele naționale, acționând la nivelul respectiv și în conformitate cu propriile lor mandate.

Pentru a fi credibile și pentru a răspunde așteptărilor cetățenilor UE – și spun aceste lucruri în pragul noilor alegeri parlamentare – resursele alocate PESC trebuie să fie proporționale cu obiectivele și țintele specifice. Prin urmare, regretăm faptul că, la fel ca în anii trecuți, bugetul PESC este, în mod serios, subfinanțat.

În raportul nostru, abordăm atât aspecte orizontale, cât și aspecte geografice. Dintre aspectele orizontale, dați-mi voie să le enumăr pe cele mai importante de care ne-am ocupat: în primul rând, susținerea drepturilor omului și promovarea păcii și securității în vecinătatea Europei și la nivel global; în al doilea rând, susținerea multilateralismului eficient și respectarea legislației internaționale; în al treilea rând, combaterea terorismului; în al patrulea rând, neproliferarea armelor de distrugere în masă și dezarmarea; în al cincilea rând, schimbările climatice, securitate energetică și alte probleme, precum securitatea cibernetică.

Am fost selectivi în mod intenționat în acest raport. Prin urmare, ne concentrăm asupra anumitor zone de prioritate strategică și geografică precum Balcanii de Vest, Orientul Mijlociu și Orientul Mijlociu extins, Caucazul de Sud, Africa și Asia, și, bineînțeles, asupra relațiilor cu partenerul nostru strategic, SUA, precum și asupra relațiilor cu Rusia.

Raportul ar trebui luat în considerare împreună cu celelalte rapoarte mai detaliate ale Parlamentului și drept o completare a acestora. Nu ar trebui să încerce să le copieze.

Aș dori să le mulțumesc colegilor mei din această Cameră care aparțin diverselor grupuri politice pentru înțelegerea de care au dat dovadă și pentru excelenta cooperare. Am încercat să abordăm cât mai multe probleme și sper ca acest raport va fi sprijinit de o mare majoritate a Camerei.

În final, aș dori să le transmit partenerilor noștri din cadrul Consiliului și Comisiei că sperăm ca această ocazie să ne poată ajuta să elaborăm un dialog strategic mai intens între Parlament, Consiliu și Comisie, care va aduce mai multă legitimitate democratică activității pe care o depuneți, domnule Solana și doamnă Ferrero-Waldner, pentru ca în triumghiul nostru să existe mai multă cooperare.

Sper că veți trata acest raport ca pe o posibilitate de a obține mai multă sinergie, de a întări vocea noastră comună – vocea celor trei actori – și de a conferi mai multă legitimitate democratică și parlamentară scopului nostru comun, care este reprezentat de: politica externă; o singură voce; Uniunea Europeană.

Karl von Wogau, raportor. - (Germania) Domnule președinte, înalt reprezentant, domnule comisar, acest raport ar trebui să ne ofere ocazia de a analiza cât de departe am ajuns cu politica Uniunii Europene pentru securitate și apărare, unde ne aflăm acum și ce rol trebuie să joace Parlamentul European în acest proces.

Făcând acest lucru, trebuie să observăm că, până în prezent, au fost efectuate 22 de desfășurări în cadrul politicii europene pentru securitate și apărare, dintre care 16 au fost acțiuni civile și 6 au fost militare. Acest lucru înseamnă că s-a pus foarte mult accentul pe aspectul civil al acțiunilor. Bineînțeles, aspectul civil este completat de controlul funcțional democratic, întrucât operațiunile civile din cadrul PESA sunt finanțate din bugetul european și, prin urmare, sunt atent controlate de către Parlamentul European. Există și alte lucruri care sunt finanțate din bugetul Uniunii Europene și care au legătură directă cu politica de securitate. De exemplu, putem aminti domeniul cercetării – 1,3 miliarde EUR în 7 ani; programul Galileo, care conține aspecte ce țin de securitate – 3,4 miliarde EUR; și GMES/Copernicus, un proiect pentru care este pus la dispoziție un alt miliard de euro. De asemenea, există, în prezent, în Parlamentul European legislație în domeniul securității și apărării, iar acest lucru reprezintă un nou pas înainte. Am adoptat o directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind transferul intra-comunitar al echipamentului de apărare și privind contractele de achiziție publică în domeniul securității și apărării. Acesta reprezintă un important prim pas pe drumul pe care vrem să-l urmăm.

Un aspect de o importanță deosebită, totuși, pentru Parlamentul European, îl reprezintă informarea. În acest sens, comisia noastră specială, care are acces și la informații secrete, prezintă și ea o importanță deosebită, la fel ca și discuțiile obișnuite pe care le purtăm în cadrul acestei comisii împreună cu reprezentantul special pentru aceste probleme. Aș dori să profit de această ocazie pentru a mulțumi Înalțului Reprezentant și colegilor săi pentru colaborarea constructivă care s-a dezvoltat.

Îmi voi îndrepta acum atenția către punctele individuale ale acestui raport. Acesta invită Uniunea Europeană să-și definească mai clar propriile interese de securitate. Întotdeauna vorbim despre interesele de securitate ale țărilor individuale, dar la fel de adevărat este că avem și interese de securitate comune. Protejarea cetățenilor noștri în interiorul Uniunii și în afara acesteia, pacea în zona de vecinătate, protejarea granițelor externe, protejarea elementelor importante de infrastructură, securitatea energetică, securitatea rutelor comerciale, securitatea bunurilor noastre la nivel global și multe alte lucruri reprezintă, în realitate, interese de securitate individuale și interese de securitate comune ale Uniunii Europene.

De asemenea, trebuie să ne gândim care sunt, de fapt, ambițiile Uniunii Europene legate de securitate și apărare. Proiectul de raport afirmă foarte clar că nu avem ambiția de a deveni o superputere, precum Statele Unite ale Americii. De asemenea, se precizează foarte clar că trebuie să ne concentrăm asupra împrejurimilor geografice ale Uniunii Europene. Prioritățile noastre sunt zona Balcanilor – principalul interes al Uniunii Europene – Africa de Nord, conflictele înghețate din Est și contribuția la rezolvarea conflictului din Palestina. Trebuie să ne îndreptăm atenția foarte clar asupra acestor zone.

Mă simt obligat să punctez faptul că, la finalul președinției franceze, Consiliul a stabilit obiective foarte ambițioase, și anume, dezvoltarea capacității de a efectua anumite operațiuni în paralel. Dacă acest lucru este într-adevăr ceea ce vrem, atunci vom avea nevoie de fonduri pentru a realiza acest lucru. Va fi nevoie de înființarea unui sediu autonom și permanent la Bruxelles. Aceasta reprezintă o primă cerință foarte clară exprimată de Parlament. În comisie a existat o mare majoritate care s-a declarat în favoarea acestui aspect. În al doilea rând, trebuie să ținem cont de faptul că cele 27 de state membre au la dispoziție două milioane de soldați. Trei procente din aceste efective de militari ar trebui să fie puse la dispoziția Uniunii Europene, în mod permanent. Acest lucru ar însemna 60 000 de soldați. Acesta este motivul pentru care raportul cere ca Eurocorps să fie pus, în mod permanent, la dispoziția Uniunii Europene. Această invitație este adresată celor șase state membre care formează Eurocorps.

Apoi facem afirmații clare în privința capacităților pe care trebuie să le dezvoltăm. Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene cheltuiesc 200 de miliarde de euro anual pentru apărare, iar această sumă de 200 miliarde EUR trebuie să fie mai bine cheltuită decât în trecut. Nu ne putem permite să reinventăm roata de 27 de ori și, prin urmare, vă solicităm astăzi să vă asigurați că, pe viitor, acolo unde banii Uniunii Europene și ai contribuabililor sunt folosiți în apărare, acești bani vor fi cheltuiți mai bine decât în trecut. Vă mulțumesc foarte mult.

Ari Vatanen, raportor. –Domnule președinte, în urmă cu 70 de ani, domnul Chamberlain se întorcea de la München fluturând o bucată de hârtie și afirmând „pace pentru timpul nostru”. Ei bine, știm cât de mult s-a înșelat și știm, de asemenea, și că o gândire optimistă este un înlocuitor mortal pentru realism. Astăzi trebuie să fim brutal de sinceri în această privință. UE a înregistrat succese progresive în procesul de conciliere. Evenimentele legate de cel de-al Doilea Război Mondial au fost cele care au dus la crearea Uniunii Europene.

Sunt foarte fericit că domnul Solana se află astăzi aici, pentru că, în sfârșit, avem un număr de telefon pentru UE. Domnul Solana are acest număr, pe care domnul Kissinger l-a cerut în urmă cu mulți ani.

Însă ce fel de mijloace îi oferim domnului Solana noi, Statele Membre și politicienii? Aceasta este întrebarea.

În prezent, suntem afectați de o criză financiară, care nu a căzut din cer. A fost în mare măsură auto-provocată. Vorbim despre bunurile toxice ale băncilor și despre cum putem să scăpăm de ele. Poate acesta este, de asemenea, momentul să ne întrebăm: care sunt bunurile toxice și care sunt obstacolele ce există în fața procesului de conciliere, care este motivația noastră?

Trebuie să mergem mai departe – UE trebuie să continue procesul de conciliere. Lumea se schimbă extrem de repede în jurul nostru. Cel mai mare obstacol este faptul că, pur și simplu, nu avem o viziune. Suntem niște politicieni cotidiani miopi. Imobilitatea este cea mai mare problemă a noastră. În jurul nostru lumea se schimbă mai repede decât putem noi să reacționăm. Care este rezultatul politicilor de securitate ineficiente și lipsite de succes? Suferința umană, cadavre, oameni mutilați și atrocități. Chiar dacă acești oameni nu votează pentru noi, trebuie să ne pese de ei pentru că sunt frații și surorile noastre care fac parte din marea familie a umanității.

La 2 aprilie 1917, președintele Wilson a spus că „o înțelegere fermă de pace nu poate fi menținută decât printr-un parteneriat al națiunilor democratice”. Președintele Wilson a primit Premiul Nobel – pe care l-a meritat mai mult decât Al Gore.

Noi, cei din UE, nu ne dăm seama ce fel de instrumente deținem în „mozaicul” nostru format din 27 de țări. Acest mozaic ne oferă un instrument unic în procesul de conciliere. Poate că unora nu le plac francezii, altora nu le plac nemții și poate sunt oameni cărora nu le plac nici finlandezii, deși eu cred că tuturor le plac oamenii din Finlanda! – Însă, atunci când suntem 27 de țări împreună, nimeni nu poate spune că urăște UE. Prin urmare, capacitatea unică pe care o avem ne permite să ajungem în orice punct de criză și să jucăm rolul de doctor sau de arbitru. Cu toate acestea, fără capacitate militară, fără credibilitatea militară, suntem ca un câine care mai mult latră decât mușcă. Suntem idealiști, dar nu ne dotăm cu mijloacele de care avem nevoie pentru a atinge aceste obiective.

Acum este momentul să batem fierul cât e cald: *Il faut battre le fer tant qu'il est chaud*, cum spun francezii. Domnul Obama este noul președinte al Statelor Unite și stimează Europa, spunând chiar că suntem aliați importanți. Ce avem de făcut? Trebuie să punem la punct o strategie.

Deja 94% din populația Europei se află în NATO, și doar 6% în afara acestei organizații. De ce nu folosim acest instrument într-un mod mai eficient? Datorăm acest lucru oamenilor, pentru că este de datoria noastră să alinăm suferința umană: este datoria noastră etică și este în interesul nostru pe termen lung. Putem fi credincioși moștenirii UE și putem elimina conceptul de „inevitabil” doar dacă mergem pe urmele înaintașilor noștri – iar, procesul de conciliere înseamnă exact acest lucru.

Javier Solana, înaltul reprezentant pentru politica externă și de securitate comună. –Domnule președinte, vă mulțumesc pentru că m-ați invitat din nou la această dezbatere importantă privind PESC. Cred că organizarea acestei debateri în fiecare an devine o tradiție și sunt foarte fericit că pot participa la un asemenea eveniment. Aș dori să mulțumesc celor trei raportori, domnul Saryusz-Wolski, domnul von Wogau și domnul Vatanen pentru rapoartele elaborate. Am descoperit în aceste rapoarte o mulțime de lucruri care rezonază cu ceea ce noi gândim și facem. Am notat foarte multe dintre lucrurile menționate în rapoarte și sper din tot sufletul că acestea vor juca un rol important în procesul de aliniere a gândirii noastre cu cooperarea dumneavoastră.

Discursul meu de acum, de la începutul anului 2009, în Parlamentul European, îmi aduce aminte de poziția pe care o aveam în urmă cu 10 ani, în 1999. Acela a fost momentul când am început să lucrăm la PESC. Privind la locul în care ne aflăm acum și comparând această situație cu cea existentă în ziua în care am început lucrul la PESC, constat că s-au înregistrat foarte multe progrese. Nimeni nu poate trece cu vederea ceea ce s-a realizat.

Astfel cum s-a menționat, mai mult de 20 de operațiuni civile și militare se desfășoară ori s-au desfășurat pe aproape toate continentele, din Europa în Asia, din Orientul Mijlociu până în Africa. Mii de europeni, bărbați și femei sunt implicați în aceste operațiuni; de la soldați la polițiști, de la polițiști de frontieră la supraveghetori, de la judecători la procurori, un număr foarte mare de persoane acționează pentru a asigura stabilitatea în lume.

Cred că acesta este modul european de a acționa. O abordare cuprinzătoare în privința prevenirii și gestionării crizei; o gamă largă și diversificată de instrumente, din care putem alege ceea ce este necesar; o capacitate de reacție rapidă; încercarea de a fi ceea ce merităm să fim, un actor la nivel global, astfel cum ni s-a cerut din partea țărilor terțe. În mod evident, dacă Tratatul de la Lisabona urmează să fie ratificat, și sper că așa se va întâmpla, fără nici o îndoială că acțiunile noastre ar fi mai eficiente.

Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru susținerea pe care ne-a acordat-o în ultimii ani, pentru buna cooperare din partea dumneavoastră, reprezentanții cetățenilor din Uniunea Europeană. Fără implicarea, înțelegerea și susținerea, nu doar a membrilor distinsului Parlament, ci și a cetățenilor Uniunii Europene prin intermediul altor mecanisme – propriile lor parlamente – ar fi foarte dificil să jucăm rolul pe care încercăm să-l jucăm prin numeroasele operațiuni pe care le-am efectuat și prin numărul de cetățeni ai Uniunii Europene care sunt implicați în aceste operațiuni.

PESC reprezintă mai mult decât un instrument. PESC se referă la valorile noastre, la valorile dumneavoastră, la valorile poporului nostru. Mă simt foarte legat de aceste valori care sunt reprezentate în centrul tuturor celor 27 de state membre ale Uniunii Europene: drepturile omului, statul de drept, dreptul internațional și multilateralismul eficient; toate aceste cuvinte și concepte sunt, probabil, o reprezentare constructivă a ceea ce noi suntem. Însă PESC ne ajută și să conturăm cooperarea noastră internă între statele membre ale Uniunii Europene. Colaborând, acționând împreună, reușim să ne definim. Prin urmare, PESC este și o modalitate prin care Uniunea Europeană continuă să se definească în fiecare zi.

Cred că ceea ce am spus va rezona cu gândurile președintelui Comisiei pentru afaceri externe. Asta este ceea ce facem și acestea sunt lucrurile de care ne pasă: valori și acțiuni și, în același timp, construirea Uniunii Europene. Acționăm astfel pentru că așa suntem, și suntem așa pentru că suntem modelați de propriile noastre acțiuni. Cred că acesta este un concept important, pe care trebuie să ni-l amintim mereu.

Strategia pentru securitate din 2003 a fost un document de bază, care ne-a permis să conturăm viitorul parcurs. Cele trei rapoarte fac referire la acest document. După cum știți, în 2008 am actualizat documentul, în colaborare cu Comisia și cu Parlamentul. Acest document nu îl înlocuiește pe cel din 2003, dar, cu siguranță, îl consolidează și îl actualizează, incorporând amenințările și provocările cu care ne confruntăm în lumea în care trăim astăzi, de la schimbările climatice și până la terorism, de la securitatea energetică și până la piraterie.

Dați-mi voie să spun câteva cuvinte despre piraterie, pentru că acest subiect are legătură cu cea mai recentă operațiune a noastră, Atlanta. Aș dori să subliniez că este prima dată când PESC s-a angajat într-o operațiune maritimă. Este un pas înainte, un pas făcut în direcția bună pentru a avea o operațiune de acest tip. Această operațiune maritimă împotriva pirateriei este condusă dintr-un cartier general operațional european existent în Regatul Unit al Marii Britanii. Aceasta implică un număr semnificativ de țări și foarte multe țări terțe doresc să participe la această operațiune. Astăzi am luat prânzul cu ministrul elvețian de externe, care mi-a spus că țara sa vrea să participe la această operațiune pentru că ne împărtășesc îngrijorarea cu privire la piraterie. Este un lucru foarte important. Probabil vă gândiți, la fel ca și mine, că această operațiune maritimă este foarte importantă, dar că problemele de pe uscat trebuie și ele rezolvate, la fel ca cele de pe mare.

Dați-mi voie să spun câteva cuvinte despre structuri – structurile interne care au legătură cu PESC. După cum știți, în ultima lună a președinției franceze, am lucrat la un document menit să reorganizeze și să stabilească un aspect foarte drag mie. Am încercat să fac acest lucru de la bun început și acum avem susținerea pentru a realiza acest lucru, și anume, dezvoltarea unei capacități strategice de planificare care este, în același timp, de natură civilă și militară. Aceasta reprezintă abordarea modernă a gestionării crizei. Cred că astfel de acțiuni sunt lucruri relativ noi și, din această cauză, putem fi chiar mai eficienți, mai flexibili și mai capabili de a ne adapta acestor noi realități, comparativ cu ceilalți. Prin urmare, cred că ceea ce noi facem, obținând colaborarea militară și civilă la nivelul planificării strategice, este extrem de important.

Trebuie să precizez, și sper că veți fi de acord cu mine, că acțiunile militare, în mod individual, nu pot rezolva conflictele din ziua de astăzi. Acțiunile civile nu sunt posibile fără existența unui mediu sigur. Acesta este echilibrul la care trebuie să ajungem și acest lucru este ceea ce vedem pretutindeni – în Orientul Mijlociu, în Afganistan, oriunde privim. Este vorba despre un concept extrem de important de simbioză între aspectul politic, civil și cel legat de siguranța vieților noastre.

Astfel cum cei trei raportori au precizat într-un mod foarte elocvent, avem nevoie de capacități. Fără capacități avem doar niște documente, iar numai cu aceste documente nu putem rezolva conflicte.

Acest lucru a fost foarte bine scos în evidență în timpul Consiliului European organizat în decembrie și aș dori să le mulțumesc celor trei raportori pentru că au exprimat acest punct de vedere în mod clar. Câteodată se întâmplă să avem probleme cu generarea de forțe și este foarte important ca dumneavoastră să știți acest lucru. Fără un proces mai rapid de generare a forței, fie că este vorba de poliție, procuratură sau armată, va fi foarte dificil să acționăm în ritmul și la viteza cerute de gestionarea crizei.

Dați-mi voie să spun câteva cuvinte despre relațiile dintre NATO și Uniunea Europeană, pentru că în raportul elaborat de domnul Vatanen se vorbește despre aceste relații. După cum știți, există un plan cadru de cooperare, denumit Berlin Plus. Totuși, nu toate operațiunile pe care le efectuăm în numele Uniunii Europene se încadrează în prevederile acestui plan cadru de cooperare cu Alianța Nord-Atlantică. Încă avem probleme, după cum știți, pentru că această relație nu a reușit să depășească unele dintre dificultățile pe care le avem în a coopera într-adevăr în cadrul operațiunilor efectuate împreună cu NATO și care nu se încadrează în planul cadru Berlin Plus. Avem probleme în Kosovo, probleme care nu au fost încă rezolvate și avem probleme în Afganistan. Sper din tot sufletul că după summit-ul NATO vom reuși să rezolvăm aceste probleme.

Dați-mi voie să spun câteva cuvinte despre Afganistan. Fără nici un dubiu, aceasta va fi una dintre cele mai importante probleme cu care ne vom confrunta în 2009. Ați văzut care este poziția președintelui SUA, Barack Obama în privința acestei zone – Afganistan-Pakistan – și în privința numirii unui reprezentant special. Trebuie să obținem rezultate și trebuie să le obținem în mod rațional. Va fi nevoie de mai mult angajament. Acest lucru nu înseamnă neapărat implicare militară, însă trebuie să ne implicăm într-un mod mai eficient și mai coordonat între noi și împreună cu alții – Statele Unite ale Americii, comunitatea internațională în ansamblu, Națiunile Unite. Am avut ocazia de a mă întâlni de câteva ori cu Richard Holbrooke și cu Generalul Petraeus. Vom reexamina acest concept în săptămânile următoare și va fi foarte bine dacă, până atunci, vom fi pregătiți să răspundem în mod constructiv unei probleme foarte importante în care suntem implicați, în care Uniunea Europeană este implicată, în care Statele Unite sunt implicate, și în care consider că trebuie să rămânem implicați.

Am putea vorbi ore în șir despre multe alte probleme – energie, neproliferare, orice vreți dumneavoastră, însă cred că important este faptul că există un acord fundamental între cele trei rapoarte care au fost prezentate astăzi în legătură cu ceea ce am făcut în ultimul timp. Aș dori să închei mulțumindu-vă foarte mult pentru cooperare. Mulțumesc, în special, celor care colaborează mai intens cu mine la câteva dintre dosarele specifice în care suntem implicați. După cum am spus, cred că felul în care acționăm la nivel internațional în numele Uniunii Europene ne va defini, de asemenea. În acest moment este foarte important să acționăm mai bine pentru că vrem să fim mai buni.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei* – Domnule președinte, apreciez această ocazie de a participa din nou la această dezbatere complexă privind aspecte legate de politica externă și de securitate.

Dați-mi voie să mulțumesc autorilor celor trei rapoarte care stau la baza dezbaterii de astăzi. Aș dori să precizez că serviciile domnului Javier Solana și ale mele au colaborat foarte bine în ceea ce privește raportul privind Strategia europeană de securitate (SES) și cred că acest lucru s-a văzut în rezultate. Raportul reflectă bine noile provocări în domeniul securității cu care se confruntă UE și oferă o definiție extinsă a securității.

Dați-mi voie întâi să spun câteva cuvinte despre politica externă și de securitate comună (PESC). Raportul care se află în fața noastră azi și raportul privind Strategia europeană de securitate ajung la concluzia că Uniunea Europeană poate să facă diferența dacă toată lumea colaborează pentru a se asigura că există o politică perfect coerentă, o politică care ține cont de PESC, de dimensiunea Comunității și, bineînțeles, de acțiunile statelor membre. Nu numai că este nevoie să ne exprimăm cu toții cu o singură voce, dar este nevoie și să acționăm împreună, în mod coerent și coordonat.

Acest lucru presupune să reunim cel mai bun amestec de instrumente politice ale UE, începând cu operațiunile PESA pentru prevenirea conflictelor și măsurile de reacție la criză, prin Instrumentul pentru stabilitate, asistența pentru dezvoltare, ajutor umanitar sau instrumente asociate democrației și drepturilor omului. Permiteți-mi să vă dau câteva exemple: Afganistan, Georgia, Kosovo și Ciad ar putea să ne arate cum punem aceste teorii în aplicare.

În Afganistan, am acordat un loc important sectorului securității, reformei și guvernării în cadrul strategiei generale de asistență. Începând cu 2007, Comisia a început un nou program menit să reformeze sectorul justiției. În ceea ce privește stabilirea politicilor, misiunea EUPOL a Consiliului se ocupă de îndrumarea și pregătirea pe teren, în timp ce Comisia susține poliția națională afgană prin fondul LOFTA pentru menținerea legii și ordinii. Comisia este, de asemenea, principalul trezorier pentru costurile curente ale poliției afgane – peste 200 de milioane de euro din 2002 până în prezent.

În Georgia UE acordă asistență financiară suplimentară post-conflict. Până în prezent, guvernul a primit o sumă totală de 120 de milioane de euro – dintr-o sumă de 500 milioane EUR alocată pentru perioada 2008-2010. Acest ajutor excepțional din partea CE a contribuit la prevenirea apariției unei crize umanitare majore.

În Kosovo, Comisia și-a îndeplinit rolul de a furniza la timp personalul și echipamentul necesare pentru misiunea EULEX din Kosovo. Pe lângă asistența acordată, anul acesta vom pregăti un studiu, care ar trebui să identifice metodele care ar putea ajuta dezvoltarea politică și socio-economică în Kosovo, precum și progresul acestei țări către integrarea în Uniunea Europeană.

În Ciad am alocat în total 311 milioane de euro în cadrul celui de-al 10-lea Fond european pentru dezvoltare. Aici, obiectivul nostru este să contribuim la reducerea sărăciei și să facilităm dezvoltarea economică. Prioritățile noastre sunt buna guvernare, inclusiv în domeniul judiciar și în poliție, infrastructura și dezvoltarea rurală. În plus, susținem pregătirea a 850 de polițiști din Ciad în cadrul misiunii MINURCAT a Națiunilor Unite, prin Instrumentul pentru stabilitate, cu un ajutor de 10 milioane de euro. De asemenea, facilităm întoarcerea voluntară a persoanelor ciadiene strămutate în interiorul țării și a refugiaților, oferind asistență umanitară în valoare de 30 de milioane de euro.

Consider că aceasta este cea mai bună abordare și ea trebuie urmărită, în mod sistematic, de fiecare dată când UE se confruntă cu o nouă criză.

Flexibilitatea din cadrul amestecului nostru de politici este subliniată în raportul din decembrie anul trecut privind Strategia europeană de securitate și la această flexibilitate se face referire în toate cele trei rapoarte pe care le avem în față. În raportul privind SES, se precizează în mod corect că legăturile dintre politicile interne și externe ale UE au devenit mai pronunțate, lucru care este fără îndoială esențial atunci când luăm în considerare probleme, precum securitatea energetică și schimbările climatice, sau concentrarea pe legătura dintre securitate și dezvoltare și recunoașterea importanței pe care o are reducerea pe termen lung a sărăciei, ca mijloc de a reduce amenințările la adresa securității.

Acest raport recunoaște necesitatea de a comunica mai bine cu cetățenii noștri în privința tuturor aspectelor legate de securitate, care reprezintă motive de îngrijorare pentru ei, astfel încât să ne putem menține sprijinul în cadrul implicării la nivel global, și subliniază faptul că tot ceea ce UE a făcut în domeniul securității se bazează pe valorile și principiile noastre și a avut legătură cu obiectivele Națiunilor Unite. Trebuie să continuăm să răspândim acest mesaj oamenilor, și în ceea ce privește aspecte precum terorismul, și trebuie să precizăm că această acțiune se bazează, în mod ferm, pe respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional.

De asemenea, recunoaștem rolul societății civile, al ONG-urilor și al femeilor în procesul de conciliere, reflectând astfel o abordare europeană veritabilă.

Am fost încântată să observ că raportul PE privind SES a subliniat nevoia de a implementa în continuare rezoluțiile Consiliului de Securitate al ONU numerele 1325 și 1820 privind femeile și conflictele.

În ceea ce privește energia, criza gazelor care a afectat UE în acest an a avut efecte fără precedent. În ceea ce privește securitate energetică, este clar faptul că avem de tras niște învățăminte. De exemplu, a devenit clară necesitatea de a avea o piață europeană internă funcțională a energiei, de a exista interconexiuni și proiecte de infrastructură, fiind nevoie să se dezvolte anumite mecanisme care să rezolve crizele de aprovizionare și, de asemenea, ca UE să aibă o politică externă solidă în domeniul energiei, iar noi susținem această abordare largă.

Raportul solicită ca Uniunea Europeană să joace un rol mai important în zona de vecinătate, dar nu voi vorbi despre acest lucru acum.

Relațiile noastre cu Rusia, care au fost puse la încercare în ultimul timp, joacă un rol important și au un foarte mare impact asupra securității.

Legătura transatlantică rămâne fundamentală pentru securitatea noastră comună, și, în curând, vom colabora cu președintele american Obama în privința aspectelor prioritare.

Dați-mi voie să închei spunând câteva cuvinte în legătură cu un element special al contribuției Comisiei la reacția față de criza europeană, și anume, Instrumentul pentru stabilitate. În primii doi ani în care noul instrument a fost pus în aplicare s-au înregistrat succese, atât în ceea ce privește implementarea bugetului, cât și în ceea ce privește calitatea operațională și coordonarea politică alături de Consiliu și de Parlament. Până în prezent, au fost alocate 220 de milioane de euro pentru 59 de acțiuni desfășurate în întreaga lume în 2007 și 2008, cea mai mare parte dintre acestea având loc în Africa, urmată de Asia și Orientul Mijlociu, plus Kosovo și Georgia. Astfel cum domnul Javier Solana a menționat deja, prioritățile pentru anul 2009 vor include, cu siguranță, Afganistanul, Pakistanul și Orientul Mijlociu.

Permiteți-mi să precizez că noi, prin intermediul Instrumentului pentru stabilitate și în strânsă colaborare cu secretariatul Consiliului, suntem implicați în mai multe activități și jucăm un rol din ce în ce mai important în a furniza pregătire pentru personalul misiunilor organizate pentru achiziții publice și administrare financiară, precum și pregătire în domeniul PESA pentru echipele civile de reacție. Am instruit 600 de polițiști experți în gestionarea civilă a crizei, în conformitate cu standardele de instruire ale Națiunilor Unite, astfel încât puterea, flexibilitatea și interoperabilitatea polițiștilor din UE au fost îmbunătățite.

Aș dori să adaug – și cred că este un aspect extrem de important, pentru Afganistan, de exemplu – că avem nevoie să ne asigurăm că termenii și condițiile serviciilor pentru personalul suplimentat din statele membre și pentru personalul contractat sunt suficient de atractive, astfel încât să furnizeze suficient de mulți candidați calificați care să participe la misiunile noastre. Cred că va trebui să acționăm în această direcție. Acest lucru înseamnă că participarea noastră la procesul de gestionare a crizei este din ce în ce mai solicitată, iar așteptările în ceea ce privește elementele pe care le poate furniza UE sunt foarte mari. Cu toate acestea, vom încerca să mergem și să facem ceea ni se solicită.

Valdis Dombrovskis, autor al opiniei Comisiei pentru bugete. - (Letonia) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în legătură cu raportul anual (2007) privind aspectele principale și opțiunile de bază ale Politicii externe și de securitate comune, aș dori să subliniez câteva dintre aspectele pe care Comisia pentru bugete le consideră a fi importante. În primul rând, aș dori să vă vorbesc despre transparența cheltuielilor bugetare asociate politicii externe și de securitate comune. Practica implementată de Comisia Europeană, aceea de a raporta în anul următor sumele nefolosite din bugetul alocat politicii externe și de securitate comune, pe care Comisia Europeană îl consideră drept venit alocat, reprezintă un motiv de îngrijorare. Comisia pentru bugete a solicitat Comisiei să furnizeze informații privind această practică financiară și recomandă ca această problemă să fie examinată în cadrul uneia dintre reuniunile obișnuite privind politica externă și de securitate comună. În al doilea rând, aș dori să discut transferul repartițiilor între diverse titluri ale capitolelor bugetare din cadrul politicii externe și de securitate comună. Fără îndoială, aici este nevoie să existe o anumită flexibilitate, pentru a putea reacționa rapid la crizele din țările ce nu aparțin UE. Totuși, Comisia ar putea îmbunătăți transparența și, prin urmare, analiza democratică în domeniul politicii externe și de securitate comune, informând Parlamentul din timp în legătură cu transferurile interne. Acest aspect este extrem de important, deoarece majoritatea misiunilor de politică externă și de securitate comună, ca de exemplu, în special, misiunea Uniunii Europene de monitorizare în Georgia și misiunea EULEX din Kosovo, reprezintă puncte sensibile din punct de vedere politic. În al treilea rând, în ceea ce privește reuniunile obișnuite privind politica externă și de securitate comună care au loc în conformitate cu prevederile Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestionare financiară, Comisia pentru bugete consideră că aceste întruniri ar putea fi mai eficiente dacă ar evalua măsurile planificate în sfera politicii externe și de securitate comună și în mediul Uniunii Europene, precum și strategiile pe termen lung implementate în țările non UE, precum și dacă ar elabora o poziție a autorității bugetare înainte de întrunirea de conciliere. Vă mulțumesc pentru atenție.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, în numele Grupului PPE-DE. - (Spania) Domnule președinte, doresc să mulțumesc celor trei raportori ai Parlamentului European - domnul Saryusz-Wolski, domnul von Wogau și domnul Vatanen - pentru rapoartele elaborate și să subliniez, la fel ca doamna Ferrero-Waldner și domnul Solana, faptul că aceste rapoarte reprezintă o contribuție semnificativă a Parlamentului la acțiunea de dezvoltare a unei politici externe de siguranță și de apărare puternice, vizibile și eficiente. Această politică trebuie să garanteze protejarea intereselor noastre în lume, să protejeze cetățenii noștri și să le ofere siguranță. Trebuie să contribuie la crearea unei Uniuni Europene care își joacă rolul într-un sistem multilateral eficient și, mai mult decât atât, domnule președinte, trebuie să ofere garanția că drepturile omului și valorile democratice au întâietate în orice parte a lumii.

Consider că ne putem da seama din Tratatul de la Lisabona și din știrile care ajung astăzi din Republica Irlanda – unde 60% dintre alegători s-au declarat în favoarea tratatului – și din Republica Cehă – unde Parlamentul a ratificat tratatul – faptul că Uniunea Europeană începe să crească din punct de vedere al politicii externe și de securitate. Mai mult decât orice, acest lucru trebuie să contribuie la acțiunea de a convinge guvernele să aibă un mod de gândire mai european atunci când se confruntă cu o criză.

Consider că Uniunea Europeană trebuie să-și dezvolte propriile idei strategice – această problemă este evidentă și este abordată în noua strategie de securitate – fără a uita însă că legătura transatlantică este înscrisă în codul genetic al Uniunii Europene. Statele Unite, prin intermediul Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, au reprezentat garanția pentru securitatea Europei și, deocamdată, încă nu există o alternativă pentru această legătură.

Mai mult, consider că Europa va putea fi considerată drept o „putere” numai dacă Europa se evidențiază prin ea însăși, nu împotriva Statelor Unite, ci împreună cu Statele Unite, ca doi parteneri ce împărtășesc aceeași viziune asupra lumii și care dovedesc respect unul față de celălalt. Bineînțeles, acest lucru nu înseamnă că Uniunea Europeană trebuie să ofere o *carte albă* Statelor Unite: trebuie să ne apărăm interesele și valorile ori de câte ori considerăm că acest lucru este necesar. Statele Unite trebuie, de asemenea, să învețe să respecte pozițiile adoptate de Uniunea Europeană pentru că, așa cum presupune activitatea doamnei Ferrero-Waldner și a domnului Solana, noi reprezentăm o instituție care poate fi respectată pe plan internațional și care are un potențial semnificativ în calitate de interlocutor în orice parte a lumii.

Helmut Kuhne, în numele Grupului PSE. - (Germania) Domnule președinte, deși acest lucru nu este adevărat în ceea ce privește Consiliul, aici în Parlament, și prin urmare și în cadrul Comisiei, ne îndreptăm vertiginos către finalul acestui mandat electoral. Din acest motiv, cred că ar fi normal să nu ne comportăm ca niște simpli contabili care verifică bilanțul progresului înregistrat de politica europeană de securitate și apărare, ci trebuie să acționăm într-o calitate mult mai importantă.

Trebuie să recunosc faptul că sunt divizat între două modalități de a privi această situație. Îmi smulg părul de fiecare dată când trebuie să ne ocupăm de probleme care țin de necesitățile zilnice, atunci când o misiune se află în situația de a eșua pentru că îi lipsesc șase elicoptere, atunci când nu există deloc voință politică în diverse capitale europene sau când se întrerup proiecte tehnologice.

Cu toate acestea, când privesc lucrurile din perspectivă istorică, totul pare diferit, iar domnul Solana merită laude sincere în acest sens. Trebuie să ne amintim că Politica europeană de securitate și apărare există doar de aproximativ zece ani, iar documentul privind strategia pentru securitate a fost elaborat de-abia în anul 2003. Din acest motiv, progresul înregistrat este într-adevăr uriaș din punct de vedere istoric. Fiind un optimist istoric, atunci când am dubii, aleg cel de-al doilea punct de vedere.

Al doilea punct de vedere pe care eu, ca social-democrat, doresc să îl abordez, are legătură cu ceva pentru care nici Uniunea Europeană, nici NATO nu poartă responsabilitatea, dar care îi afectează pe toți europenii. Are legătură cu dezvoltarea asociată sistemului de apărare anti-rachetă implementat în Polonia și Cehia. Noi, ca social-democrați, suntem foarte încântați să auzim că lucrurile pe care le-am propus sunt acum implementate în legătură cu schimbările din Statele Unite.

Întotdeauna am spus că nu are nici un rost să grăbim decizia privind staționarea echipamentelor, întrucât, în prezent, nu există nici o amenințare venită din partea Iranului, de exemplu. Hillary Clinton spunea săptămâna trecută că Statele Unite va lua următoarele decizii în funcție de ceea ce se petrece în Iran. Joe Biden a spus că acest lucru depinde de capacități tehnice și de considerente financiare. Acestea sunt lucruri pe care le salutăm. Cel puțin, nu vom fi ultima brigadă condamnată să fluture steagul sistemului de apărare anti-rachetă.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, în numele Grupului ALDE. - (Olanda) Dezbateră de astăzi, care se bazează pe trei rapoarte, dovedește faptul că, în ciuda celor susținute de mulți euro-pesimiști și euro-sceptici, politica europeană de apărare și securitate și o politică externă europeană prind contur din ce în ce mai bine și arată din ce în ce mai multe semne de consistență. Acest lucru a fost demonstrat din plin de antevorbitorii mei.

În primul rând, aș dori să mulțumesc celor trei raportori pentru felul în care au luat în considerare părerile raportorilor de orientare liberală în momentul redactării acestor rapoarte. Suntem încântați de faptul că multe dintre opiniile noastre sunt reflectate în aceste documente. În opinia mea, este puțin nefericit faptul că pentru raportul NATO elaborat de domnul Vatanen, care a depus toate eforturile pentru a lua în considerare cât mai multe opinii și abordări, au fost prezentate amendamente de către Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democraților Europeni, precum și de Grupul Socialist din Parlamentul European în ultimul moment, ca și când aceste două grupuri ar fi dorit să-și pună propria ștampilă pe acest raport.

Cu toate acestea, noi vom aproba acest raport, deoarece considerăm că, în ceea ce privește, acest raport reușește să scoată în evidență aspectele corecte și că dovedește suficient realism. De exemplu, raportul recunoaște, într-o manieră elegantă, că între Uniunea Europeană și NATO există cu siguranță o competiție. Asemenea lucruri sunt de obicei ignorate complet, chiar dacă aceasta este starea de fapt.

În al doilea rând, amendamentul propus de domnul Duff și de mine, în care prezentăm clar dificultățile provocate de atitudinea adoptată de Turcia, Grecia și Cipru în cadrul NATO și al Uniunii Europene a fost acceptat. De obicei, nu reușim să obținem mai mult decât o aluzie elegantă în acest sens.

În final, se pledează pentru complementaritate între strategiile Uniunii Europene și ale NATO în legătură cu apărarea și securitatea, aspect care, doamnelor și domnilor, este vital.

Konrad Szymański, în numele Grupului UEN. - (Polonia) Domnule președinte, finalul liberal al istoriei prezis în anii 1990 s-a dovedit a fi o fantezie. Suntem îndreptățiți să ne simțim din ce în ce mai izolați. Prin urmare, nu există nici o alternativă de cooperare între Uniunea Europeană și NATO. Nu există nici o alternativă pentru ca Europa și SUA să se implice mai mult în chestiuni legate de securitatea internațională. În mod contrar, principiile legate de ordinea internațională ar fi, *de facto*, dictate de Coreea, Iran sau de teroriștii din Hamas.

Energia, materiile prime, pirateria și securitatea Internetului necesită o atenție specială. De curând, în Polonia am învățat că o mai bună coordonare a salvării ostaticilor reprezintă o altă problemă uriașă. Totuși, faptul că deciziile sunt luate în comun nu înseamnă neapărat că acestea sunt decizii bune. Prin urmare, eu nu aş supraevalua rolul Tratatului de la Lisabona. Limitările eficienței noastre se pot găsi în capitalele Europene. Acesta este locul unde ar trebui să căutăm dorința politică de a încerca să implementăm o politică mondială comună, iar nu în ceea ce privește procedurile.

Angelika Beer, în numele Grupului Verts/ALE. - (Germania) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, este adevărat că politica europeană externă și de securitate s-a dezvoltat extrem de rapid în ultimii ani. Totuși, trebuie să ne asigurăm că dezvoltarea și schimbarea în legătură cu rezolvarea amenințărilor și a crizelor de orice fel au loc la fel de repede.

Grupul meu se opune ideii de a ne peria propria muncă. Din acest motiv, nu sunt pregătită să laud rapoartele care se găsesc astăzi în fața noastră. Domnul Saryusz-Wolski a elaborat un raport solid și acesta este un document pe care noi îl vom susține. Acestea fiind spuse, dilema strategică devine clară. Domnule Solana, aveți perfectă dreptate. Tocmai ne-ați spus că trebuie să îmbunătățim cooperarea europeană la nivel strategic. Totuși, în primul rând, lucrul pentru care trebuie să luptăm și ceea ce trebuie să creăm, este o strategie europeană comună de politică externă și de securitate – un lucru pe care încă nu îl avem.

Spun acest lucru pentru că ne aflăm la o răscruce istorică. Aceste rapoarte – în special cel elaborat de domnul Vatanen – privind NATO, șchioapătă în umbra noului guvern american. Domnul Vatanen a refuzat să abordeze în raportul său problema dezarmării nucleare – cu privire la care vom vota din nou mâine. Și atunci, despre ce vorbim?

Îmi voi îndrepta acum atenția asupra raportului elaborat de domnul von Wogau. Acest raport dezbată un nou concept: SAFE (în limba engleză cuvântul înseamnă SIGURANȚĂ). Este un joc interesant de cuvinte – Synchronised Armed Forces Europe (Forțele armate sincronizate din Europa) – dar acest concept pur și simplu nu există. În plus, noi nu ne dăm seama de ce ar trebui să susținem acest raport, în condițiile în care conceptul nu este unul real. Domnul von Wogau a neglijat să discute în raportul său problema securității umane. Grupul pe care îl reprezintă susține că noi, ca reprezentanți ai Uniunii Europene, trebuie să stabilim, în mod clar, acest obiectiv în cadrul politicii internaționale. Domnul von Wogau a uitat să ne asigure că vorbim despre parteneriatul pentru reconciliere sau despre crearea unui corp civil al păcii. Din aceste motive, mă simt îndreptățită să spun că acest raport este complet nepotrivit, dacă suntem de părere că Europa trebuie să acționeze acum, în următoarele luni, începând de astăzi – iar acest lucru a devenit evident în cadrul conferinței pentru securitate organizate la München.

Există o portiță apărută după alegerile din Statele Unite. Nu știu cât timp această portiță va rămâne deschisă. Noi, ca europeni, trebuie să formulăm acum interesele noastre strategice și să le incorporăm în alianță – NATO – și trebuie să elaborăm propriile noastre definiții ale securității, astfel cum a subliniat doamna Ferrero-Waldner, în ceea ce privește Rusia. În mod contrar, în câteva luni, administrația Statelor Unite va fi mai prevăzătoare decât noi, în Uniunea Europeană, și va lua decizii, în cadrul unor discuții bilaterale cu Rusia, în privința unor poziții strategice de securitate fără ca puterea europeană – putere politică, puterea de prevenire a conflictelor – să mai poată avea vreo influență în restabilirea politicii de securitate transatlantică.

Din acest motiv, fac apel la noi și la dumneavoastră să lăsăm în urmă vechile prejudecăți legate de războiul rece și să alegem una dintre tabere în defavoarea celeilalte, să ne menținem decizia și să mergem mai departe. Europa are obligația față de cetățenii săi de a crea un parteneriat de securitate care să aducă pace, nu altceva.

Tobias Pflüger, în numele Grupului GUE/NGL. - (DE) Domnule președinte, rapoartele elaborate de domnul von Wogau și domnul Vatanen sunt explicite și clare și promovează și mai mult ideea militarizării Uniunii Europene. Rapoartele solicită transformarea *de facto* a UE într-o putere militară. Raportul domnului von Wogau privind Strategia europeană de securitate solicită o „Forță armată europeană integrată”. Nu îi

împărtășim ideea că aceasta este calea care trebuie urmată. În plus, raportul susține, *printre altele*, crearea unui cartier general operațional al UE și o piață comună a echipamentelor de apărare.

Raportul von Wogau oferă chiar susținere retrospectivă pentru programul Eurofighter, un program exagerat de scump. Raportul afirmă că Tratatul de la Lisabona, care „va introduce inovații majore în domeniul PESA”, prezintă o importanță deosebită. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care ne opunem Tratatului de la Lisabona.

Raportul Vatanen solicită crearea unor structuri permanente de cooperare între UE și NATO. Considerăm că acesta este un pas greșit. Fiecare nouă misiune militară a UE este problematică. NATO nu este o alianță pentru pace – este un procuror al războaielor, întâi în Iugoslavia și acum în Afganistan. Ce războaie mai urmează? NATO este echivalent cu politica războiului. Raportul cataloghează NATO ca fiind „centrul securității europene”. Nu! NATO reprezintă nesiguranță! O combinație între NATO și UE ar reprezenta o chestiune problematică, în special în ceea ce privește cele două strategii.

Noi, cei din Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, apărăm ideea unei Uniuni Europene civile și ne opunem structurii NATO. Desființarea NATO este, de fapt, lucrul care este necesar. NATO dorește să organizeze manifestări la Strasbourg, Baden-Baden și Kehl, pentru a aniversa 60 de ani de existență. Astăzi, de aici, invit Parlamentul European să protesteze împotriva acestui summit NATO! Șaizeci de ani de existență a NATO sunt prea mulți, cu șaizeci de ani mai mult decât ar fi trebuit.

Grupul nostru a înaintat mai multe rapoarte minoritare ca reacție la rapoartele domnilor von Wogau și Vatanen, iar colegii mei vor elabora rapoarte privind problemele specifice existente în relația cu Rusia. Ca și înainte, respingem sistemul de apărare anti-rachetă și respingem formulările din acest raport care fac referire la Cipru. Prin urmare, vom vota împotriva acestor două rapoarte.

Bastiaan Belder, în numele Grupului IND/DEM. - (Olanda) Cu mai puțin de un an în urmă, când, împreună cu o delegație a PE am aflat despre activitățile misiunii poliției UE în Cisiordania, am întrezărit o rază de speranță că o Autoritate Palestiniană chiar își impunea autoritatea prin intermediul unui sistem polițienesc și de securitate eficient. Alineatul (25) din raportul Saryusz-Wolski salută prelungirea mandatului misiunii polițienești a UE în regiunile palestiniene.

Între timp, de curând am văzut câteva rapoarte foarte nefavorabile privind siguranța publică în Cisiordania, în care se menționau, printre altele, extorcări de fonduri practicate de membrii sistemului palestinian de securitate, care noaptea acționează ca o grupare mafiotă, sau chiar numele membrilor unor grupuri teroriste, care se află pe statul de plată al Autorității Palestiniene.

Aș dori să întreb Consiliul și Comisia dacă aceste rapoarte sunt adevărate. Este doar ficțiune? Pe scurt, care sunt ultimele informații pe care le deținem în privința misiunii polițienești a UE în regiunile palestiniene? În cele din urmă, acesta este esențialul. Dacă se urmărește crearea unui stat palestinian funcțional, mai întâi de toate trebuie restaurate legea și ordinea în Cisiordania.

Luca Romagnoli (NI). - (Italia) Doamnelor și domnilor, aș vrea să precizez că Alianța Nord-Atlantică este un instrument de apărare demodat și că în anumite cazuri recente nu a ajutat relațiile cu Rusia, de exemplu. Cred că ar trebui să menținem relațiile pe care le avem cu Rusia și să le folosim pentru a consolida drumul pentru un parteneriat privilegiat.

Sunt de acord cu afirmația doamnei Ferrero-Waldner că politicile de securitate comună nu ar trebui să treacă cu vederea faptul că, în ultimul timp, NATO nu s-a dovedit a fi cel mai util instrument de convingere sau de reconciliere.

Cred că acum Europa are maturitatea și nevoia politică pentru a-și elabora propria strategie independentă de securitate. Aceasta nu înseamnă să adopte o poziție opusă. Putem merge alături – așa cum au spus alți Membri – fără a continua să fim obiectul unor situații care sunt, adesea, interese non-europene. Din acest motiv nu pot susține raportul prezentat.

Javier Solana, înaltul reprezentant pentru politica externă și de securitate comună. - (Spania) Doamnelor și domnilor, dat fiind faptul că cele spuse de diverșii vorbitori urmăresc aceeași direcție, permiteți-mi să menționez, în linii generale, trei sau patru aspecte ce-mi vin în minte în urma ascultării discursurilor acestora.

Pentru început, mă voi referi la resurse și mijloace. Raportorii diverselor rapoarte au precizat că este adevărat că avem probleme cu resursele și mijloacele, și că ar fi bine pentru noi dacă am folosi mai bine resursele

naționale. Totuși, aş spune că avem la dispoziție anumite mijloace pe care nu le folosim în cel mai bun mod posibil, şi aş dori să subliniez acest lucru.

Consider că a fost o idee bună să se înfiinţeze Agenţia Europeană de Apărare, în acord cu Consiliul European, fără să fie nevoie ca Tratatul de la Lisabona să fie aplicat sau adoptat. Cred că Agenţia poate acţiona foarte bine în procesul de coordonare a politicilor naţionale, pentru a adăuga o mai mare valoare adăugată tuturor politicilor care sunt puse în practică.

Cineva a vorbit despre elicoptere. Elicopterele sunt necesare pentru tot felul de misiuni: misiuni civile, militare, tot felul de misiuni; pentru transport. Astăzi, elicopterele au devenit instrumente esenţiale pentru gestionarea situaţiilor de criză.

O mai bună coordonare a mijloacelor de care dispunem, atât în ceea ce priveşte hardware-ul, cât şi în ceea ce priveşte o mai bună utilizare a software-ului pentru elicoptere, ne-ar permite să le folosim mai bine şi, de fapt, ne-ar oferi mai mult decât avem în activitatea cotidiană.

Aş dori să mai precizez, de asemenea, că în ultimele săptămâni relaţia strategică pe care o avem cu Statele Unite şi cu Federaţia Rusă a făcut paşi mari înainte.

Doamna Beer a vorbit despre Conferinţa pentru securitate de la München; eu cred că a fost un eveniment important, în cadrul căruia s-au înregistrat progrese în timpul unor discuţii neprogramate, pentru că nu a fost vorba de un forum politic de luare de decizii, ci de un forum extrem de important de reflecţie. Cred că problemele care se vor discuta intensiv în următoarele luni şi în următorii ani vor fi relaţiile cu Statele Unite, din punctul de vedere al strategiei pentru anii următori, dar şi relaţiile cu Rusia. Aşa s-a întâmplat şi la München, dar şi mai târziu, când am fost la Moscova împreună cu doamna Ferrero-Waldner, unde am discutat cu liderii Federaţiei Ruse pe tema fundamentală a noilor idei privind securitatea europeană.

Europa nu vrea să fie o putere militară. Cred că Europa – Uniunea Europeană – este o putere civilă care dispune de mijloace militare, ceea ce este un lucru foarte diferit de statutul de putere militară, şi cred că această situaţie aşa ar trebui să rămână. Activitatea noastră şi toate documentele pe care le elaborăm şi pe care Parlamentul şi Comisia – sau eu – le elaborează, toate contribuie la atingerea acestui obiectiv.

Aş vrea să spun câteva cuvinte despre poliţia din teritoriile palestiniene, un subiect pe care l-am analizat în sesiunea anterioară. EUPOL este unul dintre cele mai importante bunuri pe care le deţinem în ceea ce priveşte credibilitatea şi activitatea în domeniul securităţii, alături de palestinieni şi în teritoriile ocupate, şi va continua să fie un bun important al Uniunii Europene, care va câştiga recunoaşterea tuturor: a palestinienilor, a israelienilor şi a locuitorilor din ţările vecine. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că facem tot ce putem pentru a continua să acţionăm în vederea atingerii acestui obiectiv.

Elmar Brok (PPE-DE). - (Germania) Domnule preşedinte, domnule comisar Solana, aş dori să le mulţumesc celor trei raportori şi să comentez doar câteva aspecte separate. Totuşi, aş dori să precizez că cei 60 de ani de existenţă a NATO au însemnat 60 de ani de pace şi libertate pentru generaţia mea: ar trebui să se ia aminte de acest lucru.

Dacă acum reuşim să consolidăm politica europeană externă, de securitate şi apărare, într-o perioadă în care multilateralismul se dezvoltă din nou – aşa cum Înaltul Reprezentant, domnul Solana, tocmai a precizat – adică dacă reuşim să incorporăm viziunea noastră referitoare la măsuri preventive şi putere uşoară într-o strategie comună transatlantică în această perioadă de multilateralism, atunci putem fi siguri că ne aşteptăm un viitor măreţ.

În acelaşi timp, întoarcerea Franţei la integrarea militară nu face decât să consolideze poziţia Europei. În cadrul Conferinţei pentru securitate de la München se spunea: în urma explicaţiilor date de premierul Tusk, cancelarul Merkel şi preşedintele Sarkozy – în prezenţa lui Joe Biden, vicepreşedintele Statelor Unite ale Americii – ideea unui corp european în cadrul NATO nici măcar nu a fost contestată. Cel puţin din punctul meu de vedere, a fost o descoperire de senzaţie să văd că americanii nu au protestat în nici un fel. În relaţiile transatlantice, putem miza şi pe dezvoltarea poziţiilor comune în domeniul miliar, astfel încât acestea să poată fi descrise în mod credibil în cadrul NATO. Din acest motiv, ar trebui să ne folosim viziunea asupra capacităţilor miliare punând accentul pe puterea uşoară şi pe prevenţie pentru a aborda un nou program de lucru, unul care deja exista, dar care a devenit mai clar la München, pentru că politicile preşedintelui Obama ne permit să intrăm într-o nouă eră a negocierilor privind dezarmarea. Noi, europenii, putem juca un rol important în cadrul tratatului START, în cadrul tratatului de neproliferare nucleară, care trebuie renegociat, şi, în special, în cadrul Tratatului CFE (Tratatul asupra forţelor convenţionale din Europa), care este deosebit de important în Europa, întrucât avem anumite probleme cu Rusia.

Dacă toate acestea sunt încorporate, inclusiv scutul anti-rachetă, vom avea noi ocazii – mai bune – de a conduce politicile comune transatlantice, cu Statele Unite drept aliat și cu Rusia drept partener strategic: o politică pașnică orientată spre interesele Europei. Putem profita de această ocazie doar dacă noi înșine devenim mai puternici și mai influenți, și, prin urmare, această politică se îndreaptă în direcția corectă.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Domnule președinte, raportul privind rolul NATO în arhitectura de securitate a UE a reflectat diverse abordări în cadrul Parlamentului European, pe de o parte opinii care continuă să considere NATO drept o organizație ce oferă membrilor săi cele mai solide garanții de securitate, și pe de altă parte, opinii care, dimpotrivă, susțin că avem din ce în ce mai puțină nevoie de NATO într-o lume în care se pare că nu există amenințări majore – cel puțin nu comparabile cu cea reprezentată de fosta Uniune Sovietică.

Cu toate acestea, până în prezent, în nici una dintre organizații nu a existat vreun membru dornic să renunțe la garanția de securitate oferită de NATO, chiar dacă UE își întărește eforturile privind apărarea și securitatea și a introdus echivalentul articolului 5 din Tratatul de la Washington: clauza de solidaritate din cadrul Tratatului de la Lisabona.

Din punctul meu de vedere, relația dintre NATO și UE – cea mai importantă componentă a relației transatlantice mai largi – ar trebui să fie una care să fie, în mod natural, complementară și avantajoasă reciproc pentru cei doi parteneri, care sunt obligați să colaboreze pentru a răspunde provocărilor din ce în ce mai numeroase și mai complexe. În acest scop, mecanismele existente – a se vedea acordul Berlin Plus – ar putea fi îmbunătățite; cele noi – a se vedea propunerea referitoare la un cartier general operațional al UE – ar trebui luate în considerare; obstacolele – a se vedea impactul pe care îl are problema din Cipru – ar trebui depășite; și, cel mai important, percepțiile reciproce ar trebui, fără îndoială, îmbunătățite. Astfel, pe de o parte, ar trebui să încetăm să mai considerăm NATO drept un adversar și, pe de altă parte, ar trebui să încetăm să considerăm că UE este doar o anexă a NATO.

După cum s-a precizat anterior, adevărul este că în practică, cei doi parteneri ar putea foarte bine coopera, completându-se reciproc. Din acest motiv, raportul a fost modificat și sperăm că rezultatul final va deveni acceptabil pentru mulți dintre noi.

Andrew Duff (ALDE). - Domnule președinte, mai mulți vorbitori sunt foarte optimiști în ceea ce privește lucrurile discutate în această după-amiază. Adevărul este că nu toate misiunile PESA s-au dovedit a fi un succes: unora dintre ele le lipsește un scop precis, multe dintre ele sunt prost finanțate și este posibil să dăm greș în campania din Afganistan. Prin urmare, este un lucru bun faptul că Parlamentul propune o contribuție puternică pentru a defini securitatea comună, și acum avem nevoie să stabilim criterii mult mai precise și clare pentru misiunile PESA.

În ceea ce privește integrarea forțelor noastre, se pot înregistra progrese, și nu cred, în nici un caz, că ne-am fi așteptat tocmai la ciocnirea dintre submarinele franceze și britanice!

Ryszard Czarnecki (UEN). - (*Polonia*) Domnule președinte, când există prea mulți președinți, de fapt nu există nici unul. Când vorbim despre problema securității, ar trebui să vorbim foarte clar și precis despre un lucru care reprezintă o chestiune urgentă și semnificativă. Ceea ce s-a întâmplat anul trecut în Caucaz, în apropiere de Uniunea Europeană, arată că trebuie să acordăm, în mod clar, importanță politicii estice și să o considerăm drept o investiție specială în securitatea Europei și a UE. Din același motiv, consider că parteneriatul cu țările din estul UE este fundamental și, deși sunt încântat că acest parteneriat există, mă declar și îngrijorat, pentru că bugetul alocat Parteneriatului Estic a fost redus aproape cu o treime. Cred că acest lucru reprezintă o problemă fundamentală și cred că va fi un element specific al Uniunii Europene, nu doar pentru vecinii săi cei mai apropiați, ci și pentru țările de dincolo de Belarus, Ucraina sau Georgia.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (*Finlanda*) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să le mulțumesc celor trei raportori. Cu toate acestea, din păcate, trebuie să precizez că nu împărtășesc punctul de vedere exprimat, în special, în raportul domnului Vatanen, un punct de vedere care nu critică NATO.

Bineînțeles, NATO nu mai este la fel cum era în timpul Războiului Rece, și nici Europa nu mai este aceeași, iar colaborarea dintre NATO și UE este un lucru excelent. Cu toate acestea, nu împărtășesc punctul de vedere potrivit căruia ar fi o problemă dacă nu toate statele membre ale UE ar fi membre ale NATO.

Trebuie să recunoaștem faptul că unele state au reușit să contribuie semnificativ la procesul de reconciliere tocmai pentru că au rămas în afara alianțelor militare, după cum este cazul țării mele, Finlanda. Întrucât Finlanda nu face parte din nici o alianță militară, ea nu este nicăieri considerată drept o țară ostilă sau un

purtător de cuvânt al dușmanilor. Datorită acestui fapt, mulți finlandezi au reușit să acționeze ca pacificatori sau mediatori. Exemple sunt acțiunile fostului nostru premier Holker în Irlanda de Nord, cele ale fostului nostru președinte Ahtisaari în Namibia, Indonezia, Aceh și Kosovo, dar și acțiunile din Sudan ale fostului nostru premier, domnul Haavisto.

Deși cei mai mulți dintre europeni trăiesc în state care sunt membre ale NATO, totuși, trebuie să recunoaștem faptul că existența unor țări ce nu sunt implicate în această organizație reprezintă o resursă valoroasă pentru procesul de reconciliere. Acest lucru nu poate fi negat doar din dorința de a armoniza politica militară în cadrul UE.

Vladimír Remek (GUE/NGL). - (*Cehia*) Inițial am dorit să vorbesc despre pericolul militarizării spațiului, deoarece, ca fost astronaut, cred că înțeleg acest concept într-un fel anume. Totuși, documentele prezentate subliniază, printre altele, nevoia de a folosi politica de securitate în beneficiul cetățenilor UE. În același timp, nu ne interesează deloc, de exemplu, părerea cetățenilor în ceea ce privește înființarea unor noi baze străine pe teritoriul UE, o acțiune ce este deja planificată. Mai precis, în Polonia și Cehia continuă pregătirile pentru instalarea componentelor sistemului american de apărare anti-rachetă. Și, pot să spun că, în special, în țara mea, Cehia, părerea și interesele publicului sunt complet ignorate. Nici măcar un oficial din partea UE nu a apărut interesele cetățenilor, pentru care UE probabil că nici nu există din acest punct de vedere. În același timp, două treimi din populația Cehiei resping, în mod constant, ideea construirii unei baze străine, în ciuda campaniei de informare și promovare care se desfășoară de mai bine de doi ani. Din punctul meu de vedere, ceva este în neregulă cu UE în momentul în care interesele cetățenilor nu sunt reflectate în documente și când opiniile populației pot fi ignorate în numele intereselor democrației. Prin urmare, nu este de mirare că oamenii se îndepărtează de politica UE, considerând-o drept un lucru care nu le aparține, sau că oamenii, pur și simplu, resping această politică.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). - Domnule președinte, cetățenii Europei au nevoie de o Uniune puternică, a cărei politică externă, de securitate și de apărare să fie competitivă. Acest lucru nu se va realiza dacă Uniunea noastră nu acționează. China și India se dezvoltă, nu doar ca puteri economice, ci și pe plan militar.

Avantajul competitiv al Europei ar trebui să se bazeze pe cunoștințe și inovație. Ar trebui cu toții să păstrăm și să susținem acest lucru. În cadrul unei strategii de securitate eficientă, forțele europene ar trebui să aibă acces la echipamente și resurse de cea mai bună calitate. În timp ce Statele Unite cheltuiesc trilioane de dolari pentru securitate, în Europa elaborarea unei strategii proprii stagnează sau are loc foarte lent. În această vreme de criză, noi închidem uzine care produc arme de foc, după cum se întâmplă cu fabrica din Radom, Polonia. În loc de a face acest lucru, ar trebui să investim în tehnologii avansate, precum tehnologia armelor fără recul, o tehnologie care este dezvoltată în Polonia chiar în acest moment. Inovația creează noi afaceri și noi locuri de muncă. Nu putem crea capacități europene dacă ne închidem propriile fabrici.

Roberto Fiore (NI). - (*Italia*) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, în principiu, mă declar în favoarea ideii de a avea o armată europeană, însă trebuie să definim ce fel de armată ar fi aceasta și care ar fi limitele ei.

Într-adevăr, este foarte nepotrivit faptul că există două forțe armate „asmuțite” una împotriva celeilalte – armata turcă și armata greacă – deși fac parte din aceeași alianță. Sunt sigur că reprezentanți ai Consiliului au vizitat partea de nord a Ciprului și au putut vedea și analiza pagubele produse de militarii turci și de ocupația turcă pe o insulă care este, fără îndoială, europeană.

De asemenea, trebuie să spunem că alianța cu Statele Unite este una care de multe ori creează mari probleme. Statele Unite ne-au târât în mai multe războaie, în mai multe conflicte – mă refer aici la cele din Serbia, Irak și Afganistan – în centrul cărora se află interese care nu erau în nici un caz europene.

În schimb, ar trebui să ne aliem cu Rusia și Belarus, două țări care din punct de vedere istoric, religios, militar și geopolitic sunt, de fapt, europene. Acesta este viitorul armatei europene: o armată care să nu se afle în război cu Statele Unite, ci care să mențină o oarecare distanță; o armată care să nu includă Turcia, pentru că, până la proba contrară, Turcia face parte din Asia, iar în partea mediteraneană, din păcate, se află în conflict cu o țară europeană; în fine, o armată care să fie aliată cu Rusia și Belarus și care să aibă o strânsă legătură cu acestea.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Domnule președinte, nu veți fi surprins dacă îmi exprim îngrijorarea în legătură cu ideile din rapoartele referitoare la PESA, în special, din raportul domnului von Wogau, care este plin de presupuneri false referitoare la natura Uniunii Europene și la ambiția de a crea o armată europeană

controlată de UE. Raportul consideră, citez „Forțele armate sincronizate din Europa” drept un pas înainte către crearea unei „forțe armate europene integrate”. Cu alte cuvinte, desigur, crearea unei armate europene. După cum știm, PESA nu aduce valoare militară adăugată. PESA reprezintă un instrument politic în avansarea ideii unei Europe integrate. Ar trebui văzută exact ca ceea ce este.

Timp îndelungat am susținut că Uniunea Europeană ar putea juca un rol util în furnizarea de instrumente civile pentru gestionarea situațiilor de criză și pentru procesul de reconstrucție post-conflict. Acest lucru ar fi într-adevăr folositor. Apropos, nici unul dintre oficialii militari pe care îi cunosc nu își imaginează că un conflict precum cel din Afganistan ar putea fi rezolvat numai prin mijloace militare. Nu există nici un element de noutate în ceea ce numim „o abordare cuprinzătoare”. Înainte o denumeam „inimă și minte”. Prin urmare nu este corect – de fapt, este chiar înșelăciune – ca Europa să încerce să-și justifice implicarea în chestiuni militare susținând existența unei abordări cuprinzătoare mai mult pentru ea însăși – un fel de punct de vânzare unic în UE. Pentru UE, cea mai cinstită și rațională abordare ar fi să renunțe la ambiția referitoare la apărare din cadrul PESA și să se concentreze asupra contribuției civile. De-abia atunci, Europa și aliații săi ar putea să se concentreze asupra contribuțiilor militare aduse NATO, revitalizând alianța transatlantică pentru următorii ani, fără a fi distrași din cauza programului de lucru dublu al UE.

Problema imediată o reprezintă faptul că ambițiile UE încep să contamineze NATO și îmi exprim îngrijorarea cu privire la faptul că acest lucru va afecta modul de desfășurare a aniversării celor 60 de ani de existență. Între timp, miniștrii guvernamentali din Marea Britanie se află într-o stare de negare a situației curente.

Martí Grau i Segú (PSE). - (*Spania*) Domnule comisar, domnule Solana, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să le mulțumesc celor trei raportori pentru munca depusă. În calitate de raportor alternativ pentru raportul privind Politica externă și de securitate comună (PESC), mă voi referi, în special, la acest document și voi începe prin a-l felicita pe domnul Saryusz-Wolski pentru rezultatul muncii sale și pentru colaborarea cu alte grupuri, în scopul de a ajunge la un consens.

La fel cum Parlamentul a solicitat de multe ori ca Uniunea Europeană să primească instrumentele necesare pentru a-i acorda posibilitatea de a reprezenta o voce unică în lume, această Cameră este, de asemenea, capabilă să facă front comun atunci când evaluează și impulsionează principalele priorități ale politicii externe și de securitate comune.

Eforturile depuse de grupul nostru – Grupul Socialist din Parlamentul European – au fost orientate către scopuri comune. În primul rând, introducerea și consolidarea aspectelor importante pe care noi le considerăm a fi folositoare în toate domeniile politicii externe, cum ar fi lupta împotriva schimbărilor climatice, promovarea păcii în lume sau implicarea în dezvoltarea umană. În al doilea rând, propunerea unor modalități de a reface echilibrul dintre prioritățile geografice ale PESC, astfel cum erau acestea prezentate în textul original, dacă erau menționate, sau prezentarea acestora drept elemente noi, în cazul în care nu erau menționate.

Iată de ce am militat, de exemplu, pentru o mai bună clarificare a acțiunilor dintre cadrul instituțional și cel cooperativ implicate în nou-definita Dimensiune Estică. Am militat pentru o mai mare diversificare și o mai bună punere în evidență a relațiilor cu Africa, un continent de care ne aducem aminte numai atunci când izbucnește vreun război violent, și, de cele mai multe ori, nici măcar atunci.

În ceea ce privește America Latină, am dorit să fie luate în considerare actualele procese de negociere pentru acorduri de asociere – primele discuții bi-regionale din istorie pe care le va purta Uniunea Europeană.

În ceea ce privește zona mediteraneană, ne-am declarat împotriva unei apropieri limitate care nu vorbește decât despre securitate. În schimbul acesteia, dorim să includem importanta moștenire politică, economică și socio-culturală care este inclusă în Procesul de la Barcelona.

În ceea ce privește amendamentele propuse în sesiunea plenară, grupul nostru nu a prezentat nici unul pentru că suntem de părere că, în acest mod, echilibrul la care s-a ajuns prin compromis este oarecum consolidat. Prin urmare, ne vom opune majorității amendamentelor, pentru a nu deteriora compromisul la care s-a ajuns în cadrul Comisiei pentru afaceri externe.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (*Polonia*) Domnule președinte, astfel cum a afirmat odată Tony Blair, deși Uniunea Europeană nu ar trebui să fie un super-stat, ea ar trebui să fie o super-putere. Am putea adăuga: nu doar o super-putere economică, pentru că deja este astfel, ci și un actor important pe scena mondială, pentru că acest lucru este solicitat de interesele, inclusiv economice, ale tuturor statelor membre.

Se spune că Henry Kissinger ar fi solicitat la un moment dat un număr de telefon la care să sune pentru a afla care este poziția Uniunii Europene în ceea ce privește probleme importante legate de politica internațională. Astăzi, acesta este numărul de telefon al Înalțului Reprezentant. Totuși, problema este că atunci când sună telefonul, domnul Solana va trebui să știe ce să spună. Prin urmare, este esențial să elaborăm o politică externă comună, care să includă o politică de securitate și una a energiei, și prin urmare, și o politică comună referitoare la Rusia.

Aș dori să revin la o propunere ce s-a repetat în mod constant și care privește necesitatea ca toate țările din Uniunea Europeană să se exprime cu o singură voce atunci când se angajează într-un dialog cu Rusia. Pentru ca acest lucru să aibă loc, trebuie elaborată cât mai rapid posibil o politică bine definită în privința Rusiei, o politică menținută în comun și întemeiată pe solidaritate. Acest lucru va crea un cadru de lucru foarte clar, nu doar pentru discuțiile între UE și Rusia, ci și pentru discuțiile bipartite cu state membre individuale. Parlamentului European ar trebui să i se acorde un rol important în elaborarea unei astfel de politici, în contextul mandatului pe care l-a obținut în cadrul unor alegeri democratice și de care ar trebui să fie mândru.

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (Grecia) Raportul privind rolul NATO în Uniunea Europeană a fost folosit drept scuză pentru a strecura problema aderării Ciprului la Parteneriatul pentru pace și la NATO. Este nevoie ca poziția Republicii Cipru să fie tratată cu respect. Nu este legală intervenția în afacerile interne ale unui stat membru suveran pentru a obține o integrare care nu este dictată de nici un tratat.

Într-un moment în care Republica Cipru se află în mijlocul negocierilor pentru a rezolva problema cipriotă, se deschii fronturi, lucru care are un efect negativ asupra procesului. Obiectivul unic al tuturor ar trebui să îl constituie completa demilitarizare a unui teritoriu ocupat de Turcia și protejarea posibilității de a găsi o soluție pe viitor. Mai mult, aceasta este poziția adoptată de Parlamentul European în alte rapoarte.

Vă invităm să susțineți amendamentele 22, 23 și 24 și să votați împotriva acelor puncte care reprezintă o intruziune în afacerile interne ale unei stat suveran. De asemenea, vă invităm să confirmați faptul că principiul referitor la respectarea drepturilor de suveranitate ale statelor membre este inviolabil, independent de părerea dumneavoastră generală referitoare la parteneriat sau la NATO. Alegerea noastră este demilitarizarea și aderarea la principiile dreptului internațional.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (Grecia) Doamne președinte, potrivit dreptului internațional, „dețin un stat” înseamnă „controlez anumite teritorii, în care instalez un guvern care exercită o politică externă și de apărare”. Vă întreb acum ceva în legătură cu „statul Europa”, despre care multă lume vorbește și mă întreb unde sunt granițele acestuia, care sunt aceste teritorii și unde este apărarea sa, când această apărare se află în mâinile unei armate numeroase – și din nefericire americane –, unde este politica sa externă, când Orientul Mijlociu este în flăcări, acesta fiind o seră teroristă care exportă terorism și care creează refugiați și face victime ce nu se îndreaptă spre Alabama sau Arizona sau Kentucky ci, din păcate vin în Grecia, Cipru, Germania și Spania?

De aceea trebuie să precizez că am început să pun la îndoială posibilitatea de a susține ideile, care reies din aceste propuneri, făcute de domnii care și-au prezentat rapoartele în fața noastră și mă gândesc ca mâine să votez împotriva lor.

PREZIDEAZĂ: DNA ROURE

Vicepreședintă

Jim Allister (NI). - Doamnă președintă, cei care susțin că în fața noastră nu se construiește un superstat UE trebuie să explice multe lucruri, din punctul de vedere al conținutului acestor rapoarte, care vizează construirea unui imperiu.

Afirmațiile conform cărora o politică de apărare comună – acum considerată un fapt – și ceea ce poartă denumirea de autonomie strategică a UE necesită o forță armată europeană integrată, precum și existența unui sediu operațional autonom și permanent al UE – și, simultan, un comportament echivalent al NATO – nu ne lasă să ne îndoim că, în baza unei politici externe și de securitate comune, cei care stimulează proiectul european nu solicită doar putere politică, ci și putere militară, care se va crea în urma diminuării puterilor, drepturilor și independenței statelor membre. Repudiez existența unui astfel de superstat și a unei armate centralizate pentru Europa, la fel cum repudiez Tratatul de la Lisabona, care ar face posibile toate aceste lucruri.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Doamnă președintă, mesajul de astăzi al raporturilor noastre poate fi acela că un parteneriat euro-atlantic vibrant este cea mai bună garanție pentru securitatea și stabilitatea europeană.

Într-adevăr, susțin ideea adoptării unei noi agende transatlantice și crearea unor noi instituții euro-atlantice, ajungând, într-un final, la o piață transatlantică extinsă, comună.

Ari Vatanen a solicitat implicarea tuturor membrilor UE și NATO pentru o cooperare mai bună, indiferent de organizația căreia îi aparțin. Cred că aceasta este o idee foarte practică, la fel ca ideea lor privind un sediu operațional permanent al UE care să completeze structurile de comandă ale NATO și, desigur, să nu concureze cu acestea.

O altă idee foarte importantă este faptul că ne bazăm pe aceleași resurse naționale. Jacek Saryusz-Wolski a declarat că PESC este puternic sub-finanțată, prin urmare este foarte important să evităm duplicarea și să creștem eficiența. Întrebarea adresată statelor membre este: Ce anume îi oferă domnului Solana pentru a pune în aplicare politicile comune de apărare?

În al treilea rând, este momentul să abordăm noile provocări care ne amenință siguranța. De fapt, viitoarele conflicte se vor purta și, poate, se vor decide în spațiul cibernetic, unde fiecare stat trebuie să reacționeze și să se apere, câteodată, într-o perioadă de timp care nu depășește o secundă. Parlamentul European trebuie să ia, de asemenea, inițiativa pentru a contribui la această provocare importantă a noului secol, o provocare bazată pe democratizarea tehnologiei moderne.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Doamnă președintă, naționaliștii, membrii lipsiți de deschidere ai acestui Parlament, consideră, fără îndoială, că riscurile și problemele acestei lumi pot fi soluționate de către state, în mod individual.

DI Allister este un exemplu tipic. Consideră acesta, într-adevăr, că o singură țară poate combate terorismul la nivel mondial prin propria sa apărare națională? Consideră acesta, într-adevăr, că problemele de siguranță energetică se pot rezolva dacă fiecare se ocupă doar de problemele sale? Această abordare este învechită. Desigur, Tratatul de la Lisabona, criticat atât de frecvent, ne-ar oferi posibilitatea să lucrăm puțin mai mult împreună, de exemplu, în problema politicii energetice și a Politicii externe și de securitate comune, pentru a aborda, în mod eficient, pericolele și riscurile din această lume.

Noul Guvern al Statelor Unite ale Americii, condus de președintele Obama, este mulțumit de existența acestei politici europene comune, deoarece acest lucru înseamnă că Statele Unite au un partener cu care pot dezbate o parte din aceste probleme. În plus – un lucru lămurit prin prezența frecventă a reprezentanților ruși în cadrul acestui Parlament – și Rusia și-a dat seama că nu mai funcționează vechea abordare care consta în a discuta cu statele în mod individual și în a le opune apoi între ele. Rusia și-a dat seama că trebuie să discute cu Uniunea Europeană, dacă dorește să se ajungă la soluții comune, de exemplu, în problema siguranței energetice.

Într-adevăr, acest lucru este menționat, de asemenea, în mod repetat, în raportul domnului Saryusz-Wolski. Modul în care putem încerca să rezolvăm împreună aceste probleme: aceea a siguranței energetice, de exemplu? Mă bucur că Înalțul Reprezentant și o parte din personalul acestuia vor intensifica aceste eforturi în viitor, deoarece acest lucru ne va oferi posibilitatea să demonstrăm cetățenilor noștri că Politica externă și de securitate comună ia în considerare interesele specifice ale acestora și să le arătăm modul în care avem de gând să evităm ca europenii să mai tremure de frig în viitor. Despre acest lucru este vorba, iar din acest motiv preferăm o politică externă și de securitate comună în detrimentul unei politici externe naționaliste.

Philippe Morillon (ALDE). – (FR) Doamnă președintă, doresc să îi felicit pe cei trei raportori pentru acest rezumat remarcabil pe care l-au prezentat în legătură cu situația actuală a politicii externe și de securitate comune.

Domnule Solano, știți mai bine ca oricine că Europa trebuie să-și ocupe locul pe scena mondială, după cum stabilește puterea sa economică și demografică și bogăția sa de valori democratice și umaniste.

Trebuie menționat faptul că în ultimii zece ani s-au făcut progrese, după cum ați menționat deja, în pofida voinței afișate, în mod normal, de mai mult de două treimi din cetățenii europeni, dar trebuie spus și că această Europă încă nu există.

Dacă este nevoie de un exemplu recent, pot aminti reticența Europei în legătură cu rezolvarea noii tragedii din Orientul Mijlociu. Prezența unei Europe, care să joace un rol activ în Gaza, a fost și încă este necesară, pentru a ajuta populația să supraviețuiască și să reconstruiască statul, pentru a lupta împotriva contrabandei

cu arme, care a permis transformarea acestui teritoriu într-o bază pentru lansarea unor rachete de toate dimensiunile.

În pofida discuțiilor verbale de la Sharm el-Sheikh și Ierusalim, nu s-a făcut încă nimic în acest sens. Doresc să adresez din nou o întrebare care a fost ridicată deja în momentul crizei libaneze: când ne putem aștepta, domnule Solana, că în Mediterana va avea loc o desfășurare a unei flote europene similară celei pe care ați introdus-o pentru a rezolva problema pirateriei? Deținem resursele necesare. Vom avea, într-o zi, și voință?

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, Uniunea Europeană trebuie să acționeze în interesul siguranței cetățenilor tuturor statelor membre. Mai presus de toate, trebuie să accepte o parte din responsabilitatea pentru războiul împotriva terorismului și să reacționeze vehement la orice manifestări din terorism.

Uciderea unui inginer polonez ținut ostatic în Pakistan de către talibanii locali a avut recent repercusiuni enorme. Așa-numita diplomație europeană nu s-a alăturat discuțiilor anterioare care aveau drept scop eliberarea acestuia. Acest incident șocant, care reprezintă un element al problemei mult mai complexe a siguranței, ar trebui să facă subiectul unei dezbateri separate a Parlamentului și trebuie să aibă ca rezultat luarea unor măsuri specifice, iar eu solicit acest lucru. În prezent, prioritatea este returnarea corpului polonezului ucis și ajutarea familiei acestuia. Aceste măsuri esențiale, dar pe termen scurt, nu pot însă să înlocuiască o abordare cuprinzătoare privind terorismul și o presiune diplomatică tot mai mare asupra unor țări, precum Pakistanul.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) În relațiile internaționale, Portugalia se conduce după principiile independenței naționale, după respectul pentru drepturile omului și popoarelor, egalitatea între state, rezolvarea pașnică a conflictelor internaționale, lipsa interferenței în afacerile interne ale altor state și cooperarea cu celelalte națiuni, pentru a contribui la emanciparea și progresul umanității.

Portugalia solicită abolirea imperialismului, colonialismului și a altor forme de agresiune, control și exploatare în relațiile dintre popoare, precum și o dezarmare complexă, simultană și controlată, dizolvarea blocurilor politice și militare și stabilirea unui sistem de securitate colectivă care să aibă drept scop crearea unei ordini internaționale ce poate asigura pacea și justiția în relațiile dintre popoare.

Doresc să amintesc cuprinsul articolului 7 din Constituția Republicii Portugheze pentru a arăta cât de departe de aceste principii se află Uniunea Europeană. Asumându-și rolul de pilon european al NATO, în parteneriat cu SUA, și promovând tot mai mult militarizarea relațiilor internaționale, cursa pentru arme, interferența și agresiunea al căror scop este ca puterile majore să controleze și să împartă piața și resursele naturale, aceasta acționează în completă contradicție cu aceste principii.

Gerard Batten (IND/DEM). - Doamnă președintă, acestea sunt rapoarte din proprie inițiativă și, prin urmare, pot fi considerate vorbe în vânt. Știm, însă, că aceste rapoarte sunt folosite câteodată drept mijloc pentru introducerea aspirațiilor politice ale UE.

Domnul von Wogau a fost odată președintele Comisiei pentru afaceri economice și monetare și a jucat un rol esențial în crearea monedei europene unice. În prezent acesta este președintele Subcomisiei pentru securitate și apărare și, atunci când elaborează un raport care prevede că Uniunea Europeană are nevoie de propriile forțe armate, putem avea încredere că acest lucru este exact ceea ce Uniunea Europeană intenționează să facă în timp util.

Aceste rapoarte solicită dezvoltarea propriilor forțe armate ale UE prin intermediul achiziției publice comune de arme, al unui sistem comun de comunicații și al unei structuri autonome comune de comandă și control. Domnul von Wogau susține crearea unei armate de 60 000 de soldați care să fie disponibili în mod permanent. UE are nevoie de propriii soldați, arme, tancuri, avioane și bombe pentru a-și „îndeplini responsabilitățile la nivel mondial”.

Care sunt mai exact acele responsabilități? Pentru a afla, trebuie să așteptați să vedeți dacă Tratatul de la Lisabona este complet ratificat și propune o „politică externă și de securitate comună, care conduce la o apărare comună”. Nimeni nu poate spune că nu a fost avertizat în legătură cu aspirațiile militare ale UE.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Doamnă președintă, indiferent cât de prieteni suntem cu raportorii, dl Vatanen și dl von Wogau, nu le putem aproba rapoartele.

În primul rând, pentru că NATO, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord, a fost creată în 1949, ca răspuns la teribila amenințare a comunismului la adresa Europei Occidentale. Acesta a jucat un rol util, chiar esențial. Astăzi, însă, acest îngrozitor sistem comunist a eșuat, iar Pactul de la Varșovia a fost dizolvat.

Cu toate acestea, NATO se extinde în mod constant. Activitățile sale se extind dincolo de cadrul său geografic. Din câte știu, Afganistanul nu este o țară care să aibă o zonă de coastă la Atlanticul de Nord. Nici Kosovo, unde această organizație a contribuit la curățarea etnică a sârbilor, într-un război nedrept, care nu a rezolvat nimic. Prin urmare, NATO încalcă dispozițiile Cartei Organizației Națiunilor Unite.

Doamnelor și domnilor, sunteți absolut inconsecvenți. Doriți să creați o Europă puternică, independentă și absorbiți apărarea europeană într-un sistem de comandă dominat de Statele Unite ale Americii. Cum de Rusia și alte națiuni nu reușesc să vadă că această atitudine este una agresivă?

NATO ne-a subjugat politicii Statelor Unite ale Americii. Suntem prieteni cu ei, dar nu dorim să le fim vasali și cu atât mai puțin lachei. Trebuie să punem capăt acestei situații și să scăpăm de problemă. A trecut vremea NATO.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, domnule Solana, după cum știu toți, scenariile de risc se modifică în permanență. Tratatul suferă o schimbare, de asemenea; iar, o dată cu el, se schimbă și oportunitățile pentru Politica europeană de securitate și apărare. Vor rămâne însă neschimbate dorința de siguranță și stabilitate a populației, speranța unei Uniuni puternice și dorința de dezarmare, în special, dezarmarea nucleară.

Prin cele trei rapoarte dezbătute astăzi, Parlamentul European arată foarte clar modul în care intenționează să atingă aceste obiective și să garanteze securitatea. În primul rând, există raportul privind Politica externă și de securitate comună care se axează pe siguranța în Balcani, stabilitatea în Africa și pacea în teritoriile palestiniene. În al doilea rând, avem raportul privind cooperarea cu NATO, care pune clar accent pe o cooperare mai strânsă între UE și NATO și pe o mai bună coordonare. Obiectul celui de-al treilea raport este dezvoltarea în continuare a Politicii europene de securitate și apărare, care urmărește atingerea unei eficiențe și a unei mai bune coordonări la nivelul cheltuielilor legate de apărare, precum și realizarea autonomiei strategice pentru întreaga Uniune și, astfel, reducerea sarcinilor impuse asupra statelor membre.

Dacă luăm în calcul toate aceste obiective, trebuie să susținem solicitările cuprinse în aceste rapoarte: de exemplu, pentru cercetare și dezvoltare comună, pentru dezvoltarea unor standarde comune și a unor sisteme comune de achiziții publice – respectând obiectivul privind interoperabilitatea. Aceasta implică, de asemenea, o colaborare optimă la nivel militar între statele membre, colaborare între poliție și armată, precum și crearea unor structuri militare permanente și stabilirea unui sediu operațional și/sau a unui consiliu al miniștrilor apărării.

Sunt convins că acest lucru ne oferă o șansă extraordinară de a ne transforma Uniunea într-o uniune politică și de a dezvolta o uniune de securitate care să ofere publicului ceea ce acesta așteaptă de la Uniune: siguranță, stabilitate și pace durabilă.

Președintele. - Doamnelor și domnilor, până acum vorbitorii au respectat timpul care le-a fost alocat. Timpul ne presează într-adevăr. Vă rog, prin urmare, să respectați timpul care v-a fost alocat.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Doamnă președintă, PESD a devenit aproape orice, prin urmare, se poate spune aproape orice într-o dezbateră ca aceasta. În trecut am discutat doar probleme de securitate, iar acum discutăm chiar și despre schimbările climatice, energie, etc. Prin urmare, trebuie să fiu selectiv și să precizez un lucru despre relațiile dintre UE și SUA și despre agenda pentru dezarmare, în privința căreia, cred că putem avansa în acest an.

Noua administrație a înregistrat un început foarte favorabil, chiar și pe un plan simbolic prin anunțul de închidere a Guantánamo. Cred că ar trebui să lucrăm în acest sens și să colaborăm pentru a rezolva o parte din problemele cu care se confruntă americanii.

Cea de-a doua dezbateră de bază de acest an va fi în legătură cu securitatea economică: pot Statele Unite și Europa face împreună ceva în legătură cu criza sau vor încerca să acționeze pe cont propriu, ceea ce va însemna o dezvoltare rapidă a măsurilor protecționiste?

Afganistanul reprezintă, de asemenea, o problemă importantă. Vom putea depune eforturi echivalente cu cele ale americanilor sau nu, și în ce condiții? Aici, semnul pozitiv este faptul că americanii au spus că știu

că trebuie să existe o soluție politică, deoarece această problemă nu poate fi rezolvată pe cale militară. Aceasta aduce rapid în discuție Uniunea Europeană.

Apoi, în legătură cu agenda de dezarmare: în decembrie anul trecut, domnule Solana, ați susținut aici în Parlament un discurs foarte bun în legătură cu ideile dumneavoastră și cele ale Consiliului și ale Uniunii privind promovarea unei agende pozitive, începând prin a sprijini americanii și rușii să renegocieze Tratatul START și prin a colabora cu americanii în legătură cu ratificarea Tratatului de interzicere totală a experiențelor nucleare. De asemenea, ne vom declara în favoarea eliminării restului de arme nucleare tehnice din Europa, iar acest lucru ar fi util pentru a susține ideile de readucere a ciclului combustibilului sub controlul internațional, pentru a ne asigura că statele, care vor să-și dezvolte energia nucleară, vor avea acces pașnic, dar nu vor putea abuza de aceasta pe cale militară.

Dorim ca Uniunea Europeană să susțină acest tip de proiecte, știind că președintele Obama are ambiții. În discursul său inaugural, în care a vorbit despre afacerile externe, a menționat mai întâi Irak și Afganistan, iar apoi ambițiile sale de a face ceva în legătură cu dezarmarea nucleară.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Doamnă președintă, voi vorbi despre raportul domnului Vatanen și aș dori, în primul rând, să-i mulțumesc pentru maniera deschisă în care l-a elaborat.

Consider, totuși, că Parlamentul trimite un semnal periculos dacă insistă asupra consolidării organizării sale militare și dacă accentuează importanța unei puteri militare care să se bazeze pe NATO, în modul propus în raport. Colaborarea și parteneriatul, democrația și drepturile omului ca garanție a păcii și stabilității reprezintă un model european viabil, care trebuie folosit în toate punctele de criză de la nivel mondial. În plus, ne confruntăm cu o criză economică tot mai profundă, cu probleme de mediu și provocări antrenate de schimbările climatice, niciuna dintre acestea neputând fi rezolvată prin forță armată.

În opinia mea, ar fi mai important să punem accentul pe importanța Politicii externe și de securitate comună a UE și să ne concentrăm asupra prevenirii conflictelor și eliminării cauzelor crizelor: eliminarea sărăciei, de exemplu, și promovarea democrației, a drepturilor omului și a societății civile.

În sfârșit, aș dori să reamintesc tuturor că în Uniune există state care nu aparțin NATO și care au motive proprii pentru aceasta. Acestor țări trebuie să li se permită să decidă în legătură cu propriile soluții pentru politica de securitate, fără presiune din exterior. De exemplu, Finlanda a făcut față cu brio propriilor probleme de apărare și, de zeci de ani, se implică în operațiuni de menținere a păcii în diferite părți ale lumii. Au fost depuse numeroase amendamente la raport care îl îmbunătățesc, dar care nu îi modifică tonul principal.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, are Europa propria geopolitică? Nu mi se pare să fie așa! Dacă ar trăi Karl Haushofer, i-ar arăta acestei Europe fără coloană vertebrală că are nevoie de o strategie maritimă în oceanele Atlantic, Pacific și Indian și în statele nordice, unde există resurse energetice imense și deosebit de valoroase în Oceanul Arctic. În aceste zone sunt active superputerile Statele Unite ale Americii și Rusia, iar nu Europa!

Lupta împotriva terorismului înseamnă și luptă împotriva celor care vehiculează instrumente teroriste; persoanele care pot fi folosite de teroriști. În aceste momente, Lampedusa arde pentru că cineva a dat foc centrelor de detenție pentru imigranții ilegali. Europa ar trebui să susțină guvernul italian, care încearcă să prevină invazia imigranților ilegali, ce pot fi folosiți de mafie și teroriști. Nu văd, însă, că s-ar fi recurs la o abordare fermă, practică. Europa trebuie să se apere în fața acestei amenințări, nu prin cuvinte, ci prin acțiuni, astfel cum procedează dl Maroni și guvernul italian.

Rihards Pīks (PPE-DE). – (LV) Doamnă președintă, dnă Ferrero-Waldner, dle Solana, toate cele trei rapoarte ale colegilor noștri sunt foarte profesioniste, echilibrate și, ceea ce este mai important, elaborate la momentul potrivit. Fără a analiza numeroasele fapte precise, evaluări și propuneri din rapoarte, aș dori să subliniez două aspecte. În primul rând, este important să revizuiți strategia de securitate a Europei la fiecare cinci ani, deoarece putem vedea că, în ultima vreme, au fost dezbătute foarte mult probleme de securitate precum securitatea energetică, siguranța cibernetică și climatică, iar posibilele zone de conflict s-au mutat dintr-o regiune în alta. În al doilea rând, și Uniunea Europeană trebuie să-și intensifice eforturile de prevenire a conflictelor. Consider că această situație ar fi fost posibilă și în Caucazul de Sud, dar, din punctul meu de vedere, poziția Uniunii Europene înainte de conflictul armat a fost prea reținută. Uniunea Europeană are dreptul și obligația de a desfășura activități preventive și misiuni intermediare, din moment ce Uniunea Europeană este un proiect de creare a păcii, iar aceasta îndeplinește această sarcină de 50 de ani. Pentru a putea reacționa la provocări și a lua măsuri preventive, trebuie, în primul rând, să avem voință politică și, în al doilea rând, să creăm și să îmbunătățim o politică externă și de securitate comune, împreună cu

instrumentele instituționale ale politicii europene de securitate și apărare. Unul din aceste instrumente este Parteneriatul estic menționat în raportul domnului Saryusz-Wolski, inclusiv crearea adunării parlamentare comune EURONEST. Acesta poate consolida înțelegerea și dezvoltarea democrației dincolo de granițele noastre estice. În sfârșit, doresc să-mi exprim satisfacția în legătură cu includerea alineatului (33) în raportul domnului von Wogau, întrucât, în țara mea evenimentele din Caucaz și naționalismul tot mai mare din statul vecin dau naștere unor preocupări grave. După cum spune un înțelept proverb din țara mea: „speră întotdeauna ce-i mai bun, dar pregătește-te pentru ce-i mai rău, pentru că Dumnezeu îi ajută pe cei care se ajută!” Vă mulțumesc.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Aș dori să le mulțumesc raportorilor, Ari Vatanen și Karl von Wogau, pentru activitatea și eforturile depuse pentru a se ajunge la un consens, în special, în legătură cu dificila problemă a politicilor nucleare, care trebuie revizuită urgent de Uniunea Europeană și NATO într-un moment în care președintele Obama reînvie obiectivul de a elibera lumea de armele nucleare și în care două submarine nucleare europene aproape că au provocat un dezastru.

Rapoartele lui Vatanen și von Wogau subliniază necesitatea unei Uniuni Europene independente din punct de vedere politic, strategic și operațional, prin intermediul unei Politici europene de securitate și apărare (PESA). Avem nevoie de instrumente instituționale, financiare și operaționale pentru a atinge aceste obiective. Prin urmare, avem nevoie de o colaborare apropiată între NATO și UE, bazată pe respectul pentru independența politică a fiecăreia dintre aceste organizații complementare. Solicităm, prin urmare, crearea unui sediu operațional permanent al UE la Bruxelles, cu capacitatea de planificare și realizare independentă a operațiunilor militare PESA. Acesta este motivul pentru care solicităm statelor membre UE să își intensifice eforturile pentru a cheltui mai înțelept bugetele de apărare națională, într-un mod mai eficient și mai european, ceea ce nu se poate realiza corect în mod separat.

Mesajul Parlamentului este inechivoc și reprezintă un avertisment. Fără o Europă a apărării, apărarea din Europa va fi amenințată. Pot fi amenințate industriile noastre de apărare. Pot fi amenințate capacitățile de care are nevoie Europa pentru a-și îndeplini responsabilitatea de a proteja populația civilă și de a preveni masacrele și genocidele. Poate fi amenințat rolul Europei ca actor global în gestionarea crizei. Extinderea integrării politice europene la securitate și apărare, astfel cum se prevede în Tratatul de la Lisabona, este urgentă și trebuie accelerată. Acest lucru nu este doar în interesul Uniunii Europene, ci și în interesul NATO, deoarece ambele organizații vor culege recompensele unei Europe mai bine echipate, pentru a face față provocărilor tot mai mari pentru securitatea europeană și globală.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, NATO s-a dovedit utilă ca organizație pentru securitatea internațională într-o perioadă de pace relativă în Europa. Desigur, sentimentul de siguranță pe care ni-l oferă este limitat, în mod semnificativ, de ritmul de luare a deciziilor al organismelor care controlează alianța, precum și de deciziile însele. În pofida acestui lucru, NATO are un efect stabilizator asupra securității mondiale. Încercările de a „înmuia” NATO – de a-i slăbi poziția prin lărgirea structurilor militare ale Uniunii Europene – reprezintă o greșeală. În prezent, Uniunea Europeană are o problemă în a ajunge la un acord în legătură cu deciziile politice dificile, ca să nu mai vorbim de cele militare.

UE trebuie să se concentreze asupra consolidării securității interne și a creșterii capacităților defensive ale membrilor săi, în special, în cazul statelor membre care se învecinează cu țări în care sunt populare ideologiile naționaliste extreme și în cazul statelor membre care au atras interesul grupărilor teroriste. UE nu trebuie să se implice prea mult în măsuri care au drept scop crearea unor forțe de mari dimensiuni în vederea desfășurării de operațiuni în afara Europei.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Dl Solana, înaltul reprezentant pentru politica externă și de securitate comune ne-a reamintit, pe bună dreptate, de locul în care ne aflăm în 1990. Ar fi și mai interesant să ne întrebăm ce fel de politică comună aveam la începutul anilor 1990.

În acea perioadă, Comunitatea Europeană nu avea nicio forță. Am observat, ulterior, cum dorințele erau înlocuite de viziuni, strategii, voințe politice și capacități, care ne-au impulsionat la acțiuni, nu doar la nivel european, ci și la nivel global. În acei ani, în special după extinderea istorică din 2004, contextul și ambițiile Politicii externe și de securitate comună (PESC) s-au modificat considerabil.

În urmă cu zece ani eram încă cufundați în propriile noastre preocupări. Astăzi putem, însă, să ne uităm în urmă la succesele realizate și nu putem concepe o PESC sau o Politică europeană de securitate și apărare (PESA) fără o dimensiune globală. Având în vedere aceste lucruri, nu sunt surprins că toate trei rapoartele și mulți colegi ne-au atras atenția asupra noii situații, asupra necesității modificării strategiei, a unei unități mai mari și a unei colaborări inter-instituționale mai strânse.

Toate acestea au fost susținute de propuneri concrete de îmbunătățire a structurilor operaționale și a procesului decizional politic, pe care îl susțin cu tărie. Sunt de acord că am ajuns într-un nou stadiu în ceea ce privește politica comună și doresc să subliniez, în această privință, două probleme.

În primul rând, trebuie să analizăm în detaliu modul în care criza financiară sau economică poate să afecteze contextul politicii noastre comune. Consider cu tărie că trebuie să fim foarte atenți la posibilele consecințe politice ale crizei, în special, la cele care pot apărea dacă ne confruntăm cu o criză monetară și mai accentuată.

În al doilea rând, pe parcursul unui număr de ani, am fost martorul surprinzătorului fapt că mulți dintre partenerii noștri doresc ca Uniunea Europeană să aibă o politică externă și o identitate de apărare uniforme, mai bine definite și mai puternice. Cu alte cuvinte, soluția dorită este Uniunea Europeană ca actor global. În acest sens, mi se pare important să ne analizăm parteneriatele bilaterale dintr-o perspectivă mai globală decât cea pe care am adoptat-o până în prezent și să dezvoltăm abordări inovatoare față de parteneriatele multilaterale, care nu iau în considerare doar interesele bilaterale, ci servesc, de asemenea, pentru stabilizarea unor regiuni mai mari.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Doamnă președintă, sistemul internațional se află într-o fază de tranziție și există provocări imense pentru noi toți. Prin urmare, trebuie să reevaluăm și să îmbunătățim legăturile dintre Uniunea Europeană și NATO, pentru a face față amenințărilor comune precum terorismul, răspândirea armelor de distrugere în masă, creșterea pirateriei internaționale și noile probleme cauzate de schimbările climatice.

În același timp, consider, însă, că acesta este momentul potrivit pentru a confirma rolul Consiliului de Securitate ONU, ca principal garant al păcii și securității internaționale. Organizația necesită acum o reformă urgentă și ne-am angajat să avansăm această reformă, astfel încât ONU să își poată îndeplini mai eficient această sarcină importantă.

De asemenea, este foarte important să subliniem că toate statele și organizațiile internaționale, inclusiv NATO, trebuie să evite amenințările și orice altă formă de violență care nu respectă scopurile și principiile cartei care stă la baza ONU. NATO și Uniunea Europeană au interese comune, iar relația dintre ele nu trebuie să fie una de concurență. Avem nevoie de un parteneriat mai echilibrat, cu o coordonare mai bună a acțiunilor și o colaborare mai puternică. Cu toate acestea, fiecare parte trebuie să respecte independența celeilalte din punctul de vedere al luării deciziilor și să se asigure că există înțelegere reciprocă atunci când există diferențe între evaluările militare.

În sfârșit, aș dori să subliniez necesitatea respectului pentru dreptul la neutralitate al statelor și, în acest moment, aș dori să solicit anularea solicitării ca Republica Cipru să se alăture Parteneriatului pentru Pace. Această decizie este un drept suveran al fiecărui stat, iar Cipru este un stat independent și suveran, care își poate decide propriul viitor.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Să sărbătorim cea de-a șaizecea aniversare a NATO. În curând vor avea loc o serie de reuniuni majore la nivel înalt SUA-UE-NATO. Revenirea Franței în structurile militare ale NATO, împreună cu energiile alocate politicilor europene de securitate și apărare, reprezintă o șansă deosebită de armonizare a strategiilor europene de securitate și a noilor strategii potențiale ale NATO. Ratificarea de astăzi a Tratatului de la Lisabona în Parlamentul ceh marchează o schimbare în apărarea și securitatea europeană. Să construim o conducere comună pentru Europa. Să raționalizăm piața europeană de apărare. Să alocăm resurse pentru știință și cercetare, pentru Agenția Europeană de Apărare, să creăm o lege a soldaților europeni, să prevenim duplicitățile și să evităm, pur și simplu, sindromul Turciei. Să profităm de șansa oferită de administrația americană, pentru o colaborare reală în Afganistan și pentru apărarea împotriva rachetelor în Europa. Avem în fața noastră o șansă deosebită pentru ca politica de securitate și apărare europeană să devină motorul viitoarei integrări și siguranțe în Europa. Să nu o ratăm.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Aș dori să spun câteva cuvinte în legătură cu relațiile dintre UE și Rusia. În opinia mea, crearea unei politici externe și de securitate comune nu se poate realiza în absența dialogului cu Rusia. Agenția europeană de securitate, care reunește SUA, NATO, OSCE și acordurile internaționale de dezarmare, ar trebui să includă și dialogul cu Rusia.

Prin urmare, aș dori să solicit Consiliului și Comisiei să adopte o poziție deschisă și constructivă față de posibilele negocieri dintre UE, SUA și Rusia în legătură cu reînnoirea dialogului transatlantic privind problemele de securitate, pe baza procesului de la Helsinki.

Din punctul meu de vedere, aceste negocieri trebuie să includă și discuțiile privind problema apărării împotriva rachetelor. UE trebuie să joace un rol mult mai mare în această problemă decât a făcut până acum. În opinia mea, acordul nu trebuie să fie lăsat doar în sarcina SUA și a Rusiei. Publicul european așteaptă acest lucru de la noi.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Doamnă președintă, Parlamentul a ajuns la un acord în legătură cu politica externă și de securitate comune pentru Uniunea Europeană. Principalele forțe politice au ajuns la un consens în legătură cu această problemă. Problema, reala problemă politică, este modul în care se va atinge obiectivul esențial.

În primul rând, trebuie să se ratifice, cât mai curând posibil, Tratatul de la Lisabona. Liderii politici care întârzie procesul de ratificare a tratatului slăbesc dezvoltarea politicii externe și de securitate comune a Uniunii Europene. Este dificil să vorbim serios despre politica de securitate comună a Uniunii Europene în lipsa Tratatului de la Lisabona.

În al doilea rând, doresc să subliniez problema drepturilor omului în dezvoltarea politicii externe a UE. Politica trebuie să susțină dreptul internațional – dreptul umanitar internațional, democrația liberală și statul de drept.

În al treilea rând, politica necesită elaborarea serioasă a unei politici europene de apărare, dezvoltarea structurilor militare ale Uniunii Europene și dezvoltarea industriei europene de apărare.

Adrian Severin (PSE). - Doamnă președintă, aș dori să subliniez două aspecte. În primul rând, valorile. Uniunea Europeană este o Uniune a valorilor. Aceste valori sunt criterii de aderare. Acestea ne îndrumă comportamentul. Reprezintă un mijloc de construire a interoperabilității cu partenerii externi. Cu toate acestea, nu trebuie ca politica noastră externă să se axeze pe exportul valorilor. Dimpotrivă, trebuie să învățăm să funcționăm într-o lume diversificată și chiar să respectăm dreptul celorlalți de a greși.

În al doilea rând, în ceea ce privește instituțiile. Instituțiile internaționale și dreptul internațional de astăzi au fost modelate și create într-o lume complet diferită. În fiecare zi ne dăm seama că nu sunt adaptate noilor provocări, noilor oportunități și noilor amenințări ale lumii actuale. Consider, prin urmare, că Uniunea Europeană trebuie să susțină ideea unei noi conferințe privind securitatea și cooperarea în Europa într-o Europă mai extinsă – de la Vancouver la Shanghai, nu doar până la Vladivostok – în vederea creării unui nou spațiu de securitate, libertate și cooperare. Consider că aceasta trebuie să fie una din principalele priorități și nu trebuie să ne temem de faptul că alții pot avea alte idei în această privință.

Luis Yáñez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Doamnă președintă, în primul rând, aș dori să-mi exprim sprijinul general pentru cele trei rapoarte pe care le dezbatem.

În al doilea rând, doresc să o felicit, înainte de toate, pe dna Ferrero-Waldner, pentru ceea ce a spus în legătură cu cooperarea și colaborarea apropiată dintre echipa sa și cea a dlui Solana. În al treilea rând, doresc să îl felicit pe dl Solana pentru că, fără caracterul și creativitatea sa, Politica externă și de securitate comună probabil nu ar fi ceea ce este astăzi: baza legală și documentară, chiar și cu progresul documentului strategic din 2003, nu ar fi fost suficientă pentru a realiza un progres atât de mare în Politica externă și de securitate comună în ultimii ani. În al patrulea rând, aș dori să precizez că Tratatul de la Lisabona – care, după cum s-a spus astăzi, ar putea fi ratificat în curând, ceea ce reprezintă o veste bună – va fi desigur un instrument mult mai important și mult mai potrivit în mâinile sale și în cele ale Uniunii Europene, pentru a transforma Uniunea în ceea ce ar trebui să fie: un actor global, în sensul deplin al cuvântului.

Voi încheia cu ideea exprimată de el însuși: Europa trebuie să fie un actor civil și o putere civilă cu mijloace militare, iar nu o putere militară.

Proinsias De Rossa (PSE). – Doamnă președintă, m-am întors la sfârșitul săptămânii dintr-o vizită în Gaza, iar în aceste 60 de secunde voi vorbi despre ceea ce consider că este o problemă gravă în această regiune. Principiul nostru de siguranță umană este unul care ne obligă să răspundem la criza umanitară, însă ne obligă și să răspundem și să îi spunem Israelului că este de ajuns și că Europa nu mai poate închide ochii la abuzul asupra dreptului palestinian la auto-determinare.

Cel mai semnificativ abuz al acestui drept este colonizarea neîncetată și deliberată a Cisiordaniei și Ierusalimului de Est de către Israel. Există în prezent 500 000 de colonizatori ce invadează teritoriul care ar trebui să cuprindă teritoriul principal al statului palestinian independent propus. Este din ce în ce mai greu să credem că Israelul susține, într-adevăr, crearea unui stat palestinian independent, în timp ce anexează tot mai multe teritorii palestiniene, chiar și în prezent.

Declarațiile conform cărora Europa și SUA doresc o soluție bistatală, dintre care un stat palestinian suveran și viabil, nu au nicio valoare dacă nu spunem „stop” Israelului în legătură cu colonizările. Dle Solana, acestea trebuie înghețate acum și, într-un final, desființate, întrucât, în mod contrar, nu va exista niciodată o pace durabilă în Orientul Mijlociu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - Doresc să îmi exprim aprecierea pentru cei trei raportori. Rolul NATO în arhitectura de securitate a Europei s-a dovedit a fi esențial până acum, dar are și reale perspective pentru secolul XXI. Consider că Uniunea Europeană și NATO trebuie să colaboreze între ele, evitând orice eventuală rivalitate.

O relație transatlantică puternică și productivă poate constitui cel mai bun garant al păcii, securității și stabilității în Europa, dar și al respectării principiilor democrației, drepturilor omului, statului de drept și bunei guvernări. Ne aflăm într-un moment istoric în care a devenit crucială cooperarea transatlantică în vederea elaborării concomitente a noii strategii de securitate a Uniunii Europene și a noului concept strategic al NATO.

La summit-ul NATO de la București, din aprilie 2008, aliații au apreciat rolul politic pe care îl poate avea Uniunea Europeană dacă își dezvoltă capacitatea de acțiune în domeniul securității și apărării. Parteneriatul pentru pace promovat de NATO și proiectul parteneriatului estic promovat de Uniunea Europeană au o importanță vitală pentru dezvoltarea democrației, statului de drept și pentru tranziția spre o economie de piață funcțională în anumite țări din zona Mării Negre.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Domnule Solana, mă aflu aici de la ora 15.00 doar pentru a vă vorbi despre pirateria maritimă și pentru a vă felicita pentru lansarea operațiunii navale europene împotriva pirateriei maritime în apele Oceanului Indian. Știți că guvernul țării mele este complet implicat în această misiune. Doresc să vă reamintesc că în aprilie începe sezonul de pescuit, iar pescarii noștri sunt preocupați cu privire la distribuția geografică actuală a forțelor din Oceanul Indian. Aceștia ar avea nevoie de protecție în apropierea zonei unde vor pescui; adică mai spre sud. Aș dori o părere de la dumneavoastră în legătură cu acest subiect.

De asemenea, aș dori să vă spun că sunt interesată ca această operațiune să dureze și dincolo de perioada de timp stabilită. Consider că ar fi o rușine ca acest efort comun, care implică simultan toți cei trei piloni, să înceteze abrupt la finalul unui an, în special, dacă avem în vedere că situația din Somalia și din regiune nu pare să se schimbe sau să se îmbunătățească pe termen scurt sau mediu.

Marios Matsakis (ALDE). - Doamnă președintă, NATO este coloana vertebrală a apărării europene și ne bazăm pe forțele NATO pentru a asigura siguranța Uniunii. Dar forțele NATO din Cipru – forțe turcești ale NATO – nu reprezintă o forță de libertate, ci una de ocupare: ocuparea teritoriului UE. Aceste forțe turcești au provocat nu doar decese și distrugerii pe insulă o dată cu invazia turcă din 1974, ci continuă și astăzi să mențină divizat un stat membru UE, provocând frică și oprimare în rândul ciprioților greci și turci și obstrucționând negocierile actuale dintre cei doi lideri comunitari de pe insulă.

Prin urmare, în momentul dezbaterii importantului rol al NATO în cadrul apărării europene, trebuie să reținem că UE nu a exercitat încă presiunea necesară asupra Turciei pentru eliminarea necondiționată și imediată a armatei NATO din Cipru. Nu sunteți de acord cu mine, dle Solana? Poate nu ascultă. Nu sunteți de acord că armata turcă trebuie să părăsească imediat Ciprul, dle Solana?

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Doamnă președintă, doresc să menționez exemplul Georgiei pentru a vă arăta cât de departe ne aflăm față de ambiția manifestată pentru Politica externă și de securitate comună, în pofida eforturilor Înaltului Reprezentant și ale comisarului Ferrero-Waldner.

Acum, desigur, dle Solana, solicitați mai multe capacități și un ajutor mai mare. Personal, aș dori să vă adresez următoarea întrebare: Își poate respecta Uniunea Europeană în prezent angajamentele, în special, în ceea ce privește acordul de armistițiu propus Rusiei?

Desigur, înțeleg poziția comisarului. Știm în ce măsură a fost prezentă Uniunea Europeană și cât de rapid a intervenit, dar astăzi trebuie să fim conștienți și de faptul că georgienii se confruntă cu armata rusă, având bazele pe teritoriul Abhaziei și Osetiei de Sud. Desigur, nu pun sub semnul întrebării activitatea remarcabilă a misiunii de observatori civili de pe teren. Totuși, cum pot observatorii noștri să apere civilii de violența cotidiană? Nu pot face multe, pot doar să fie martori.

În plus, ambiția PESC, în acest caz în Georgia, va fi considerată drept o lipsă a curajului nostru de a trimite forțe de menținere a păcii pentru a stabili o regiune inclusă în politica noastră de vecinătate.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - Am regăsit astăzi în cele trei rapoarte dezbătute repere relevante și utile în definirea viitoarelor politici ale Uniunii Europene ca actor global.

Aș avea trei observații: în primul rând, aș dori să subliniez importanța dimensiunii transatlantice în politica externă a Uniunii. Trebuie să profităm de momentul actual în privința relației cu Statele Unite, pentru a deschide un nou capitol al acesteia care să amplifice forța noastră pe plan global.

În al doilea rând, dimensiunea de securitate a Uniunii Europene trebuie să fie coordonată cu cea a NATO, pentru a evita dedublarea și lipsa de resurse.

În al treilea rând, cred că Uniunea trebuie să utilizeze politica europeană de securitate și cooperare pentru consolidarea stabilității în Balcanii de Vest, ulterior clarificării statutului Kosovo. Kosovo este acum într-un stadiu de „independență supravegheată”, conform reprezentantului special al Uniunii, Peter Faith. Chiar dacă dl Faith a respins în recenta audiere din Parlamentul European termenul de protectorat al UE pentru Kosovo, acesta a recunoscut că drumul către „independență totală” este unul anevoios și îndelungat. „Ar fi un miracol să ne încheiem misiunea în doi ani”, declara dl Faith.

Cu toate acestea, cred că avem nevoie de o evaluare, de un orizont de timp clar în ceea ce privește implicarea Uniunii în Kosovo; de aceea salut inițiativa Comisiei de a dezvolta un studiu în privința Kosovo, atât timp cât el contribuie la succesul misiunii EUREX.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. - Doamnă președintă, voi face câteva observații, dintre care una în special: cred că această dezbatere a arătat că abordarea urmată de Europa pentru gestionarea crizei și prevenirea conflictelor este acceptată din ce în ce mai mult. Conferința de securitate de la München a confirmat abordarea extinsă, întrucât securitatea și dezvoltarea merg mână în mână – nu pot exista una fără cealaltă. Consider că această abordare europeană reprezintă un element esențial al strategiei noastre de promovare a păcii și securității în zonă, dar și în teritoriile mai îndepărtate.

Aceasta funcționează, dar trebuie să dețină resursele adecvate, astfel încât trebuie să ne construim capacitățile și abilitățile la nivel civil și militar și vom încerca cel puțin să ne îndeplinim sarcinile, cât de bine putem.

Aș dori, de asemenea, să răspund întrebărilor dumneavoastră, în special întrebării domnului Saryusz Wolski, președintele Comisiei pentru afaceri externe, privind sub-finanțarea bugetului PESC. Este adevărat că bugetul a fost redus anul acesta, dar sperăm că acesta nu va fi un impediment pentru ambițiile noastre politice în cadrul PESA civile, cu condiția să nu existe misiuni semnificative noi în acest an. Este important să reținem că bugetul PESC acoperă doar anumite costuri – costurile cu echipamentele, personalul contractat, indemnizațiile speciale, de exemplu, reprezentanții speciali UE – însă, statele membre suportă, de asemenea, cheltuielile cu propriul personal. După cum știți, bugetul va crește la 400 de milioane euro (nu anul acesta, ci în 2013).

În ceea ce privește transferurile între articolele bugetare menționate de dl Dombrovskis, în cadrul raporturilor sale trimestriale către autoritatea bugetară, Comisia a inclus informații privind transferurile din bugetul PESC, iar în ultimii ani au fost angajate toate alocările, în conformitate cu bugetul PESC.

Voi comenta două aspecte: în primul rând, siguranța umană. Siguranța umană este un subiect de care sunt foarte atașat, pentru că trebuie promovată: libertatea voinței și lipsa fricii, drept un bun al politicii externe și de securitate. Acest lucru este recunoscut și în raportul nostru pentru 2008 privind strategia europeană de securitate (SES) pe care am menționat-o anterior. În plus, raportul SES recunoaște că în lipsa dezvoltării și a eradicării sărăciei nu poate exista pace durabilă. Prin urmare, acest lucru este foarte important, iar promovarea drepturilor omului este un element al acestei ecuații.

În final, aș dori să spun un cuvânt despre avertizarea timpurie și prevenirea conflictelor, despre care a vorbit dl Pîks. În general, sunt de acord cu faptul că, în calitate de Uniunea Europeană, trebuie să lucrăm mai mult asupra elementelor inițiale ale ciclului conflictului, ceea ce înseamnă avertizare timpurie, prevenirea conflictelor și diplomatie preventivă. Din punctul de vedere al Comisiei, una din inițiativele luate în acest domeniu este aceea de a consolida legăturile cu ONG-urile ca parte a parteneriatului pentru consolidarea păcii și de a îmbunătăți modurile de utilizare a surselor libere de informații. Cu toate acestea, vom încerca, pe viitor, să consolidăm problema privind prevenirea timpurie. Știm că acesta este un aspect foarte important.

Javier Solana, Înaltul Reprezentant pentru PESC. - Doamnă președintă, voi fi foarte scurt. Aș dori să mulțumesc membrilor Parlamentului care au intervenit și am reținut observațiile și întrebările acestora. Voi ține legătura cu dumneavoastră pentru a putea răspunde celor cărora trebuie să le răspund în mod adecvat.

Aș dori să spun că aceasta este a doua dezbatere de acest gen în cadrul Parlamentului European, o discuție de aproape trei ore privind securitatea europeană. Consider că acest aspect este unul foarte important și sper că această idee va fi păstrată în viitor. Aș dori să mulțumesc celor trei raportori pentru activitatea depusă și doresc să vă asigur că vom colabora în continuare cu dumneavoastră în viitor.

Jacek Saryusz-Wolski, raportor. – Doamnă președintă, această dezbatere este una foarte complexă și foarte mulțumitoare pentru mine, în legătură cu succesele, carențele și acțiunile desfășurate. În mod grosolan, aș spune că acesta este sindromul paharului gol/paharului plin, în funcție de persoana care îl privește.

Cel puțin majoritatea celor care au intervenit au răspuns la o serie de întrebări. Există progres în acest domeniu? Da. Este suficient? Nu. Există o convergență mai mare între instituții precum Parlamentul, Consiliul, Comisia și statele membre? Da, s-au înregistrat progrese mai mari, deși această politică externă a Uniunii nu are o amploare suficientă, iar aici mă refer la cuvintele dumneavoastră, dnă comisar Ferrero-Waldner, în legătură cu aspectul financiar. Dacă am avea mai mulți bani, sau cel puțin suma propusă de Comisie pentru zonele rurale – 1,5 miliarde EUR – probabil că statele membre ar fi mai dispuse să participe la acțiunile PESC, netrebuind să plătească. Știți că Parlamentul solicită ca aceste cheltuieli să fie acoperite din bugetul Uniunii.

Apreciază cetățenii această politică externă? Răspunsul este, din nou, „da”. Utilizăm suficient politica externă pentru a legitima Uniunea? Răspunsul este „nu”. Capacitățile: în sensul larg al termenului, tot ceea ce înseamnă gestionare preventivă a crizei și reacție rapidă, avem ceea ce putem obține și – sunt sigur că dl Solana va aproba – chiar mai mult. Am discutat deja aspectul financiar. În ceea ce privește instrumentele juridice și instituționale – Lisabona – toată lumea este de acord că avem nevoie de instrumente mai multe și mai bine echipate, în conformitate cu normele din tratat.

Această convergență se desfășoară în mod discret și doresc să laud acțiunea și diplomația discretă ale Înaltului Reprezentant, nu doar la nivel extern, ci și intern. Cum se realizează această unitate de opinii? Dle Solana, atunci când puteți vorbi în numele întregii Uniuni, trebuie să existe, în prealabil, acțiuni pentru a convinge pe toată lumea și a avea sprijinul tuturor.

S-a ridicat problema valorilor. Suntem de acord în ceea ce privește valorile? Da, însă avem practici diferite și există și această axă a valorilor vizavi de interes, cel mai bun exemplu fiind modul de transpunere în Asia Centrală: acest aspect a fost discutat în cadrul dezbaterii privind strategia pentru Asia Centrală.

În încheiere, aș dori să spun că am fost impresionat de ceea ce a spus dl Solana – că UE se identifică prin politica sa externă. Își accentuează identitatea. Abordarea Parlamentului susține și că politica externă conferă o legitimitate mai mare, ceea ce înseamnă o putere mai mare. Din acest motiv, aceasta poate face parte din integrarea europeană. Dezbateră principală a arătat că Europa trebuie să se implice mai mult în politica externă și că este nevoie de o utilizare mai mare a capitalului politic și material european.

Președinte. – Le acordăm raportorilor puțin mai mult timp, însă acum timpul ne presează și nu mai putem face acest lucru.

Karl von Wogau, raportor. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc să fac observații cu privire la câteva aspecte.

În primul rând, aș dori să explic de ce nu am inclus în raportul meu principiile de „securitate umană” și „responsabilitate de protecție”. Acest aspect este unul foarte controversat. Din punctul meu de vedere, aceste concepte dezvoltate de noi, deși sunt foarte importante, nu sunt adecvate pentru o politică de securitate, deoarece pot fi utilizate în mod necorespunzător, pentru a justifica intervențiile militare la nivel mondial. Prevăd aici un pericol foarte real. Prin urmare, susțin aceste două concepte, însă nu pentru politica de securitate.

S-a precizat, de asemenea, că încerc să creez o armată europeană și că raportul meu solicită acest lucru. V-aș ruga să citiți din nou întregul raport – mai mult ca sigur nu veți găsi acolo cuvintele „armată europeană”. Ceea ce relatează raportul este că banii contribuabililor trebuie cheltuiți în acest domeniu mai bine decât a fost cazul până în prezent.

Apoi, există Strategia europeană de securitate, care știu că este susținută în unanimitate. Lucrările în acest domeniu au durat câțiva ani și au înregistrat un mare succes. În opinia mea, următorul pas este acela de a elabora un document privind punerea în aplicare a politicii de securitate, o cartă albă privind politica de securitate. Aceasta este o sarcină pentru următoarea legislatură.

Nu în ultimul rând, consider că următoarele dezbateri pe această temă trebuie să abordeze problema misiunii EUBAM Rafah: cum se poate relua această misiune și cum poate fi, eventual, extinsă.

Ari Vatanen, raportor. – Doamnă președintă, voi repeta ceea ce a spus Președintele Wilson în 1917 și ceea ce a declarat, de altfel, și stimatul nostru coleg dl Swoboda acum o jumătate de oră: o țară nu poate rezolva probleme de una singură. Parlamentul și UE pot confirma acest lucru. Trebuie să învățăm din propriile greșeli. Trebuie să colaborăm în orice domeniu: în lumea reală nu există alegeri selective sau concurență parazitară. Nu putem permite ca sarcina să fie purtată doar de unii dintre cei implicați: trebuie să o împărțim, pentru că suntem națiuni democratice. Cauza este una nobilă.

Câteodată îmi este greu să înțeleg de ce, imediat ce se menționează cuvântul „NATO”, populația – poate din cauza sentimentelor anti-americane, poate din cauza înclinațiilor anti-militare – este împotrivă. Da, suntem pacifiști. Cine nu e pacifist? Orice om sănătos la cap este pacifist. Cine dorește suferință; cine vrea război? Dar trebuie să deținem mijloacele pentru a le preveni. Trebuie să fim proactivi. Dacă avem această atitudine, războaiele vin și pleacă, dar pacea trebuie construită în mod activ.

Am încredere în majoritatea membrilor acestui Parlament care au dovedit din nou în această seară că ceea ce va prevala este simțul comun constructiv, responsabil; că Parlamentul este ceea ce trebuie să fie: un Parlament care privește înainte, deoarece, dacă nu colaborăm, pacea va deveni o întâmplare.

Voi face un ultim comentariu. Dl Platini – un maestru al fotbalului – vorbește în acest moment în altă sală. Mă aflu în Franța când a avut loc masacrul din Ruanda – și această observație nu este direcționată împotriva Franței, ci este un simplu comentariu cu privire la modul în care mass-media furnizează informațiile – și faptul că dl Zidane, renumitul fotbalist, avea un neg la genunchi a atras, practic, mai multă atenție decât respectivul masacru. Nu, nu putem tăcea: trebuie să fim proactivi; altfel, am aproba producerea unor astfel de evenimente în lume.

Președinte. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2008.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alexandra Dobolyi (PSE), în scris. – (HU) Cum ar trebui să reacționeze Europa la faptul că la frontiera sa de est se consolidează din ce în ce mai mult Organizația de cooperare de la Shanghai, o organizație regională formată dintr-o serie de noi superputeri emergente și state bogate în resurse energetice? Prin Rusia, OCS se învecinează cu UE și, prin urmare, organizația merită, în mod inevitabil, atenția sporită din partea UE. Analizând membrii și observatorii OCS, putem concluziona că aceste țări dețin o proporție semnificativă din resursele mondiale de petrol și gaze.

Având în vedere acest lucru, este inevitabilă ridicarea problemei unei noi strategii privind Rusia și Asia Centrală, care trebuie să includă și o evaluare a riscului politic, specific fiecărei țări.

Aș dori să subliniez, de asemenea, faptul că, după cum a arătat conflictul pe tema gazelor naturale dintre Rusia și Ucraina, vulnerabilitatea actuală a UE și dependența sa energetică semnificativ subminează dezvoltarea unei politici externe și de securitate comune, autentice, eficiente și coerente.

În plus, statele reacționează diferit, în funcție de experiența lor istorică și de interesele financiare. Mai mult decât oricând în trecut, în prezent este deosebit de important să luăm măsuri politice uniforme și să armonizăm interesele și pozițiile naționale discordante.

Pentru UE este indispensabilă îmbunătățirea eficienței și a coerenței acțiunilor sale pe scena globală. Ratificarea Tratatului de la Lisabona și instrumentele de politică externă prezentate aici pot contribui, în mod semnificativ, la atingerea acestui scop.

Necesitatea tot mai mare ca UE să acționeze în mod eficient și prompt și evenimentele care necesită răspunsuri intelectuale cu o urgență din ce în ce mai mare impun revizuirea mecanismelor organizatorice și decizionale pentru guvernarea politicii noastre externe și pentru furnizarea de răspunsuri structurale adecvate.

Glyn Ford (PSE), în scris. – Îl felicit pe dl Vatanen pentru raportul său, pe care îl sprijin. În special, susțin ideea înființării unui sediu militar operațional al UE. Desigur, NATO ar trebui să fie, și este, primul organism la care să apelăm atunci când securitatea este amenințată. Cu toate acestea, în timpul dezbaterilor Bush-Gore de acum doar un deceniu, George Bush a spus că dacă ar fi fost președinte nu ar fi intervenit în Kosovo.

În pofida antipatiei mele față de politica externă a administrației Bush, mi se pare că aceasta este o poziție perfect rezonabilă pentru Bush, din punct de vedere al propriilor interese ale SUA. Nu este însă o poziție pe care Europa ar fi putut sau ar fi trebuit să o urmeze. Pe lângă puternicul argument moral potrivit căruia aveam

responsabilitatea de a proteja persoanele care se confruntau cu genocidul sârbilor, suportam și consecințele unor zeci/sute de mii de refugiați. Trebuie să avem capacitatea de a ne implica fără sprijin american, în interesul nostru și al celor din jur. Pentru a face acest lucru, trebuie să plătim un preț redus: înființarea unui sediu militar operațional al UE pregătit pentru o astfel de situație pe viitor.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *în scris.* – (FI) Doamnă președintă, Finlandei nu trebuie să îi fie rușine cu soluțiile sale privind politica de securitate. Finlanda, aflată în afara NATO, se înțelege bine cu Suedia, Austria și Elveția. Ne este ușor să ne identificăm cu ei. Nealiniera la NATO este o alternativă modernă pentru un stat matur.

Am început să vorbim despre o NATO mai puțin restrictivă, o dată cu schimbarea președintelui american „războinic” cu unul „pașnic”. Se poate presupune că se vor înmulți discursurile extatice în legătură cu o NATO mai puțin restrictivă sub președinția lui Obama și având-o ca secretar de stat pe Hillary Clinton. Să lăsăm să treacă ceva timp și să vedem cum se dezvoltă NATO.

Părerea mea este că natura fundamentală a NATO nu s-a modificat deloc de la eșecul sistemului bipolar de securitate. Pe de altă parte, propaganda unei NATO mai puțin restrictive a fost un succes.

Nu ne va ajuta deloc să privim în direcția Rusiei (Rusia, Rusia, Rusia) sau să așteptăm izbucnirea unui nou Război Rece. De asemenea, NATO nu este răspunsul corect la problemele mai mari cu care se confruntă Finlanda în viitorul apropiat, care sunt, în principal, de natură economică.

Adrian Manole (PPE-DE), *în scris.* – Evaluarea privind rolul alianței NATO-UE trebuie să pornească de la recunoașterea faptului că peisajul politic al Europei, dar și cel al SUA s-au schimbat fundamental în ultima perioadă, astăzi, Uniunea Europeană devenind un actor legitim al securității internaționale.

Acest lucru solicită „repolitizarea” alianței, care trebuie să devină un forum pentru un dialog deschis despre aspectele majore în care urmează să se implice. Un dialog trans-atlantic sincer, de exemplu, despre modul în care trebuie abordat terorismul, este extrem de necesar exact datorită faptului că aliații au perspective diferite asupra modului în care trebuie să arate răspunsul în cazul acestei provocări comune.

În contextul provocărilor tot mai diverse la adresa securității globale - de la conflicte interetnice din imediata vecinătate a teritoriului aliat, la rețele teroriste globale și de proliferare a armelor de distrugere în masă, statele membre trebuie să acorde o importanță deosebită procesului de reflecție și dialogului pe această temă și să sprijine procesele de reformă din alianță și mă refer, mai ales la problemele de securitate din spațiile aflate în vecinătatea imediată, alianța putând juca un rol cheie în construcția instituțiilor democratice de apărare și securitate din Balcani și regiunea extinsă a Mării Negre.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *în scris.* – Avem nevoie de o politică europeană de securitate comună, coerentă și actualizată, care să contribuie la întărirea identității europene și să permită Uniunii să vorbească cu o singură voce credibilă pe plan internațional.

Realitatea actuală în care ne confruntăm cu provocări majore, precum criza economică, securitatea energetică, schimbările climatice, managementul migrației, necesită cooperare și responsabilitate din partea statelor membre pentru protejarea intereselor comune, promovarea păcii, securității și a respectului pentru integrarea teritorială.

Uniunea poate avea impact doar dacă vorbește cu o singură voce, are la dispoziție și folosește eficient instrumentele necesare, întărind cooperarea cu vecinii.

Avem nevoie de gândire strategică, implicare activă și coerență în acțiunea la nivel global, precum și de securitate regională și relații strânse cu actorii regionali relevanți.

Parteneriatele strategice cu vecinii estici sunt necesare și trebuie să investim în relația cu Rusia, aplicând o strategie coerentă cu angajamente comune, reciproc avantajoase.

Trebuie să investim în vecini, mai ales în cei răsăriteni și să le oferim stimulentele necesare pentru a continua reformele și pentru a putea întări prezența Uniunii în zonă. Avem la dispoziție noi instrumente, precum Parteneriatul Estic, care ne facilitează o nouă abordare, consolidată și la un nivel superior cu partenerii noștri din regiune.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris.* – (PL) Securitatea internațională reprezintă una din cele mai mari valori pentru toți cei implicați în relațiile internaționale. În prezent, asistăm la o redefinire a acestui concept și la o deplasare a centrului gravitațional spre factorii nemilitari care amenință stabilitatea și securitatea

internațională. Printre aceste amenințări se numără crima organizată, terorismul cibernetic, pirateria (acest lucru se poate vedea pe coasta somaleză), schimbările climatice și pericolele provocate de criza economică mondială. În timp ce își îndreaptă atenția către construirea de instrumente militare comune, precum Eurocorps, Flota europeană de transport aerian și Sediul operațional permanent al UE, Uniunea Europeană nu trebuie să uite totuși de alte amenințări care nu sunt mai puțin importante. Trebuie să se acorde o atenție sporită construirii de organisme și instituții care ne-ar permite să depășim situația financiară provocată de criza economică mondială și să protejăm mediul natural și diversitatea biologică. Nu trebuie uitate nici amenințările interne, precum drogurile, sărăcia societății și infracțiunile cibernetic.

Toate aceste elemente sunt factori importanți care influențează securitatea națională, securitatea Uniunii Europene și cea a fiecărei națiuni. Fără o soluție la aceste întrebări fundamentale, nu este posibilă crearea unei strategii europene stabile privind securitatea.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris. – Politica de securitate comună reprezintă un subiect care a fost dezbătut de multe ori și despre care s-a scris mult. Uniunea Europeană reprezintă un vector din ce în ce mai important atât la nivel zonal, cât și la nivel mondial. Tocmai din acest motiv consider că Uniunea Europeană trebuie să se manifeste activ în interiorul granițelor sale și proactiv în orice zonă a globului.

În urma analizei celor trei rapoarte de astăzi: Raportul anual 2007 privind aspectele principale și opțiunile de bază ale PESC, Strategia europeană de securitate și PESA, Rolul NATO în arhitectura de securitate a UE, cred că putem desprinde trei concluzii:

1. Uniunea Europeană trebuie să aibă o politică de securitate comună în măsură să sprijine atât democrațiile din interiorul granițelor sale, cât și parteneriatele cu țările aflate în vecinătatea sa.
2. Uniunea Europeană trebuie să se manifeste ca un tot unitar și are nevoie de o forță de reacție rapidă, capabilă să intervină în orice moment pentru sprijinirea păcii, a democrației și a drepturilor omului.
3. Uniunea Europeană trebuie să-și consolideze poziția la nivel mondial și să continue să fie un factor de stabilitate și de echilibru între marile puteri ale lumii.

Katrin Saks (PSE), în scris. – (ET) Domnule președinte, aș dori să-i mulțumesc colegului meu, dl Vatanen, pentru raportul satisfăcător privind sinergia dintre UE și NATO. Acest raport conține toate aspectele subliniate în pozițiile noastre în Europa și în Parlamentul European: intensificarea completă a cooperării și parteneriatului, utilizarea rezonabilă a resurselor și evitarea duplicatelor, un apel către membri pentru a fi mai flexibili, orientați spre obiective și pragmatici.

Printre alte importante caracteristici ale acestui raport, am găsit recomandarea privind faptul că țărilor candidate ale Uniunii Europene care sunt și membre NATO trebuie să li se acorde un statut temporar în cadrul Agenției Europene pentru Apărare (AEA). Aceasta ar fi, cu siguranță, o soluție pentru problema Turciei din punctul de vedere al NATO.

Raportul privind PESA și SES realizat de colegul nostru, dl von Wogau, atinge în general punctele sensibile. Raportul SES, aprobat de Consiliu în decembrie, a răspuns la majoritatea întrebărilor adresate. Noile aspecte prezentate în raport și pozițiile care îndrumă activitățile UE legate de securitatea vor ajuta Uniunea Europeană să-și susțină în mod mai eficient interesele de securitate, conform recomandărilor raportului von Wogau. Se va aproba orientarea raportului către cooperarea între UE și alți parteneri.

Vă mulțumesc!

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), în scris. – Îmi exprim susținerea pentru raportul domnului Sariusz Wolski, care subliniază, pe bună dreptate, că asigurarea securității energetice pentru cetățenii europeni trebuie să devină o prioritate majoră pentru politica externă și de securitate comună.

Doresc să spun foarte clar: securitatea aprovizionării cu energie, și mai ales diversificarea surselor de aprovizionare cu gaz vor rămâne doar un vis frumos, dacă nu construim conducta Nabucco.

Proiectul Nabucco trebuie asumat ca obiectiv strategic de către întreaga UE. Nabucco necesită atât o serioasă investiție financiară, cât mai ales o politică externă și de securitate europeană eficientă. Eficiența impune garanții de stabilitate regională a zonei prin care va trece această conductă de gaz. În acest scop, trebuie să depunem toate eforturile pentru a conferi politicii externe și de securitate comune coerența și eficiența de care are atâtă nevoie pentru a produce rezultate tangibile.

Între altele, consider că UE are nevoie de un Înalt Oficial pentru Politica energetică externă, care să se bucure de o puternică susținere politică și să dispună de instrumentele necesare de acțiune.

Apreciez că UE trebuie să aloce politicii sale externe și de securitate mijloace financiare și resurse umane suficiente pentru a obține rezultatele concrete pe care cetățenii europeni le așteaptă de la noi.

Daniel Stroj (GUE/NGL), *în scris*. – (CS) Resping, în mod fundamental, raportul privind strategia de securitate europeană și o politică europeană de securitate și apărare în forma sa actuală (A6-0032/2009). Acest raport reprezintă un exemplu tipic al militarizării UE și o dovadă a faptului că, în sfera de securitate a Uniunii Europene, resursele și măsurile militare trebuie să înlocuiască sau chiar să înlăture măsurile necesare de natură politică. Multe dintre constatările și recomandările din raport se află în conflict direct cu faptul că UE ar trebui să se dezvolte ca un proiect pentru pace. Nu este de mirare faptul că cetățenii UE, oricând au șansa de a-și exprima opinia, se declară împotriva Tratatului de la Lisabona, din motive care includ modul în care acesta identifică natura militară a UE. Raportul include o poziție extrem de aberantă și de periculoasă: pe de o parte, vorbește despre interesele de securitate ale UE, iar, pe de altă parte, critică Rusia pentru că-și apără interesele perfect legitime privind securitatea în Caucaz.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), *în scris*. – (BG) Doamnelor și domnilor, faptul că discutăm aici trei rapoarte privind securitatea și apărarea este o expresie a mării noastre responsabilități politice față de cetățenii Europei în pragul summit-ului NATO. Practica stabilită de adoptare a rezoluțiilor privind principalele aspecte și decizii ale raportului Consiliului în legătură cu politica externă și de securitate comună reprezintă o șansă excelentă pentru a solicita statelor membre să aplice această practică la nivel național.

Este deosebit de important să se dezvolte capacitatea academică independentă în vederea analizării și evaluării politicii europene de securitate și apărare, în tandem cu politicile naționale de securitate. Aceasta va sta la baza unei dezbateri publice privind PESC printr-o rețea de centre de analiză amplasată în statele membre.

Nu se poate lucra la o carte albă privind securitatea și apărarea UE, dacă statele membre nu transpun documentul în strategiile lor naționale. Aceasta include consolidarea capacității analitice naționale și abilitatea de instruire și învățare cu ajutorul calculatorului, pentru a testa și achiziționa noi concepte în domeniul cooperării civil-militare.

Trebuie să încurajăm statele membre să realizeze o revizuire strategică comună în domeniul securității pentru a stabili o bază sănătoasă de interacțiune între UE și NATO în cadrul procesului de dezvoltare a unui nou concept strategic pentru NATO în contextul PESC.

20. Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este raportul (A6-0502/2008) întocmit de dna Napoletano, în numele Comisiei pentru afaceri externe, privind Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana (2008/2231(INI)).

Pasqualina Napoletano, *raportor*. – (IT) Doamnă președintă, dnă Ferrero-Waldner, dle Vondra, doamnelor și domnilor, prin acest raport, Parlamentul își propune să aducă o contribuție constructivă la perspectiva consolidării parteneriatului euro-mediteranean.

Propunerile care au rezultat în urma summit-ului de la Paris, care a avut loc anul trecut la 14 iulie, au prezentat două obiective demne de sprijinul nostru. Primul dintre acestea constă în a da o formă practică proiectelor de integrare economică, regională și de mediu și în a le face mai eficiente, creând un secretariat cărui să i se încredințeze această sarcină și care să primească finanțare publică și privată; cel de-al doilea constă în consolidarea dialogului politic la nivelul întregului proces, prin noi instituții precum co-președinția, summit-ul șefilor de stat sau de guvern și reuniunile regulate ale miniștrilor de externe. În acest context, aș dori să subliniez rolul Adunării parlamentare euro-mediteraneene, recunoscut în textul de la Paris și apoi în documentul de la Marsilia.

Parlamentul dorește să contribuie la găsirea unei modalități pentru a ieși din impasul care a urmat evenimentelor tragice din Gaza. Multe lucruri depind, însă, de politicile pe care le va adopta noul guvern israelian format după alegeri. Cu toate acestea, aș dori să remarc faptul că Adunarea parlamentară euro-mediteraneană se va întruni în viitorul apropiat și va arăta rolul pe care trebuie să-l joace parlamentele, chiar și în această situație dificilă.

Dorim să subliniem valoarea instituțiilor care implică, atât Uniunea Europeană, cât și țările din sudul și estul Mediteranei, semnalând, în același timp, că este esențial să nu reducem întregul proces la o simplă abordare interguvernamentală. Dorim o implicare tot mai mare a societății civile și a partenerilor sociali, nu în ultimul rând, deoarece criza economică poate înrăutăți problemele deja teribile și endemice, precum șomajul și presiunea din ce în ce mai mare a migrației, făcând ca gestionarea acestui fenomen să fie tot mai dificilă. Solicităm să se acorde o atenție sporită drepturilor omului care afectează mai mult sau mai puțin comportamentul tuturor țărilor partenere.

În ceea ce privește instituțiile, să ne reamintim că, o dată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, reprezentarea coerentă și structurată a Uniunii Europene este asigurată de noul președinte al Consiliului și noul Ministru al Afacerilor externe și europene. Între timp, ar fi potrivit să se asigure continuitatea în prezența europeană, cel puțin în ceea ce privește co-președinția. Știm că președinția cehă a fost sensibilă la această idee și sperăm că și președinția suedeză va accepta acest mesaj.

Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc tuturor colegilor și reprezentanților diferitelor grupuri politice și comisii care și-au prezentat punctul de vedere. Toți au contribuit la elaborarea acestui raport, care cred că se bucură de un sprijin larg.

Alexandr Vondra, președinte în exercițiu al Consiliului. –Doamnă președintă, vă sunt recunoscător pentru șansa pe care mi-ați oferit-o de a participa la dezbaterile de astăzi privind Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana. Știu că Parlamentul are un interes deosebit în această problemă. O voi felicita, în special, pe Pasqualina Napoletano. Prin urmare, propunerea de rezoluție pe care o veți vota mai târziu reprezintă o contribuție valoroasă la activitatea noastră comună.

Summit-ul de la Paris din iulie anul trecut a creat Uniunea pentru Mediterana și a înființat un parteneriat bazat pe Procesul de la Barcelona. Președinția actuală prin rotație oferă prioritate consolidării acestui parteneriat. Chiar dacă Tratatul de la Lisabona nu a intrat încă în vigoare, vă pot asigura că, în spiritul coproprietății, ne concentrăm în special asupra dezvoltării acestei inițiative și, în special, pe proiectele regionale. Acestea sunt importante. Acestea oferă semne concrete cetățenilor din regiune cu privire la faptul că parteneriatul funcționează în interesul lor.

Uniunea pentru Mediterana nu este singurul mecanism de colaborare. Dimensiunea bilaterală continuă în cadrul politicii europene de vecinătate și este completată, în unele cazuri, de cadrul de pre-aderare, precum și de cadrul ACP, în cazul Mauritaniei.

Aceste abordări încurajează reforma la nivel național și consolidează cooperarea regională. Politica de vecinătate are, desigur, o dimensiune estică importantă și salutăm dezvoltarea paralelă a acestei politici.

Summit-ul de la Paris a convenit să continue lucrul în patru domenii esențiale: depoluarea Mediteranei; autostrăzile maritime și terestre; protecția civilă; și dezvoltarea surselor de energie alternativă, prin Planul solar mediteranean, de exemplu.

Se pune accent și pe educația superioară și cercetare, precum și pe susținerea afacerilor prin Inițiativa mediteraneană pentru dezvoltarea afacerilor. Aspectele tehnice ale propunerilor de proiect din acest domeniu vor fi gestionate de secretariatul care va fi înființat la Barcelona, astfel cum s-a convenit anul trecut la Marsilia.

Pe lângă aceste domenii specifice ale proiectului, conferințele ministeriale ale Uniunii pentru Mediterana vor aborda o serie de provocări globale care ne afectează pe toți. Printre acestea se numără urmărirea păcii și a securității în regiune, impactul social și geopolitic al crizei economice, preocupările de mediu, gestionarea fluxurilor migratorii și rolul femeii în societate.

Există două domenii de cooperare despre care știu că sunt deosebit de importante pentru Parlament și pe care le susținem pe deplin. Primul este cooperarea interparlamentară prin crearea Adunării parlamentare euro-mediterraneene și a comitetelor sale. Această inițiativă este esențială pentru dezvoltarea unei puternice dimensiuni parlamentare a Uniunii pentru Mediterana. După cum ați arătat în rezoluția dumneavoastră, aceasta va servi la consolidarea legitimității sale democratice. De asemenea, aceasta va ajuta la promovarea valorilor ce stau la baza Uniunii Europene. Salutăm modul în care dumneavoastră și președintele ați îmbrățișat această inițiativă și vă oferim sprijinul nostru deplin.

Cel de-al doilea domeniu care consider că ar trebui să fie o prioritate pentru noi este dezvoltarea relațiilor interculturale. Acesta este absolut crucial, dacă dorim să încurajăm o mai bună înțelegere între culturile din regiunea mediteraneană. Trebuie implicate societatea civilă, societatea locală și partenerii regionali. Fundația Anna Lindh joacă un rol deosebit în acest domeniu.

Uniunea pentru Mediterana ne oferă posibilitatea de a dezvolta relații mai bune între membrii săi. Evenimentele recente au arătat că aceasta nu este o sarcină ușoară, dar au și subliniat importanța continuării eforturilor în acest sens. Suntem foarte conștienți de dificultățile prin care trece populația din regiune, ca urmare a crizei din Gaza. După cum știți, acest lucru a dus la amânarea reuniunilor Uniunii pentru Mediterana, însă președinția consideră că dialogul și cooperarea regională reprezintă cheia pentru realizarea păcii, consolidarea încrederii și crearea de prosperitate și preconizăm, desigur, că vom relua lucrul în cadrul Uniunii pentru Mediterana cât mai curând posibil.

Prin urmare, se pregătește un demers al președinției ceha a UE și al co-președinției franceze a Uniunii pentru Mediterana, în numele statelor UE membre ale Uniunii pentru Mediterana, posibil împreună cu co-președinția egipteană, care urmează să fie adresat partenerilor noștri arabi. Obiectivul acestuia este de a solicita reluarea automată și necondiționată a tuturor activităților Uniunii pentru Mediterana, imediat după summit-ul de la Doha al Ligii Statelor Arabe, care va avea loc la sfârșitul lunii martie. Intenționăm să utilizăm oportunitatea oferită de conferința donatorilor pentru a acorda sprijin Gazei, care va avea loc la 2 martie la Sharm el-Sheikh (Egipt), pentru ca demersul să fie analizat în continuare de trei miniștri ai afacerilor externe: Karel Schwarzenberg, ministrul ceh de externe; Bernard Kouchner, ministrul francez de externe; și ministrul egiptean de externe.

PREZIDEAZĂ: DL SIWIEC

Vicepreședinte

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. –(FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doamnă Napoletano, în primul rând, permiteți-mi să vă felicit pentru munca efectuată, întrucât a permis elaborarea unui raport care este cu adevărat important pe mai multe niveluri.

În primul rând, pentru că este o contribuție cu adevărat pozitivă și constructivă din partea Parlamentului European la definirea unei politici euro-mediteraneene coerente, o provocare la care ne-am angajat în mod direct.

Apoi, după cum bine subliniați, Uniunea pentru Mediterana trebuie să fie extinsă. Aceasta nu trebuie să fie, pur și simplu, interguvernamentală, ci trebuie să fie corect suplimentată prin deschiderea spre participarea altor participanți, cum ar fi autoritățile locale și regionale. Este important să se intensifice dimensiunea parlamentară, prin consolidarea rolului Adunării parlamentare, și să se stabilească o implicare durabilă a societății civile.

Este adevărat că rolul Uniunii pentru Mediterana este să dezvolte natura comună - la un nivel instituțional și politic - a unui parteneriat regional aflat în nevoia unei relansări. Cu toate acestea, este, de asemenea, adevărat că acest lucru poate fi realizat doar pe baza *acquis-ului* de la Barcelona, care trebuie să fie extins și consolidat.

Cooperarea regională finanțată de Comisie face parte din acest *acquis*. Așadar, nu există niciun motiv să o punem astăzi sub semnul întrebării. Din contră, aceasta sprijină și garantează coerența acțiunii Uniunii Europene în regiune, în special, întrucât obiectivele sale sunt perfect compatibile cu ambițiile politicii europene de vecinătate, principalul cadru pentru relațiile noastre bilaterale cu țările din regiune.

Același lucru este adevărat în ceea ce privește conformitatea cu metodele comunitare aplicate mecanismelor necesare pentru luarea deciziilor și stabilirea de priorități în Uniunea Europeană, după cum Uniunea pentru Mediterana este o inițiativă care constituie o parte integrantă a cadrului european.

Domnule președinte, summitul constitutiv al Uniunii pentru Mediterana a avut, după cum știți, triplul obiectiv de a reinjecta energie politică în relațiile euro-mediteraneene, de a schimba guvernarea instituțională a acestor relații în favoarea unei conduceri comune a inițiativei și, în sfârșit, de a cristaliza o cooperare multilaterală între Uniunea Europeană și partenerii săi mediteraneeni privind proiectele structurale, care vor aduce integrare sub-regională și sunt de natură să reducă discrepanțele în dezvoltare dintre cele două maluri ale Mediteranei.

Într-adevăr, trebuie să reducem aceste discrepanțe prin intermediul dezvoltării social-economice, comerț intensificat și investiții mărite. Trebuie să combatem radicalismul ideologic, pentru care lipsa dezvoltării și un sens de injustiție oferă teren fertil, cu dialog și soluții politice pentru conflicte. Trebuie să urmărim politici responsabile și comune privind migrația, după cum ați precizat, pentru a beneficia de stabilizarea demografică în Europa și de creșterea demografică a țărilor mediteraneene. Acolo aveți câteva exemple de provocări pe care trebuie să le înfruntăm împreună cu partenerii noștri în cadrul Uniunii pentru Mediterana.

Într-adevăr, știm că nu putem îndeplini aceste obiective fără sprijin parlamentar, atât din partea Parlamentului European, cât și a Adunării Parlamentare Euromed. Acesta este spiritul în care lucrăm, cu ferma convingere că, cu privire la toate aceste aspecte, Comisia Europeană va fi capabilă să se bazeze pe colaborarea dumneavoastră și aș vrea să vă mulțumesc anticipat pentru acest lucru.

Totuși, știm, de asemenea, că, în confruntarea cu cea mai îngrijorătoare situație din Orientul Mijlociu ca urmare a războiului din Fâșia Gaza – am discutat astăzi acest lucru – avem într-adevăr o problemă: nu putem lăsa Uniunea pentru Mediterana într-un vid politic. Este ceea ce am spus întotdeauna. Într-adevăr, aceasta este o realitate.

Aceasta a condus la actuala suspendare a activității, pe care personal o regret mult, însă, sperăm, desigur, că vom începe din nou lucrul la un moment dat. Reuniunea care va avea loc la Sharm el-Sheikh, unde Comisia va juca, de asemenea, un rol important, în calitate de cosponsor, va fi extrem de importantă. Sper că diferite alte reuniuni vor avea loc ulterior. Multă muncă a fost, în realitate, deja depusă, iar când lucrează Comisia, aceasta ia lucrurile foarte în serios.

În plus, s-a făcut foarte mult în ceea ce privește regulile care guvernează secretariatul, care sunt puse în practică și care ar trebui să permită Barcelonei să își înceapă activitatea.

Vural Öger, raportor pentru aviz al Comisiei pentru comerț internațional. – (DE) Domnule președinte, doamnă Napoletano, doamnelor și domnilor, Uniunea pentru Mediterana ar trebui să reactiveze procesul Barcelona, care a fost lansat în 1995. Din păcate, trebuie să ne confruntăm astăzi cu faptul că recenta criză din Orientul Mijlociu a condus la nerealizarea proiectului. Deschiderea secretariatului în Barcelona a fost amânat în mod nelimitat și banii promiși nu pot veni.

Prin urmare, nu au existat rezultate tangibile până în prezent, ceea ce regret foarte mult. Mă întreb dacă ne-am concentrat prea mult pe instituții și dacă acesta este motivul pentru impasul actual. Am subestimat influența crizelor politice asupra Uniunii pentru Mediterana?

Cum putem asigura continuarea proiectelor? În istoria integrării europene, am avut foarte mult succes în domeniile economice și comerciale. Din acest motiv, în cadrul Comisiei pentru comerț internațional am luat în considerare cum ar putea fi aplicate vecinilor noștri din sudul Europei mecanismele noastre de succes. Un obiectiv este crearea unei zone de liber schimb până în 2010, dar și acesta a fost stopat. Tocmai datorită conflictelor politice care blochează acest proces ar trebui să consolidăm domeniul economic.

Comerțul internațional ar putea avea un efect benefic nu doar asupra situației economice, dar de asemenea – și în special – asupra situației politice și sociale din regiune. Integrarea regională economică este crucială în acest sens. Vecinii noștri din sud trebuie, de asemenea, să coopereze mai strâns unul cu celălalt.

În același timp, țările care au dezvoltat deja o rețea de relații comerciale bilaterale ar trebui să fie convinse de valoarea adăugată a unei dimensiuni multilaterale. Comunicarea beneficiilor integrării economice către cetățenii locali va juca un rol important în acest sens. Acesta ar fi un pas înainte spre stabilizarea situației în sudul Mediteranei. Aș dori să văd acest lucru realizat pentru binele nostru al tuturor, în special al cetățenilor din regiune.

Íñigo Méndez de Vigo, raportor pentru aviz al Comisiei pentru afaceri constituționale. – (ES) Un poem nu este niciodată terminat, ci doar abandonat, a spus un poet mediteranean născut în Sète. Cred că ceva similar s-a întâmplat cu Procesul de la Barcelona: nu a fost terminat, dar a fost abandonat – cel puțin parțial.

Acesta este motivul pentru care Parlamentul consideră că sunt importante eforturile făcute sub președinția franceză pentru a reînufleți Procesul de la Barcelona. Din același motiv, în cadrul Comisiei pentru afaceri constituționale, am colaborat activ în ceea ce privește raportul doamnei Napoletano, căreia aș dori să-i mulțumesc pentru răbdarea și înțelegerea sa.

Domnule președinte, de ce a fost preocupată de acest subiect Comisia pentru afaceri constituționale? Din mai multe motive. În primul rând, pentru a garanta continuitatea Procesului de la Barcelona cu Uniunea pentru Mediterana. În al doilea rând, pentru a evita duplicarea structurilor și a integra acest proces în cadrul instituțional al Uniunii. În al treilea rând, după cum doamna Ferrero-Waldner a precizat deja, pentru a spune că este nu doar un simplu proces interguvernamental, ci pentru a sublinia dimensiunea parlamentară.

Din acest motiv, în cadrul Comisiei pentru afaceri constituționale, am insistat asupra unor aspecte deja ridicate de președintele Pöttering la 13 iulie 2008. Acestea se referă la modul în care Adunarea Parlamentară

trebuie să se întrunească o dată pe an, să fie organizată în grupuri pe baza familiilor politice și să întocmească rapoarte consultative.

De asemenea, am încercat să ajutăm Consiliul cu deciziile importante pe care a trebuit să le ia. Domnul Vondra, această Cameră dorește să coopereze cu Consiliul și am stabilit criteriile pe care sediile acestei noi Uniuni pentru Mediterana trebuie să le îndeplinească. Întâmplător, aceste criterii au coincis cu un oraș într-o țară pe care o cunosc foarte bine; în realitate, Comisia pentru afaceri constituționale a decis că Barcelona ar putea fi un sediu bun. Mai mult, miniștrii au recunoscut la scurt timp acest lucru, ceea ce, domnule președinte, reflectă, încă o dată, această dorință de a coopera cu Consiliul.

Am început prin a-l cita pe Paul Valéry; permiteți-mi să închei tot prin citarea unui vers de Paul Valéry: „Nu mă ai decât pe mine pentru a-ți liniști temerile!”.

Cred că pentru a calma temerile care ar putea fi pe ambele maluri ale Mediteranei, nimic nu ar fi mai bun decât succesul Uniunii pentru Mediterana. Permiteți-ne să sperăm acest lucru, domnule președinte, și vă mulțumesc, încă o dată, doamnă Napoletano pentru înțelegerea și ajutorul dumneavoastră.

Vito Bonsignore, în numele Grupului PPE-DE. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, o felicit pe doamna Napoletano pentru eforturile sale și echilibrul pe care l-a adus acestui aspect și îi mulțumesc doamnei Ferrero-Waldner, care este întotdeauna atentă la activitatea noastră, pentru munca importantă pe care o întreprinde în întreaga lume.

Trebuie să demonstrăm cu toții o mare unitate, întrucât problemele și provocările cărora va trebui să le facem față în Mediterana sunt deosebit de dificile. Trebuie să depunem eforturi pentru un rol mai puternic, mai influent pentru Europa, dat fiind că, din punct de vedere strategic, suntem alături de Statele Unite ale Americii.

Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democrațiilor Europeni s-a străduit din greu, de-a lungul anilor, să construiască un rol din ce în ce mai activ și mai puternic pentru Europa. Finanțarea nu este suficientă; doar finanțarea nu mai este suficientă; este necesară o acțiune politică semnificativă reînnoită. Una dintre multiplele provocări comune este cea a abordării problemei imigrației în Europa. Această problemă nu poate fi abordată prin cooperare cu adversarii politici și nici prin populism; aceasta necesită mai degrabă controale riguroase pentru a asigura conformitatea cu legislația și Convenția Drepturilor Omului.

Uniunea pentru Mediterana, Adunarea Parlamentară Euro-mediteraneeană și politica externă comună în relațiile cu sudul sunt toate instrumente excelente și autorizate care pot fi utilizate pentru a crea un rol mai puternic, mai semnificativ și mai credibil pentru Europa.

Din acest motiv, grupul meu politic va vota împotriva amendamentelor prezentate de extrema stângă; noi credem că acestea sunt excesiv de controversate și nu foarte constructive. Aripa mea politică caută să dea un nou impuls acestei activități valoroase, care va deveni esențială în viitorul apropiat, și, prin urmare, noi sprijinim relansarea APEM, nu doar ca un simplu forum de discuție, ci ca un loc unde se pot lua decizii importante comune pentru viitorul nostru și al celor care trăiesc pe malurile Mediteranei.

Carlos Carnero González, în numele Grupului PSE. – (ES) În numele Grupului Socialist, aș dori, în primul rând, să o felicit pe doamna Napoletano pentru raportul excelent pe care ni l-a prezentat în după-amiaza aceasta, dar mai presus de toate și cel mai important, întrucât dânsa a fost o euro-mediteraneeană *da prima ora*. Fără munca și impulsul său, nu am fi fost capabili să ne imaginăm, în primul rând, un forum parlamentar euro-mediteraneean, sau ulterior o Adunare parlamentară euro-mediteraneeană și nu am fi pe poziția de a solicita rolul pe care reprezentanții cetățenilor ar trebui să îl aibă în ceea ce noi încercăm să configurăm.

Aș dori să urmez exemplul colegului meu, domnul Méndez de Vigo, care întotdeauna citează mari figuri literare, prin reamintirea unei fraze din *Regele Lear* de Shakespeare, în care se spune că „Cel mai rău nu există încă, atât timp cât putem să spunem «Acesta este cel mai rău»”. Noi ne-am străduit să facem contrariul, pentru că într-un moment în care situația în Orientul Mijlociu este mai proastă ca niciodată, am stabilit un instrument al cărui scop este ca regiunea în ansamblu să contribuie la dezvoltarea politică, economică și socială, ca un cadru de bază pentru rezolvarea conflictelor. În cele din urmă, aceasta este Uniunea pentru Mediterana. Aceasta este o Uniune pentru Mediterana care nu este *ex novo*, dar care provine din rădăcinile adânci ale Procesului de la Barcelona, creând noi instituții, cum ar fi secretariatul permanent, care va fi la Barcelona. Este un lucru pe care ni-l dorim ca europeni, ca mediteraneeni, ca spanioli și ca reprezentanți parlamentari care au solicitat acest lucru în momentul respectiv. De asemenea, acest lucru reprezintă, de asemenea, o acceptare a Adunării Parlamentare Euro-mediteraneeene astfel cum aceasta ar trebui să fie: un mijloc pentru parlamentari și cetățeni de a se exprima ei înșiși în cadrul Uniunii.

APEM are nevoie să i se dea ceea ce merită: sarcinile de consultare, monitorizare și de a face propuneri. Uniunea pentru Mediterana trebuie să fie bazată pe o gestiune comună, trebuie să aibă finanțare suficientă, să fie focalizată pe integrare regională și să asigure nevoile cetățenilor. În acest mod, vom fi capabili să construim o Mediterană a păcii, solidarității, precum și, de asemenea, o alianță a civilizațiilor.

Marios Matsakis, în numele Grupului ALDE. – Domnule președinte, și eu aș dori să o felicit pe doamna Napoletano, nu doar pentru raportul excelent pe care l-a întocmit, dar și pentru valoroasa cooperare pe care a oferit-o raportorilor alternativi. Tema subiectului raportului este extrem de importantă, întrucât abordează perspectiva de a avea o Uniune euro-mediteraneană a statelor legate împreună prin prietenie și cooperare și având ca obiectiv comun realizarea păcii, stabilității și prosperității pentru cetățenii lor.

Aceasta nu este o sarcină ușoară, cu atât mai mult cu cât aceste conflicte regionale, cum ar fi problema israelo-palestiniană, nu sunt ușor de rezolvat – sau chiar, uneori, nu este ușor de a le face față. Cu toate acestea, nu trebuie niciodată să ne pierdem speranța și Uniunea pentru Mediterana poate doar să ne ajute în a păstra această speranță vie. Și cine știe ? Poate ne va ajuta să transformăm speranța în realitate, sub forma unei stabilități pe termen lung și a unor soluții durabile pentru problemele regionale.

Este important de notat în această dezbatere contribuția valoroasă adusă în ceea ce privește lansarea proiectului propus de guvernul francez, și, de asemenea, este important să reiterăm faptul că formarea Uniunii pentru Mediterana nu este oferită ca o alternativă la planificata aderare a Turciei la UE. Trebuie să ne asigurăm că poporul turc știe și înțelege că nu există un astfel de scop ascuns sau șmecherie.

În final, în ceea ce privește amendamentele din fața noastră, grupul ALDE și Grupul PSE au căzut de acord asupra a cinci amendamente de compromis având drept obiectiv continuarea îmbunătățirii raportului. Cele cinci amendamente suplimentare transmise de Grupul GUE/NGL nu sunt considerate a fi foarte folositoare și nu vor fi sprijinite de grupul meu.

Încă o dată transmit felicitările mele raportorului.

Salvatore Tatarella, în numele Grupului UEN. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sprijin din toată inima orice inițiativă având drept scop dezvoltarea Uniunii pentru Mediterana.

Din această perspectivă, sper că rolul parlamentar al Adunării Parlamentare Euro-mediteraneene va fi consolidat, inclusiv prin intensificarea relațiilor adunării cu partenerii mediteraneeni și prin acordarea acestora a posibilității de a face recomandări în cadrul reuniunilor miniștrilor de externe și de a participa ca observator la reuniunile șefilor de stat și de guvern, reuniunile ministeriale și reuniunile pregătitoare organizate de înalți funcționari.

Aș dori să subliniez necesitatea de a întări rolul și inițiativele Facilității pentru investiție și parteneriat euro-mediteranean și de a crea o Bancă de investiții euro-mediteraneene, care au fost făcute publice cu ceva timp în urmă, dar care nu au fost încă realizate.

Sprijin propunerea privind crearea unei Adunări regionale și locale euro-mediteraneene în spiritul instituțiilor similare europene, în scopul implicării în continuare a regiunilor și orașelor, precum și a unui Comitet economic și social euro-mediteraneene care să angajeze partenerii sociali și societatea civilă.

Salut, de asemenea, propunerea privind crearea unei Comunități energetice euro-mediteraneene în cadrul unei politici având drept obiectiv de a pune în aplicare proiecte de mare anvergură în domeniile energiei regenerabile și a infrastructurii energetice.

Mai mult, sper că Uniunea va juca un rol mult mai eficient în obținerea păcii, în rezolvarea conflictelor, în consolidarea democrației, în apărarea libertății religioase și în lupta împotriva terorismului, a traficului de droguri, criminalității organizate și a traficului de persoane.

În sfârșit, Uniunea nu poate evita sarcina de a întreprinde o acțiune concertată a statelor implicate în gestionarea politicilor de migrație și a fluxurilor migratorii din zona Mediteranei. Aceasta nu se mai poate focaliza doar pe securitate, statul de drept și reprimarea imigrației ilegale, ci, mai presus de toate, trebuie să-și îndrepte atenția spre politici active, surse de reguli comune și locuri de muncă orientate și durabile.

David Hammerstein, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Vă mulțumesc, doamnă Napoletano, pentru raportul excelent. Cu câteva zile înainte de izbucnirea războiului din Gaza, reprezentam Parlamentul și APEM în Iordania, la ultima conferință ministerială care a avut loc înainte ca activitățile să fie din nou suspendate datorită violenței din Orientul mijlociu. Era o conferință cu privire la apă. Aceasta a fost o conferință

ministerială cu privire la unul din aspectele esențiale, care necesită cooperare de-a lungul Mediteranei, care este de natură să creeze conflicte, este o chestiune de supraviețuire și, de asemenea, ținta unor proiecte mari posibile în Mediterana, care să implice energia solară, transferul apei și multe alte lucruri.

Aceasta este deosebit de esențială. Aceste activități au fost suspendate și sper că, în curând, activitățile Uniunii pentru Mediterana vor fi reluate și că se vor înregistra progrese în Orientul Mijlociu.

Am avut câteva obiective foarte ambițioase în Mediterana. Rezultatele au fost mult mai modeste, în special, în domeniile drepturilor omului, democrației și mediului.

De asemenea, trebuie să promovăm piața sud-sud și cooperarea dintre statele din sud și nu doar să fim obsedați de o piață mare liberă în Mediterana, care nu este precedată de o cooperare între țări care se confruntă cu conflicte puternice, în mod succesiv.

În același timp trebuie să ne ocupăm de criza energetică. Criza energetică și actuala criză economică ar putea reprezenta o oportunitate pentru a continua mai multe proiecte importante, atât pentru Europa, cât și pentru vecinii de la sud, cum ar fi planuri pentru instalații termosolare (energie solară cu temperatură înaltă) și crearea unei rețele inteligente, curate pentru a integra nordul Africii, Orientul Mijlociu și Europa într-un plan vast, curat, cu scopul de a lupta împotriva schimbărilor climatice și a crizei economice.

Willy Meyer Pleite, în numele Grupului GUE/NGL. – (ES) Domnule președinte, aș dori să încep prin a mulțumi doamnei Napolitano pentru munca sa. În al doilea rând, aș dori să spun că, în calitate de raportor alternativ, am cerut grupului meu să nu voteze în favoarea acestui raport din două motive fundamentale.

În primul rând, pentru că cel mai recent conflict, atacul recent al Israelului asupra Gazei este de o asemenea magnitudine, încât nu poate trece nepedepsit. Orice lucru are o limită, însă nu este pentru prima oară, iar acest atac asupra suveranității Palestinei este de o asemenea magnitudine, încât împiedică cu adevărat ca acordul de la Annapolis să devină realitate și blochează perspectiva creării statului palestinian, care este singura posibilitate de a avea o Uniune pentru Mediterana în pace și solidaritate.

Al doilea motiv pentru care am recomandat să nu votăm în mod favorabil este legat de faptul că diferențele regionale nu sunt luate în considerare în ceea ce privește construcția zonei de liber schimb. Considerăm că este esențial ca aspectele comerciale să fie luate în considerare în sensul tratării în mod egal a tuturor persoanelor, ținând cont de diferențele regionale și de caracteristicile particulare ale fiecărei țări.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, cred că, pe de altă parte, voi vota în favoarea propunerii de rezoluție a doamnei Napolitano, deoarece după părerea mea, identificarea proiectelor majore care trebuie realizate prezintă, fără îndoială, o importanță strategică fiind, de asemenea, util ca, în vederea realizării acestui lucru, să se sublinieze necesitatea adoptării unei abordări „acorduri de programe”. Aceste acorduri ar trebui totuși să se bazeze – și cred că este foarte important de subliniat acest lucru – pe principiul subsidiarității.

Sincer, sunt oarecum nedumerit față de apelul de a oferi un nou impuls activității de gestionare a politicilor obișnuite de migrație, deși recunosc importanța colaborării dintre statele membre, și nu doar aceasta; colaborarea cu țările de pe malurile sudice ale Mediteranei este, cu siguranță, importantă și ar trebui să fie pusă în aplicare.

Cu toată sinceritatea, am, de asemenea, îndoieli cu privire la inițiativele economice și comerciale destinate să deschidă calea spre construcția unei zone euro-mediteraneene de liber schimb. Aceasta nu se datorează faptului că am idei preconcepute, ci pentru că aș aprecia primirea unor clarificări privind modul în care zona ar putea fi reciproc avantajoasă.

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – Domnule președinte, în primul rând, aș dori să o felicit pe doamna Napolitano pentru raportul său. Desigur, Uniunea pentru Mediterana reprezintă un pas semnificativ înainte în ceea ce privește eforturile pentru realizarea parteneriatului euro-mediteranean. Până în prezent, unul din impedimentele către acest parteneriat a fost vizibilitatea: capacitatea populațiilor partenerilor de a recunoaște impactul Procesului de la Barcelona și Uniunea noastră pentru Mediterana.

Permiteți-mi să vă dau un exemplu. Atunci când mi s-a cerut să pregătesc un raport privind poluarea Mediteranei, am constatat că următoarele programe sunt implicate: Programul mediteranean de investiții Hotspot, Strategia pentru apă în Mediterana, Strategia maritimă a UE, Programul Națiunilor Unite pentru mediu/Planul de acțiune pentru Mediterana, Strategia mediteraneană pentru dezvoltare durabilă, Programul

mediteranean de asistență tehnică pentru mediu, Inițiativa UE privind apa în Mediterana și MYIS, care au funcționat în cadrul programului Horizon 2020. Această fragmentare afectează vizibilitatea.

Celălalt impediment este problema Orientului Mijlociu. Salut poziția domnului Solana cu privire la faptul că, de această dată, Cvartetul va acționa într-un mod diferit față de trecut. Acest lucru nu se datorează lipsei de voință din partea Uniunii Europene, ci politicii anterioare a administrației americane. Sper că, de data aceasta, o dată cu trimiterea domnului Mitchell în zonă, se vor înregistra progrese politice. Am realizat multe lucruri în această privință. Recent, am vizitat Libanul și am observat că UNIFIL, cu prezența contingentelor europene, împiedică repetarea ostilităților în sudul Libanului și Israelului.

Jamila Madeira (PSE). – (PT) Mulțumirile mele pentru colega mea, Pasqualina Napoletano, pentru raportul excelent. La 14 ani după Barcelona și 5 ani după prima Adunare Parlamentară Euro-mediteraneană, avem Uniunea pentru Mediterana, în care autoritățile economice și parlamentare, societatea civilă și șefii guvernelor iau decizii împreună. Toți ne dorim să facem mai mult și mai bine în acest teritoriu în care 720 milioane de cetățeni reprezintă un adevărat potențial pentru dezvoltare și pace în lume. Limitându-ne doar la dimensiunile economice și de afaceri reprezintă, în mod clar, o greșeală. Pentru a răspunde crizelor de amploare este necesar, firește, un răspuns politic, însă este crucial să răspundem crizelor umanitare, situațiilor de urgență și crizelor militare, cum ar fi cea la care am fost martori la sfârșitul lui 2008 și începutul lui 2009.

Politicienii și cetățenii trebuie să răspundă problemelor lumii. Lumea le-a cerut răspunsuri și totuși câteva luni mai târziu, noi, cetățenii și politicienii, încă avem nevoie de timp pentru a reacționa, în special în cadrul unei platforme, precum Uniunea pentru Mediterana. Sper că, cel puțin, această perioadă de criză ne va ajuta să învățăm și să progresăm. Deși putem învăța doar din greșelile noastre, este absolut esențial să facem progrese prin accelerarea modului de reacție.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) În discursul său, comisarul Ferrero-Waldner a rezumat obiectivele noii Uniuni. În realitate, Uniunea s-a născut în timpul președinției franceze, sub semnul greșelilor. Prima greșeală a fost de a elimina de pe agenda sa conflictele din regiune, în special, conflictul israeliano-palestinian și cel din Sahara occidentală. A doua greșeală a Uniunii este de a încerca și de a insista, prin împărtășirea proiectelor economice și de mediu, fără a se întreba cu privire la contextul de liber schimb în care aceasta se găsește. A treia greșeală este de a insinua că există o posibilitate de a transfera acestei Uniuni solicitarea Turciei de aderare la Uniunea Europeană,

Raportul doamnei Napoletano nu abordează prima greșeală și aceasta limitează scopul său. Nicio integrare economică și regională nu se va realiza cu succes dacă Uniunea nu are curajul să abordeze conflictele existente și să facă acest lucru în temeiul legislației internaționale. Pe de altă parte, raportul conține recomandări clare cu privire la a doua și a treia greșeală și toate acestea ne conduc în direcția cea bună.

Uniunea pentru Mediterana nu poate acționa ca anticameră sau ușa din spate pentru Turcia, cu condiția să îndeplinească criteriile de aderare, iar Uniunea nu poate fi pentru Mediterana doar un accesoriu al strategiei europene de liber schimb, în lipsa unei politici de integrare socială.

Recomandările raportului sunt importante: o Uniune cu o dimensiune cetățenească și reprezentativă, implicând Liga statelor arabe; proiecte regionale cu o dimensiune socială; și extinderea proiectelor la domenii esențiale pentru viața oamenilor, cum ar fi apa, agricultura și educația. De asemenea, există reguli clare privind acordurile programului și o Bancă euro-mediteraneeană de investiții.

Uniunea s-a născut cu greșeli, dar cel puțin există. Sprijin acest raport deoarece consider că această Uniune va ajunge să fie, în final, ceea ce vom reuși să facem din ea. În consecință, îi ofer sprijinul meu.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Multe dintre aspectele de importanță politică majoră pentru Europa implică bazinul Mediteranean. Așadar, inițiativa „Uniunea pentru Mediterana” merită sprijinul nostru, întrucât aceasta poate da un nou impuls unui proces care este necesar și util, dar care nu a avut succesul sau vizibilitatea necesare. Chestiunea a ridicat preocupări cu privire la modul în care putem realiza această strategie. Modelul urmat la Barcelona nu a avut rezultatele așteptate. Poate acest nou parteneriat să fie fructuos?

Raportul doamnei Napoletano este împotriva acestei percepții. Cu toate acestea, nu dorim ca Uniunea să se confrunte cu aceeași problemă ca Procesul de la Barcelona. Aparent, acesta acoperă multe proiecte și multe domenii de acțiune, însă prioritățile nu sunt corect ierarhizate. Trimiterea la înțelegerea interculturală și intersocială între popoarele de pe ambele maluri doar la alineatul (26), lăsarea aspectului de democratizare și de promovare a drepturilor omului la alineatul (27) și fluxurile migratorii la alineatul (28), după ce se

discută atât de mult despre alte sectoare și alte aspecte, lasă o impresie greșită asupra priorităților existente sau care ar trebui să existe ale acestui parteneriat.

Trebuie să existe o strategie clară. În opinia noastră, această strategie trebuie să implice asigurarea unor beneficii suplimentare și a unei cooperări sporite vecinilor noștri, dar și solicitarea ca aceștia să obțină mai multe rezultate la nivelurile economice, sociale și democratice, precum și concentrarea asupra sectoarelor bine definite și, eventual, mai puțin numeroase, pentru a împiedica ca toate domeniile să aibă o prioritate egală, ceea ce implică riscul ca, în final, nimic să nu mai devină o prioritate. Cu siguranță, acest lucru poate fi obținut cu sprijin corespunzător și finanțare. Recunoașterea necesității creării unei Bănci de investiții pentru Mediterana trebuie să fie, în cele din urmă, bine primită. Este esențial să fim ambițioși, ceea ce înseamnă, practic, să facem totul prin forțe proprii.

În sfârșit, domnule președinte, trebuie să menționez conflictul din Orientul Mijlociu. Acest proces, deși nu este o alternativă la negocierile de pace, poate și trebuie să aibă o contribuție pentru o mai bună înțelegere, interdependență și respect reciproc între părțile opuse. Aceștia sunt factori esențiali – după cum suntem cu toții foarte conștienți – pentru a aduce pacea în regiune.

Președinte. – Lista vorbitorilor a fost epuizată. Există patru solicitări din partea Camerei pentru intervenții conform procedurii „catch the eye”.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Domnule președinte, ar trebui ca doamna comisar, în răspunsul său adresat Parlamentul, să explice exact modul în care noua formulare „Uniunea pentru Mediterana” – ca opus „Uniunii Mediteraneene” – rămâne o politică UE? Cred că este important ca aceasta să ia în considerare celelalte două mări din UE: Marea Neagră și sinergia sa și Marea Baltică și strategia acesteia.

Țara mea prezintă un interes în Mediterana. Cred că avem, de asemenea, statut de observator. Statele membre sunt membre ale Commonwealth și – deși nu vreau să irit colegii mei spanioli – Gibraltar, din câte știu, face încă parte, din punct de vedere tehnic, din dominioanele Majestății sale.

Este foarte important că aceasta să nu fie doar un fel de stup regional în care restul UE nu este total implicat – întrucât sper că aceștia vor fi total implicați în Marea Baltică și Marea Neagră.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Dezvoltarea economică și socială, prosperitatea cetățenilor din statele din Uniunea pentru Mediterană trebuie să fie una sustenabilă. Consider că noua Uniune pentru Mediterană trebuie să abordeze și problema schimbărilor climatice.

În regiunea euro-mediteraneană trăiesc aproximativ un miliard de cetățeni ce realizează o treime din produsul intern brut mondial. Amenințările la adresa mediului înconjurător constituie domeniul în care colaborarea regională este cea mai necesară.

Creșterea populației și reducerea precipitațiilor în această regiune, datorate schimbărilor climatice, fac ca apa potabilă să fie unul din principalele elemente aflate în pericol în această zonă. Lipsa apei, poluarea apei, lipsa stațiilor de epurare, mareele negre rezultate în urma accidentelor maritime, tăierea pădurilor și eroziunea solului trebuie să facă parte din preocupările parteneriatului pentru Mediterană.

Consider că una dintre principalele valori promovate de Uniunea pentru Mediterană trebuie să fie protecția mediului și lupta împotriva schimbărilor climatice, atât în ceea ce privește adaptarea la acestea, cât și reducerea cauzelor care contribuie la acestea.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Dle președinte, dle ministru, dle comisar, aș dori să mulțumesc domnului Napoletano, întrucât, deși în timpul primei dezbateri privind Uniunea pentru Mediterana am fost oarecum sceptic, lucru care este în continuare valabil, acum cred că există speranțe.

Provocările sunt deosebit de mari. Avem resursele pentru a le face față? Suntem conștienți că nu este așa. Obiectivele sunt desigur nobile: mediul, energia, combaterea deșertificării, imigrația, etc. Cu toate acestea, nu trebuie să ne limităm la o listă izolată care ar conduce doar la dezamăgiri de cealaltă parte a Mediteranei.

Totuși, dacă îmi permiteți, domnule comisar, aș dori să menționez o singură țară care nu este un stat mediteranean de coastă, dar care a fost luată în considerare; este vorba despre o țară ACP, care este, de asemenea, membră a Uniunii pentru Mediterana. Această țară, Mauritania, trece în momentul de față printr-o criză politică foarte gravă. Cred că, în calitatea sa de partener al Uniunii pentru Mediterana, de țară ACP și în numele politicii de vecinătate, această țară merită să primească sprijinul nostru pentru a putea depăși această criză.

Consider că acesta este lucrul pe care cele două părți aflate în conflict ar dori să îl facem, iar noi avem responsabilitatea de a ne lua angajamentul că le vom ajuta să depășească această criză politică majoră.

Avril Doyle (PPE-DE). – Dle președinte, apa reprezintă o problemă esențială în materia cooperării de-a lungul Mediteranei. Prin urmare, sper la rândul meu că același rol revine super-rețelei pan-europene sau interconectării HVDC (tehnologia modernă de cabluri de curent continuu de înaltă tensiune), inclusiv conectorului dintre Spania și coasta nord-vestică a Africii.

Este desosebit de important să se protejeze utilizarea surselor de energie regenerabilă, inclusiv, energia eoliană, hidroenergia, diversele tehnologii solare și altele. Capacitatea de a se baza pe aceste surse în momentul de vârf al cererii depinde în totalitate de modul în care reușim să diversificăm materiile prime incluse în rețele, pentru ca acestea să provină de la un număr de surse cât mai mare posibil, astfel încât producția să poată răspunde cererii. În cazul în care vântul încetează să sufle de-a lungul coastelor de nord-vest ale Irlandei – Irlanda fiind descrisă drept Arabia Saudită a Europei din punctul de vedere al producției de energie eoliană – coasta de nord-vest a Africii sau instalațiile termale solare din Mediterana, în special din Spania, vor fi cele care vor alimenta rețeaua, în caz contrar lanțul de instalații de energie fotovoltaică din regiune trebuind să producă mai multe materii prime.

Acest scenariu reprezintă o situație favorabilă regiunii mediteraneene, atât în ceea ce privește securitatea energetică și politicile din domeniul energiei electrice, cât și, mai presus de toate, în ceea ce privește scăderea semnificativă în regiune a emisiilor de dioxid de carbon emise ca urmare a dependenței noastre actuale de carburanții fosili necesari pentru sectoarele industriale, transport și instalațiile de încălzire, precum și pentru sistemele de răcire.

Președintele. – Doamna Figueiredo ni s-a alăturat și va prezenta opinia Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe conform procedurii „catch-the-eye”.

Ilda Figueiredo, raportor pentru aviz al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe. – (PT) Opinia Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe subliniază necesitatea pentru statele membre de a acorda o atenție mai mare ratificării Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor și a tuturor celorlalte instrumente privind drepturile omului ale Organizației Națiunilor Unite și Organizației Internaționale a Muncii. De asemenea, atrage atenția asupra situației femeilor, regretând faptul că nu s-a acordat o atenție specială acestui aspect în cadrul comunicării Comisiei, în special în dimensiunea „proiectelor”, care include promovarea coeziunii geografice, economice și sociale ce ar trebui să ia întotdeauna în considerare aspectul privind acordarea de șanse egale pentru bărbați și femei și perspectiva de gen.

În final, aș dori doar să subliniez preocuparea privind sărăcia și excluderea socială, care afectează în mod grav femeile. Voi încheia cu câteva precizări privind cazurile serioase din Palestina și Sahara occidentală, unde femeile și copiii sunt principalele victime ale războiului și exploatării, pe scurt, întregul proces al discriminării care afectează acești oameni și care afectează serios femeile și copiii.

Alexandr Vondra, președintele în exercițiu al Consiliului. – Domnule președinte, în primul rând, vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere utilă, care a adus un număr mare de idei. Ați pregătit un document cu adevărat interesant.

Unde suntem acum? Știm de ce facem acest lucru: regiunea Mediteraneană este leagănul civilizației noastre și, în consecință, este logic ca noi, cei din Uniunea Europeană, să dorim să îi acordăm o atenție specială. Anul trecut, a existat o inițiativă franceză și trebuie să menținem acest proces în mișcare și să îi dezvoltăm întregul potențial.

Prin urmare, știm de ce facem acest lucru, precum și ceea ce dorim să realizăm. Mulți dintre dumneavoastră ați subliniat cât de important este ca Mediterana să devină o zonă a păcii, stabilității și securității, în care principiile democratice, drepturile omului și libertățile fundamentale – inclusiv egalitatea între sexe și rolul femeilor în societate – să fie sprijinite și pe deplin respectate.

De asemenea, cunoaștem modul în care dorim să realizăm acest lucru, prin urmare, avem Uniunea pentru Mediterana și o gamă largă de activități. Sunteți foarte bine informați cu privire la cele mai importante zone, accentul asupra surselor de energie regenerabilă, programul solar și programul de gestionare a apei. Săptămâna trecută am fost în Portugalia și acea țară ar putea servi drept exemplu al modului de elaborare a unui program durabil, dinamic pentru o sursă energie regenerabilă, lucru care este foarte important pentru regiunea Mediteranei.

Trebuie doar să avansăm. Când ne-am întâlnit anul trecut, atât la Paris cât și la Marsilia, nu am fi putut anticipa situația care s-a ivit în Gaza, însă președinția, împreună cu Comisia depun eforturi destul de mari pentru a permite punerea în aplicare a tuturor acordurilor la care am ajuns anul trecut. Prin urmare, cred că putem să ne așteptăm, în mod rezonabil, că vom face progrese după sfârșitul lunii martie, astfel cum v-am informat, în momentul prezentării ultimei activități a președinției.

Programul activităților noastre pentru 2009 este foarte substanțial: sunt programate aproximativ nouă conferințe ministeriale sectoriale. Există resurse care, din câte știu, ajung la peste un miliard de euro. Așadar, eu cred că suntem pregătiți. Există anumite realități referitoare la situația din Gaza care au cauzat unele întârzieri, însă cred că vom fi capabili să le depășim.

Vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere utilă. Cu siguranță, suntem gata să vă sprijinim în continuare.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. –(FR) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, rămân, cu siguranță, multe de spus, dar voi începe cu următoarea întrebare: care este dimensiunea comunitară în toate acestea?

În primul rând, pot să vă spun că dimensiunea comunitară este importantă în acest dosar, întrucât proiectul privind Uniunea pentru Mediterana se bazează pe Procesul de la Barcelona, dar a moștenit și *acquis*-ul Procesului de la Barcelona Prin urmare, tot *acquis*-ul este prezent. Am lucrat mult asupra acestui lucru.

În al doilea rând, Uniunea pentru Mediterana face parte din cadrul politicii de vecinătate. Politica de vecinătate reprezintă politica bilaterală și Procesul de la Barcelona, în timp ce Uniunea pentru Mediterana constituie partea multilaterală. Desigur, pot să vă spun că Marea Neagră și Marea Baltică fac parte din același cadru, deși se găsesc în nord. Nu vă neliniștiți. Din fericire, totul este acolo. Aceasta este, în realitate, ceea ce dorea președinția franceză, cu alte cuvinte, să împartă copreședinția cu țările mediteraneene – după cum am precizat mai devreme – și să lucreze împreună.

Acum, noi – Comisia – gestionăm, de asemenea, toate proiectele viitoare comunitare, întrucât acest lucru este necesar, iar noi ne aflăm, de asemenea, sub controlul Parlamentului. Doar acele proiecte care ar putea fi finanțate din fonduri private sunt gestionate în mod diferit.

Secretariatul, care va avea sediul la Barcelona, va promova proiectele. Acesta este modul în care ne imaginăm promovarea, iar apoi vom încerca promovarea utilizând finanțare privată deoarece restul va rămâne sub controlul Comisiei. Decizia va fi luată inițial de cei 27, ca întotdeauna, urmând ca ulterior, copreședinția să aibă, din nou, posibilitatea de a colabora cu cei 143, Sudul și Nordul.

În ce privește Mauritania, doamnă Isler Béguin, aceasta participă doar la relațiile multilaterale, cum ar fi Uniunea pentru Mediterana, dar nu este implicată în politica de vecinătate. Aceasta este singura diferență.

Acestea fiind spuse, trebuie să adaug că, în ciuda acestei suspendări temporare, lucrăm în cadrul Comisiei într-un spirit constructiv, cu scopul, desigur, de a pune în aplicare cele 4-6 proiecte care au fost prezentate ca fiind prioritare. Acestea sunt: protecția civilă, depoluarea mării Mediterane, autostrăzile maritime și, de asemenea, un plan solar, în cadrul căruia depunem o muncă sporită în ceea ce privește energia regenerabilă, în special, energia solară, întrucât aceasta din urmă, împreună cu energia eoliană și alte surse de energie, sunt foarte importante.

În total, Uniunea pentru Mediterana poate să beneficieze, în prezent, de un sprijin financiar de 60 milioane EUR din bugetul 2008-2009, în special, prin intermediul programelor regionale. În plus, 50 milioane de euro au fost deja angajați din fondul de investiții pentru politica de vecinătate pentru a sprijini proiectele de investiții în regiune.

Am dorit, de asemenea, să sprijinim promovarea schimburilor universitare și astfel, de exemplu, am decis să extindem programul Erasmus Mundus la țările din sudul Mediteranei pentru a le oferi burse universitare suplimentare.

În ceea ce privește aspectele referitoare la femei, doamnă Isler Béguin, ne implicăm, desigur, de asemenea, întrucât acestea figurează în *acquis*-ul de la Barcelona. Îmi amintesc că am participat la prima conferință a femeilor pentru Mediterana, care a avut loc în 2007 la Istanbul. Bineînțeles că vom continua să ne ocupăm de această problemă.

Cu toate acestea există, după cum cunoașteți, pe de o parte, aspectul bilateral privind relațiile cu fiecare țară, iar pe de altă parte, aspectul multilateral, care reprezintă, în prezent, una din preocupările centrale ale Uniunii pentru Mediterana.

Aș dori doar să spun câteva vorbe despre secretariat: prevedem crearea unui comitet redacțional care va fi în curând responsabil, în special, de pregătirea statuturilor juridice ale secretariatului. Comisia a înregistrat deja multe progrese în activitatea pregătitoare. Aceste statute vor conferi personalitate juridică secretariatului; apoi, acestea vor trebui să fie oficial aprobate de înalții funcționari ai Uniunii pentru Mediterana.

Pentru a concluziona, aș dori să precizez, încă o dată, că participarea Adunării Parlamentare Euro-mediteraneene, ca observator, la toate reuniunile Uniunii pentru Mediterana este foarte importantă și sprijinim consolidarea acestui rol în cadrul Uniunii pentru Mediterana. În plus, atunci când doamna Kratsa s-a deplasat la Marsilia, i-am oferit mult sprijin pe această problemă.

Cred că am evocat cele mai importante puncte. Desigur, rămân multe de spus cu privire la acest subiect.

Pasqualina Napoletano, raportor. – (IT) Domnule președinte, doamnă Ferrero-Waldner, domnule Vondra, doamnelor și domnilor, cred că această dezbatere a fost foarte utilă și a clarificat anumite aspecte ale sistemului nostru de instrumente destul de complicat pentru un parteneriat bilateral și multilateral cu țările din sud.

Subscriu explicațiilor oferite de doamna Ferrero-Waldner, subliniind că *acquis*-ul de la Barcelona rămâne în vigoare și exact pentru acest motiv noi, cei din Parlament, am fi preferat prima definiție, care era următoarea: „Procesul de la Barcelona : Uniunea pentru Mediterana”. Poate că ar fi fost mai clar că suntem pe cale de a consolida un sistem pentru care exista deja o bază stabilă.

În mod similar – spun acest lucru destul de deschis, nu voi mai fi raportor – însă sper că, în Europa, cadrul instituțional, se poate dezvolta singur. De ce? Întrucât, din momentul în care vom avea un ministru de externe european care, în parte, va reprezenta Comisia și Consiliul, sper că acest ministru nu va fi al 28-lea ministru de externe care se va adăuga celorlalți, ci că, cel puțin din partea europeană, statele membre vor simți că sunt reprezentate de această persoană. Atunci nu va mai fi, probabil, nevoie ca mai multe state să se alăture Uniunii, întrucât dacă avem un înalt reprezentant în Ministerul de externe, s-ar putea să fim capabili să consolidăm rolul Uniunii Europene. Acesta este un lucru la care am lucrat cu toții și, astfel, sprijinim din toată inima nu doar faptul că programele regionale ar trebui să continue, însă, de asemenea, după cum comisarul cunoaște, și faptul că Parlamentul acordă o importanță majoră acestor programe, care produc, în mod îndoielnic, rezultate mai bune.

Vă mulțumesc tuturor pentru această dezbatere.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), în scris. – (PL) Parteneriatul strâns dintre Uniunea Europeană și țările din bazinul mediteranean ar trebui să se bazeze, în primul rând și înainte de toate, pe respectarea drepturilor omului și statul de drept. Propunerea intitulată „Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana”, adoptată la Paris la 13 iulie 2008, contribuie la obținerea păcii și a prosperității și poate reprezenta un important pas înainte spre integrare economică și teritorială, precum și cooperare ecologică și climatică.

Este păcat că de la lansarea Procesului de la Barcelona, în unele din țările partenere nu s-a înregistrat niciun progres semnificativ în ceea ce privește aderarea la și respectul pentru unele din valorile comune și principiile consacrate în Declarația de la Barcelona din 1995, la care acestea au subscrie (în special cu privire la democrație, drepturile omului și statul de drept).

În țările din bazinul mediteranean, o problemă care deranjează este incidența sărăciei și excluderea socială, care afectează în mod grav femeile și copiii. Este esențial ca statele membre și partenerii implicați în Procesul de la Barcelona să sublinieze includerea perspectivei de gen în toate politicile și măsurile specifice care promovează acordarea de șanse egale pentru bărbați și femei. Toate statele care au participat la Procesul de la Barcelona: Uniunea pentru Mediterana ar trebui să ratifice cât mai curând posibil, atât Convenția privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW), cât și toate celelalte instrumente privind drepturile omului ale Națiunilor Unite și Organizației Internaționale a Muncii.

Tunne Kelam (PPE-DE), în scris. – Salut eforturile depuse pentru a dezvolta în continuare relațiile UE în regiunea Euromed, însă aş dori să subliniez că UE nu ar trebui să negligeze celelalte două mări ale sale – Marea Baltică și Marea Neagră. Strategia privind Marea Baltică va constitui una din prioritățile președinției suedeze. De asemenea, sinergia Mării Negre prezintă o importanță strategică. UE trebuie să aibă grijă și să găsească un spirit comun în dezvoltarea tuturor acestor regiuni într-un mod echilibrat. UE este o comunitate integrată și dezvoltarea strategică pe termen lung a tuturor regiunilor sale prezintă o importanță egală.

Este evident că trebuie să avem un parteneriat strâns cu țările non-UE din Mediterana, întemeiat pe respectarea drepturilor omului și statul de drept. Regretabil, mai sunt câteva țări care au probleme serioase în acest domeniu. Solicit statelor membre UE să abordeze aceste aspecte cu cea mai mare seriozitate.

Implicarea Ligii arabe reprezintă o oportunitate semnificativă de a reuni toate statele, cu scopul de a găsi, în comun, soluții pentru conflictele din regiune. Solicit statelor membre UE să adopte o poziție echilibrată și să joace mai degrabă rolul de negociator, decât să ia partea uneia dintre părți în diferite situații de conflict. Doar prin atingerea unui echilibru, putem contribui la realizarea păcii pe termen lung în Orientul Mijlociu.

21. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele. – Următorul punct este discursul de un minut privind probleme de importanță politică.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) În România, istoria autonomiei ținutului secuiesc începe cu sute de ani în urmă. Documentele de bază ale statului român modern au garantat autonomia ținutului secuiesc, care a existat chiar și perioada comunistă.

Luând în considerare diferitele forme de autonomie garantată în statele UE, la 8 februarie 2009, la Sepsiszentgyörgy (Sfântu Gheorghe), o mulțime de câteva mii de persoane a solicitat cu tărie ca președintele să își retragă declarațiile ofensatoare la adresa ungarilor din Transilvania, să garanteze o reprezentare în instituțiile statului care să fie proporțională cu populația etnică, să înceteze relocalizările orientate în zonă, să oprească paralizarea deliberată a economiei ținutului secuiesc, să accelereze procedura de retrocedare a proprietății ecleziastice și publice, să stopeze expansiunea unităților militare, să înființeze universități maghiare independente finanțate de stat și să recunoască limba maghiară ca limbă oficială a regiunii, precum și drepturile colective și autonomia regională a ținutului secuiesc.

Iliana Malinova Iotova (PSE). – (BG) Trebuie să felicităm Camera inferioară a Parlamentului ceh pentru ratificarea Tratatului de la Lisabona. Aceasta este o nouă victorie pentru ideea europeană și o nouă probă că populația crede în valorile europene. Și din acest motiv, fac apel la noi pentru a ne separa de cei care ar putea încălca aceste valori și distruge credința în acestea.

Cum putem scrie, pe de o parte, drepturile noastre fundamentale cu litere de aur în statut, în timp ce, pe de altă parte, tolerăm ca acestea să fie disprețuite și denunțate în același timp? Vorbim de toleranță religioasă și etnică și de drepturile persoanelor în vârstă la o viață demnă și la o participare activă la aceasta, iar, în același timp, liderul partidului politic din Bulgaria, un membru deplin al Partidului Popular European, separă diverse grupuri etnice și de vârstă și impune ideea de clase diferite ale populației. Cum ar trebui să tratăm astfel de lideri? Întrebarea mea este adresată aripii drepte a acestei camere, întrucât președintele Grupului PPE, domnul Martens a recomandat aceeași persoană ca viitor prim ministru al țării mele. Permiteți-ne să refuzăm standardele duble și să respectăm propriile noastre acțiuni și cuvinte și să ne reamintim că ceea ce ne-a adus împreună acum mai bine de 50 ani au fost drepturile omului.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Planul european de redresare economică este acum pus în practică. Criza reprezintă o problemă generală, însă protecționismul și promovarea industriilor și a locurilor de muncă naționale se fac simțite. Libertățile fundamentale privind libera circulație a forței de muncă și a liberului schimb sunt supuse unui test. Criza urmează căi distincte în diferite țări. În recente economii emergente ale Uniunii Europene, care includ Bulgaria, sistemul bancar este relativ stabil, nivelul șomajului nu este ridicat, există forță de muncă înalt calificată, precum și o monedă stabilă. Având în vedere dinamica crizei, solicit ca planul de relansare să fie actualizat, pentru a fi mai bine aliniat la economia reală. În momentele de criză, capitalul caută zonele cu risc mic, și există șansa de a investi în noi tehnologii de tip „greenfield” mai degrabă decât în industrii nerentabile. Potențialul ultimelor economii care intră în recesiune ar trebui să fie folosit pentru reînsofletearea mai întâi a acestora, cu ajutorul acestei finanțări și know-how, acestea putând deveni centre de stabilitate în jurul cărora sistemul economic și financiar al Uniunii Europene se poate redresa mai repede.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Domnule președinte, în timpul unor crize care se răspândesc, aș dori să felicit Comisia Europeană pentru distrugerea șantierelor navale poloneze. Abordarea egoistă a elitei europene, bucuria lor în fața pierderii locurilor de muncă a peste 100 000 de oameni din șantierele navale și firmele care lucrează cu acestea, va conduce, cu siguranță, la apariția unui mare număr a acestor lucrători, în viitorul apropiat, pe piața muncii din Europa de vest. Această decizie doar a adâncit criza europeană.

Sunt curios să aflu cum se va comporta elita europeană; vor arăta ei solidaritate cu statele membre în care criza s-a adâncit la o scară uriașă sau doar își vor urmări propriile interese? Exact în momentul crizei va vedea societatea europeană dacă declarațiile și principiile care stau la baza Uniunii Europene sunt adevărate, sau dacă este vorba doar despre un joc al unor state împotriva altora în cadrul unei instituții care a fost fondată pe principii nobile. În acest context, sunt surprins de lipsa de reacție din partea Comisiei față de măsurile luate în prezent de multe state membre ale UE care încalcă principii dominante, în timp ce Polonia a fost pedepsită pentru că a luat măsuri similare.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – Domnule președinte, săptămâna trecută am primit câteva vești bizare din Irlanda de Nord. Era vorba despre faptul că domnul Sammy Wilson, Ministrul mediului din guvernul regional, a interzis o campanie de informare organizată de guvernul Regatului Unit al Marii Britanii privind eficiența energetică. Nu pot să cred că bunele motive din spatele țințelor noastre comune privind clima și energia – 20% mai puțin CO₂, 20% surse de energie regenerabilă și 20% mai multă eficiență energetică – nu sunt acceptate în guvernul regional al unui stat membru.

Prin urmare, solicit Comisiei să afle care sunt motivele care se află în spatele acestei ciudate și chiar bizare interdicții în Irlanda de Nord. Cred că și un sceptic privind climatul, precum domnul Wilson, ar avea grijă de cetățeni și ar sprijini eficiența energetică și eforturile de a scădea factura la energie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Astăzi, aș dori să subliniez o situație scandalosă care implică Corticeira Amorim din Portugalia. Profiturile acestei companii, cumulate pe ultimii doi ani, au depășit 30 milioane EUR, cu mai mult de 6 milioane EUR înregistrate în 2008. Cu toate acestea, în această lună, Corticeira Amorim a anunțat că vor fi concediați aproximativ 200 de lucrători. S-a dat vina pe efectele crizei. Totuși, compania uită că acești lucrători au contribuit la construirea grupului, care valorează milioane și care a primit ajutor de stat, inclusiv fonduri comunitare, pentru a genera profituri de milioane pe care le realizează încă. În consecință, aș dori să protestez în această Cameră și să îmi exprim indignarea față de acest anunț, care reprezintă un scandal și sper că toți se vor alătura pentru a condamna companiile, care profită de această criză, pentru a concedia angajați, chiar dacă acestea continuă să obțină profituri mari.

PREZIDEAZĂ: DL McMILLAN-SCOTT

Vicepreședinte

Președintele. – Înainte de a invita următoarea persoană să ia cuvântul, permiteți-mi să anunț cu încântare că Dr Ayman Nour, parlamentarul egiptean care a fost condamnat la închisoare cu câțiva ani în urmă din motive pe care Consiliul UE nu le-a considerat grave, a fost eliberat astăzi. Acesta a constituit subiectul multor rezoluții ale Parlamentului European, astfel încât sunt foarte încântat să vă anunț că acesta a fost acum eliberat.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Dle președinte, Polonia își retrimite membrii în Parlamentul European, însă capacitatea acestora de a acționa în propria țară este limitată. Legislația poloneză nu oferă MPE niciun instrument legal care să asigure îndeplinirea eficientă a mandatului acestora. Aceasta privește probleme semnificative, precum exercitarea unei influențe eficiente asupra autorităților administrative centrale și locale.

Senatorii și membrii Parlamentului național au o serie de drepturi: dreptul de a primi informații de la organisme de stat, dreptul de a solicita informații de la autoritățile administrative centrale și locale și o perioadă legală de 40 de zile în care trebuie oferit un răspuns. În Polonia, puțini sunt aceia care discută despre MPE, cu excepția mijloacelor de informare în masă, atunci când caută subiecte ieftine. Pe site-ul meu web, am informat alegătorii despre lipsa formelor legale de acțiune disponibile MPE. Neglijența legislativă a grupurilor succesive de legislatori din Polonia este, în acest caz, binecunoscută. Cred că Parlamentul European trebuie să solicite posibilități sporite pentru reprezentanții săi pentru ca aceștia să poată acționa în propriile lor țări.

Jim Allister (NI). – Dle președinte, distribuirea fondurilor UE prin loteria „primul venit, primul servit” este greșită. Cu toate acestea, am fost martorii acesteia în Irlanda de Nord în această săptămână. Ministrul care a

decis distribuirea lipsită de rațiune a fondurilor de dezvoltare rurală UE pe această bază, provocând spectacolul umilitor și bizar al fermierilor care au stat la rând timp de două zile pentru a-și recupera o parte din bani, nu este un ministru potrivit să ocupe această funcție. Astfel, în același timp, aceasta a umilit fermierii care muncesc din greu și a afișat o ignoranță crasă față de cerințele de bază privind distribuirea de fonduri UE.

Sursa acestui impediment este refuzul fără motiv al ministrului de a aloca fonduri suficiente pentru dezvoltarea rurală. Suma demnă de compasiune de 50 milioane GBP care fost cuprinsă în axa 1 – din care doar 15 milioane GBP reprezintă fonduri de modernizare – este cea care a cauzat spectacolul de marți.

Permiteți-mi să-mi manifest în altă privință, în apărarea DI Wilson, Ministrul Mediului din Irlanda de Nord, încântarea că acesta nu se încadrează în stereotipul pe care istericii schimbărilor climatice fără rațiune îl așteaptă în acest Parlament.

Colm Burke (PPE-DE). – Dle președinte, sondajul de opinie recent din *Irish Times* de luni a arătat creșterea susținerii pentru Tratatul de la Lisabona în Irlanda, cu 51% din alegători declarând acum că vor vota „da”, în special în acest moment de fragilitate economică a Irlandei. Aceasta reprezintă o creștere cu opt procente de la ultimul sondaj de opinie efectuat de *Irish Times* în luna noiembrie a anului trecut. Votul negativ a scăzut, de asemenea, cu șase procente până la 33%.

În privința relației noastre curente tensionate cu Uniunea Europeană, în absența capacității de conducere a guvernului actual, trebuie încercată soluționarea cauzelor inițiale ale deziluziei periodice a electoratului irlandez față de UE. Trebuie să existe un angajament semnificativ față de poporul irlandez pentru a reconstrui înțelegerea și susținerea față de procesul european. Acest deficit de comunicare poate fi întrerupt, permițând informațiilor pozitive despre avantajele apartenenței la UE să circule liber.

Cred că este important ca rolul pozitiv al Europei să fie evidențiat cu ajutorul sistemelor noastre educaționale. Aceasta nu ar trebui să se aplice doar Irlandei, ci tuturor statelor membre. Fac un apel pentru abordarea lipsei de comunicare cât mai curând posibil.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Doresc să vă atrag atenția asupra problemei schismei repetate din Biserica Ortodoxă bulgară. Această schismă a luat naștere într-un moment în care țara era foarte politizată, într-un moment în care Biserica Ortodoxă bulgară, la fel ca multe alte structuri, a trebuit să-și susțină poziția în cadrul democratic al Bulgariei. Din păcate, aceasta a condus la așa-numitul „Al doilea Sinod” al Bisericii Ortodoxe bulgare, în ciuda Legii confesiunilor religioase din Bulgaria. Această legislație este foarte liberală, ceea ce permite oricărei religii să fie înregistrate în Bulgaria cu condiția să nu servească unor scopuri inumane. Totuși, așa-numitul „Al doilea Sinod” dorește să se înregistreze ca „Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe bulgare”. Legea declară că Biserica Ortodoxă bulgară are tradiție în Bulgaria și este scutită de obligația privind înregistrarea. Alegerea patriarhului și a membrilor Sfântului Sinod nu este supusă acțiunii legislative. Apelez la toți cei care prețuiesc libertatea cultelor, în conformitate cu nevoile spirituale personale, să nu se lase înșelați de definițiile manipulative ale așa-numitului „Al doilea Sinod”. Acest Sinod nu poate fi înregistrat și nu are nicio bază legală.

Toomas Savi (ALDE). – Dle președinte, alegerile de săptămâna trecută din Israel au indicat că majoritatea cetățenilor susțin partidele care văd în întărirea forțelor armate cel mai bun mod de a proteja țara. Deși partidul de centru, Kadima, a primit cel mai mare număr de voturi, faptul că partidele de dreapta dețin acum 65 de locuri în Knesset, în comparație cu 50 în alegerile anterioare, reflectă perspectivele în schimbare ale cetățenilor israelieni referitoare la conflictul israelo-palestinian. Aceste partide sunt mai degrabă în favoarea unei atitudini dure în loc să se bazeze pe ceea ce par a fi discuții de pace nesfârșite și ineficiente.

Orientul Mijlociu trebuie să fie una dintre prioritățile principale ale politicii externe și de securitate comune a Uniunii Europene, iar stabilitatea întregii regiuni depinde, în mare măsură, de relațiile israelo-palestiniene. Este absolut esențial, prin urmare, ca Uniunea Europeană să continue discuțiile de pace și să restabilească speranța israelienilor și palestinienilor că este posibilă o coexistență pașnică.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Dle președinte, mâine, Vaclav Klaus, președintele Republicii Cehe, va vizita Parlamentul European. Fără a neglija scandalul care a apărut la Praga, sperăm că președintele statului care deține președinția Uniunii Europene va fi primit cum se cuvine și i se va acorda respectul datorat. Opiniile justificate exprimate de președintele Klaus referitoare la Tratatul de la Lisabona au devenit subiectul încercărilor de a fi acoperite de rumoare, pentru a ascunde faptul că sursa principală de opoziție la introducerea tratatului se dovedește a fi Germania. Decizia Curții Constituționale din Karlsruhe va fi esențială. Conform rapoartelor din mass-media, jumătate din magistratură este foarte sceptică și consideră că tratatul poate

încălca constituția națională. Aceasta arată că nimeni nu trebuie să se grăbească în ceea ce privește luarea unei decizii atât de importante și acest lucru este înțeles, nu doar de președintele ceh aflat în vizită.

László Tőkés (Verts/ALE). - După alegerile din toamnă din România și după formarea guvernului, la fel ca în Slovacia și în România revine în forță în viața politică instigarea antimaghiară.

Demonstrația din 9 februarie din Sfântu Gheorghe, organizată de bisericile maghiare, a protestat tocmai împotriva acestui fenomen. În petiția formulată cu ocazia demonstrației, mii de localnici secui au protestat împotriva schimbării proporțiilor etnice în Țara Secuilor, prin popularea direcționată a regiunii cu grupuri de români din alte zone.

În mod absurd, dl președinte Traian Băsescu a acuzat secuii maghiari de epurare etnică. Paralel cu aceasta, cu ocazia alegerilor pentru primăria Clujului, foile volante ale democraților instigau împotriva candidaților maghiari, folosind aceeași calomnie. După decenii de discriminare și privare de drepturi, cine acuză pe cine?

Doresc să atrag atenția Parlamentului că în România, prin metode subtile, chiar și acum continuă omogenizarea, românizarea Transilvaniei prin metoda schimbării artificiale a proporțiilor etnice.

Gerard Batten (IND/DEM). - Dle președinte, la 12 februarie 2009, membrului Parlamentului din Olanda, Geert Wilders, i-a fost refuzată intrarea în Marea Britanie prin ordinul Ministrului de Interne. Niciodată până acum nu i-a fost refuzată intrarea unui politician ales democratic, reprezentând un partid democratic dintr-o țară europeană democratică.

Pare ciudat că guvernul britanic a putut găsi mijloacele legale pentru a-i interzice intrarea dlui Wilders, dar nu poate împiedica intrarea diverșilor teroriști, extremiști politici și religioși, gangsterilor, criminalilor, violatorilor și pedofililor din Uniunea Europeană și, de fapt, din toată lumea.

Poate că interdicția impusă asupra dlui Wilders are de-a face cu presupusa amenințare adresată de un coleg britanic, Lordul Ahmed, potrivit căreia, dacă dl Wilders va apărea în Camera Lorzilor, 10 000 de demonștrânți islamiști vor apărea la intrare. Acesta a fost un act de conciliere potrivit unei ideologii din Evul Mediu și se pare că nu există deloc un schimb liber de idei între granițele Uniunii Europene.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Dle președinte, în ceea ce privește tema Tratatului de la Lisabona, colegul meu a vorbit despre creșterea susținerii Tratatului de către electoratul irlandez, însă aș dori să avertizez că numai cu o floare nu se face primăvară. Cred că aceasta trebuie privită pe fondul unui sondaj de opinie Eurobarometru recent, care arată că susținerea Irlandei în calitate de membră a UE a scăzut cu 10 procente, de la 77% în primăvara anului 2006 la 67% în toamna lui 2008. Da, trebuie depuse eforturi pentru a convinge electoratul irlandez cu privire la beneficiile Uniunii Europene.

De aceea îmi exprim îngrijorarea cu privire la cei care doresc o dată mai apropiată pentru un al doilea referendum în Irlanda. Cred că trebuie să fim precauți, trebuie să acordăm timp clarificării problemelor care-i preocupă pe alegătorii irlandezi și avem nevoie de timp pentru ca problemele respective să fie dezbătute complet și în public – și la timpul potrivit să-i dăm posibilitatea electoratului să-și exprime opinia.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE). - Actuala criză economică și financiară reprezintă un test important pentru Europa care, mai mult ca oricând, trebuie să fie unită pentru a lua măsuri care vor permite o redresare a economiei în cel mai scurt timp.

Bugetele statelor membre sunt supuse la presiuni mari pentru a face față acestor provocări, motiv pentru care trebuie găsite cele mai bune instrumente și acțiuni care să le permită acestora să nu depășească foarte mult limitele prevăzute de Comisie pentru deficitul bugetar și să nu existe măsuri protecționiste ale unora din statele membre sau în favoarea unor producători privați.

Asemenea decizii trebuie să treacă rapid prin procedurile de adoptare pentru a evita extinderea crizei și, mai ales, pentru a permite recâștigarea încrederii în piețele financiare și a evita extinderea crizei și în domeniul politicului, având în vedere și apropierea alegerilor pentru Parlamentul European.

O soluție posibilă de finanțare a cheltuielilor publice ar putea fi emiterea de euro-obligațiuni. Trebuie însă să luăm în calcul și riscul că, prin măsurile luate, ne îndatorăm excesiv și este greu de evitat să nu ajungem la situația de a lăsa pe umerii generațiilor viitoare plata acestor datorii.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Dle președinte, cu un an și jumătate în urmă, am adoptat Directiva privind serviciile media audiovizuale. Textul respectiv se baza pe principiul respectării țării de origine, pe

care l-am stabilit ca fiind esențial pentru asigurarea circulației libere a informațiilor din domeniul audiovizualului în cadrul Uniunii Europene.

Totuși, directiva nu poate fi aplicată în țara mea, Spania, deoarece există în cadrul unui stat membru. Comunitatea Valencia impune principiul diametral opus și, din motive politice, aceasta forțează închiderea releelor care, până în prezent, au permis cetățenilor să primească semnalele televiziunii publice din Catalonia.

Cu alte cuvinte, există o libertate completă de circulație a informațiilor audiovizuale între statele membre ale Uniunii Europene dar, în același timp, trebuie relatat faptul că, în Spania, există autorități care se tem de această libertate culturală, care este atât de esențială. Este atât de esențială încât a fost impusă în toată Europa și cu toate acestea, în Spania, unii nu pot recepționa programele de televiziune difuzate de alții. Acesta este paradoxul pe care am dorit să vi-l împărtășesc.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) (inițial microfonul a fost oprit) perioade tragice din istoria umanității. Pe parcursul acesteia, zeci de milioane de oameni și-au găsit sfârșitul. Multe dintre acele victime și-au pierdut viața în una dintre cele peste douăsprezece mii de lagăre de exterminare și de concentrare germane care au funcționat pe teritoriul celui de-al treilea Reich și în țările ocupate. Astăzi, se fac încercări de a distorsiona adevărul despre acei ani tragici și sunt diseminate informații cu privire la faptul că aceste lagăre erau poloneze sau letone, iar nu germane. În acest sens, presa germană constituie o forță majoră. Recent, în *Die Welt* s-a scris că Majdanek a fost un lagăr de concentrare polonez.

În legătură cu aceasta, am pregătit un proiect de rezoluție care dorește să standardizeze nomenclatura lagărelor de concentrare prin adăugarea la numele acestora a cuvintelor lagăr de concentrare „german” sau „nazist”. Inițiativa mea a fost acceptată de Grupul Uniunea pentru Europa Națiunilor dar, din păcate, am primit informații că aceasta a fost blocată de Conferința președinților.

Doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană poate dura și se poate dezvolta doar atunci când este ghidată de adevărul istoric și de respectul pentru drepturile omului. Prin urmare, adresez o cerere colegilor mei membri pentru susținerea inițiativei U, astfel încât nimeni să nu mai distorsioneze vreodată istoria sau să facă din victime călăi și din călăi victime.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Deoarece în ultima vreme câțiva colegi maghiari s-au plâns că în România nu le sunt respectate drepturile, doresc să fac câteva precizări.

Apropierea campaniei electorale nu ar trebui să dea naștere la atacuri și insulte la adresa unui stat de drept care, prin legislația sa, a oferit un exemplu în domeniul relațiilor interetnice. Respectarea drepturilor minorităților este garantată de Constituția României.

Cetățenii de naționalitate maghiară sunt proporțional reprezentați în structurile administrative locale, partidele minorității maghiare având 195 de primari și patru președinți de consilii județene, 2.684 de consilieri locali și 108 consilieri județeni. Având majoritatea în consiliile locale și județene susmenționate, aceștia gestionează bugetele locale după voința lor; asta înseamnă autonomie locală.

La nivel parlamentar, minoritatea maghiară are trei membri în Parlamentul European, 22 de deputați și nouă senatori în parlamentul național și a participat la guvernarea României în ultimii doisprezece ani. Plângerile auzite sunt pure declarații electorale politicianiste.

Luis Yañez-Barnuevo García (PSE). – (ES) Dle președinte, referendumul din Venezuela s-a încheiat cu victoria campaniei „da”, care a fost recunoscută cu eleganță de către opoziția democratică.

De asemenea, este adevărat că nu a existat o egalitate de șanse în timpul campaniei și că partidul aflat la guvernare a avut susținerea copleșitoare a întregului aparat de stat, în timp ce opoziția a fost supusă intimidării și constrângerii permanente.

Chiar și în aceste condiții, țara a fost practic împărțită în două și va fi foarte dificil să se construiască un viitor doar cu unul dintre aceste grupuri. Uniunea Europeană trebuie să promoveze dialogul, includerea și consensul între liderii politici și sociali din Venezuela pentru binele țării.

Atitudinile viscerele, condamnarea și insultele nu vor putea ajuta Venezuela să-și găsească drumul către un viitor democratic, pluralist și liber.

Prin urmare, criticăm decizia guvernului venezuelean de a expulza un membru spaniol și, în special, modul în care a avut loc acest lucru. Cu toate acestea, facem un apel în acest Parlament pentru a preveni ca reprezentanții noștri, atunci când vizitează țări terțe, să facă declarații care încalcă legislația locală curentă

și, în special, care insultă un șef de stat, oricât ar fi acesta de blamabil. Astfel de atitudini compromit viitoarele misiuni ale Parlamentului European în alte țări.

Marian Harkin (ALDE). – Dle președinte, doresc să mă refer la problema etichetării transparente și precise a alimentelor și, în special, mă refer la carnea de pasăre și de porc.

În prezent, carnea poate fi transportată din afara UE în UE, procesată substanțial – și prin aceasta mă refer la produse pane sau în amestec – și apoi etichetată și vândută ca produs UE. Aceasta este o absurditate și etichetarea are scopul de a înșela consumatorii. Avem nevoie de înscrierea pe etichetă a țării de origine, astfel încât consumatorii să poată alege în cunoștință de cauză.

De asemenea, există o situație în care carnea de porc și de pasăre a fost congelată, apoi dezghețată, etichetată și vândută ca fiind proaspătă. Acesta nu este doar un exemplu de etichetare incorectă, ci prezintă un potențial pericol pentru sănătatea umană.

Menționez că Hillary Benn, Ministrul Mediului din Marea Britanie și Ministrul alternativ al opoziției, au solicitat o etichetare mai clară. Sunt convins că va exista un suport major în cadrul UE și că nimeni nu dorește să înșele consumatorii. Doresc să solicit Comisiei rezolvarea acestei probleme în mod urgent.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Dle președinte, într-o ședință care a avut loc astăzi, Grupul Uniunea pentru Europa Națiunilor a adoptat în unanimitate un proiect de rezoluție care solicită declararea zilei de 25 mai ca Ziua eroilor luptei împotriva totalitarismului. Textul acesteia va fi trimis, în curând, reprezentanților celor mai înalte autorități ale UE, inclusiv dlui Pöttering. Alegerea zilei de 25 mai nu este întâmplătoare – în această zi, în 1948, autoritățile Sovietice l-au ucis pe căpitanul de cavalerie Witold Pilecki, soldatul polonez care a devenit în mod voluntar, prizonier în lagărul de exterminare de la Auschwitz, pentru a pune bazele unei mișcări de rezistență. Mai târziu acesta a evadat și până la sfârșitul războiului, a luptat împotriva Naziștilor, iar apoi, după ce armata sovietică a intrat în Polonia, acesta a început o luptă clandestină împotriva ocupanților care au urmat. Pilecki a fost doar unul dintre mulți europeni care și-au pierdut viața în lupta împotriva sistemelor totalitare brutale. Mulți rămân necunoscuți, însă curajul și devotamentul tuturor merită să fie comemorat. Prin urmare, vă solicit, dle președinte, să susțineți inițiativa grupului nostru.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – Istoria recentă a Uniunii Europene consemnează poveștile de succes în ceea ce privește protecția drepturilor minorităților. Este și cazul minorității maghiare din România. Această minoritate beneficiază de o varietate de drepturi, inclusiv poziții în administrație, iar aceste drepturi au fost constant susținute de președintele României Traian Băsescu.

Totuși în alte zone, mai avem foarte multe de făcut și aș vrea să vorbesc aici de problema comunității rome. Acesta este un test pentru capacitatea Uniunii Europene de a integra grupuri cu risc mare de excluziune.

Cazul handbalistului român Marian Cozma, ucis cu bestialitate de doi reprezentanți ai comunității rome din Ungaria, ne arată, încă o dată, că infraționalitatea nu are granițe și că ignorarea problemelor acestei comunități este contraproductivă.

Situația acestei minorități, inherent transnațională și cu risc mare de excluziune, nu poate fi ameliorată decât printr-o politică concertată la nivel european. În acest sens, am depus împreună cu colegul meu Rareș Niculescu o rezoluție privind crearea unei Agenții europene pentru rome. Uniunea are o strategie privind minoritatea rome, dar nu are o agenție care să o implementeze coerent și eficient.

Pentru a rămâne relevantă pe plan internațional, dar și pentru a-și păstra coeziunea internă, Uniunea trebuie să fie capabilă să creeze un mediu paneuropean tolerant.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Dle președinte, tocmai m-am întors din Venezuela, unde am fost invitat de către autoritatea electorală, în calitate de membru al unui grup de sprijin electoral internațional pentru referendumul din 15 februarie.

Membrii europeni ai grupului au transmis un raport Consiliului Electoral Național, cu o evaluare generală pozitivă a procesului în ceea ce privește organizarea, transparența, participarea, libertatea și secretul votului, precum și siguranța în toate fazele acestuia.

Privind declarațiile pe care dl Herrero le-a făcut la televiziunea venezueleană, vă pot spune că acestea au avut drept scop să anuleze legitimitatea procesului electoral, au adus acuzații grave la adresa instituțiilor democratice din această țară și s-au învecinat cu amestecul în politica internă a unei țări suverane.

Parlamentul nu ar trebui să încurajeze niciun tip de confruntare cu instituțiile democratice din Venezuela. Totuși, dlui Hererro îi revine responsabilitatea de a oferi explicații Parlamentului pentru o acțiune care ne afectează pe toți.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - Resping acuzațiile pe care colegii mei, Sógor Csaba și Tóké László, le-au adus la adresa României.

România este o țară membră a Uniunii Europene, a NATO, a Consiliului Europei, a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și respectă la standarde europene drepturile omului și drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale. România aplică, în litera și în spiritul lor, toate tratatele internaționale relevante în domeniu.

Prin lege, limba maghiară se utilizează în administrație în toate localitățile și județele unde persoanele aparținând minorității maghiare reprezintă peste 20% din populație. Este o situație de fapt și de drept. România oferă posibilități foarte largi de educație în limba maternă maghiară în grădinițe, școli, licee, școli profesionale, facultăți, masterate și doctorate. În zonele în care locuiesc etnici maghiari, alături de români, este o regulă bine respectată să funcționeze în școli secții cu limba de predare maghiară pentru toți copiii de origine maghiară. Și dacă cumva au uitat dânsii, Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca are trei secții cu predare în limbile română, maghiară și respectiv germană, plus o puternică dezvoltare instituțională a studiilor ebraice, dar și locuri speciale pentru rromi.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Dle președinte aș dori să îi felicit pe cei care au creat pagina oficială de internet a Parlamentului European, precum și serviciul de presă al PE pentru faptul că respectă multilingvismul, indicând denumirile locurilor în limba națională a fiecărei pagini web. Acest lucru permite cetățenilor Uniunii Europene să obțină informații în limba lor maternă cu privire la celelalte 26 de țări. Pagina în limba cehă referitoare la Germania, menționează Köln drept Kolín, în timp de pagina în limba franceză indică același oraș drept Cologne. Paginile în limba slovacă referitoare la Ungaria indică denumirile orașelor în limba slovacă, după cum este și normal. Ar trebui să fie la fel de natural ca maghiarii care trăiesc în Slovacia să facă referire la satul sau la orașul în care s-au născut în limba lor maternă, respectiv limba maghiară.

În consecință, salut faptul că Parlamentul slovac a adoptat o lege privind educația publică care prevede că denumirile geografice trebuie să fie indicate în manualele tipărite în limba populației minoritare în limba minorității respective. Prin urmare, în cazul în care legea este pusă în aplicare, se va putea reveni la situația de fapt anterioară, iar maghiarii vor putea utiliza din nou denumirile locurilor în limba maghiară.

James Nicholson (PPE-DE). – Dle președinte, doresc să vă atrag atenția cu privire la situația care a apărut în circumscripția electorală de care aparțin, ieri dimineață, atunci când fermierii au fost obligați să stea la rând în fața birourilor administrației, în unele cazuri timp de două nopți, pentru a solicita subvenții UE pentru modernizarea fermelor.

Ministerul Agriculturii a decis să aloce aceste subvenții conform principiului „primul venit, primul servit”. Acesta poate fi descris doar ca un mod inadecvat de a trata alocarea fondurilor UE pentru dezvoltare rurală. Prin urmare, am luat la cunoștință cu satisfacție că un oficial al Comisiei și-a exprimat ieri suspiciunea cu privire la valabilitatea acestei proceduri de alocare.

Cunoaștem faptul că nu toți fermierii pot beneficia de pe urma acestui pachet special de finanțare. Totuși, consider că situația demonstrează, în mod clar, situația disperată a industriei agricole, cu siguranță în regiunea mea, dacă fermierii trebuie să stea la rând zile în șir afară, în timpul iernii, într-o încercare de a-și asigura sumele modeste provenite din finanțarea UE.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Punerea în aplicare a pachetului energie schimbări climatice presupune investiții semnificative în măsuri de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Sectorul clădirilor este responsabil de 40% din consumul de energie primară. Creșterea eficienței energetice a clădirilor contribuie la reducerea consumului de energie primară și la reducerea emisiilor de dioxid de carbon.

Anul viitor Comisia împreună cu statele membre vor evalua, la mijlocul perioadei 2007-2013, programele operaționale și gradul de absorbție a fondurilor structurale. Solicit statelor membre să își revizuiască modul de utilizare a fondurilor structurale, dând prioritate eficienței energetice a clădirilor și mobilității urbane, pentru perioada 2010-2013.

Solicit Comisiei Europene și statelor membre să mărească la 15% procentul de 3% din FEDER alocat fiecărui stat membru pentru cheltuielile legate de ameliorarea eficienței energetice a clădirilor și utilizarea energiei regenerabile. Această creștere va oferi statelor membre o mai mare flexibilitate în utilizarea fondurilor structurale, accelerând absorbția acestora, mai ales în această perioadă de criză economică.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Dle președinte, doresc să vă aduc la cunoștință, cu mare tristețe și nemulțumire profundă, că un compatriot, un inginer polonez, a decedat recent în Pakistan, acesta fiind un alt cetățean al unei țări UE care a decedat în regiunea respectivă. Acesta este, în plus, un alt caz de deces care demonstrează existența unei lumi a antivalorilor, a unei lumi care nu recunoaște un lucru care, în alte civilizații, este considerat sacru – viața umană.

Consider că acest fapt dramatic și, într-adevăr, repetat, trebuie să constituie pentru noi alt semnal și motiv semnificativ de a ne uni în lupta contra societății de antivalori și de a ne uni, de asemenea, în lupta politică și în context – și trebuie spus direct – într-un front comun contra terorismului. Cred că acei politicieni din Uniunea Europeană care consideră că teroarea poate fi combătută fără violență se înșeală.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Criza economică în creștere afectează toate țările din Uniunea Europeană. Totuși, creșterea șomajului nu este un motiv să încălcăm principiile de bază ale pieței comune. Aș dori să exprim un protest în cadrul Parlamentului împotriva declarațiilor făcute de președintele Franței, Nicolas Sarkozy, în care acesta a solicitat mărcii franceze Peugeot să-și relocalizeze o uzină din orașul ceh Kolín înapoi în Franța. Astfel de declarații ale politicienilor care doresc să protejeze și să restricționeze companiile în timpuri de criză sunt complet nejustificate. Încercările de protecționism și de izolare a unei țări sunt de nedorit și subminează semnificația Uniunii Europene.

Președintele sucursalei Dallas al Băncii Rezervelor Federale, Richard Fisher, a declarat:

„Protecționismul este ca o doză de cocaină pentru o economie. Îți poate ridica moralul, dar cauzează dependență și duce la deces economic.” Să ținem cont de acest lucru, să rezistăm presiunilor populiste și să nu ne pierdem calmul în fața crizei. Să ne concentrăm asupra menținerii priorităților președinției Cehe și să promovăm ideea unei Europe deschise lipsită de bariere.

Iuliu Winkler (PPE-DE). – Dle președinte, un guvern de largă coaliție s-a instalat în România după alegerile din noiembrie anul trecut, cu o cotă parlamentară de 73% în cele două camere ale Parlamentului român.

Una dintre primele măsuri adoptate de această coaliție a fost să elaboreze o schemă pentru a împărți între ei pozițiile principale de conducere din instituțiile publice controlate de stat și din administrația publică din România.

Aceasta este o situație inacceptabilă din două motive. Mai întâi, aceasta conduce la reînnoirea apartenenței la un partid în administrația de stat, ceea ce contravine legii privind statutul funcționarilor publici. În al doilea rând, în regiunile în care populația de etnie maghiară formează majoritatea, măsura prezintă și un aspect antiminoritar: funcționarii publici de etnie maghiară sunt înlocuiți cu persoane de etnie română. La 8 februarie, la o întrunire publică din Sfântu Gheorghe/Sepsiszentgyörgy, România, au participat peste 3 000 de persoane care au protestat împotriva jocurilor politice ale partidelor din România și au solicitat respectarea drepturilor comunităților maghiare.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Dle președinte, în ceea ce privește raportul referitor la drepturile pacienților la asistența medicală transfrontalieră, doresc să evidențiez problema dreptului pacienților de a fi informați cu privire la opțiunile disponibile de îngrijire medicală și tratament. Pacienții europeni trebuie să aibă acces la informații medicale de calitate cu privire la cele mai noi medicamente disponibile, la opțiunile de tratament la domiciliu și în străinătate, la implicațiile legale și financiare de a fi tratați în străinătate, precum și la rambursarea costurilor legate de tratament și multe alte domenii. Pentru moment, nu avem informații de această calitate. Probabil există unele inițiative naționale, dar niciuna care să fie eficientă la nivel european.

Problemele cu care ne confruntăm sunt europene. Prin urmare, susțin ideea instituirii unei rețele europene de educație medicală. O astfel de rețea ar fi formată din organizații ale pacienților din toate statele membre și ar trebui să funcționeze în strânsă colaborare cu sectorul sanitar și cu factorii de decizie politică. În speranța aducerii la cunoștință Comisiei a necesității de a informa mai bine cei 150 de milioane de pacienți europeni, am inițiat o declarație scrisă cu privire la educația medicală. Cu toții am fost pacienți la un moment dat și nu știm niciodată când acest lucru se va întâmpla din nou.

Maria Petre (PPE-DE). - Astăzi și mâine veți întâlni aici câțiva tineri studenți din Republica Moldova. Ei au venit la Parlamentul European pentru că la ei acasă nu pot vorbi, sau pot vorbi dar suportă represaliile.

Toate rapoartele Comisiei Europene, audierile noastre în Comisia pentru drepturile omului, precum și rapoartele societății civile din Moldova ne arată că libertatea de expresie este adesea încălcată și că mass-media nu poate fi independentă. Zeci de tineri care utilizau forumurile pe internet pentru a-și exprima opiniile au fost anchetați și amenințați cu dosare penale în 2008.

Vă rog să îi priviți, să îi invitați în birourile dumneavoastră și să îi ascultați și să semnați declarația scrisă nr. 13/2009 care a fost creată pentru ei, pentru a le da libertatea de a se exprima, pentru această generație de la granița de răsărit a Europei noastre unite.

Avril Doyle (PPE-DE). – Dle președinte, în temeiul Directivei 2000/84/CE, ora oficială de vară începe în ultima duminică din luna martie și se termină în ultima duminică din luna octombrie. Propun ca această perioadă să fie extinsă pentru a maximiza multe beneficii economice, de siguranță și de mediu, care sunt asociate cu perioada orei oficiale de vară.

În 2005, Statele Unite ale Americii au pus în aplicare un program privind extinderea orei oficiale de vară cu patru săptămâni – trei săptămâni în plus primăvara și o săptămână în plus toamna. Există deja dovezi clare că aceasta a condus la reducerea, atât a consumului de energie, cât și a emisiilor de dioxid de carbon. De fapt, un raport al Departamentului pentru Energie al SUA a stabilit că extinderea orei oficiale de vară cu patru săptămâni a economisit suficientă electricitate pentru a alimenta 100 000 de case pe an. În mod similar, un studiu recent al Universității Cambridge sugerează, de asemenea, că extinderea orei oficiale de vară ar determina scăderea consumului de energie și a emisiilor de dioxid de carbon întrucât, pe durata perioadei de consum maxim de la 4 p.m. la 9 p.m. zilnic, multe dintre centralele electrice auxiliare mai costisitoare și mai poluante sunt puse în funcțiune.

În calitate de raportor al revizuirii schemei de comercializare a certificatelor de emisii în UE (EU ETS), care a constituit piatra de temelie a pachetului pentru climă și energie al UE adoptat în decembrie anul trecut de acest Parlament, solicit insistent să considerați această propunere ca o contribuție la atingerea țintei de 2 °C. Prin urmare, doresc modificarea Directivei privind ora oficială de vară.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, aș dori să prezint două propuneri. Tratatul de la Lisabona a fost menționat în mod repetat astăzi. Ar trebui să ne așteptăm cel puțin ca acest Parlament să poată face distincția dintre un opozant al Tratatului de la Lisabona și un opozant al UE. În plus, dacă irlandezii ar trebui să voteze încă o dată, este de dorit ca aceștia să aibă o oportunitate reală în loc să existe o manipulare pentru a submina normele care au fost puse în aplicare până acum, în conformitate cu care „da” și „nu” au o șansă egală să apară în public, lucru care trebuie să fie apoi salutat drept un triumf al democrației – sau al cui?

A doua problemă este că, bineînțeles, acest Parlament este foarte arogant cu privire la viitoarele alegeri. Sugerez o investigație în ceea ce privește abordarea specifică pe care acest Parlament o afișează față de problemele crizei financiare globale de-a lungul anilor și unde au mers voturile fiecăruia, întrucât astfel vom descoperi că majoritatea celor care se pretind acum pompieri au ajutat, de fapt, la pornirea incendiului.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) În luna ianuarie, Comisia Europeană a furnizat un pachet de propuneri suplimentare privind finanțarea proiectelor pentru energie și rețeaua în bandă largă prevăzute în planul european pentru redresare economică. S-a propus ca 5 miliarde EUR să fie alocate acestor proiecte, utilizând 3,5 miliarde EUR din bugetul pentru agricultură pe 2008. Cu toate acestea, săptămâna trecută 6 state au blocat propunerea Comisiei. În mod evident, acestea sunt chiar țările care formează perspectiva financiară actuală și au solicitat o reducere a plăților la bugetul UE la 1% din PIB. Ne întoarcem la naționalism și protecționism, care au fost respinse în mod constant timp de 50 de ani, chiar de la înființarea Comunității. Stimați membri, doar solidaritatea între state ne poate ajuta să facem față provocărilor crizei financiare și economice și să asigurăm viitorul UE.

Președintele. – Acest punct a fost închis.

22. Revizuirea Instrumentului politicii europene de vecinătate și parteneriat (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct este raportul (A6-0037/2009) întocmit de Konrad Szymański, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitor la revizuirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (2008/2236(INI)).

Konrad Szymański, raportor. – (PL) Dle președinte, aș dori foarte mult să mă adresez și unui reprezentant al Consiliului, dar Consiliul a decis să nu trimită niciun reprezentant la această dezbatere. Cred că este un neajuns și un obicei dăunător. Și cred că președintele ar trebui să reacționeze la această situație.

Revenind la subiectul vecinătății, trebuie să recunoaștem, trebuie să fim conștienți, că țările care se învecinează cu Uniunea Europeană suferă o schimbare foarte dinamică. Prin urmare, avem nevoie de schimbări în cadrul politicii de vecinătate. Uniunea pentru Mediterana este răspunsul nostru la necesitățile sudului și Sinergia Mării Negre răspunde provocării care s-a intensificat odată cu extinderea Uniunii Europene. Parteneriatul estic este un răspuns oportun la așteptările vecinilor noștri europeni de la est.

Pentru a atinge obiectivele pe care le-am stabilit în ultimii ani pentru politica de vecinătate, cetățenii țărilor învecinate trebuie să simtă o apropiere politică și economică reală față de UE. De aceea este atât de important să stabilim o zonă vastă a liberului schimb și să acționăm rapid pentru a reduce taxele de viză, cu propunerea liberalizării vizelor pentru o parte semnificativă a acestor țări, ca obiectiv final. Includerea energiei între cele mai importante obiective ale politicii de vecinătate trebuie să fie țelul nostru comun, interesul nostru reciproc și acesta include alocarea resurselor noastre financiare în vederea modernizării rețelelor independente de transfer a energiei, în special în est și sud. Doar în acest mod vom obține apropierea politică de Ucraina, Georgia, Moldova, Armenia și, în cele din urmă, de Azerbaidjan, iar în viitor – menținând, de asemenea, un echilibru potrivit – de cele cinci republici din Asia Centrală.

Atunci când vorbim despre aspectul estic al vecinătății, ajungem inevitabil la problema Rusiei și a parteneriatului cu această țară. Astăzi, în timp ce ne aflăm în pragul negocierilor privind un nou acord, putem, totuși, să spunem un singur lucru – Rusia este o provocare pentru securitate în vecinătatea noastră comună. Este foarte dificil să vedem în Rusia un partener în acest domeniu. Aici, ajungem la problema politică fundamentală a extinderii UE către est. Procesul de vecinătate nu înlocuiește, bineînțeles, lărgirea, dar nu poate fi separat de perspectiva calității de membru în cazul țărilor europene. Fără această perspectivă, eforturile noastre vor fi semnificativ diminuate.

Cu această ocazie, doresc să mulțumesc tuturor coordonatorilor pentru afaceri externe din grupurile politice, coraportorilor și, de asemenea, Secretariatului Comisiei pentru afaceri externe, fără ajutorul cărora nu ar fi fost posibil să pregătim un raport care se bucură în prezent de o susținere largă, după cum se poate vedea prin numărul redus de amendamente depuse în sesiunea plenară. Acest lucru va facilita, în mod semnificativ, votul de mâine.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dle președinte, cu doi ani și jumătate în urmă, Parlamentul și Consiliul au adoptat propunerea Comisiei de simplificare a instrumentelor financiare externe. Am eficientizat multe instrumente diferite, dintre care unul a fost Instrumentul european de vecinătate și parteneriat (ENPI). Acesta este un instrument foarte important deoarece întărește cooperarea noastră externă, o face mai „intervenționistă” și urmărește mai bine finanțarea pentru susținerea sectoarelor cheie.

Am fost foarte bucuros să citesc comentariile dlui Szymański și să constat că acesta consideră că reglementarea ENPI este adecvată și valabilă în scopul cooperării cu țările noastre vecine. Constatările preliminare ale revizuirii indică exact în aceeași direcție.

Programele naționale ENPI sprijină punerea în aplicare a planurilor de acțiune ENPI și reflectă ambiția UE și a țărilor partenere. Într-un fel, acestea au fost mijloacele de transmitere a reformelor politice și economice pe care dorim să le încurajăm prin intermediul ENPI. În plus, instrumente precum înfrățirea și TAIEX oferă sprijin pentru construcția instituțională, apropierea legislativă și alinierea reglementărilor. Operațiunile de sprijin sectorial și bugetar sunt utilizate pentru a promova agenda aprobată a reformei. Diferitele abordări și dimensiuni regionale ENPI sunt sprijinite prin programe regionale specifice. A fost creat un program multinațional, în special, pentru a pune în aplicare inițiative foarte vizibile comune tuturor țărilor învecinate, precum TEMPUS, Erasmus Mundus sau CIUDAD. Componenta cooperării inovatoare transfrontaliere a fost lansată cu succes.

Toate acestea arată, în mod clar, că acordul din 2006 asupra reglementării ENPI ne-a pus la dispoziție un instrument care ne permite să oferim și să producem rezultate tangibile. Există întotdeauna loc de mai bine și sunt întotdeauna recunoscătoare pentru sugestii.

Vreau să mai precizez că raportul, în primul rând, subliniază necesitatea de a avea în continuare consultări cu societatea civilă și cu autoritățile locale, ceea ce și facem deja.

În al doilea rând, am observat dorința dumneavoastră pentru acțiuni mai ambițioase în domeniile democrației, statului de drept și drepturilor omului. După cum știți, aceste subiecte sunt deja în fruntea cooperării noastre

cu țările partenere, iar reformele politice și buna guvernare se află în centrul ENP. Avem, de asemenea, proiecte cu obiectivul precis de a întări justiția.

Totuși, să fim onești. Mai întâi, întrucât partenerii noștri se confruntă cu provocări structurale importante, nu ne putem aștepta ca situația să se schimbe peste noapte și, după cum spunea Lord Patten: „democrația nu este cafea instant”. Cred că acest lucru este foarte adevărat.

În al treilea rând, observ că raportul solicită mai multe resurse. În mod clar, mai multe resurse îmbunătățesc efectele – este adevărat. În primii doi ani, a trebuit să revenim la autoritatea bugetară de mai multe ori, pentru a solicita fonduri suplimentare suficiente, de exemplu, pentru Palestina și Georgia. Prin urmare, am propus să atragem fonduri noi pentru un Parteneriat estic ambițios, pe care-l vom dezbate în curând în Parlament.

În final, doresc să precizez că sunt foarte mulțumită să observ că raportul salută propunerea recentă a Comisiei privind Parteneriatul estic, pe care o considerăm o dimensiune multilaterală foarte importantă, împreună cu Uniunea pentru Mediterana și Marea Neagră. Sper că voi avea în continuare susținerea și înțelegerea dumneavoastră.

Danutė Budreikaitė, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare*. –(LT) ENPI înființat după lărgirea UE din 2004 se aplică în 17 țări, din care 15 sunt considerate țări în curs de dezvoltare. Instrumentul include noii vecini ai UE: Armenia, Azerbaijan, Georgia, Ucraina, Moldova și Belarus.

Securitatea vecinilor noștri estici, în special, securitatea energetică din Ucraina și Belarus, constituie și securitatea UE. Acest lucru a fost demonstrat de către criza gazelor Ucraina-Rusia de Anul Nou care a devenit deja o tradiție. Conflictul militar din vara trecută din Georgia ne-a forțat să analizăm securitatea statelor UE și amenințarea la adresa independenței.

În fața unei astfel de situații, propun, după cum am făcut și anterior, crearea unei adunări a vecinătății estice, Euroeast, cu participarea Parlamentului European și bazată pe principiile adunărilor Euromed și EuroLat, cu obiectivul de a pune în aplicare ENPI în țările Europei de Est.

Sunt încântată că acest aspect a fost aprobat, de asemenea, în raport.

Euroeast va oferi Parlamentului European oportunitatea să acorde atenție egală tuturor vecinilor și țărilor în curs de dezvoltare.

Tunne Kelam, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru dezvoltare regională*. –Dle președinte, doresc să-l felicit pe colegul meu, dl Szymański, pentru raportul său foarte bun. În numele Comisiei pentru dezvoltare regională, salut includerea cooperării transfrontaliere în domeniul de aplicare al reglementării ENPI, ca un instrument de dezvoltare a unor proiecte comune și de consolidare a relațiilor dintre țările ENP și statele membre UE.

În același timp, doresc să evidențiez necesitatea monitorizării regulate a gestionării și punerii în aplicare a programelor operaționale comune de ambele părți ale granițelor UE. Cooperarea transfrontalieră trebuie să contribuie la dezvoltarea durabilă integrată între regiunile învecinate. Solicităm Comisiei să pregătească o prezentare detaliată a tuturor programelor operaționale comune aprobate pentru perioada financiară curentă, împreună cu o evaluare a modului de respectare a principiilor de transparență, eficiență și parteneriat. O astfel de evaluare, împreună cu un inventar al celor mai frecvente probleme pe care le întâmpină autoritățile de conducere, trebuie să contribuie la găsirea unor soluții mai adecvate pentru următoarea perioadă de programare.

Încurajez, de asemenea, Comisia să faciliteze schimbul de experiență și de bune practici în cadrul cooperării transfrontaliere între programele și proiectele ENP, pe de o parte, și acțiunile întreprinse în temeiul obiectivului privind cooperarea teritorială europeană și pentru inițiativa comunitară Interreg IIIA deja finalizată, pe de altă parte.

În sfârșit, Comisia pentru dezvoltare regională consideră că ENPI trebuie să se concentreze asupra unei strategii echilibrate între est și sud, cu abordări specifice pentru ambele zone.

Ioannis Kasoulides, în numele *Grupului PPE-DE*. – Dle președinte, doresc să-l felicit, de asemenea, pe dl Szymański pentru raportul său complet, care va fi susținut de grupul nostru la votarea de mâine.

Aș dori să-l felicit, de asemenea, pe comisarul Ferrero Waldner, atât pentru succesul ENPI, cât și al altor proiecte viitoare, subliniind necesitatea unui parteneriat estic privind, în special, vecinii și partenerii noștri estici, precum și Sinergia Mării Negre. Odată ce acestea sunt constituite și au propria identitate – de exemplu,

cu o adunare parlamentară etc., astfel cum procedăm pentru Mediterana – poate că acestea își vor asuma o identitate distinctă, chiar în modul în care acestea sunt finanțate.

Disting o anumită rivalitate – sau, să spunem, anxietate – în rândul membrilor. Tocmai am aflat despre a nu crea un lucru în detrimentul financiar al altuia. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple. Știm că Uniunea pentru Mediterana, Parteneriatul estic și Sinergia Mării Negre etc., sunt în interesul Uniunii Europene. Aceste aranjamente nu ar trebui să fie un motiv pentru ca țările care aspiră să adere la Uniunea Europeană să li se repete mereu că aceasta nu este o alternativă la calitatea de membru cu privire la care unii își exprimă îngrijorarea.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Maria Eleni Koppa, în numele Grupului PSE. – (EL) Dle președinte, Instrumentul de vecinătate și parteneriat trebuie revizuit pentru a asigura proceduri mai simple și, în același timp, pentru a spori gradul de transparență. Politica europeană de vecinătate se bazează pe crearea unui climat de încredere în imediata apropiere a Uniunii Europene.

Existența unui nivel mai mare de stabilitate și creștere economică în țările învecinate din est și din zona mediteraneană este în interesul tuturor. Cu toate acestea, trebuie definite criterii și abordări specifice fiecărei țări, în funcție de prioritățile sale politice în ceea ce privește drepturile omului, democrația, statul de drept, drepturile minorităților, etc. De asemenea, este important ca asistența comunitară să ajungă la toate grupurile interesate de cetățeni. De aceea, capacitățile Instrumentului de vecinătate trebuie promovate în mod adecvat.

Pentru ca aceste obiective ambițioase să fie îndeplinite, distribuția fondurilor în Europa de Est și țările mediteraneene trebuie cântărită în mod echitabil, astfel cum prevede cadrul financiar pentru perioada 2007-2013. Procesul Barcelona ar trebui să fie completat de politica europeană de vecinătate și obiectivele sale trebuie definite în mod clar.

În această perioadă, în special, când criza economică afectează toate țările care beneficiază de Instrumentul de vecinătate, trebuie clarificat faptul că Uniunea Europeană contribuie la abordarea crizei prin acest ajutor financiar. De aceea, Comisia Europeană ar trebui să publice evaluări asupra acestui aspect.

În cele din urmă, aș dori să menționez Sinergia Mării Negre: această regiune trebuie să fie inclusă în politica europeană de vecinătate. Ajutorul acordat de Uniunea Europeană în favoarea acestei cooperări regionale trebuie să vizeze obținerea unor rezultate tangibile în anumite domenii prioritare precum energia, transporturile, imigrația și combaterea crimei organizate.

Metin Kazak, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, sprijin în totalitate raportul dlui Szymański, în special, propunerea de a mări plafonul financiar al Instrumentului european de vecinătate și parteneriat. Trebuie să ne implicăm mai mult în țările vecine, în special, după cele trei conflicte care au izbucnit în ultimele șase luni în Gaza, Ucraina și Georgia.

Un număr considerabil de amendamente propuse de grupul politic din care fac parte, inclusiv cele 11 amendamente propuse de mine, în calitate de raportor alternativ, au fost adoptate de Comisia pentru afaceri externe. Cu toate acestea, aș dori acum să prezint alte două amendamente, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa.

Sunt de acord cu ideea de a continua cooperarea cu Turcia și Rusia pentru a rezolva anumite conflicte actuale și a consolida legăturile dintre țările din regiunea Mării Negre, însă formularea alineatului (39) poate crea confuzie. Cooperarea în regiunea Mării Negre se desfășoară pe patru niveluri diferite: statele membre, statele candidate la aderare, statele incluse în politica europeană de vecinătate și Rusia, în calitate de partener strategic.

Din moment ce Turcia este un stat candidat la aderare, aceasta nu face parte din politica europeană de vecinătate și beneficiază de Instrumentul de asistență pentru preaderare, iar nu de Instrumentul european de vecinătate. Prin urmare, politica europeană de vecinătate nu va constitui, în mod sigur, o bază adecvată de cooperare cu Turcia.

Platforme de cooperare cu țările din regiunea Mării Negre există deja. În loc să căutăm forme noi de cooperare, poate ar trebui să încercăm să creăm legături cu aceste inițiative regionale, pentru a consolida această sinergie.

Cel de-al doilea amendament se referă la problema energiei. Alineatul (44) din raport face referire numai la Ucraina și Moldova, deși majoritatea vecinilor noștri sunt țări importante pentru sectorul energetic, în calitate

de țări sursă sau țări de tranzit. Am în vedere, în special, Georgia și Azerbaidjan, a căror importanță va crește odată cu lansarea proiectului Nabucco, dezbătut în cadrul unei conferințe internaționale în luna ianuarie. Prin urmare, consider că măsurile din domeniul energetic ar trebui să includă toate țările din vecinătatea noastră.

Hanna Foltyn-Kubicka, în numele Grupului UEN. – (PL) Dle președinte, Politica europeană de vecinătate a fost creată în scopul integrării țărilor incluse în program în structurile Uniunii Europene. Aceasta presupune o cooperare solidă în domeniul economic, cultural și politic, fără a favoriza unele țări în detrimentul altora. Având în vedere acest aspect, sunt greu de înțeles diferențele care apar în distribuția ajutoarelor financiare între statele mediteraneene și statele din Europa de Est, în dezavantajul celui de-al doilea grup.

Ideea separării Politicii europene de vecinătate (PEV) în funcție de aceste regiuni se justifică prin problemele diferite cu care se confruntă acestea. Cu toate acestea, aceasta nu poate fi o justificare a inechității în distribuția ajutoarelor financiare. Aceasta pare nefondată având în vedere, în special, tragedia care a lovit de curând una dintre țările incluse în PEV – Georgia. În special în acest moment, cetățenii Georgiei au nevoie de ajutorul nostru și de sentimentul că sunt tratați la fel ca cetățenii din alte țări care cooperează cu Uniunea Europeană.

Un alt obiectiv important sprijinit de PEV este obținerea securității energetice. Criza actuală din Europa reprezintă o manifestare evidentă a incoerenței principiilor de cooperare în cadrul politicii de vecinătate. Fără îndoială, criza a scos în evidență necesitatea identificării anumitor măsuri în cadrul acestei politici și a consolidării sectorului energetic, ca parte integrantă a Parteneriatului estic. Sunt încântat că, în urma constatării acestei probleme, Comisia Europeană dorește să introducă o astfel de politică.

Cem Özdemir, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, și eu doresc să încep prin a mulțumi raportorului, dl Szymański, pentru un raport foarte bun. Instrumentul european de vecinătate și parteneriat (IEVP) poate fi un instrument eficient doar în măsura în care furnizează stimulente pentru reforme democratice și promovează o dezvoltare durabilă – ecologică și echitabilă.

Verificarea eficienței acestui instrument este posibilă doar prin definirea unor obiective clare, specifice și cuantificabile pentru toate planurile de acțiune din cadrul Politicii europene de vecinătate (PEV). Noi, membrii Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană, lansăm un apel special la coerență în toate instrumentele care privesc drepturile omului din cadrul planurilor de acțiune ale PEV și la examinarea aprofundată a proiectelor din domeniul „Justiție” promovate prin intermediul IEVP.

Un alt aspect important, evidențiat în mod corect în raport, este implicarea mai mare a societății civile în conceperea și monitorizarea procesului legat de IEVP. Războiul din Georgia din vara anului 2008 a demonstrat clar că, până în acel moment, Uniunea Europeană nu dezvoltase și nu pusese în aplicare o politică durabilă de soluționare a conflictelor din regiunea caucaziană.

Conflictele înghețate, precum cel din Nagorno-Karabakh, continuă să împiedice dezvoltarea PEV din regiunea Caucazului de Sud. Prin urmare, invităm Consiliul să lucreze mai activ în domeniul soluționării conflictelor. Acest instrument oferă Uniunii Europene ocazia de a juca un rol activ în regiunile învecinate, pentru a avansa pe calea reformei democratice și a dezvoltării durabile.

Pentru a-și păstra credibilitatea – credibilitatea noastră, de fapt – Uniunea Europeană trebuie să înceapă să ia în serios clauzele privind democrația și drepturile omului incluse în acordurile sale cu țările terțe și să ia măsuri adecvate – în mod ideal, măsuri pozitive, însă, dacă se impun, măsuri negative.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Dle președinte, îi mulțumesc colegului nostru, dl Szymański, pentru un raport bun și aș dori să vă împărtășesc o reflecție asupra motivului pentru care politica de vecinătate este atât de importantă pentru noi. Trebuie să răspundem la această întrebare. În primul rând, pentru că nici Uniunea Europeană, nici Europa nu sunt niște insule izolate. UE se găsește în Europa, acest lucru fiind cu atât mai important pentru noi cu cât suntem ambițioși și dorim să ne „exportăm” valorile, ideile și experiențele în alte țări.

Consider că, alături de alte decizii importante – în domeniul transporturilor, energiei, comerțului liber și schimburilor reciproce – există și domenii mai mici, dar foarte importante, precum educația, schimburile științifice și culturale și, mai presus de toate, contactele interpersonale. În viziunea mea, Uniunea Europeană este o familie de popoare care comunică între ele. Europa – cel puțin așa văd eu lucrurile – va fi mai puternică atunci când fiecare parte a acesteia va avea un rol și va fi capabilă să îl joace, incluzând aici nu numai statele membre ale UE, ci și vecinii săi.

Dnă comisar, consider că, pentru azi, am finalizat în mare parte construirea Euromed care este o structură interesantă. Dăm foarte mulți bani, poate prea mulți, așa cum au spus colegii noștri membri ai Grupului Uniunea pentru Europa Națiunilor și acum ar trebui să consolidăm ideea de Euroest. Este un aspect foarte important și cred că, după recenta criză a gazelor naturale, nimeni nu se îndoiește că este o dimensiune foarte, foarte importantă pentru noi. Problema în acest domeniu este legată de programele comunitare și regionale care ar trebui sprijinite dar care, din nefericire, au nevoie de ajutor financiar. Ar trebui să punem deoparte sumele adecvate în acest sens. Luăm decizii importante aici, pe care țările și vecinii noștri le vor pune în aplicare în cooperare și lucrând la proiecte comune.

Aloyzas Sakalas (PSE). – Dle președinte, în anul 2008, au fost lansate mai multe inițiative regionale noi în cadrul Politicii europene de vecinătate. Deși instrumentul financiar a fost conceput în 2006, acesta s-a dovedit a fi un instrument destul de eficient, fiind orientat către viitor.

UE a decis să consolideze cooperarea multilaterală și regională cu țările învecinate și între acestea. Instrumentul permite deja Uniunii Europene să primească cofinanțare de la alte organizații internaționale și să coopereze cu alte organizații multilaterale din vecinătatea sa. Să folosim în mod activ aceste oportunități.

Al doilea subiect despre care vreau să vorbesc este distribuția ajutorului financiar între vecinii noștri din zonele mediteraneene sudice și estice și vecinii noștri din est. La urma urmei, este vorba de o problemă de credibilitate a politicii UE. În consecință, UE trebuie să rămână fidelă angajamentelor sale și să mențină distribuția pe criterii geografice a ajutoarelor financiare, astfel cum se prevede în perspectiva financiară pentru perioada 2007-2013.

Însă, există o altă diferență importantă între vecinii noștri. Mă refer la diferența dintre ajutoarele cheltuite pentru programe legate de supremația dreptului și drepturile omului în cadrul democrațiilor în devenire. În perioada 2007-2010, 21% din finanțarea totală acordată vecinilor din est este cheltuită pe ajutoare în favoarea dezvoltării democrației, însă, pentru vecinii din sud, aceste ajutoare se ridică la doar 5%. Solicit Comisiei să țină seama de această afirmație.

Grażyna Staniszevska (ALDE). – (PL) Dle președinte, inițiativele de finanțare destinate bazinului Mării Mediteraneene și viitorul Parteneriat estic din cadrul Instrumentului european de vecinătate nu ar trebui să funcționeze în detrimentul acestor regiuni, astfel cum se întâmplă în prezent. Este foarte important să ținem seama de caracterul specific al țărilor partenere, atât din est, cât și din sud.

Recentele evenimente geopolitice în care au fost implicați vecinii noștri din est au demonstrat clar faptul că, în același timp, trebuie să adaptăm mai rapid politica europeană de vecinătate la necesitățile regiunii. Ucraina poate servi drept exemplu. Celui mai mare vecin răsăritean al Uniunii Europene ar trebui să îi oferim stimulente și avantaje specifice în cadrul Parteneriatului estic, care vor motiva o țară cu ambiții europene. În afară de aceasta, ar fi important să accelerăm stabilirea unei zone de liber schimb și să finalizăm discuțiile cu Ucraina în ceea ce privește subiectul eliminării vizelor.

PEV nu include doar activitățile guvernelor și ale politicienilor naționali. Prin urmare, mă bucură faptul că raportul a evidențiat necesitatea unei implicări sociale mai mari a cetățenilor și autorităților locale în ceea ce privește programarea și punerea în aplicare a PEV. De asemenea, nu ar trebui să uităm faptul că, pentru a asigura o cooperare bună, eficientă și reciproc avantajoasă cu vecinii noștri, este extrem de important să avem un schimb de experiențe și bune practici, precum și inițiative în domeniul formării, inclusiv programe pentru învățarea limbilor oficiale ale țărilor vecine.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Dle președinte, aș dori să încep prin a-l felicita pe colegul meu, dl Szymański, pentru raportul său echilibrat privind revizuirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat.

Să ne aducem aminte că principalul obiectiv al acestui raport este evitarea apariției unor noi direcții divergente, sau, mai rău, a unor dezbinări între Uniunea Europeană extinsă și vecinii săi geografici, dar și consolidarea stabilității și securității regiunii aflate în discuție, în general.

Promovarea păcii este o dorință repetată adesea dar care, de multe ori, este împiedicată de realitatea plină de ură și intoleranță. În consecință, buna funcționare a acestei politici determină, parțial, poziția geopolitică internațională a Europei.

Cum putem revizui în mod eficient Instrumentul de vecinătate și parteneriat? Argumentul principal poate fi exprimat printr-un singur cuvânt: ambiție.

Într-adevăr, mai multă ambiție în dialogurile cu societatea civilă și autoritățile locale, pentru ca acestea să se implice mai mult în conceperea și controlul punerii în aplicare a acestui instrument.

Mai multă ambiție în cadrul ajutorului oferit, cu scopul de a consolida capacitățile administrative locale și regionale din țările vecine și de a promova schimbul de programe pentru societatea civilă.

Mai multă ambiție în ceea ce privește democrația, statul de drept și drepturile omului.

Cu toate acestea, acest sprijin financiar trebuie să facă obiectul unui proces de selecție pentru a fi accesibil numai acelor care îl pot folosi, cu o abordare specifică în funcție de țară, condiționat politic și fără a uita să îmbunătățim evaluarea politicilor. De asemenea, este imperativă clarificarea relațiilor între politica europeană de vecinătate, o politică-cadru *prin excelență* și inițiativele regionale precum Sinergia Mării Negre, Uniunea pentru Mediterana și viitorul Parteneriat estic.

Într-adevăr, prin reducerea politicilor la regiuni geografice din ce în ce mai limitate, riscăm să pierdem direcția generală, vizibilitatea și transparența politicii de vecinătate la care aspiră Uniunea Europeană.

Acesta este prețul la care vom consolida coeziunea și sincronizarea Uniunii, bugetul alocat va fi distribuit, în general, în direcțiile dorite, iar Uniunea Europeană își va asuma în totalitate, în cele din urmă, rolul de centru de stabilitate.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). - Instrumentul european de vecinătate și parteneriat a contribuit în mod semnificativ la dezvoltarea relațiilor cu statele din vecinătatea Uniunii Europene.

O oportunitate de finanțare o reprezintă Fondul de investiții pentru vecinătate, la care, pe lângă suma alocată din Instrumentul european de vecinătate și parteneriat, statele membre UE au posibilitatea să participe cu donații. Suntem conștienți că în acest studiu finanțarea de care beneficiază instrumentul european de vecinătate și parteneriat nu este suficientă pentru a răspunde obiectivelor ambițioase pentru această zonă.

Solicităm Comisiei Europene o analiză privind alocarea, în viitor, a unor sume mai consistente acestui instrument, mai ales în contextul în care este necesar să fie susținute cu finanțare adecvată și inițiative precum sinergia Mării Negre. România a susținut și va continua să susțină relevanța regiunii Mării Negre pentru Uniunea Europeană, plecând de la valențele evidente ale regiunii pentru stabilitate, dezvoltare economică, securitate energetică, siguranța cetățenilor și protecția mediului.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Instrumentul european de vecinătate și parteneriat poate și trebuie să fie utilizat mai mult în regiunea Mării Negre. Apreciez ca fiind pozitivă sinergia la Marea Neagră, dar consider că această regiune prezintă o importanță geostrategică deosebită și merită un cadru de cooperare mai structurat, pe modelul dimensiunii nordice sau al Uniunii pentru Mediterană.

Instrumentul european de vecinătate și parteneriat ar trebui să contribuie mai mult la dezvoltarea legăturilor de transport dintre Uniunea Europeană și Marea Neagră, și dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova și Ucraina. România dorește să dezvolte mai multe programe de cooperare între orașe din România și orașe din Republica Moldova. Salut lansarea programului Ciudad ce favorizează dezvoltarea dialogului între orașe.

Dezvoltarea porturilor comunitare situate la Marea Neagră, construcția unor terminale pentru gaz lichefiat, precum și dezvoltarea legăturilor feroviare și rutiere între statele din regiunea Mării Negre și statele membre trebuie să facă parte dintre prioritățile pentru care va fi folosit acest instrument. De asemenea, consider că acest instrument trebuie să fie folosit și pentru cooperarea în domeniul energetic, pentru extinderea și integrarea infrastructurii pentru transportul de electricitate către regiunea Balcanilor de Vest.

Președintele. – Trebuie să îmi cer scuze față de dl Alexandru Nazare, din cauza unei greșeli a Biroului, nu i-am acordat cuvântul în timpul perioadei normale, deși era pe listă. Îi voi acorda cuvântul după partea introductivă.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Dle președinte, aș dori să atrag atenția asupra a trei aspecte din această dezbatere. În primul rând, este esențial să menținem o distribuție geografică a ajutorului financiar acordat din bugetul UE în favoarea țărilor mediteraneene și a țărilor din Europa de Est, în conformitate cu prevederile perspectivei financiare 2007-2013 și să continuăm sprijinirea acestor țări sub forma unor împrumuturi de la Banca Europeană de Investiții. Sub-plafoanele anticipate de BEI pentru perioada 2007-2013 pentru împrumuturi acordate acestor țări – 8,7 miliarde de euro pentru țările mediteraneene și numai 3,7 miliarde de euro pentru țările din est și Rusia – par să fie în defavoarea țărilor din Europa de Est, în sensul că sunt disproporționate față de nevoile acestora.

În al doilea rând, este esențial să încurajăm cooperarea cu aceste țări în domeniul energiei electrice, sub auspiciile Parteneriatului estic și să creăm condiții care vor asigura aprovizionarea cu resurse energetice din aceste țări către Europa, oferind astfel Europei alternative în ceea ce privește aprovizionarea cu energie. În cel de-al treilea și ultimul rând, este esențial să aprofundăm integrarea economică a UE către țările din cadrul Parteneriatului estic, prin extinderea zonei de liber schimb astfel încât să le includă, precum și prin integrare socială, obiectivul suprem fiind eliminarea vizelor pentru rezidenții țărilor din cadrul IEVP.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, atunci când concepem o politică pentru statele învecinate cu Uniunea Europeană nu trebuie să ignorăm deficitul democratic din aceste țări. Un deficit demografic care își are originea în istoria acestora. Ei bine, pentru a crea o societate democratică, avem nevoie de toți cetățenii acestor țări pentru a avea o conștientizare a democrației.

Acest raport discută – și pe bună dreptate – contactele interumane și v-aș întreba ce cale mai bună există, pentru a stabili aceste contacte interumane, decât să le permitem cetățenilor acestor țări să călătorească liber în Uniunea Europeană?

Prin urmare, invit Consiliul să le permită cetățenilor Republicii Moldova, de altfel singura țară în care se vorbește o limbă oficială a Uniunii Europene, să călătorească fără viză în Uniune. Desigur, în așteptarea unei asemenea măsuri, aș solicita Comisiei să depună toate eforturile pentru ca centrul comun de vize din Chișinău să înceapă să funcționeze. Trebuie să oferim un exemplu.

Corina Crețu (PSE). - În ultima jumătate de an, Uniunea Europeană s-a confruntat cu o serie de provocări care au ridicat semne de întrebare cu privire la rolul, coeziunea și capacitatea sa de acțiune și de reacție.

Criza georgiană și criza gazelor ne-au demonstrat că ne putem confrunta în continuare cu amenințări dinspre est la adresa stabilității internaționale și a siguranței noastre energetice.

Un parteneriat estic atât de ambițios precum cel propus în acest raport este binevenit, cu atât mai mult cu cât vizează o cooperare mai eficientă și sprijinirea reconstrucției Georgiei, iar în perspectivă propune instituirea unei zone a liberului schimb și liberalizarea regimului vizelor pentru Uniunea Europeană.

Cred însă că trebuie să acordăm mai multă importanță situației din Republica Moldova, de unde vin semnale îngrijorătoare cu privire la libertatea de exprimare și la corectitudinea alegerilor care urmează să aibă loc în această primăvară.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - Instrumentul european de vecinătate și parteneriat are o însemnătate fundamentală pentru reușita politicii europene de vecinătate și, în special a parteneriatului estic și a cooperării în zona Mării Negre.

Proiectul parteneriatului estic poate avea succes numai dacă dispune de finanțarea necesară pentru realizarea unor obiective clare. Totodată, trebuie să eficientizăm mecanismele de evaluare a impactului acțiunilor și finanțărilor pe care parteneriatul estic le implică, pentru ca asistența europeană să nu fie deturnată și să nu fie folosită în mod abuziv de unele guverne împotriva opoziției politice.

Întotdeauna acțiunile noastre trebuie gândite în așa fel încât cetățenii să poată vedea beneficii concrete. Consider că finanțarea europeană oferită prin Instrumentul european de vecinătate și parteneriat ar trebui să acorde prioritate măsurilor care vizează cooperarea transfrontalieră în spațiul vizat de parteneriatul estic.

Cooperarea transfrontalieră are vocația dovedită de a contribui în mod decisiv atât la dezvoltarea regională, cât și la construirea încrederii între statele vecine și la armonia interetnică, iar facilitatea circulației transfrontaliere a persoanelor și a fluxurilor economice poate avea efecte multiplicatoare deosebit de benefice.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - Instrumentul politicii europene de vecinătate și parteneriat este esențial pentru asigurarea stabilității, democrației și prosperității în zonă. Mai mult, acest instrument transformă noțiunea de graniță, spațiu de limitare, de excludere, într-un spațiu al cooperării și al legăturilor politice.

Recentele evenimente din spațiul estic, care au mai fost amintite aici – mă refer acum la criza gazului sau criza din Georgia – au demonstrat încă o dată necesitatea unei strategii care poate asigura un rol activ al Uniunii Europene în această arie geopolitică. Avem nevoie de o mai mare coerență în abordarea față de spațiul estic, avem nevoie de obiective clare care să corespundă atât intereselor Uniunii, cât și nevoilor specifice ale partenerilor noștri.

Am toată aprecierea pentru inițiative precum sinergia Mării Negre și parteneriatul estic, care consolidează cooperarea cu țările din regiune, în special Republica Moldova și Ucraina, dar și cu statele din Caucaz și

Regiunea Caspică. Avem nevoie și de o implicare mai puternică în zona Mării Negre, bază pentru consolidarea relației cu Turcia și Rusia, pentru că acest spațiu se află în vecinătatea Uniunii Europene, a Turciei și a Rusiei.

Parteneriatul este, de asemenea, un stimulent binevenit pentru țările participante, care vor dori să candideze la statutul de stat membru al Uniunii Europene, precum Republica Moldova. Acest parteneriat adăncește semnificativ nivelul de angajare de ambele părți.

De asemenea, aș vrea să vă vorbesc puțin și despre inițiativa EURONEST care este numai un exemplu de soluție concretă pentru o mai bună aplicare a instrumentului politicii europene de vecinătate și parteneriat în state precum Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Moldova, Ucraina sau Belarus.

O mai bună aplicare a acestei politici nu poate fi realizată fără creșterea nivelului de asistență financiară. Pe lângă necesitatea de a mări acest pachet financiar, trebuie de asemenea să acordăm o atenție egală și modului în care sunt cheltuite aceste fonduri.

Consider imperativă asigurarea transparenței în ceea ce privește mecanismele financiare de alocare și, de asemenea, cred că resurse trebuie să fie alocate pentru implicarea societății civile din țările partenere în proiecte comune și pentru sprijinirea mobilității cetățenilor acestor țări, inclusiv prin facilitarea regimului vizelor.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. –Dle președinte, cred că această dezbatere privind IEVP a anticipat, de fapt, următoarea comunicare a Comisiei privind Parteneriatul estic. Multe dintre ideile prezentate se regăsesc în comunicarea privind Parteneriatul estic și sunt sigură că atunci când îl veți primi veți fi, sper, mulțumiți.

Vreau să spun doar câteva lucruri. Desigur, vă sunt recunoscătoare pentru multe dintre sugestiile dvs. Ideea de bază a acestui Parteneriat estic este că dorim să conlucrăm cu partenerii noștri din est – Ucraina, Moldova, Belarus –, dacă este necesar, în domeniul democrației și al drepturilor omului, dar dorim să colaborăm cu cele trei țări din regiunea caucaziană și în domeniul comercial, încercând să realizăm acorduri de asociere mai profunde, în domeniul energiei electrice, precum și al mobilității. Referitor la sugestiile dumneavoastră legate de eliminarea vizelor, vom începe prin a facilita procesul obținerii vizelor, deși acest lucru nu este ușor având în vedere opoziția statelor membre. Apoi există tot felul de platforme pe care le-am menționat deja – de exemplu, o platformă pentru societatea civilă, pentru energie și pentru transport – sau domenii în care se poate face schimb de bune practici.

În ceea ce privește finanțarea, vă pot spune doar că, din nefericire, nu dispun de mai multe fonduri. Bineînțeles – așa cum spun întotdeauna în calitate de părinte al politicii de vecinătate – mi-ar plăcea să am mai mulți bani. Dumneavoastră reprezentați o autoritate bugetară foarte importantă, acordați-ne o șansă în viitor și sprijiniți-ne în acest sens. Este valabil atât pentru Uniunea pentru Mediterana în regiunea sudică, cât și pentru Parteneriatul estic și IEVP în est.

Cifrele de finanțare se ridică în prezent la 3,6 EUR/cap de locuitor pe an pentru regiunea estică și la 3,4 EUR/cap de locuitor pe an pentru regiunea sudică. Prin urmare, după cum puteți observa, nivelurile sunt aproximativ egale. Însă nu sunt niciodată suficiente pentru că există nevoi și provocări imense. În consecință, am încercat, de asemenea, să stabilim un așa-numit Fond de investiții pentru vecinătate, care poate fi folosit pentru proiecte mai mari.

În această etapă vă pot spune doar atât, dar poate, ulterior, când vom vorbi despre Parteneriatul estic, vom putea intra în detalii. În orice caz, vă mulțumesc pentru această dezbatere și pentru sugestiile. Sunt foarte apropiate de direcția urmărită de noi.

Konrad Szymański, *raportor*. – (PL) Dle președinte, aș dori să fac câteva comentarii referitoare la această dezbatere. Simplificarea procedurilor, monitorizarea modului în care este pusă în aplicare politica de vecinătate și rolul de supraveghetor al Parlamentului European sunt probleme cu care ne-am confruntat din anul 2005 și se pare că nu putem face mare lucru în această privință. Astăzi, însă, este important să adăugăm un conținut politic politicii noastre de vecinătate. Acest conținut politic include aspecte precum vizele, piața comună și energia. Dacă nu facem față acestor provocări, putem pierde ocazia de a crea o politică de vecinătate așa cum dorim noi. Timpul este dușmanul nostru. Țările care în prezent fac parte din politica noastră de vecinătate și-ar putea pierde stabilitatea și s-ar putea orienta către alte principii de stabilire a ordinii regionale. Nu vom fi mulțumiți de acest rezultat și s-ar putea ca istoria să nu ne mai ofere o astfel de șansă. Evenimentele de acest tip ne vor afecta propria securitate și, în consecință, ar trebui să privim această problemă dintr-o

perspectivă cu totul egoistă și anume, din perspectiva intereselor Uniunii Europene, astfel încât regiunile învecinate să constituie zone de stabilitate și bogăție.

În ceea ce privește bugetul, știu foarte bine că, în ceea ce privește reforma politicii de vecinătate, multe grupuri din această sală de ședințe sunt de acord asupra aspectelor legate de finanțarea anumitor domenii ale politicii, precum și a anumitor regiuni, însă nu ar trebui să uităm că politica de vecinătate reprezintă doar un capitol bugetar și că nimic nu se va schimba în cadrul următoarei perspective financiare. Dacă reușim să îi finanțăm pe vecinii noștri din regiunea mediteraneană, din Europa de Est și din regiunea Mării Negre, ei bine, vom fi câștigători. Nu putem obține un succes într-o regiune din vecinătatea noastră în detrimentul altei regiuni, deoarece bugetul UE este structurat astfel încât să împiedice acest lucru. Ar trebui să ne concentrăm mai degrabă asupra reformei bugetului UE pentru ca toate regiunile (mediteraneană, estică, Marea Neagră) să beneficieze de viitoarea perspectivă financiară.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Dle președinte, regret faptul că rezumatul făcut de dl Szymański la raportul excelent întocmit de dumnealui nu a putut fi ascultat de dna Ferrero-Waldner, care este ocupată în continuare cu alte probleme.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alin Lucian Antochi (PSE), în scris. – Susțin în întregime prevederile raportului vizând aprofundarea nivelului de angajare politică a Uniunii Europene cu statele vizate de IPEV și perspectiva încheierii unor acorduri de asociere, care să țină cont de specificul fiecărei țări.

Pentru implementarea eficientă a acestei politici, statele vizate trebuie să se angajeze pe deplin în procesul de reformare democratică a societății. Implementarea eficientă a reformelor, în special a celor ce țin de domeniile democrației, statului de drept, libertății de exprimare rămâne o problemă serioasă pentru aceste state și depinde atât de voința politică a autorităților lor, cât și de gradul de angajare a societății civile și a cetățenilor.

Este important ca populația acestor state să înțeleagă că integrarea europeană oferă mai mult decât posibilitatea plecării legale peste hotare, că reprezintă o șansă reală pentru ieșirea țării din impas. În acest context, proiectele europene trebuie să prevadă clauze mai concrete și fonduri speciale pentru instruirea populației.

Familiarizarea populației atât cu avantajele integrării, cât și cu angajamentele care îi revin odată cu aderarea la UE, va avea drept efect implicarea ei activă în procesul de democratizare a societății și reduce considerabil capacitatea de constrângere, impusă partidelor politice de opoziție și societății civile de către elitele aflate la putere.

Adam Bielan (UEN), în scris. – (PL) Dle președinte, inițiativa susținută anul trecut de Polonia și Suedia nu mai face obiectul unei dezbateri. O cooperare mai strânsă cu vecinii noștri de la granița estică reprezintă nu numai un avantaj pentru ambele părți, dar și un aspect esențial și strategic pentru securitatea Europei.

Situația politică și economică din regiunea învecinată estică influențează, în mod direct, situația din întreaga UE, echilibrul economic și securitatea noastră. Anul trecut a constituit un test al credibilității Rusiei în relațiile cu vecinii săi, un test pe care Kremlinul l-a picat, pur și simplu.

Acesta este motivul pentru care politica europeană de vecinătate are nevoie de implicarea noastră activă în situația din regiunea Caucazului de Sud și în evenimentele în care sunt implicați vecini noștri cei mai apropiați. Această implicare reprezintă o condiție a cooperării în domenii specifice. Mă refer aici la sprijinirea societății civile și a reformelor democratice și instituționale, precum și la asigurarea securității energetice a Europei. Să demonstrăm că putem juca rolul principal în regiunea estică și să nu permitem Rusiei să își pună în aplicare planul neo-imperialist.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), în scris. – (PL) Folosirea Instrumentului european de vecinătate și parteneriat la finanțarea politicilor de vecinătate din regiunile sudice și estice nu ar trebui aplicată în detrimentul niciuneia dintre aceste regiuni. În ceea ce privește folosirea acestei finanțări, este deosebit de important să se asigure transparența celorlalte surse, inclusiv finanțarea privată.

În timpul negocierilor unui nou acord UE-Rusia, ar trebui să ne concentrăm asupra unei cooperări mai strânse din partea Rusiei în ceea ce privește identificarea unor priorități clare de cooperare financiară, care ar duce

la o mai bună planificare și programare multianuală a ajutorului, asupra garantării faptului că orice ajutor financiar acordat autorităților ruse contribuie la consolidarea standardelor democratice în Rusia și asupra garantării existenței mai multor proiecte comune eligibile pentru finanțare.

Aș dori să subliniez necesitatea stabilirii unor condiții politice și garanții efective, pentru a ne asigura că ajutorul acordat Belarusului va avea un impact imediat și direct asupra cetățenilor și că nu va fi folosit, în mod incorect, de către autorități la atacarea propriilor oponenți politici. Uniunea Europeană ar trebui să sprijine mai concret societatea civilă și partidele politice care apără democrația.

Recentele evenimente geopolitice din vecinătatea estică a Uniunii Europene au evidențiat importanța dezvoltării Politicii europene de vecinătate, printr-o adaptare efectivă la nevoile partenerilor, ceea ce include o mai mare implicare a UE în regiunea Mării Negre.

Marianne Mikko (PSE), *în scris.* – (ET) În calitate de șef al delegației Parlamentul European în Moldova, sunt interesată de dezvoltarea dimensiunii estice a IEVP.

Înțeleg și sprijin în totalitate interesele statelor membre din sudul Uniunii Europene în promovarea dezvoltării dimensiunii sudice a IEVP. În același timp, am convingerea că nu îi putem neglija pe vecinii noștri din est. Din perspectiva securității și bunăstării căminului nostru comun, vecinii estici și vecinii sudici prezintă aceeași importanță pentru noi.

Conform sistemului actual, în vigoare până în anul 2010, fondurile IEVP sunt împărțite inegal – 70% sunt alocate țărilor din regiunea sudică și doar 30% țărilor din regiunea estică. Anul acesta vor începe discuții privind noul mod de finanțare. Îmi exprim speranța, cu sinceritate, că sistemul actual va fi modificat în urma acestor discuții și că fondurile viitoare vor fi împărțite în mod egal.

În urma evenimentelor de vara trecută – mă refer la conflictul ruso-georgian – vecinii noștri răsăriteni așteaptă, în mod justificat, din punctul meu de vedere, o contribuție mai mare din partea UE la menținerea stabilității. Implicarea UE nu trebuie să se limiteze la un sprijin politic la nivel de declarații, ci trebuie să conțină o cooperare și un ajutor foarte real în punerea în aplicare a reformelor.

Mă bucură enorm faptul că Estonia se numără printre cei 15 membri fondatori ai Fondului de investiții pentru vecinătate, care a fost înființat recent. În contextul recesiunii economice actuale, alocarea unui milion de euro este o acțiune foarte importantă – și, în același timp, una concretă.

Toomas Savi (ALDE), *în scris.* – Dle președinte, salut ideea exprimată în raport, potrivit căreia, Parteneriatul estic nu ar trebui să împiedice aderarea la Uniunea Europeană a țărilor învecinate care doresc să își depună candidatura în acest sens. Motivația legată de o posibilă viitoare calitate de membru face parte integrantă din Parteneriatul estic, fiind baza unei abordări de succes condiționate.

Deși progresul către finalizarea unei proces de tranziție democratică variază în funcție de țară, – în Belarus s-au înregistrat doar progrese minore, în timp ce în Ucraina și Georgia progresele sunt semnificative – Uniunea Europeană ar trebui să susțină neîntrerupt posibilitatea țărilor din vecinătatea estică de a adera la UE, din moment ce eforturile de a stabili o democrație funcțională, statul de drept și respectarea drepturilor omului pot fi uneori atât de epuizante, încât există pericolul unei recidive.

Obiectivul principal al Instrumentului european de vecinătate și parteneriat, precum și motivația aderării vis-à-vis de Armenia, Azerbaidjan, Georgia, Moldova, Ucraina și Belarus, este garantarea continuării progresului către o democrație consolidată în țările respective.

23. Finanțarea acțiunilor care nu țin de ajutorul public pentru dezvoltare în țările care intră în sfera de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 (dezbatere)

Președinte. Următorul punct este raportul (A6-0036/2009) întocmit de dl Berman în numele Comisiei pentru dezvoltare, privind finanțarea de acțiuni, altele decât asistența oficială pentru dezvoltare, în țări care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1905/2006 (2008/2117(INI)).

Thijs Berman, raportor. – (NL) Mă declar, la rândul meu, mulțumit de faptul că dl Deva a luat loc, pentru că acum dna Ferrero-Waldner mă poate asculta, spre marea mea ușurare.

Această criză economică fără precedent, cu efecte grave, anunță un nou dezastru pentru țările în curs de dezvoltare. Criza duce la scăderea prețului materiilor prime, a investițiilor, a creditului comercial și a sumelor

trimise acasă de imigranți. Între timp, produsul intern brut al tuturor țărilor bogate scade rapid, ceea ce înseamnă că bugetul alocat cooperării pentru dezvoltare se micșorează la rândul său, fiind de 0,7% din PIB sau, cel puțin, așa ar trebui să fie și, chiar și în această situație, majoritatea țărilor nu reușesc să se ridice la înălțimea promisiunilor.

Acesta este contextul discuțiilor care au loc aici despre noul instrument de finanțare. Dacă studenții spanioli primesc o bursă pentru a studia câteva luni în America Latină sau viceversa, atunci acest schimb este folositor, necesar și dezirabil, dar un astfel de proiect nu poate fi finanțat exclusiv din fonduri destinate combaterii sărăciei. Deși finanțarea acordată de UE în acest domeniu este bine primită, aceasta nu combate sărăcia. Este frustrant să fii obligat să retragi astfel de proiecte doar pentru că nu există o bază juridică pe care să fie întemeiate.

De aceea, am căutat un instrument simplu pe baza căruia UE să poată pune în aplicare, în țările în curs de dezvoltare, politici care nu se încadrează, în mod strict, în sfera de aplicare a combaterii sărăciei. Vor trebui găsite o sursă de finanțare și un temei juridic care nu intră sub incidența politicii de dezvoltare. Prin urmare, temeiul juridic nu se poate regăsi în articolul 179 din Tratatul de la Nisa, pentru că acest articol reprezintă chiar baza legală pe care se întemeiază politica de dezvoltare, care trebuie evitată în acest context.

Interesele UE – respectiv studenții europeni care merg la studii în străinătate – nu pot fi finanțate în temeiul articolului 179. În afară de aceasta, cheltuirea fondurilor pentru dezvoltare de către UE trebuie să îndeplinească criteriile stabilite, în mod legal, în domeniul cooperării pentru dezvoltare și anume, criteriile de combatere a sărăciei.

Cu puțină creativitate putem identifica alte surse. Extinderea Instrumentului de cooperare cu țările industrializate este o opțiune prezentată de Comisia pentru afaceri externe și susținută de comisia din care fac parte. Există și o altă opțiune, rezultată din combinarea articolelor 150, 151 și 170 privind educația, cultura și cercetarea. Cu această bază juridică combinată, Parlamentul European ar menține procedura de codecizie aplicată acestui instrument, iar banii necesari, aproximativ 13 milioane de euro în acest moment, nu ar fi luați din fondul politicii de dezvoltare. Și nici din fondul politicii externe.

În calitate de raportor – Comisia pentru dezvoltare mă va sprijini în acest sens – nu pot fi de acord cu folosirea articolului 179 ca temei juridic. În acest caz, acest nou instrument ar deveni inefficient, având în vedere că obiectivul său este chiar împiedicarea folosirii fondurilor pentru dezvoltare în alte scopuri. În consecință, nu ar trebui să existe o bază juridică a acestui instrument, care ar face obligatorie cheltuirea inadecvată.

Din acest motiv, pledez, împreună cu Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democrațiilor Europeni, în favoarea retragerii acestui amendament, considerând-o o problemă extrem de urgentă. Aceasta apare în fața dorinței noastre comune de a proteja bugetul alocat cooperării pentru dezvoltare, chiar și în vremuri de criză economică.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. – Dle președinte, în primul rând, aș dori să confirm angajamentul asumat, în numele Comisiei, de a realiza, în anul 2009, revizuirea intermediară a instrumentelor financiare. Acesta a fost răspunsul la solicitarea Parlamentului din timpul negocierilor finale privind instrumentele financiare.

Revizuirea va avea forma unei comunicări, însoțite de propuneri legislative, după caz. Adoptarea comunicării este prevăzută pentru luna aprilie 2009 și face parte din programul de lucru legislativ al Comisiei.

Revizuirea privește punerea în aplicare a instrumentelor. Trebuie făcută distincția față de cealaltă revizuire intermediară, aflată în desfășurare și prevăzută, de asemenea, de regulamente, care se referă la documentele de programare și la documentele strategice pentru perioada 2011-2013. Această nouă programare va antrena un scrutin democratic, la fel ca și primul exercițiu de programare pentru perioada 2007-2010.

Cele două exerciții sunt diferite, dar complementare. Este important să rezolvăm problemele legate de instrumente înainte de noua perioadă de programare. Revizuirea programării și a strategiei va avea loc în cursul anului 2009 pentru a fi pregătită în 2010 pentru scrutinul democratic din cadrul Parlamentului.

În ceea ce privește Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare (ICD), analizele noastre preliminare confirmă o problemă aflată în centrul revizuirii: lacuna legislativă în ceea ce privește activitățile de alt tip decât asistența oficială pentru dezvoltare (activități non-AOD) pentru țările acoperite de ICD.

Care sunt aceste activități non-AOD? Sunt de mai multe tipuri, dar actualele patru acțiuni pregătitoare inițiate de Parlament oferă o imagine clară asupra subiectului despre care vorbim: cooperarea cu țările cu venit mediu din Asia și America Latină, care nu fac parte din ICD și schimburile științifice și de afaceri cu China și India.

În ceea ce privește aceste tipuri de activități, suntem de acord cu dumneavoastră că avem nevoie de o legislație care să acopere măsurile care reflectă preocupările UE în țările ICD. Acest lucru se poate realiza fie printr-un instrument legislativ nou, fie prin modificarea actualului Instrument de cooperare pentru țările industrializate (ICI).

În cursul pregătirii noilor instrumente pentru relațiile externe în 2006, am convenit asupra faptului că acestea ar trebuie să includă și dimensiunea externă a politicilor noastre interne. Am fost de acord că acest lucru se poate realiza în cadrul bazei juridice pentru acțiuni externe. Aceasta a reprezentat o simplificare considerabilă în comparație cu situația anterioară.

Comisiei îi va fi greu să urmeze această abordare. Considerăm că baza juridică trebuie să reflecte obiectivele și conținutul instrumentului. Recunoaștem că există o problemă cu activitățile non-AOD. Prin însăși natura lor, aceste activități nu pot fi clasificate drept ajutor pentru dezvoltare. În consecință, o propunere care se referă doar la aceste activități nu se poate încadra în categoria cooperării pentru dezvoltare – în conformitate cu articolul 179, astfel cum ați menționat.

Având în vedere că dorim să încadrăm activitățile AOD cunoscute, se pare că articolul 181 litera (a) din Tratat ar constitui baza juridică cea mai adecvată, deoarece se referă la cooperarea economică, financiară și tehnică. Cu toate acestea, înainte de face o propunere, Comisia va analiza cu atenție problema din perspectiva poziției exprimate de Parlament. Ne-ar fi de ajutor să avem poziția Parlamentului, astfel încât să putem finaliza propunerea înainte de alegeri, așa cum am promis.

În ultimul rând, constat că raportul solicită mai multe resurse. Vom analiza această problemă. Cunoașteți situația delicată a capitolului 4 din cadrul financiar. S-ar putea argumenta faptul că țările emergente se află în tranziție și că actualul fond de asistență financiară ar trebui să sprijine această tranziție printr-o reorientare graduală a atenției dinspre dezvoltare către activitățile non-AOD. Vom examina problema în cadrul procesului de revizuire.

Acestea sunt observațiile preliminare ale Comisiei privind raportul discutat astăzi. Considerăm că este o bază adecvată de lucru în comun și aștept cu nerăbdare opinia membrilor.

Vicente Miguel Garcés Ramón, raportor pentru aviz al Comisiei pentru bugete. – (ES) Dle președinte, Comisia pentru bugete consideră că este extrem de important ca fiecare dintre instrumentele bugetare să fie delimitate în mod clar. Prin urmare, opțiunea cea mai realistă pare să fie crearea unui nou instrument pentru acțiuni, altele decât ajutorul public pentru dezvoltare dedicat țărilor care intră sub incidența regulamentului respectiv.

Din punct de vedere bugetar, propunerea de finanțare prezentată de Comisia pentru dezvoltare nu pare adecvată, pentru că acești bani nu există, iar aceste linii bugetare nu au fonduri alocate pe o bază multianuală. Există fonduri pentru 2009, însă nu și pentru perioada ulterioară.

În orice caz, având în vedere faptul că finanțarea acestui nou tip de cooperare trebuie să fie compatibilă cu cadrul financiar 2007-2013, merită să subliniem importanța revizuirii intermediare a cadrului financiar. Aceasta ar trebui să permită o ajustare a plafoanelor diferitelor capitole.

Nirj Deva, în numele Grupului PPE-DE. – Dle președinte, salut călduros afirmația anterioară a dnei Comisar Ferrero-Waldner și solicit grupului din care fac parte să își retragă amendamentul, astfel încât acest raport să poată fi adoptat. În caz contrar, mă aflu într-o situație dificilă, dar va trebui să îl sprijin pe raportorul socialist în această problemă.

Consider că instrumentul pentru dezvoltare există în scopul dezvoltării. Dar dacă analizăm sprijinul acordat de instrumentul pentru dezvoltare – în special articolul 179 –, în ciuda tuturor constrângerilor, instrumentul alocat AOD permite promovarea muzeelor, a bibliotecilor, a artei, a muzicii în școli, a sălilor de sport și a reuniunilor. Bineînțeles, sponsorizarea concertelor și a cheltuielilor de deplasare ale sportivilor nu sunt incluse. Programele culturale din țările în curs de dezvoltare, al căror obiectiv principal este promovarea valorilor culturale ale donatorului, nu sunt raportabile drept AOD. Ajutorul militar este exclus, însă nu și ajutorul la menținerea păcii. Acesta acoperă o gamă variată de activități – chiar și activități polițienești civile pentru a furniza și spori capacitatea de formare a polițiștilor, demobilizarea soldaților, monitorizarea alegerilor, eliminarea minelor și minelor de teren – toate acestea sunt AOD.

Prin urmare, iată că ne aflăm în cadrul acestui Parlament analizând tot felul de probleme irelevante când, de fapt, principalul domeniu de activitate este acoperit de instrumentul AOD. De aceea, salut afirmația dnei Ferrero-Waldner cu privire la faptul că articolul 181 litera (a) există pentru a face posibilă căutarea fondurilor necesare pentru realizarea a ceea ce colegii mei speră că vor realiza.

Ana Maria Gomes, în numele Grupului PSE. – Dle președinte, este crucial să rezolvăm problema actualei lacune legislative privind finanțarea activităților non-AOD în țările incluse în ICD. Propunerea unui instrument care să elimine această lacună trebuie să mențină caracterul neechivoc al ICD ca instrument pentru finanțarea AOD și trebuie să permită o delimitare clară între sursele financiare alocate exclusiv cooperării pentru dezvoltare de tip AOD și sursele alocate cooperării pentru dezvoltare de alt tip decât AOD, în țările în curs de dezvoltare. Această delimitare reprezintă, în sine, un mesaj politic foarte important și ar conferi vizibilitatea care se cuvine politicii de cooperare pentru dezvoltare a UE.

De asemenea, acest instrument nou sau revizuit ar trebui să fie suficient de amplu pentru a acoperi o gamă largă de acțiuni, care nu sunt în conformitate cu liniile directoare DAC a OECD, dar care sunt esențiale pentru cooperarea UE cu țările în curs de dezvoltare, de exemplu, dezvoltarea zăcămintelor de gaz de la Akkas, din Irak sau cooperarea în domeniul securității aviației cu India. De aceea nu sunt pe deplin de acord cu baza juridică restrictivă propusă. O susțin pe dna comisar Ferrero Waldner în identificarea articolului 181 litera (a), drept o posibilă bază juridică mai adecvată, care ar aborda și preocupările exprimate de mine. Cu toate acestea, nu sunt convinsă nici de amendamentul prezentat de Grupul PPE-DE, pe care ar trebui să îl votăm mâine.

De aceea, sper că, sub îndrumarea raportorului nostru, Thijs Berman, vom putea găsi mai mult timp pentru o analiză aprofundată a acestui aspect și vom ține seama de cea mai bună bază juridică, respectiv propunerea dnei comisar Ferrero Waldner.

Toomas Savi, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, doresc să îi mulțumesc dlui Thijs Berman pentru raportul său. Acesta evidențiază un aspect important al ajutorului pentru dezvoltare de care Comisia ar trebui, în opinia mea, să țină seama. Activități precum programele de schimburi culturale, științifice și economice, contactele între cetățeni sau dialogul politic nu sunt, din nefericire, acoperite de actuala legislație europeană și acestea sunt numai câteva exemple.

Uniunea Europeană a creat numeroase programe și instrumente financiare sub auspiciile diferitelor agenții, fiecare acoperind doar anumite aspecte ale problemelor cu care se confruntă în prezent țările în curs de dezvoltare. Consider că, în absența unei agenții centrale a Uniunii Europene și a unei politici generale și coerente, eforturile depuse de noi pentru a îmbunătăți situația țărilor în curs de dezvoltare rămân limitate.

Suntem cu toții de acord că obiectivul politicii de cooperare pentru dezvoltare a Uniunii Europene este să includă cât mai multe persoane, dar am ales o cale inadecvată pentru îndeplinirea acestuia. În prezent, Uniunea Europeană este atât fragmentată, din punct de vedere instituțional, cât și stânjenită, din punct de vedere juridic, în ceea ce privește ajutorul pentru dezvoltare. Acest raport atât de apreciat se referă la consecințele acestor deficiențe.

Uniunea Europeană și statele membre au contribuit imens la asistența oficială pentru dezvoltare, fapt care nu ar trebui niciodată subestimat, dar mai rămân multe lucruri de făcut pentru a spori eficiența și eficacitatea cadrului instituțional, precum și congruența legislației care se referă la ajutorul pentru dezvoltare.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, ca să fiu sincer, am fost oarecum surprins să constat că raportul Berman a fost deja întocmit și că a fost prezentată o propunere înainte de finalizarea raportului Mitchell, care, de fapt, analizează experiența câștigată cu ICD.

Colegul meu are dreptate în ceea ce privește substanța propunerii. Având în vedere modul în care este conceput ICD, lacuna legislativă era inevitabilă. Susțin ideea că este nevoie de un instrument nou pentru a umple această lacună în ceea ce privește activitățile non-AOD (asistența oficială pentru dezvoltare). Pot fi de acord cu ambele alternative propuse la alineatul (3) din raport.

Însă, aș dori să clarific faptul că activitățile non-AOD sunt, de asemenea, importante în dezvoltarea unei țări: în dispută se află doar alegerea bazei juridice. În opinia mea, raportorul și comisia din care face parte sunt împotriva celorlalți în această privință. Comisia pentru dezvoltare optează pentru o interpretare restrânsă a articolului 179 și, în consecință, trebuie să apeleze la articole destinate politicilor interne ca bază juridică. Comisia pentru afaceri externe, Comisia pentru afaceri juridice, Serviciul Juridic al Parlamentului, CEJ, Consiliul și Comisia interpretează fiecare, în mod diferit, articolul 179.

Prin urmare, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) și al Democraților Europeni a decis astăzi că mâine nu va retrage această propunere, ci va prezenta un amendament pentru a schimba baza juridică propusă și nici nu va fi în favoarea amânării, deoarece suntem de acord că disputa în acest domeniu se referă numai la baza juridică. De aceea sunt sigur că vom clarifica problema mâine.

Corina Crețu (PSE). - Raportul colegului nostru, dl Berman, oferă o soluție clară pentru eliminarea vidului din structura legislativă privind finanțarea acțiunilor externe fără caracter urgent și care nu intră în categoria acțiunilor de dezvoltare, așa cum sunt ele definite de instrumentul de cooperare pentru dezvoltare.

Finanțarea acestui gen de acțiuni este importantă din punct de vedere politic, ele putând asigura o continuitate a prezenței Uniunii Europene în țările și regiunile care au depășit deja stadiul inițial de dezvoltare. Este însă extrem de important ca fondurile folosite pentru finanțarea acestor acțiuni să nu provină din surse destinate dezvoltării, ci din linii bugetare diferite.

Scopul propunerii legislative solicitate de prezentul raport este acela de a încuraja dezvoltarea, nu de a o limita prin reducerea fondurilor disponibile pentru politicile de dezvoltare în favoarea altor măsuri și, de aceea, este esențial ca distincția dintre acțiunile prevăzute de sfera de aplicare a instrumentului de cooperare pentru dezvoltare și cele prevăzute de noua dispoziție legislativă să fie oglindită în definirea fondurilor destinate finanțării lor.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Dle președinte, în primul rând aș dori să mulțumesc raportorului pentru acest raport. Sunt de acord cu primul comentariu al acestuia privind criza economică, impactul deosebit al acesteia asupra țărilor în curs de dezvoltare și faptul că nu ne îndeplinim obiectivul de 0,7% pentru ajutor. Este regretabil pentru că, atunci când ajutorul acordat de partea dezvoltată a lumii se micșorează, consecința principală este suportată de țările în curs de dezvoltare

Am venit la această dezbatere deoarece eram nerăbdătoare să aud argumentele legate de baza juridică. Mi se pare că la originea întregii debateri se află temerea că bugetul distribuit va fi insuficient. Să spunem lucrurilor pe nume. Doresc să citez comentariile unei agenții care furnizează asistență, care m-a contactat azi: „Deși susținem solicitarea Parlamentului cu privire la crearea unui instrument pentru activitățile non AOD în țările în curs de dezvoltare, considerăm că acesta trebuie să aibă o bază juridică adecvată pentru activitățile pe care intenționează să le finanțeze. Folosirea articolului 179 ca bază juridică pentru activități care nu sunt legate de dezvoltare este, în mod clar, inadecvată și, în consecință, ar contraveni atât Tratatului CE, cât și acquis-ului comunitar. De asemenea, acest lucru deschide posibilitatea ca, în viitor, activitățile non-AOD să poată fi finanțate din liniile bugetare destinate activităților legate exclusiv de dezvoltare. Ne exprimăm speranța că amendamentul va fi retras.”

Prin urmare, în calitate de membră a Grupului PPE-DE, mă aflu aici, în această seară, pentru a analiza ambele fațete ale discuției, dar și pentru a vă prezenta câteva puncte de vedere ale unor persoane veritabile care activează în domeniul dezvoltării și de ale căror preocupări trebuie să țin seama.

Reiterez faptul că, dacă am dispune de fonduri suficiente, baza juridică nu ar face obiectul atâtor nemulțumiri. Partea dificilă este că nu dispunem de fonduri. Principala preocupare a celor implicați în domeniul dezvoltării este faptul că banii disponibili vor fi împărțiți pentru prea multe activități. Mai rămâne să fiu convinsă de acest lucru.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Dle președinte, dnă comisar Ferrero-Waldner, doamnelor și domnilor, nu doresc să aduc în discuție baza juridică, ci baza supraviețuirii. Întreprinderile mici și mijlocii joacă un rol special în această privință. Solvabilitatea este foarte importantă în timpul crizelor financiare, pentru ca aceste întreprinderi să poată obține în continuare microcredite.

Doresc să subliniez, în special, faptul că microcreditul este un instrument care și-a dovedit utilitatea peste tot în lume și că, în special în cadrul Runde OMC care, să sperăm, va ajunge în fază finală, ar trebui să analizăm modul de a crea facilitatea comercială adecvată pentru familiile afectate din aceste regiuni.

La urma urmei, prosperitatea se creează acolo unde se produce ceva, unde oamenii pot trăi și își pot hrăni familiile din ceea ce produc. Dacă, în plus, reușesc să vândă câte ceva, prosperitatea este asigurată. Îmi exprim speranța că politica de dezvoltare va urma calea adecvată ținând seama de acest aspect.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. - Dle președinte, după ce am ascultat toate alocuțiunile, este clar faptul că principala preocupare a membrilor este alegerea bazei juridice.

Am exprimat, în introducerea făcută, direcția în care în care dorește să se îndrepte Comisia, dar, cu siguranță, voi ține seama de sugestiile dumneavoastră.

Știți că ne dorim cea mai bună asistență pentru dezvoltare pentru toate țările și acest lucru reprezintă principala piedică a modului nostru de a gândi. Prin urmare, vă invit să lucrăm împreună la găsirea soluției adecvate.

Thijs Berman, raportor. – Dle președinte, nu sunt avocat și nu am experiență în domeniul juridic, dar știu că ar trebui evitată forțarea interpretării textelor juridice. De aceea mă tem de folosirea articolului 181 litera (a), pentru că se referă la cooperarea tehnică și economică, în timp ce noi discutăm despre studenții care merg în străinătate în cadrul unor schimburi între universități. Este un pic forțat. Nu sunt împotriva acestei soluții în cazul în care Comisia o consideră calea potrivită pentru activitățile non-AOD, pe care toți le considerăm necesare, și importante și o voi susține. Poate că mă preocupă acest lucru pentru că sunt jurnalist. Îmi plac textele și iau cuvintele în serios, ceea ce reprezintă esența Europei – umanismul ei, luarea textelor și a limbii în serios. Trebuie să fim atenți la folosirea cuvintelor, prin urmare articolul 181 litera (a) este o cale posibilă, dar nu sunt foarte mulțumit de ea.

Am fost mulțumit, cu toate acestea, de comentariul dnei Mairead McGuinness, în sensul că trebuie să fie convinsă. Dumneaei este irlandeză, are propriile convingeri și își respectă ferm principiile, ca noi toți, de altfel. Dacă mâine nu va fi posibil să ajungem la un acord asupra bazei juridice, atunci aș prefera să reanalizez problema în cadrul comisiei din care fac parte și să decidem, în mod calm, asupra bazei juridice adecvate, pentru că știu cu toții că activitățile non-AOD sunt necesare.

Mulțumesc Comisiei pentru remarcă legată de faptul că acțiunile non-AOD vor deveni, în timp, din ce în ce mai importante în țările în curs de dezvoltare și în țările cu venit mediu, etc. Suntem cu toții de acord că sunt necesare și că trebuie să găsim o bază juridică. Unii dintre noi sunt de acord cu faptul că articolul 179 nu reprezintă baza juridică pe care o căutăm.

Dacă nu pot ajunge la un acord cu Grupul PPE-DE înainte de votul de mâine de la prânz – ceea ce ar fi dezamăgitor – voi solicita o retrimiteră la comisia din care fac parte. Sunt pregătit pentru această eventualitate și voi acționa în consecință în cursul votului de mâine asupra amendamentului. Mi-ar părea foarte rău dacă Grupul PPE-DE și-ar menține poziția, pentru că suntem toți de acord cu necesitatea menținerii ajutorului pentru dezvoltare la nivelul actual și toți știm că acesta se diminuează din cauza crizei economice.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc mâine.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Angelika Beer (Verts/ALE), în scris. – (DE) Revizuirea noilor instrumente de finanțare a politicii externe a scos în evidență deficiențe în cooperarea cu țările terțe și, în consecință, propunem reformarea instrumentului industrial.

Comisia pentru afaceri externe nu consideră dezirabilă limitarea noii baze juridice a instrumentului la câteva domenii de cooperare. În afară de aceasta, domeniile preconizate în prezent (cultură, tineret, cercetare) sunt împrumutate din politica internă europeană și nu au avut în vedere, până în acest moment, definirea cooperării cu țările terțe. Aceasta este numai una dintre incertitudinile care îngrijorează Comisia pentru afaceri externe. Ce se va întâmpla, de exemplu, dacă, în viitorul apropiat vom dori să cooperăm cu alte țări în domeniul schimbărilor climatice? Va trebui să creăm de fiecare dată o bază juridică nouă pentru instrumentul financiar? Intenționăm să facem acest lucru de fiecare dată când va apărea o schimbare în domeniul cooperării?

Reforma instrumentelor de politică externă este foarte importantă pentru noi toți și ar trebui clarificat faptul că nu ne luptăm între noi.

Acesta este singurul motiv pentru care Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, împreună cu al doilea raportor din partea Comisiei pentru afaceri externe, a retras amendamentul luni.

În ceea ce privește conținutul, considerăm că propunerea noastră este mai cuprinzătoare și că reprezintă soluția care permite o politică externă coerentă. Cu toate acestea, acest raport constituie doar o recomandare adresată Comisiei. Vom vedea ce va face cu el.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), în scris. – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Uniunea Europeană este cel mai mare donator de ajutor pentru dezvoltare din lume, cu 60% din finanțarea totală. Rolul central al

Uniunii, în calitate de actor principal în procesul de cooperare pentru dezvoltare, ar trebui consolidat și mai mult în viitor.

Pentru a stabiliza economiile țărilor în curs de dezvoltare și pentru a aduce pacea în aceste regiuni, este vital ca Uniunea să-și mențină obiectivul de a crește procentul alocat ajutorului pentru dezvoltare cu 0,7% din PIB până în anul 2015. Doar această măsură nu va fi, însă, suficientă.

Este esențial să ajungem la o coerență generală a cooperării pentru dezvoltare în cadrul tuturor instituțiilor. Investițiile financiare și proiectele create cu scopul de a dezvolta infrastructura și de a conduce la adoptarea, într-o mai mare măsură, a noțiunii de drepturi ale omului trebuie concepute astfel încât să se susțină reciproc. UE trebuie să creeze instrumentele necesare pentru punerea în aplicare a unor măsuri coerente de politică de dezvoltare.

Baza juridică actuală a Uniunii în ceea ce privește cooperarea pentru dezvoltare are lacune, acesta fiind motivul pentru care aș dori să mulțumesc raportorului pentru evidențierea unei probleme importante. Proiectele destinate îmbunătățirii sectoarelor transportului, tehnologiei și energiei și a dialogului între comunitatea științifică și ONG-uri sunt esențiale pentru viabilitatea socială a țărilor în curs de dezvoltare. Obiectivul principal al unor astfel de proiecte nu este, însă, încurajarea dezvoltării economice și a prosperității în țările în curs de dezvoltare și, în consecință, acestea nu îndeplinesc criteriile de asistență oficială pentru dezvoltare stabilite de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică. În viitor, asistența oficială pentru dezvoltare ar trebui să se concentreze asupra combaterii sărăciei și îmbunătățirii condițiilor de viață.

24. Cadrul juridic comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI) (dezbateri)

Președinte. – Următorul punct este raportul (A6-0007/2009) întocmit de dna Riera Madurell, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor propunerea de Regulament al Consiliului privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare (ERI) (COM(2008)0467 - C6-0306/2008 - 2008/0148(CNS)).

Teresa Riera Madurell, raportor. – (ES) Dle președinte, dle comisar, înainte de toate, aș dori să subliniez faptul că s-a ajuns la unanimitate în cadrul Comisiei ITRE în ceea ce privește acest raport. Unanimitatea a fost posibilă datorită bunei activități și cooperări dintre raportorii alternativi ale căror contribuții au ajutat la obținerea unui raport util privind un subiect atât de important, precum infrastructura europeană de cercetare.

Trebuie să precizez că Parlamentul este de acord cu faptul că, ținând seama de globalizarea domeniului cercetării și de apariția unor noi puteri științifice și tehnologice precum China și India, trebuie să accelerăm ritmul și, în acest scop, să stimulăm crearea unui nou spațiu european de cercetare.

Este foarte important să ne asigurăm, cât mai curând posibil, de faptul că Uniunea Europeană este un spațiu în care cercetătorii, tehnologiile și cunoștințele pot circula liber, în care există o coordonare efectivă a activităților de cercetare și în care resursele sunt folosite în cel mai bun mod posibil. În acest scop, este necesar să dispunem de infrastructuri de cercetare extinse la nivel european.

Aceste infrastructuri pot, de asemenea, să constituie o ocazie excelentă de cooperare între statele membre, cu efecte semnificative asupra educației științifice a tinerilor noștri și un impact puternic asupra industriei europene. Prin urmare, acestea sunt esențiale pentru progresul științific în Europa și, în consecință, trebuie să le facilităm dezvoltarea. De aceea, Parlamentul aplaudă inițiativa Comisiei de a propune un cadru juridic și condițiile necesare acestuia.

În realitate, am considerat, încă de la început, că dezvoltarea unor infrastructuri europene de cercetare constituie unul din pilonii spațiului european de cercetare. Cu toate acestea, am fost întotdeauna conștienți de dificultățile care trebuie depășite, nu numai din cauză că este nevoie de resurse financiare semnificative – trebuie reamintit faptul că foaia de parcurs a ESFRI identifică 44 de proiecte care ar trebui puse în aplicare în următorii zece ani – dar și din cauza complexității de ordin tehnic și organizațional a problemei.

În legătură cu acest aspect, aș dori să repet faptul că, în cadrul unei inițiative de o asemenea anvergură, Parlamentul ar fi trebuit să joace un rol mult mai decisiv. Însă, urgența acestor măsuri și absența unei baze juridice mai adecvate în cadrul tratatului sunt suficiente pentru a justifica folosirea articolului 171, ceea ce nu ascunde faptul că avem un motiv în plus să afirmăm că este nevoie de un nou tratat, cât mai curând posibil.

Voi sublinia pe scurt anumite contribuții aduse de raport. În primul rând, clarifică definiția infrastructurii europene de cercetare, pentru a evita confuziile între entitatea juridică și infrastructura de cercetare reală. De asemenea, clarifică și completează condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o infrastructură de cercetare pentru a fi considerată europeană, adăugând o serie de aspecte importante precum o evaluare a impactului propunerii la nivel european, justificând capacitatea de finanțare a acesteia și garantând existența unei bune politici de acces la întreaga comunitate științifică europeană.

Propunem, de asemenea, extinderea acestei inițiative la nivelul infrastructurii existente și susținem pe deplin propunerea Comisiei referitoare la scutirea de la plata TVA-ului, pe care o considerăm elementul esențial al acestei inițiative.

Prin urmare, dorim să transmitem un mesaj clar Consiliului pentru a-și rezolva, cât mai curând posibil, problemele în acest domeniu și să reiterăm faptul că, dacă dorim să promovăm cercetarea în Europa, trebuie să o eliberăm de povara taxelor. Este un lucru pe care l-am recomandat, în mai multe rânduri, pentru a încuraja participarea IMM-urilor la activități de cercetare și dezvoltare și pe care trebuie să îl susținem acum, în vederea creării unor structuri de cercetare extinse la nivel european, întrucât acestea sunt esențiale pentru progresul științific.

În încheiere, aș dori să mulțumesc încă o dată tuturor raportorilor alternativi și Comisiei, pentru contribuțiile excelente și serviciilor Comisiei ITRE pentru ajutorul acordat la întocmirea acestui raport.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. –Dle președinte, în primul rând, aș dori să mulțumesc Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (ITRE) și, în special, raportorului, dna Riera Madurell, pentru susținerea propunerii noastre privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare. Mi-a făcut mare plăcere să vă ascult!

Doresc să mulțumesc și raportorilor alternativi din cadrul ITRE pentru sprijinul constructiv.

Împreună am făcut un pas important către stabilirea unui cadru legal care va permite statelor membre să colaboreze la construirea unor noi infrastructuri de cercetare extinse, care devin din ce în ce mai complexe și mai costisitoare și care pot fi create doar prin cooperarea mai multor țări europene.

Ați dezbătut noul cadru juridic în detaliu și ați prezentat multe amendamente care vor conferi textului claritate și o structură mai bună, în special, în ceea ce privește definiția, domeniul de aplicare și statutul, introducând referințe la Forumul strategic european pentru infrastructuri de cercetare (ESFRI).

Comisia va depune toate eforturile pentru a susține punerea în aplicare a acestor amendamente de către Consiliu.

Suntem deosebit de bucuroși să constatăm că suntem de acord asupra celui mai important aspect care se discută acum în cadrul Consiliului și care riscă să blocheze adoptarea – problema TVA-ului.

După cum știți, toate statele membre sunt de acord că este necesar ca infrastructurile de cercetare înființate de mai multe țări să fie scutite de la plata taxelor în țara gazdă.

În scopul facilitării lucrărilor, această problemă este abordată de multe ori ca o problemă de scutire de taxă, ceea ce creează confuzie. În realitate, este vorba doar de punerea în aplicare a actualei directive privind taxa pe valoarea adăugată, asupra căreia s-a ajuns la un acord, fiind adoptată de Consiliu. Problema reală este dacă ar trebui să atribuim infrastructurilor europene de cercetare statutul de organizații internaționale, astfel cum este definit în Directiva privind taxa pe valoarea adăugată și, în această calitate, să fie scutite de la plata TVA-ului. Prin urmare, nu discutăm despre armonizare fiscală, ci despre înființarea entităților juridice legate de infrastructurile de cercetare.

Atât Serviciul juridic al Comisiei, cât și cel al Consiliului au afirmat, în mod clar, că aceasta este locația potrivită. Prin urmare, este vorba de o decizie pur politică asupra importanței acordate de statele membre înființării unor noi structuri de cercetare de clasă mondială în viitoarea Europă.

Sprijinul dumneavoastră ferm în această problemă ar putea fi extrem de important!

PREZIDEAZĂ: DL ONESTA*Vicepreședinte*

Paul Rübzig, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, domnul van Nistelrooij a afirmat odată că astfel definim „a cincea libertate”. A cincea libertate este, pur și simplu, libertatea cercetătorilor, care nu pot fi angajați la nivel regional, național sau internațional.

Trebuie doar să creăm structurile și cadrul juridic favorabile, pentru ca cercetătorii să-și realizeze munca pe care societatea o așteaptă din partea acestora. Nu vorbim aici doar despre cercetarea desfășurată în cadrul universităților – cercetarea academică – sau în industrie, ci și, în special, despre cercetarea efectuată în întreprinderi mici și mijlocii. În cele din urmă, este, de asemenea, important ca aceste rezultate ale cercetării să fie prezentate și puse la dispoziție în continuare.

Anul trecut, am prezentat Clubul pentru energie într-o ședință – la care a participat și domnul vicepreședinte Onesta – în care comunitatea științifică și persoanele responsabile și-au exprimat entuziasmul pentru invenții care aveau potențialul de a ne aduce tuturor mari beneficii. Crearea unor astfel de instrumente de cercetare este răspunsul potrivit, mai ales, în contextul crizei actuale economice și energetice, pentru a facilita dezvoltarea unor noi produse și servicii, care vor putea apoi fi comercializate în întreaga lume. Inițiativa Comisiei în acest sens este de salutat în mod special, întrucât organizarea unor asemenea inițiative crește cu certitudine posibilitățile la nivel internațional. În special, cooperarea internațională este din ce în ce mai importantă pentru noi, în Europa, la fel cum este pentru partenerii noștri. La urma urmelor, noi, Europa, ne-am dezvoltat ca partea lumii cu puterea de cumpărare cea mai mare, iar cei 500 de milioane de cetățeni europeni au dreptul să beneficieze de rezultatele cercetării cât mai curând și mai eficient cu putință. Vă mulțumesc.

Adam Gierek, în numele Grupului PSE. – (PL) Domnule președinte, obiectivul Infrastructurii europene de cercetare (ERI) este de a crea centre de cercetare remarcabile, conduse de specialiști excepționali din domenii specifice. În opinia mea, aceste centre trebuie să fie dotate cu echipamente scumpe, de ultimă oră, și trebuie să aibă ca personal o echipă de savanți. ERI va fi folosită pentru studiul experimental, în principal, prin metode inductive, al fenomenelor din mediul nostru ambiant, în scopul de a produce soluții practice. De asemenea, ERI ar trebui să vizeze formarea tinerilor savanți.

Cred că Forumul strategic european pentru infrastructuri de cercetare nu are ca scop să copieze centrele actuale de excelență, ci, prin utilizarea fondurilor structurale și naționale, să creeze unități de cercetare diferite, care să vină în completarea centrelor de excelență și să constituie o infrastructură de unități de cercetare specializate, o rețea uniformă care să se răspândească în întreaga Uniune Europeană. Cercetătorii europeni tineri și ambițioși nu vor fi nevoiți să traverseze oceanul pentru a-și pune în aplicare ideile. Prin urmare, în opinia mea, condițiile prealabile funcționării eficiente a ERI cuprind un grad înalt de specializare și mobilitate în ceea ce privește mediul de cercetare. Cercetarea va deveni mai eficientă, dacă se introduc constrângeri temporale și dacă aceasta este diseminată în mai multe locuri, și anume, dacă sarcini de cercetare de bază se desfășoară simultan în diferite unități ERI specializate internaționale, care, întrucât nu sunt entități economice, vor fi scutite de impozite.

Mulțumindu-vă pentru atenție, o felicit pe doamna Madurell și solicit Comisiei să elaboreze rapid un proiect de regulament care, deși interesant, necesită o descriere mai detaliată.

Vladko Todorov Panayotov, în numele Grupului ALDE. – (BG) Aș dori să o felicit pe doamna Teresa Riera Madurell pentru acest raport, care ne apropie de instituirea cu succes a Spațiului european de cercetare. Sunt convins că, prin crearea unei rețele de parteneriate de cercetare științifică între statele membre, vom fi capabili să realizăm o economie competitivă și productivă bazată pe cunoaștere și inovație. Schimbul de cunoștințe nu ar fi posibil fără infrastructura relevantă, deoarece aceasta îndeplinește un rol esențial în crearea unui mediu eficient favorabil efectuării unei cercetări avansate și extrem de necesare.

În prezent, activitatea de cercetare se rezumă la cooperare între instituții de cercetare individuale. De asemenea, nu am dispus de instrumentele juridice relevante care ar face posibilă instituirea unui parteneriat adecvat cu participanți din diferite state, care este, în realitate, cheia succesului în acest domeniu. Absența acestor instrumente juridice a întârziat mult procesele de integrare a cercetării din noile state membre, aceste state având un potențial de cercetare enorm, care trebuie încorporat în Uniunea Europeană.

Acest raport nu reprezintă doar un pas spre crearea unui cadru juridic pentru instituirea infrastructurii de cercetare. Raportul ar juca un rol foarte important în realizarea transferului de cunoștințe în Uniunea Europeană, sporind prestigiul și autoritatea centrelor europene de cercetare la nivel mondial, crescând gradul

de ocupare a forței de muncă, și contribuind la căutarea soluțiilor adecvate pentru noile provocări legate de mediu. Aș dori să felicit din nou raportorul, doamna Riera Madurell.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM. – (SV) Avem nevoie de o entitate juridică economică europeană în sectorul cercetării sau este acesta încă un exemplu al luptei perseverente a Uniunii Europene împotriva pluralismului european? Este adevărat, desigur, că existența concurenței instituționale este necesară pentru realizarea reformelor instituționale. Imaginați-vă dacă s-ar fi instituit un cadru juridic internațional în domeniul cercetării în urmă cu 50 de ani. Dezvoltarea în acest domeniu ar fi încetat. Modificarea tratatelor internaționale este dificilă și se realizează mult prea încet. Se fac progrese, dacă țările își pot reforma cu ușurință instituțiile naționale. Reformele reușite se transmit astfel în alte țări.

Propunerea Comisiei nu este, cu siguranță, o cămașă de forță. Aceasta oferă o alternativă la propunerile naționale existente și, în acest sens, reprezintă o îmbunătățire. Cu toate acestea, propunerea este prejudiciată complet de faptul că se dorește, de asemenea, de către Comisie reglementarea impozitării acestei entități juridice la nivelul Uniunii Europene. Această propunere trebuie, prin urmare, respinsă.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Domnule președinte, domnule comisar, am sentimentul că asistăm la o evoluție foarte importantă a politicii europene de cercetare. Acesta este rezultatul raportului de evaluare a celui de-al șaselea program-cadru, dar este și un argument care a fost reținut în elaborarea proiectului pentru cel de-al șaptelea program-cadru.

Ați menționat, domnule comisar, că acum li se permite unor state membre să-și unească forțele. Este cel puțin absurd să remarci că este necesară o autorizație specială din partea Uniunii Europene pentru acest lucru, totuși, reprezintă un progres. Mă îngrijorează afirmația dumneavoastră cu privire la faptul că se va aplica o rată minimă a TVA-ului și că situația privind statutul internațional nu este încă pe deplin clară, cel puțin eu așa am înțeles.

Articolul 171 a fost menționat pentru votul privind întreprinderea comună SESAR. Am votat de două ori pentru acest proiect, întrucât, în versiunea inițială, statutul internațional nu fusese confirmat și, prin urmare, nu a fost posibilă înființarea întreprinderii comune. Altă întreprindere comună, Galileo, nu a fost înființată deloc.

Întrebările mele sunt următoarele: Care va fi cota finanțării comunitare? Se va acorda finanțare celor care cooperează pentru a preveni risipa resurselor destinate infrastructurilor de cercetare și pentru a-i încuraja? În cele din urmă, va fi posibil să se acceseze fondul de coeziune pentru cercetare în vederea combinării excelenței și coeziunii?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Anul 2009 este Anul creativității și inovării.

Înființarea unei infrastructuri europene de cercetare care să lucreze pe baze necomerciale contribuie la eficientizarea programelor comunitare de cercetare și la diseminarea și optimizarea rezultatelor în materie de cercetare și dezvoltare tehnologică și demonstrativă la nivel comunitar.

Salut faptul că aceste infrastructuri pot primi cofinanțare prin instrumentele financiare ale politicii de coeziune, în conformitate cu regulamentele privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social și Fondul de coeziune.

Vreau să subliniez că este extrem de important faptul că aceste infrastructuri fac legătura dintre institutele și structurile de cercetare, universități, mediul academic și sectorul privat, fiind în beneficiul utilizării rezultatelor cercetării de către zonele industriale.

Vreau însă să menționez faptul că, mai ales în această perioadă de criză, trebuie să ne asigurăm că cel puțin 1% din produsul intern brut al unui stat membru trebuie să fie dedicat cercetării.

Dragoș Florin David (PPE-DE). - Ideea unui spațiu european comun de cercetare și a cadrului legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare a reprezentat principiul de bază pentru atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona referitor la creșterea economică, crearea de locuri de muncă și realizarea unei economii dinamice bazată pe cunoaștere.

Infrastructurile de cercetare joacă un rol din ce în ce mai important în progresul cunoașterii și al tehnologiei, datorită capacității lor de a regrupa resurse umane și investiții, astfel încât să se atingă masa critică, reușind să contribuie într-un mod determinant la dezvoltarea economică europeană. Ne-am propus să asigurăm cercetării o finanțare competitivă, infrastructuri și reguli de proprietate intelectuală adecvate, precum și

mobilitate eficientă pentru cercetători, din dorința ca Uniunea Europeană să fie un partener în cercetarea internațională de vârf.

Astăzi, prin propunerea de Regulament privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare consolidăm crearea celei de-a cincea libertăți în Europa: libera circulație a cunoașterii. Actualul regulament va constitui pilonul dezvoltării cercetării europene, infrastructura europeană de cercetare fiind garantul excelenței științifice în cercetarea comunitară și competitivitatea economiei comunitare, pe baza prognozelor pe termen mediu și lung și prin sprijinirea eficientă a activităților europene de cercetare.

În contextul actualei crizei economice, aplicarea cât mai rapidă a acestui regulament, corelată cu încurajarea și facilitarea investițiilor în cercetare și dezvoltare, realizarea de standarde comune în domeniul cunoașterii și modernizarea sistemelor de educație națională vor fi soluții reale pentru depășirea acestora.

Consider că în acest moment trebuie să acordăm o atenție sporită diferențelor existente în domeniul dezvoltării infrastructurii pentru inovație și cercetare între statele membre dezvoltate și statele membre cu economie în curs de dezvoltare, astfel încât să nu creăm migrații importante ale cercetătorilor din economiile statelor nou aderate spre statele membre a căror economie se află la vârful economiei mondiale. O distribuție omogenă a acestor infrastructuri în cadrul Uniunii Europene și, totodată, a oportunităților de cercetare, ar fi în beneficiul întregii Uniuni și ar ajuta în combaterea migrației oamenilor de știință de la est către vest.

În încheiere, doresc să o felicit pe raportoarea dna Riera Madurell și colegii din Comisia pentru industrie, cercetare și energie pentru contribuția lor la realizarea acestui raport.

Avril Doyle (PPE-DE). – Domnule președinte, ați putea împărți cele cinci minute între cele două cereri prezentate? Aș dori să-mi alocați două minute, dacă se poate.

Președintele. – Mă puneți într-o situație delicată. Regulamentul de procedură prevede un minut. Un minut.

Avril Doyle (PPE-DE). – Domnule președinte, cu deosebit respect, deja am pierdut două minute vorbind despre aceasta. Sunt cinci minute din timpul alocat pentru procedura „catch the eye”. Am participat la alte dezbateri unde au fost unul, doi sau trei vorbitori și ne împărțeam timpul. Doresc doar două minute - nu știu ce doresc ceilalți colegi.

Mulțumesc pentru că mi-ați permis să abuzez de răbdarea dumneavoastră, domnule președinte.

Sprijin pe deplin crearea unui statut juridic în ceea ce privește noile infrastructuri europene de cercetare pentru proiecte de cercetare paneuropene și finanțare paneuropeană.

Punctez aici două probleme. Am în față - și aș dori să-i felicit pe domnul comisar și pe echipa sa - o lucrare cu titlul „Un spațiu european de cercetare mai intensiv și mai integrat: știință, tehnologie și competitivitate, raportul privind principalii indicatori pentru 2008/2009” Cred că cifrele s-ar putea să fie învechite, având în vedere prăbușirea PIB-ului în UE și în alte părți ale lumii. Mă voi opri, în special, la ideea că finanțarea publică a cercetării și dezvoltării poate fi contraciclică, după cum s-a întâmplat în Japonia și Statele Unite ale Americii la începutul anilor 1990 și, respectiv, la începutul anilor 2000. Când PIB-ul acestor țări s-a prăbușit, investiția publică în cercetare și dezvoltare a crescut.

Ați putea extrapola pornind de la ceea ce se petrece în prezent în UE, cu datele disponibile din cel de-al șaptelea program-cadru și din statele membre, având în vedere colapsul creșterii economice în Uniunea Europeană în prezent - nu suntem singuri la nivel mondial - dacă vom fi capabili să compensăm cu o finanțare publică crescută în cercetare și dezvoltare?

Al doilea punct se referă la perspectiva înspăimântătoare în ceea ce privește cota cererilor de brevete a Uniunii Europene la nivel mondial, care a scăzut alarmant. Costurile ridicate ale brevetelor în Europa ar putea justifica oarecum acest lucru. În Europa, costurile și cheltuielile aferente cererilor de brevete sunt cu peste 20% mai mari decât în SUA, de 13 ori mai ridicate decât la Oficiul pentru Brevete din Japonia, în timp ce costurile de menținere a protecției prin brevet în cele 27 de state membre sunt de peste 60 de ori mai mari în Uniunea Europeană decât în SUA - implicații înspăimântătoare. Ne puteți spune, domnule comisar, cum am putea remedia aceste probleme într-un timp cât mai scurt?

Aș dori să vă felicit din nou, domnule comisar, pentru lucrarea interesantă pe care ați publicat-o.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Domnule președinte, aș dori să mulțumesc raportorului pentru munca depusă. Mă voi referi aici la o afirmație făcută de doamna Doyle. Într-un moment de criză economică, nu ar trebui să ne permitem să facem greșeala de a neglija cercetarea și dezvoltarea sau pe

persoanele care muncesc în aceste domenii. Prin urmare, susțin măsurile privind instituirea unui cadru juridic pentru Infrastructura europeană de cercetare.

Trebuie să conștientizăm faptul că, pentru ERI, este necesar să avem un cadru juridic și fonduri corespunzătoare, dar aceste fonduri nu pot proveni din contribuții din partea regiunilor individuale sau chiar al țărilor. Problema impozitării adecvate este, de asemenea, importantă în acest caz. Consider, de asemenea, că este nevoie de o mai bună cooperare între centrele de cercetare și economie, inclusiv întreprinderile mici și mijlocii. Sunt convins că ERI va contribui, de asemenea, dacă este corelată în mod corespunzător cu programele-cadru, la îmbunătățirea situației persoanelor care lucrează în cercetare, mai ales a tinerilor, după cum a afirmat domnul Gieriek. Acest lucru ar putea preveni exodul de creiere din Europa. Ar trebui să ne reamintim că Strategia de la Lisabona prevede o cotă de 3% din PIB pentru cheltuieli legate de cercetare și dezvoltare. În „Uniunea Europeană azi” –, cifrele fiind prezentate pentru anul 2007 –, acest indicator se află la nivelul de 1,84%. În consecință, am încredere că ERI va îmbunătăți această situație.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Domnule președinte, în primul rând, aș dori să vă mulțumesc pentru sprijinul acordat. Cred că înțelegem cu toții cât este de important să discutăm. Poate nu respect ordinea întrebărilor, dar voi încerca să răspund pe scurt la toate.

Doamnă Doyle, în ceea ce privește finanțarea publică, experiența trecută a arătat că, în timp de criză, finanțarea privată cel mai probabil scade. De aceea, finanțarea publică nu ar trebui să comită teribila greșală de a urma aceeași cale, fiindcă acest lucru ne-ar plasa, după criză, într-o situație complet neadecvată. Din acest motiv, finanțarea publică trebuie să intervină contraciclic și de aceea, chiar și în Europa, am avut un asemenea exemplu. A fost cazul Finlandei la începutul anilor 1990. Cred că ar trebui să acționăm în acest sens și să urmăm această cale.

În ceea ce privește costul cererilor de brevet, acesta este exorbitant. Cred că nu există un răspuns simplu. „Îmbunătățirea” ar fi cu siguranță un răspuns care ar fi mai orizontal decât orice am putea face. Anul trecut, ne-am străduit să propunem clarificarea cadrului brevetelor în relațiile dintre instituțiile publice și private, însă, în mod cert, nu acesta este răspunsul la problema de fond cu care ne confruntăm în ceea ce privește cererile de brevete.

Acum mă întorc la propunerea referitoare la finanțarea în cadrul celui de-al șaptelea program-cadru. Ceea ce am finanțat până în prezent este faza de pregătire a proiectelor care sunt autorizate. Nu intenționăm să finanțăm, la nivel instituțional, infrastructura. Statele membre se vor ocupa de acest aspect și tot statele membre vor decide, de exemplu, unde va fi amplasată. Cu toate acestea, când acest lucru se va termina, vom finanța, în mod cert, subvențiile, ca pentru orice altă infrastructură.

Doar în acest mod vom reuși. Vă pot reaminti că, atunci când am dezbătut problema bugetului pentru infrastructura de cercetare, ne-am referit la bugetul care, în puncte procentuale, a fost în cea mai mare parte alocat pentru cel de-al șaptelea program-cadru. Cu toate acestea, sunt foarte optimist. Am avansat foarte mult și cred că legislația aduce soluții favorabile.

În ceea ce privește TVA, aș dori să fiu precis. Nu propunem în legislație scutirea de la plata TVA. Credem că, dacă mai multe țări își vor uni eforturile pentru a construi o infrastructură comună, de exemplu între Germania și Slovenia sau Regatul Unit sau oricare alt stat, până la urmă, nicio țară nu va fi de acord să plătească TVA în țara respectivă. Aceasta este situația și în prezent – dar cum anume se prezintă lucrurile astăzi? În prezent, statele negociază în mod individual cu țara gazdă cu privire la acest tip de scutire. Ceea ce încercăm prin legislația în cauză este garantarea statutului de organizație internațională care, în consecință, ar garanta scutirea de TVA, datorită legislației privind TVA, care este în vigoare în prezent.

În esență, astfel s-ar rezolva problema, dar s-a menționat și factorul timp. Timpul este factorul esențial aici, deci vorbim despre măsura în care putem accelera și simplifica procesul de construire a infrastructurii de cercetare împreună. Din păcate, situația prezentă a infrastructurii de cercetare este atât de complexă, încât pierdem timp și, prin urmare, bani. În esență, astfel se prezintă lucrurile.

Am uitat de coeziune. Răspunsul este da.

În încheiere, exact acest lucru trebuie subliniat. Avem nevoie de infrastructură. Și avem nevoie cât se poate de repede. Acesta este pasul prin care se poate accelera întregul proces. Vă mulțumesc pentru că ați înțeles acest lucru și pentru sprijinul acordat în acest context.

Președintele. – Înainte de a da cuvântul raportorului, aș dori să o lămuresc pe doamna Doyle într-o privință. Am studiat detaliile tehnice.

Acum mai bine de un an, la 8 ianuarie 2008, ați primit o comunicare din partea secretarului general adjunct cu privire la o decizie a Conferinței președinților din 27 octombrie 2007. Punctul 3 litera (B) prevede foarte clar că timpul pentru procedura „catch the eye” este de maximum cinci minute și se limitează la maximum un minut pentru fiecare vorbitor.

Aceasta este regula, dar a fost o reală plăcere să vă ascultăm, astfel încât am fost încântați să auzim ce aveai de spus. Îi dăm cuvântul acum raportorului nostru, doamna Riera-Madurell.

Teresa Riera Madurell, raportor. – (ES) Domnule președinte, aș dori să mulțumesc tuturor celor care au participat la această dezbatere pentru contribuțiile lor și aș dori să mulțumesc, de asemenea, domnului comisar pentru cuvintele sale și să precizez că sunt perfect de acord cu explicația foarte clară pe care a oferit-o privind problema legată de TVA. În concluzie, aș dori doar să spun că majoritatea dintre noi suntem de acord în privința elementelor de bază. Mesajul este clar: excelența în cercetare necesită o infrastructură de cercetare de înaltă clasă și, întrucât costurile de construcție și operaționale sunt ridicate, este important să beneficiem împreună de o mare parte a acestei infrastructuri de cercetare. Cu alte cuvinte, este mai mult decât rezonabil să se conceapă crearea unei infrastructuri europene care să poată servi întregii comunități științifice europene.

Foaia de parcurs întocmită de ESFRI a constituit, în mod cert, un pas înainte spre o planificare mai bună a infrastructurii de cercetare la nivel european. Ceea ce trebuie să facem acum este să punem în aplicare această foaie de parcurs. Una dintre principalele probleme este în mod cert finanțarea, după cum au subliniat unii dintre colegii mei, deoarece, în ciuda creșterii fondurilor alocate celui de-al șaptelea program-cadru și a posibilităților de asistență pentru infrastructuri în programele de politică de coeziune, pe care și unii dintre colegii mei le-au menționat, bugetul Uniunii Europene nu este suficient pentru a finanța toată infrastructura necesară. Prin urmare, este esențial să mobilizăm surse de finanțare, atât publice, cât și private, în măsura posibilităților, în special, din cadrul industriei, deși, după cum a afirmat, pe bună dreptate, domnul comisar, nu este un moment foarte oportun.

O altă dificultate, care nu este mai puțin importantă, a fost lipsa unei structuri juridice. Acesta a fost obiectivul Comisiei când a avansat această propunere: instituirea unui cadru juridic și condițiile necesare pentru dezvoltarea infrastructurilor de cercetare europene. Aceasta este o propunere bună, lucru care a fost cu siguranță confirmat de Parlament, după cum a menționat deja domnul comisar.

Aș dori să solicit Consiliului încă o dată să ne asculte mesajul.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, vă rog să mențineți funcționarea căldurii până la încheierea ședinței, fiindcă este foarte frig în sală.

Președintele. – Luăm notă de această observație. Poate dezbaterile noastre din timpul serii ar trebui să fie mai animate și mai aprinse, astfel încât să încălzim atmosfera. Este adevărat totuși că sala este spațioasă.

Cu această chestiune fundamentală, care va contribui, în mare măsură, la progresul cercetării europene, declar încheiată această dezbatere.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. – În perioadele când economia este în declin, tentația autorităților este să reducă fondurile pentru cercetare. Mă bucur însă că prin discutarea acestui raport referitor la propunerea de Regulament al Consiliului privind cadrul legal comunitar aplicabil infrastructurilor europene de cercetare transmitem un semnal important că activitatea de cercetare rămâne o prioritate pentru Uniunea Europeană.

Am convingerea că prin stabilirea acestui cadru instituțional pentru susținerea activității de cercetare vom vedea rezultate care să sprijine economia europeană. Pentru că activitatea de cercetare nu este un moft, ci o necesitate care să asigure competitivitatea economiei europene pe plan global.

Vreau să insist asupra unui aspect extrem de important în care cercetarea poate avea un rol important. În următorii 25 de ani, din cauza procesului de urbanizare, se preconizează că vor fi scoase din circuitul agricol aproape 25% din terenuri. Pentru a compensa reducerea suprafeței avem nevoie de o productivitate mai mare, pe suprafețe mai mici, cu consum redus de apă sau pesticide. Soluțiile pot veni prin cercetare, prin biotehnologii, având în vedere, bineînțeles, principiul siguranței alimentare.

Este un motiv în plus pentru a sprijini mai mult activitatea de cercetare și a asigura un cadru unitar la nivel european.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), în scris. – Salut raportul referitor la stabilirea cadrului juridic pentru Infrastructura Europeană de Cercetare (IEC), cât și propunerea Comisiei pentru o reglementare în domeniu.

IEC vine ca răspuns la o necesitate reală a cercetătorilor europeni și va duce fără îndoială la sporirea competitivității științei europene.

Unul dintre elementele importante ale acestei reglementări este posibilitatea Comunității Europene de a participa într-o entitate de tip IEC. Acest fapt dă Comunității capacitatea de participare și orientare a politicilor de cercetare transeuropene.

În virtutea acestui element chem Comisia Europeană să aibă în vedere în momentul susținerii financiare a IEC trei elemente:

- 1) participarea Comunității exclusiv la proiecte cu un potențial științific foarte ridicat
- 2) încurajarea constituirii de IEC în regiuni care tradițional au fost victime ale fenomenului de „brain-drain” intra și extracomunitar
- 3) facilitarea accesului societăților din sectorul privat la IEC.

Politicile comunitare în acest domeniu trebuie să îmbine excelența științifică și crearea unui influx de cercetători și infrastructuri performante înspre țări, precum noii aderanți la Uniunea Europeană din valurile de aderare 2004 și 2007.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Raportul redactat de Teresa Riera Madurell are o importanță deosebită deoarece crează cadrul juridic necesar pentru dezvoltarea infrastructurilor de cercetare.

Înființarea infrastructurilor europene de cercetare reprezintă garanția că cercetarea se va ridica la un înalt nivel.

În plus, va crea noi oportunități în privința colaborării mai strânse între echipele de cercetători europeni la care se pot alătura numeroși studenți și personal tehnic, fapt ce contribuie la atragerea tinerilor în domeniul cercetării de vârf.

Acest cadru legal trebuie să asigure și o mai bună cooperare între industrie și cercetarea academică pentru a facilita astfel punerea în practică a inovațiilor.

Susțin propunerea raportoarei care cere Comisiei să informeze periodic Parlamentul European cu privire la situația evoluției infrastructurilor europene de cercetare.

Costul înființării unor infrastructuri de cercetare la scară largă impune combinarea eforturilor mai multor țări.

Elaborarea unui cadru juridic comun este absolut necesar pentru a facilita și accelera dezvoltarea acestor infrastructuri.

25. Locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct de pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului (A6-0039/2009) întocmit de doamna Kinnock, în numele Comisiei pentru dezvoltare, referitor la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene [2008/2203(INI)].

Glenys Kinnock, raportor. – Domnule președinte, încă de la început trebuie să spun că salut comunicarea pregătită de Comisie. Consider că este atât cuprinzătoare, cât și ambițioasă.

În raportul meu, domnule comisar, recomand acțiunile practice, investițiile și procesele necesare pentru a se identifica acel loc special pe care trebuie să-l ocupe copiii în cadrul acțiunilor externe. Comunicarea și concluziile Comisiei și ale Consiliului privind acțiunile externe se vor baza pe dimensiunea externă a strategiei Uniunii Europene privind drepturile copilului. Consider că aceasta reprezintă o preocupare esențială pentru Uniunea Europeană.

Domnule comisar, aștept cu nerăbdare să se întreprindă acțiuni care să fie la nivelul ambiției pe care o remarc. Trebuie să vedem că ceva concret vine în sprijinul retoricii. Aceasta înseamnă că resursele trebuie să fie

disponibile și, desigur - după cum cred cu tărie că veți fi de acord - statele membre ale Uniunii Europene nu trebuie să revină asupra angajamentelor pe care și le-au asumat, în scopul finanțării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM). Ceea ce cunoaștem este că marea parte a celor două miliarde de copii din întreaga lume duc o luptă zilnică împotriva sărăciei și vulnerabilității. După cum se știe, 98% din copiii din lume, care sunt victime ale sărăciei extreme, trăiesc în țările în curs de dezvoltare.

Mai mult, acum este clar că impactul crizei financiare va fi puternic resimțit de copii și tineri, de exemplu, în momentul reducerii bugetelor pentru sănătate și educație. De aceea, cred că este indicat să ne asumăm un angajament politic, la nivelul cel mai înalt, în numele copiilor și cu participarea acestora. Uniunea Europeană trebuie să vadă în parteneriatul său cu țările în curs de dezvoltare oportunitatea de a influența politica publică în vederea salvării vieților copiilor. Trebuie să se promoveze acțiuni prioritare pentru copii, atunci când Comisia Europeană negociază strategiile regionale și tematice din documentele de strategie de țară, atunci când se elaborează și, apoi, când se revizuiesc.

Dacă există sprijin bugetar, inclusiv contracte ODM, trebuie și este necesar să se includă obiective și indicatori privind copiii. Salut intenția Comisiei de a elabora planuri de acțiune parteneriale naționale pentru copii. Trebuie să ne asigurăm că și cei mai marginalizați copii - inclusiv copiii cu handicap și orfanii - au acces echitabil la sănătate, bunăstare și servicii juridice.

Consider că trebuie să se realizeze o formare mai aprofundată și mai bună a personalului Comisiei - atât la Bruxelles, cât și în delegații - în special în ceea ce privește modul în care gestionează participarea copiilor. Trebuie să se producă o schimbare radicală a gândirii în Uniunea Europeană în ceea ce privește modul în care asigurăm ascultarea copiilor și participarea acestora, întrucât înțelegem că înșiși copiii dau viață valorilor consacrate de dreptul internațional prin Convenția privind drepturile copiilor, încheiată în 1989. Din experiență, cunosc faptul că copiii - tinerii - au un nivel ridicat de înțelegere și experiență - pe care trebuie să le valorificăm - cu privire la modul de abordare a sărăciei și degradării mediului.

Salut faptul că se recunoaște de către Comisie importanța consultării în cadrul pregătirii strategiei Uniunii Europene privind drepturile copiilor. Mai înțeleg că acest lucru a fost planificat pentru prima jumătate a anului 2009. Domnule comisar, va fi Comisia în măsură să confirme momentul în care va începe acest proces? Am încredere că nu se va adopta nicio decizie conform căreia consultarea publicului - inclusiv a copiilor - să fie suspendată până la investirea unei noi Comisii și a unui nou Parlament.

În final, spre a-l cita pe domnul Kofi Annan, „Nu există responsabilitate mai sacră decât aceea pe care omenirea o are față de copii. Nu există datorie mai importantă decât aceea de a asigura că drepturile acestora sunt respectate, că bunăstarea acestora este protejată și că în viața lor nu există sentimentul fricii, precum și faptul că aceștia cresc în pace.” Cred că suntem cu toții de acord că acestea sunt obiective onorabile.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. - Domnule președinte, este o plăcere să fiu astăzi aici și să vorbesc despre copii și despre raportul pe care îl veți adopta în curând.

Permiteți-mi să vorbesc câteva minute despre cum am ajuns unde ne aflăm azi și despre ce se va întâmpla în viitor, precum și despre participarea copiilor, care este cel mai probabil provocarea noastră majoră în ceea ce privește copiii.

Am făcut astăzi un pas important într-un lung proces care a început acum câțiva ani, la nivel intern, în cadrul Comisiei. Recunoaștem că Uniunea Europeană are nevoie de o strategie privind copiii. Avem nevoie de o strategie privind felul în care noi, Uniunea Europeană, ne vom pune în aplicare angajamentele. Noi și restul lumii am semnat Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului.

Primul pas a fost comunicarea Comisiei „Către o strategie europeană privind drepturile copilului” în 2006. Aceasta a fost urmată în 2008 de pachetul de comunicări privind copiii în acțiunile externe, care a conturat o abordare exhaustivă a copiilor la nivelul Uniunii Europene, folosindu-se toate instrumentele disponibile în cooperarea externă.

Permiteți-mi să deviez puțin de la subiect, întrucât sunt convins că unii dintre dumneavoastră vor întreba: cum rămâne cu strategia Uniunii Europene privind drepturile copilului, care a fost anunțată în comunicarea menționată anterior? Pot confirma că se pregătește de către Comisie o asemenea strategie, care va fi prezentată de următoarea Comisie.

În timpul președinției slovene din mai 2008, Consiliul a adoptat concluzii privind promovarea și protecția drepturilor copilului în acțiunile externe ale Uniunii Europene - dezvoltarea dimensiunilor umanitare.

Comisia pentru dezvoltare a demarat întocmirea unui raport. Suntem acum la sfârșitul acestui proces și, mâine, veți vota cu privire la acest excelent raport.

În plus, politica Uniunii Europene privind copiii se bazează pe două linii directoare ale UE – Liniile directoare privind copiii în conflictele armate și Liniile directoare privind drepturile copilului – ambele fiind puse în aplicare în mai multe țări prioritare și țări pilot. Comisia salută raportul – care este o completare excelentă a comunicării noastre – concluziile Consiliului și liniile directoare. Îl vom folosi, cu siguranță, în activitatea noastră legată de copii.

Permiteți-mi să-mi direcționez observațiile finale spre ceea ce reprezintă, probabil, provocarea noastră cea mai importantă în prezent: participarea copiilor. Cum asigurăm implicarea copiilor în luarea deciziilor care îi privesc? Cum le asigurăm copiilor accesul la informații pertinente? Cum le asigurăm copiilor accesul egal pentru a-și exprima punctele de vedere? Trebuie să recunoaștem că, dintre toate aspectele cu care ne-am pus de acord în Convenția privind drepturile copilului, aceasta ar putea fi provocarea majoră.

Trebuie să recunoaștem că încă suntem departe de a înfăptui ceva semnificativ în domeniul participării copiilor. În cadrul Comisiei, începem să reflectăm la modalitatea de concepere și de punere în aplicare a unei participări adecvate a copiilor, care să nu fie doar un efort simbolic. Ar trebui să fie vorba despre o participare a copiilor relevantă, fundamentată și informată. De asemenea, am asigurat o finanțare relevantă pentru participarea copiilor în cadrul programului tematic „Investiția în oameni”.

De ce este dificil pentru noi, ca adulți? În esență, fiindcă pune la îndoială ceea ce este fundamental pentru noi: modul în care ne comportăm.

Ce va face Comisia în cadrul acțiunilor sale externe pentru a promova această participare? Comisia va pune la dispoziția delegațiilor noastre instrumentele necesare pentru consultarea copiilor, iar aceste instrumente vor fi folosite nu doar de către delegațiile noastre, ci și de către țările partenere. De asemenea, elaborăm un set de instrumente, împreună cu UNICEF, care nu ar trebui să abordeze doar participarea copiilor, ci și protecția generală a copiilor, reforma juridică și stabilirea bugetului destinat copiilor.

Pe lângă acest set de instrumente, ne reformăm și ne consolidăm colaborarea cu UNICEF, în general, pentru a putea să asigurăm un sprijin optim țărilor partenere în eforturile lor de a garanta faptul că, la nivel național, copiii au un cuvânt de spus.

Cooperăm îndeaproape cu diferite ONG-uri pentru a învăța de la acestea posibile formate, care implică adesea copiii și asigură o participare folositoare a copiilor. Permiteți-mi să fiu sincer: nu se va întâmpla mâine. Acesta este doar începutul unui proces lung.

Permiteți-mi doar să fac o observație asupra raportului. Raportul pune accentul pe modul în care Comisia ar trebui să acorde atenție participării copiilor, dar, stimați colegi, și dumneavoastră trebuie să vă implicați și vă pot asigura de entuziasmul cu care Comisia va coopera cu dumneavoastră pentru a face progrese în acest sens. Ar trebui să ne bazăm pe forța colectivă a celor două instituții pentru a promova acest important aspect.

Permiteți-mi din nou să exprim aprecierea Comisiei pentru raport și să subliniez că vom depune toate eforturile pentru a îndeplini aceste recomandări. Contăm pe sprijinul permanent al Parlamentului în acest domeniu.

Răspunzând la întrebarea doamnei Kinnock, sunt încântat să confirm că poziția Comisiei nu s-a schimbat. Ideea de a rezerva anul 2009 pentru consultări a fost lansată în cadrul Comisiei și lucrăm, în prezent, pentru a crea condițiile favorabile unui proces de consultare cu copiii care să recurgă la toate instrumentele existente.

De asemenea, permiteți-mi să evidențiez dorința Comisiei de a asigura un proces de consultare care respectă pe deplin drepturile copilului.

În final, vă mulțumesc, doamnă Kinnock, pentru colaborarea fructuoasă pe care am întreținut-o în legătură cu copiii și problemele referitoare la copii, nu doar în privința acestui raport, ci și de-a lungul anilor. Știu că am avut un discurs prea lung, dar niciodată nu poți vorbi prea mult despre drepturile copiilor.

Președinte. – Vă mulțumim, domnule comisar. Într-adevăr, discursul dumneavoastră a fost foarte interesant și s-a referit la o problemă foarte importantă.

Declar încheiat acest punct de pe ordinea de zi.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

John Attard-Montalto (PSE), în scris. – Este trist când trebuie să admitem că, în fiecare zi, peste 26 000 de copii sub vârsta de cinci ani mor în întreaga lume, în cea mai mare parte din cauze care pot fi preîntâmpinate.

Este tragic deoarece multe vieți pot fi salvate prin măsuri corespunzătoare, medicale sau financiare, și totuși situația se agravează. O atenție deosebită trebuie acordată celor mai vulnerabili și mai excluși din punct de vedere social copii, băieți și fete, inclusiv copiilor cu handicap, copiilor emigranților și copiilor aparținând minorităților.

Raportul este lăudabil. Singurele aspecte cu care nu sunt de acord sunt cele referitoare la avort.

Comisia pentru dezvoltare a adoptat acest raport din proprie inițiativă [întocmit de Glenys Kinnock (PES, UK)] referitor la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene, ca răspuns la comunicarea Comisiei referitoare la acest subiect. Comisia pentru dezvoltare a salutat comunicarea și cele patru principii directe ale Planului de acțiune al Comisiei privind drepturile copiilor în cadrul acțiunilor externe, care cuprind o abordare holistică și coerentă cu privire la drepturile copiilor.

Fără a mai pierde timp, trebuie:

- (a) să realizăm o analiză minuțioasă a drepturilor copiilor;
- (b) să consolidăm rețelele existente pentru tineret și copii ca platforme durabile pentru consultarea copiilor;
- (c) să asigurăm că acordurile internaționale dintre Uniunea Europeană și țări terțe conțin o clauză obligatorie din punct de vedere juridic privind protecția drepturilor copilului.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris. – Este de datoria noastră, să ne asigurăm că noi suntem cei care construim un viitor mai bun, nu doar pentru europeni, ci și pentru cei din țări în curs de dezvoltare.

Copiii sunt cei care reprezintă viitorul și trebuie să ne asigurăm că drepturile lor sunt prezente și respectate în țări terțe care primesc finanțare europeană.

Este prioritar ca în relațiile cu țări terțe, Uniunea Europeană să se asigure că dreptul la educație și accesul copiilor la servicii medicale este asigurat.

Este adevărat că traversăm o perioadă de criză financiară, dar nu putem neglija faptul că la nivel mondial, la fiecare 3 secunde, un copil moare și că, la fiecare minut, o femeie își găsește sfârșitul dând naștere.

Având în vedere că jumătate din populația mondială este reprezentată de copii, este necesar să considerăm că drepturile copiilor sunt o prioritate a politicii de dezvoltare a Uniunii Europene.

Fiecare stat membru, în funcție de posibilități, ar trebui să se implice în politicile de cooperare cu țările în curs de dezvoltare, iar Comisia Europeană ar trebui să facă presiuni asupra țărilor în curs de dezvoltare pentru transpunerea în legislația națională a dispozițiilor Convenției Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului.

Anna Záborská (PPE-DE), în scris. – (SK) Sunt încântată că am avut posibilitatea de a scrie un aviz privind acest raport în cadrul Comisiei pentru drepturile femeii. M-a interesat, în mod special, problema drepturilor copilului în contextul relațiilor externe.

Avizul meu a fost aprobat în unanimitate. Înainte de toate, avizul arată că strategia externă a Uniunii Europene în ceea ce privește drepturile copilului ar trebui să se bazeze pe valorile și principiile definite în Declarația universală a drepturilor omului, în special articolele 3, 16, 18, 23, 25, 26 și 29. Acestea sunt deosebit de importante pentru bunăstarea indivizilor și societății în ansamblul ei. Avizul meu subliniază că toate măsurile adoptate în favoarea drepturilor copilului ar trebui să acorde un loc prioritar părinților și rudelor apropiate copilului.

Faptul că Parlamentul European a adoptat avizul meu evidențiază importanța protejării vieții umane încă de la început și a faptului de a oferi fiecărui copil o identitate proprie. Am reușit să introduc mențiuni care denunță ortogenia pe criterii de gen, care este tot mai frecventă în unele țări. Avizul solicită Comisiei să insiste asupra importanței necesității de a înregistra nașterea fiecărui copil din toate țările terțe, în cadrul politicii de dezvoltare a Comisiei, și de a subordona programele de asistență acestei condiții.

Sprijin orice încercare de a promova ajutorul pentru dezvoltare. Cu toate acestea, insist ca organizațiile umanitare și organismele internaționale care acordă asistență să garanteze că ajutorul și fondurile alocate ajung efectiv la copiii pentru care au fost destinate, fără a fi irosite.

26. Aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct de pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului (A6-0023/2009) întocmit de domnul Cottigny, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la punerea în aplicare a Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și de consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană [2008/2246(INI)].

Jean Louis Cottigny, raportor. –(FR) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș dori să le mulțumesc diferiților raportori alternativi pentru deschiderea de care au dat dovadă în colaborarea noastră în ceea ce privește acest text, în cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.

Statele membre trebuie să îmbunătățească aplicarea directivei privind informarea și consultarea lucrătorilor, în special în contextul prezent al crizei financiare și al consecințelor acesteia asupra întreprinderilor, pe măsură ce acestea se restructurează, fuzionează sau se stabilesc în altă țară. Acesta este mesajul pe care Comisia pentru ocuparea forței de muncă a încercat să îl transmită în acest raport din proprie inițiativă.

Uniunea Europeană are 23 de milioane de întreprinderi cu mai puțin de 250 de lucrători. Acestea reprezintă 99% din întreprinderi și angajează peste 100 de milioane de persoane. Drepturile lucrătorilor la informare și consultare sunt componente esențiale ale economiei sociale de piață.

Transpunerea Directivei 2002/14/CE înregistrează o întârziere considerabilă în anumite state membre. În acest raport din proprie inițiativă, subliniem faptul că impactul directivei în cauză este evident în statele în care nu a existat niciun sistem general de informare și consultare a lucrătorilor.

Invit la o transpunere îmbunătățită a directivei în statele membre. Solicităm Comisiei să adopte, cât mai curând posibil, măsuri care să permită o transpunere corectă a directivei în cauză de către statele membre și să inițieze proceduri privind încălcarea dreptului comunitar împotriva statelor membre care nu au transpus deloc directiva sau care nu transpus-o în mod necorespunzător.

Raportul evidențiază, de asemenea, faptul că, în cadrul măsurilor lor de transpunere, unele state membre nu au ținut seama de anumite categorii de lucrători tineri, de femeile care lucrează cu normă parțială sau de lucrătorii cu contracte pe o perioadă determinată de scurtă durată.

Solicităm statelor membre să definească, în mod precis, termenul „informare”, permițând reprezentanților lucrătorilor să examineze datele furnizate și să nu aștepte sfârșitul procedurii de informare, în cazul în care deciziile întreprinderilor au consecințe directe asupra lucrătorilor. Solicităm statelor membre în care nu există sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive să instituie astfel de sancțiuni. În final, într-o coordonare îmbunătățită a diferitelor instrumente legislative, invităm Comisia să examineze cerințele de coordonare a celor șase directive și a regulamentului privind informarea lucrătorilor, pentru a se putea efectua eventuale modificări în scopul eliminării suprapunerilor și contradicțiilor.

Întrucât acest tip de progres în ceea ce privește drepturile lucrătorilor este mai mult decât benefic, Uniunea își datorează ei înșiși obligația de a garanta faptul că statele membre transpun obligațiile directivei în mod corect și în totalitate. Este esențial ca toți lucrătorii europeni să știe că Europa îi sprijină în implicarea lor în viața întreprinderii, în viața lor de zi cu zi ca lucrători, în special, în momentul de față.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Domnule președinte, iau notă de raportul domnului Cottigny cu privire la o importantă directivă care consolidează la nivel european dreptul social fundamental al lucrătorilor. Comisia acordă o mare importanță informării și consultării lucrătorilor atât la nivel național, cât și transnațional, mai ales în contextul prezent dificil al crizei financiare.

Am propus reformarea directivei privind instituirea comitetelor europene de întreprindere. Acest lucru s-a realizat cu succes. Ne continuăm activitatea în ceea ce privește anticiparea și gestionarea responsabilă, din punct de vedere social, a restructurării și problemelor care apar la nivel european în urma negocierilor acordurilor transnaționale.

În conformitate cu comunicarea Comisiei din 17 martie 2008, prima preocupare a Comisiei în ceea ce privește aplicarea Directivei 2002/14/CE este că ar trebui să fie cuprinzătoare și eficientă în cadrul colaborării cu statele membre și cu partenerii sociali, care au de jucat un rol foarte important, după cum știți. Trebuie să se țină seama de faptul că directiva doar stabilește un cadru general pe care partenerii sociali, mai ales la nivel de întreprindere, îl pot pune în aplicare și extinde.

Comisia desfășoară și sprijină activități menite să crească gradul de conștientizare, să promoveze schimbul de bune practici și să consolideze capacitățile tuturor părților implicate prin organizarea de seminarii, cursuri de formare, studii și prin acordarea de sprijin financiar pentru proiecte care se încadrează într-o anumită linie bugetară.

Comisia monitorizează, de asemenea, aplicarea corectă a directivei, în calitatea sa de gardian al tratatelor: de exemplu, pentru plângeri prezentate de organizațiile sindicale. Până în prezent, Comisia a primit foarte puține plângeri privind aplicarea directivei în cauză.

Președintele. – Declar încheiat acest punct de pe ordinea de zi.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris. – Punerea în aplicare a Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană înregistrează o întârziere considerabilă în anumite State Membre.

Consider ca trebuie intensificată implicarea democratică a lucrătorilor în luarea deciziilor care afectează întreprinderea având în vedere caracterul global al crizei financiare actuale ce afectează fără deosebire Statele Membre în rețeaua lor economică și generează temeri privind restructurări, fuziuni sau delocalizări.

Solicit ca în cazul restructurării întreprinderilor, fondurile europene să fie accesibile și pentru asistenta lucrătorilor, nu doar a întreprinderilor. De asemenea, consider ca trebuie să devină obligatoriu ca în situația în care o companie multinațională se restructurează, să fie invitați la negocieri și să fie consultați reprezentanții sindicali din toate filialele acelei întreprinderi, nu doar cei din statul membru în care compania își are sediul principal.

Consider importantă actualizarea periodică a legislației referitoare la lucrători în privința drepturilor lor de a fi informați și consultați și includerea acestui aspect pe ordinea de zi a dialogului social european, atât la nivel interprofesional, cât și la nivel sectorial.

27. Economia socială (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului (A6-0015/2009) întocmit de dna Toia, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la economia socială (2008/2250(INI)).

Patrizia Toia, raportor. – (IT) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, sunt mulțumită și mândră că Parlamentul European acordă atenție economiei sociale de piață și prezintă propuneri practice, în vederea acordării unui sprijin real acestui sector.

Raportul meu are trei obiective. Primul este acela de a scoate în evidență și a clarifica un sector care are un impact semnificativ în multe domenii, inclusiv economia; 10% din societățile comerciale europene aparțin acestui sector, precum și între 9% și 10% din locurile de muncă. Este un sector format din diferiți agenți - cooperative, societăți mutuale, fundații, întreprinderi sociale și asociații - care împărtășesc valori specifice și aduc o contribuție semnificativă la PIB. Prin urmare, sperăm să-i oferim o vizibilitate instituțională mai mare.

Al doilea obiectiv este de a confirma că acesta nu este un sector marginal sau o excepție; mai degrabă este ferm stabilit în economia de piață, cu propriile sale reguli pe care piața internă trebuie să le recunoască și să le respecte. Reprezintă un alt mod de a face afaceri, de a produce, de a consuma și de a oferi locuri de muncă, care și-a câștigat totuși dreptul de a face parte din piață. Este o metodă caracterizată prin mai multe calități distinctive care nu trebuie atenuate și care constau, în principal, în dorința de a combina și a reconcilia producția și ocuparea forței de muncă cu valori precum solidaritatea, responsabilitatea și demnitatea umană în toate domeniile, inclusiv în lumea muncii.

După cum a afirmat cineva, în mod pertinent, în opinia mea, aceste întreprinderi operează cu capital, dar nu pentru capital. Acestea sunt concepte care fac parte din patrimoniul ideologic al Uniunii Europene - trebuie doar să ne gândim la Delors - întrucât adesea am recunoscut că economia socială este esența modelului social european, însă i-am acordat foarte puțină atenție.

Acum este momentul ideal de a redescoperi relevanța acestor societăți, întrucât criza actuală a producției a arătat că mulți actori economici tradiționali sunt foarte fragili, foarte slabi și, uneori, foarte imorali. Dimpotrivă, lumea economiei sociale este mai înrădăcinată la nivel local, mai aproape de economia reală și de oameni și, prin urmare, este protejată față de speculație, lucru deja dovedit. De asemenea, este un sector în care o diversitate de actori desfășoară o multitudine de activități de asistență socială și constituie un centru recunoscut de utilitate socială. Consider că acesta poate contribui la susținerea sistemelor noastre sociale în vremuri dificile.

Al treilea obiectiv este de a decide ceea ce putem face în practică pentru a susține acest sector. Voi descrie succint una sau două propuneri. În primul rând, ne trebuie o definiție clară pentru a înțelege corect profilurile și definițiile acestor entități deosebit de diverse. Este foarte important să înregistrăm contribuția acestui sector, în mod precis, în statisticile naționale din diferite țări. Nu aparține nici economiei capitaliste, nici economiei publice, așadar are nevoie de o definiție proprie. Comisia a făcut unele progrese în această privință cu manualul său, dar acestea trebuie puse în aplicare. Cred că lumea academică, a cercetării și universitățile pot ajuta în acest sens.

În cele din urmă, sunt necesare unele inițiative legislative. S-au înregistrat unele realizări, precum legea cooperativei și legea fundației, și am observat că, Comisia a redeschis consultarea. Așadar, trebuie să înțelegem ce este folositor și dacă merită să continuăm pe această cale. Nu dorim să îngropăm în birocratie un sector care se dezvoltă din idei, motivație și libertate, dar acolo unde sunt necesare legi comunitare sau vor fi în viitor, ar fi înțelept să le creăm.

O ultimă solicitare este de a implica acest sector în dialogul social. Unde și la ce nivel ar trebui să aibă loc consultarea și dialogul cu Comisia Europeană? Și, în final, ce sprijin direct ar trebui să fie acordat prin programele europene - ar trebui să avem programe ad-hoc pentru economia socială sau să creăm spațiu în cadrul programelor existente pentru acești agenți economici? Comisiei îi revine responsabilitatea de a evalua acest aspect.

Înainte de a termina, aș dori să mulțumesc asociațiilor naționale și rețelelor europene care mi-au oferit un sprijin important în această activitate, intergrupului Parlamentului pentru economie socială, care lucrează foarte bine, raportorilor alternativi, precum și domnului Verheugen și domnului Špidla, cu care am avut un schimb de opinii, sincer și aprofundat.

Transmitem Comisiei acest raport, la care au contribuit în mare măsură actori sociali și asociații, în speranța că, în ciuda scurtei perioade rămase înainte de încheierea mandatului electoral, Comisia își va găsi timp, domnule comisar - dumneavoastră reprezentați întreaga Comisie azi - să pregătească unele inițiative și să dea un semnal clar, astfel încât să nu fie necesar ca viitorul Parlament și viitoarea Comisie să reia tot demersul de la început, ci să aibă ceva solid pe care să construiască.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. –Domnule președinte, Comisia salută inițiativa Parlamentului de a formula un aviz din proprie inițiativă privind economia socială. În special, în contextul prezentei crize financiare și economice, acest important sector merită să fie promovat mai mult.

Întreprinderile din economia socială au un mod unic de a face afaceri, întrucât combină performanța economică în mod reciproc între membri și, adesea, îndeplinirea obiectivelor sociale și societale, ca un scop de afaceri. Prin urmare, aceste întreprinderi sunt în măsură să contribuie la politicile și obiectivele comunitare, în special, în domeniile ocupării forței de muncă, al coeziunii sociale, al dezvoltării regionale și rurale, al protecției mediului, al protecției consumatorilor și al asigurărilor sociale. Întreprinderile din economia socială sunt o parte integrantă din politica Comisiei privind întreprinderile. Întrucât majoritatea sunt microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii, deja beneficiază de legea privind întreprinderile mici (Small Business Act) și de toate secțiunile care vizează întreprinderile mici.

În ceea ce privește economia socială, obiectivul nostru este de a crea un mediu juridic și administrativ, la nivel european și în fiecare stat membru, în care întreprinderile din economia socială, indiferent de formă și de mărime, să se poată dezvolta și să poată învinge provocările globalizării și ale declinului economic. Mai precis, politica Comisiei vizează să garanteze că întreprinderile din economia socială pot crește și prospera alături de alte forme de întreprindere. În acest sens, Comisia se asigură în special că toate celelalte politici

comunitare din domenii, precum concurența, contabilitatea, legea societăților comerciale, achizițiile publice, sănătatea, afacerile sociale, agricultura, pescuitul, băncile, asigurările, parteneriatele publice și private și dezvoltarea regională, iau în seamă nevoile specifice, scopurile speciale, eforturile și stilul de lucru al acestui tip de întreprindere.

În concluzie, serviciile Comisiei lucrează în prezent la un document care va aprecia progresul făcut începând cu 2004 în ceea ce privește promovarea cooperativelor. De asemenea, va evalua situația altor întreprinderi din economia socială și va propune noi acțiuni, dacă este necesar.

Președintele. – Declar încheiat acest punct de pe ordinea de zi.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Iles Braghetto (PPE-DE), în scris. – (IT) Activitățile nelucrative și organizațiile nonprofit sunt într-o creștere continuă în Europa.

În acest timp de criză economică și financiară, care are repercusiuni grave la nivel social, consolidarea unei economii bazate mai degrabă pe beneficii sociale decât pe profit este o alegere strategică, care ne permite să atenuăm impactul crizei și să urmărim dezvoltarea strategiei de la Lisabona, atingând unul dintre obiectivele sale de bază, și anume apelul la răspundere socială.

În al doilea rând, economia socială poate iniția acțiuni la nivel local, devenind un partener de încredere pentru administrațiile publice, care trebuie să planifice măsuri în vederea susținerii persoanelor vulnerabile din societate.

Prin urmare, ar trebui să salutăm demersul Parlamentului European de a recunoaște, în legislație și statistică, organizațiile care operează și sunt adânc înrădăcinate în sistemul european, datorită abilității acestora de a îndeplini obiective sociale.

Aceasta este o viziune de bază care reprezintă o contribuție fundamentală la modelul social european.

Gabriela Crețu (PSE), în scris. – Economia socială poate juca un rol primordial în economia europeană, ea impunând un nou tip de economie, bazat pe valori democratice, o economie ce pune oamenii pe primul loc și susține dezvoltarea durabilă.

Cu toate acestea, economia socială se confruntă cu un obstacol foarte mare: lipsa de vizibilitate instituțională, cauzată de faptul că nu este recunoscută ca domeniu economic separat de cele două: public și privat.

Cerem Comisiei și statelor membre să dezvolte un cadru legal care să recunoască economia socială ca un al treilea sector, să impună reguli care să stabilească în mod clar ce entități pot opera în acest sector, astfel încât nici un alt tip de organizație să nu poată beneficia de finanțarea sau politicile publice destinate încurajării întreprinderilor din economia socială.

De asemenea, cerem Comisiei și Statelor Membre să ofere suport financiar, instruire și consultanță și să simplifice procedurile de înființare a întreprinderilor din sectorul social.

Astfel, economia socială își va îndeplini eficient rolul său în contextul general al economiei europene ajutând nu numai la combaterea sărăciei, ci și ușurând accesul la resurse, drepturi și servicii necesare cetățenilor pentru participarea în societate.

Gábor Harangozó (PSE), în scris. – Înainte de toate, aș dori să felicit raportorul, doamna Patrizia Toia, pentru calitatea raportului pe care îl prezintă astăzi. De fapt, este important să se asigure claritate în ceea ce privește definirea conceptului de economie socială și garantarea unui statut juridic, prin diversitatea de experiențe naționale. Într-adevăr, economia socială necesită vizibilitate - printr-o cunoaștere mai bună a datelor de la nivelul Uniunii Europene - pentru a îndeplini cu succes obiectivele de solidaritate, de ocupare a forței de muncă, de antreprenariat, de creștere, de competitivitate, de coeziune socială și de dialog social în ansamblul Uniunii Europene. Economia socială devine tot mai mult un actor important la nivel local și regional și îndeplinește în prezent, mai mult ca niciodată - din cauza impactului grav al crizei financiare - un rol major în dezvoltarea socială și economică europeană. Uniunea trebuie să-și concentreze eforturile în susținerea dinamicii sociale și economice, pentru a învinge separația dintre sectorul public și cel privat, dacă dorim cu adevărat să găsim soluții noi și inovatoare prin care să le asigurăm cetățenilor noștri locuri de muncă durabile și un mediu de viață mai bun, cu servicii de calitate de interes general într-o societate bazată pe integrare.

Magda Kósáné Kovács (PSE), în scris. – (HU) Am încercat câteva luni la rând să mobilizăm toate instituțiile și resursele Uniunii Europene, pentru a atenua efectele crizei care se intensifică. Întrezărim o rază de lumină în faptul că raportul doamnei Patrizia Toia se află acum pe agenda acestei sesiuni plenare, deoarece inițiativele axate pe solidaritate și pe coeziune socială și regională sunt deosebit de importante în prezent. Acesta este punctul de interes al economiei sociale, întrucât aceasta din urmă este un conglomerat de forme organizaționale, al căror scop este solidaritatea și interesul financiar comun, iar nu profitul. Aceste instituții nu pot fi înlocuite de nicio organizație orientată spre piață. Acestea oferă oportunitatea de a reduce efectele stratificării economice asupra membrilor marginalizați ai societății, furnizează muncă onorabilă și, cu formele lor variate, de la activitate independentă la cooperative sociale, sunt capabile să reîntrebuințeze rezultatele activității lor în beneficiul comunității.

Am discutat și am scris enorm despre economia socială, însă, fără o bază statistică europeană, aceasta nu va deveni vizibilă în viețile noastre cotidiene. Dacă acest concept este necunoscut pentru societate, solidaritatea sa nu poate fi de folos. Pe de altă parte, organizațiile participante sunt prea mici pentru a deveni cunoscute la nivel macroeconomic.

Raportul doamnei Patrizia Toia poate contribui la eliminarea suspiciunii legiuitorilor și actorilor de pe piață cu privire la faptul că banii și produsele generate de economia socială sunt generate doar de organizații care caută să se sustragă de la regulile concurenței.

Aici și acum, raportul poate oferi economiei sociale oportunitatea de a gestiona criza în mod eficient și cu un efort relativ mic, de a preveni pierderea locurilor de muncă și a garanta pierderea mijloacelor de subsistență.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris. – Economia socială asigură stabilitatea locurilor de muncă, nefiind supusa fenomenului delocalizării. Consider că Uniunea Europeană și Statele Membre ar trebui să încurajeze și sprijine forme de implementare ale economiei sociale - cooperative, societăți mutuale, asociații și fundații - în legislațiile și politicile lor.

Este important ca o serie de măsuri care vizează dezvoltarea microcreditelor, precum și o finanțare europeană adaptată să fie dezvoltate, deoarece valorile economiei sociale corespund obiectivelor europene de integrare socială și contribuie la reconcilierea vieții profesionale cu cea privată, la îmbunătățirea egalității de gen, a calității vieții persoanelor în vârstă sau cu dizabilități. Consider că rolul femeilor în economia socială trebuie consolidat având în vedere implicarea acestora în asociații și voluntariat.

Solicit Comisiei să integreze economia socială în celelalte politici și strategii de dezvoltare socială și economică, în special în contextul Small Business Act, deoarece structurile economiei sociale se adresează cu precădere întreprinderile mici și mijlocii și serviciilor de interes general. Aceste eforturi ar putea fi susținute și prin crearea unui registru statistic al întreprinderilor din economia socială în fiecare Stat Membru al Uniunii Europene și introducerea datelor în sistemul european de statistici EUROSTAT.

28. Sănătatea mintală (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct de pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului (A6-0034/2009) întocmit de doamna Tzampazi, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentară, referitor la sănătatea mintală [2008/2209(INI)].

Evangelia Tzampazi, raportor. –(EL) Domnule președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, conștientizăm din ce în ce mai mult că nu există sănătate fără sănătate mintală. Realizăm că problemele de sănătate mintală exercită în mod frecvent un impact, din punct de vedere umanitar și financiar, atât asupra vieții personale, familiale, profesionale și sociale a indivizilor și familiilor lor, cât și asupra societății în ansamblul ei.

Cifrele vorbesc de la sine: una din patru persoane vor suferi de o formă de tulburare psihică. Depresia este una dintre cele mai comune tulburări și, până în 2020, va fi cea mai comună boală din lumea dezvoltată. Aproximativ 59 000 de sinucideri se comit anual în Uniunea Europeană, dintre care 90% sunt cauzate de tulburări mintale. Categoriile vulnerabile și marginalizate, precum persoanele cu handicap, sunt predispușe într-o mai mare măsură să fie afectate de probleme legate de sănătatea mintală.

De asemenea, într-o Europă care îmbătrânește, tulburările neurodegenerative devin din ce în ce mai frecvente. Prin urmare, vom fi cu toții de acord că este necesară o acțiune concertată pentru a putea răspunde provocărilor pe care le pune problema sănătății mintale, întrucât este o chestiune care ne privește pe toți. Toți avem obligația de a apăra sănătatea mintală, iar protecția drepturilor pacienților afectați de tulburări mintale și ale

famiiliilor lor este o poziție ideologică și politică, prin intermediul căreia statul furnizează ajutor social și protecție celor care au nevoie. Primul pas a fost făcut prin publicarea Cărții verzi de către Comisie; următorul pas a fost reprezentat de Conferința europeană „Împreună pentru sănătate mintală și bunăstare”, în cursul căreia s-a adoptat de asemenea Pactul european pentru sănătate mintală și bunăstare.

În conformitate cu acestea, raportul referitor la sănătatea mintală, care a fost aprobat în unanimitate de către Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranța alimentară, conține o serie de recomandări referitoare la promovarea sănătății mintale și a bunăstării populației, la combaterea stigmatului discriminării și al excluderii sociale, la consolidarea acțiunii preventive și a autoajutorării și la acordarea de sprijin și tratament adecvat persoanelor cu probleme de sănătate mintală, precum și familiilor și personalului de îngrijire.

În raport, subliniem necesitatea furnizării de servicii de calitate, accesibile, eficiente și universale în materie de sănătate mintală și a unei legislații actualizate. Propunem să se pună accentul pe formarea persoanelor care dețin poziții esențiale. Propunem facilitarea accesului la educație, formare și locuri de muncă adecvate și crearea unui mediu favorabil, cu o atenție deosebită acordată grupurilor vulnerabile. Propunem să se acorde atenție prevenirii problemelor de sănătate mintală prin intervenție socială. Invităm statele membre să încurajeze responsabilizarea organizațiilor care reprezintă persoanele cu probleme de sănătate mintală. Propunem adoptarea unei platforme pentru monitorizarea punerii în aplicare a pactului. Invităm Comisia să prezinte concluziile conferințelor tematice. Subliniem necesitatea stabilirii unor indicatori adecvați, în vederea unei evaluări avizate a nevoilor la nivel național și european.

În același timp, formulăm propuneri în cadrul celor cinci domenii prioritare ale pactului. În acest cadru, subliniem faptul că, pentru a preveni depresiile și sinuciderile, trebuie să punem în aplicare programe multisectoriale și să instituim rețele în scopul de a dezvolta un climat sănătos în școli, de a îmbunătăți condițiile de muncă, de a adopta măsuri menite să amelioreze calitatea vieții și, în final, în ceea ce privește combaterea stigmatizării și excluderii sociale, subliniem că este necesar să se organizeze campanii de informare și de sensibilizare a publicului. Pentru aceasta, aș dori să le mulțumesc membrilor care au contribuit cu propunerile lor și sper că vom atrage atenția cu privire la faptul că sănătatea mintală este un bun social de preț și că toți trebuie să depunem eforturi în scopul promovării acesteia.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. – Domnule președinte, felicit Parlamentul European și raportorul acestuia, doamna Tzampazi, cu privire la acest raport din proprie inițiativă referitor la sănătatea mintală. Raportul evidențiază foarte corect impactul semnificativ pe care îl are sănătatea mintală asupra bunăstării generale, educației, învățării și coeziunii sociale în Uniunea Europeană.

Faptul că Parlamentul adoptă acest raport doar la doi ani de la adoptarea unei rezoluții, ca răspuns la Cartea verde a Comisiei privind sănătatea mintală, semnalează necesitatea urgentă de a întreprinde mai multe acțiuni în acest domeniu.

În opinia mea, există motive de optimism. Se conștientizează mai mult importanța sănătății mintale și a bunăstării în toate sectoarele, în comparație cu acum câțiva ani. Acest lucru a fost evident datorită susținerii considerabile de care a avut parte Conferința la nivel înalt a Comisiei „Împreună pentru sănătate mintală și bunăstare” și Pactul european pentru sănătate mintală și bunăstare, ambele fiind menționate de către raportor.

Se înregistrează evoluții pozitive prin faptul că multe state membre și-au revizuit strategiile privind sănătatea mintală sau instituie planuri de acțiune, de exemplu, Finlanda și Ungaria. Învățarea socioeconomică a fost inclusă în programele școlare. În Regatul Unit, problemele legate de viață sunt, în prezent, o materie de sine stătătoare în multe școli.

Angajatorii sunt tot mai conștienți de legăturile între bunăstare și productivitate. CSR Europe a creat un set de instrumente pentru bunăstarea la locul de muncă. Dar să lămurim lucrurile. Cu certitudine, nu există niciun motiv să cădem într-o stare de automulțumire, așadar mai avem mult de muncit. Ar putea apărea noi riscuri pentru sănătatea mintală în urma crizei financiare și economice actuale. Statele membre ar putea fi tentate să reducă bugetele pentru sănătate mintală sau să-și tempereze eforturile de a institui sisteme moderne de sănătate mintală, cu servicii bazate pe comunitate, în locul azilurilor învechite.

Declinul economic înrăutățește șansele de viitor ale tinerilor, mai ales ale absolvenților. Nesiguranța locului de muncă și temerile consecvente cu privire la stabilitatea veniturilor și la creșterea nivelurilor de șomaj creează noi amenințări majore pentru sănătatea mintală.

În următorii doi ani, Comisia va organiza o serie de conferințe tematice cu privire la cele cinci priorități ale pactului privind sănătatea mintală. Acestea vor fi evenimente comune cu președințiile Consiliului și statele membre. O primă conferință internațională privind stigmatizarea și asistența psihiatrică va fi organizată de

președinția cehă la 29 mai anul curent. Prima conferință tematică privind sănătatea mintală a tinerilor și în educație va avea loc la Stockholm la 29-30 septembrie, în cooperare cu președinția suedeză. A doua conferință tematică privind prevenirea depresiei și a sinuciderii va fi organizată cu Ungaria în decembrie. În primul semestru al anului 2010, președinția spaniolă va găzdui o conferință tematică privind sănătatea mintală a persoanelor în vârstă. Mai mult, ținem legătura cu statele membre în ceea ce privește alte două conferințe privind sănătatea mintală la locul de muncă și combaterea stigmatizării și excluderii sociale.

Raportul Parlamentului include multe sugestii concrete care constituie o contribuție valoroasă la dezbaterile viitoare din cadrul acestor conferințe. Raportul nu doar subliniază relevanța sănătății mintale în Uniunea Europeană, ci și demonstrează că există multe oportunități de a acționa în domeniul sănătății mintale la nivelul Uniunii Europene.

Una dintre sugestiile prezentate în raport este instituirea unei structuri pentru a supraveghea punerea în aplicare a Pactului european pentru sănătate mintală și bunăstare. Sunt de acord că revizuirea periodică a obiectivelor pactului va aduce o valoare adăugată semnificativă.

Vom lua în considerare cu seriozitate modul în care se poate pune cel mai bine în aplicare această idee. Din nou, aș dori să mulțumesc Parlamentului și raportorului acestuia pentru acest raport care ne este de un real folos și pentru recomandările sale foarte importante.

Președintele. – Declar încheiat acest punct de pe ordinea de zi.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Louis Grech (PSE), în scris. – Sănătatea mintală reprezintă un factor esențial în viețile oamenilor și se înregistrează tot mai multe dovezi ale impactului acestuia asupra sistemelor noastre sociale, economice și juridice. Sprijin acest raport, întrucât determină o abordare extensivă a provocărilor cu care ne confruntăm în sectorul sănătății mintale, precum combaterea stigmatizării, a discriminării și a excluderii sociale, recunoscând necesitatea unor programe de prevenire, a asistenței publice și a unui tratament adecvat al oamenilor.

Ca o știință relativ nouă, sănătatea mintală nu este recunoscută la scară largă ca o prioritate, dar dezvoltările tehnologice recente ne-au permis să explorăm mai mult creierul uman, arătându-ne calea spre noi tratamente capabile să schimbe viața oamenilor. Cred că ar trebui să sprijinim cu tărie cercetările ulterioare în acest domeniu, ținând, în special, seama de creșterea populației vârstnice în Europa, care speră la o îmbătrânire sănătoasă, demnă și activă.

Avem nevoie de structuri accesibile pentru îngrijirea și tratarea tulburărilor mintale, însă este, de asemenea, foarte important să beneficiem de un mediu favorabil, precum programe de integrare pe piața muncii. Sănătatea mintală este la fel de importantă la locul de muncă, unde poate împiedica, în mod semnificativ, performanța, astfel încât trebuie să promovăm bunele practici în rândul angajatorilor, pentru a reduce stresul inutil și a menține bunăstarea mintală a angajaților lor.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris. – (FI) Aș dori să mulțumesc doamnei Tzampazi pentru raportul său referitor la sănătatea mintală, pentru care am acordat un vot favorabil.

Una din patru persoane suferă de probleme de sănătate mintală cel puțin o dată în viață. Se estimează că până în anul 2020, depresia va deveni boala cea mai comună în lumea dezvoltată și al doilea motiv principal al incapacității de muncă. Factori externi, precum consecințele crizei financiare actuale, vor tinde să facă oamenii vulnerabili la aceste probleme. Problemele de sănătate mintală nu doar atrag o cheltuială care reprezintă o povară în sectorul sănătății și în întregul sistem social și economic; ci și reduc inutilitatea vieții persoanelor suferinde și a familiilor lor.

Deși s-au făcut progrese semnificative în ceea ce privește standardele de îngrijire și atitudinea generală, persoanele care suferă de tulburări mintale și familiile acestora sunt marginalizate tot mai frecvent. Diferențele legate de standardele care se aplică pentru prevenirea bolilor și garantarea unei asistențe de înaltă calitate sunt prea pronunțate, atât între statele Uniunii Europene, cât și la nivel regional într-o țară.

Sunt încântată că raportul doamnei Tzampazi a menționat, în mod special, problema sănătății mintale a tinerilor, propunând necesitatea unor programe intersectoriale pentru abordarea acesteia. Cu toate acestea, nu ar trebui să uităm că cea mai importantă activitate de prevenire a tulburărilor mintale rămâne mereu în

responsabilitatea educatorilor și agențiilor din afara familiei și căminului. Acest lucru antrenează promovarea unor stiluri de viață sănătoase, ascultarea copiilor și tinerilor și acordarea unei atenții speciale acestora.

Consider că este deosebit de important ca serviciile universale de sănătate mintală să fie de înaltă calitate, ușor accesibile și eficiente, astfel cum s-a propus în raportul doamnei Tzampazi, la fel cum consider că este important să se efectueze o investiție mai mare în cercetarea avansată. Ar trebui să se finanțeze mai mult cercetarea medicală care are ca obiect legăturile dintre prevenire și problemele de sănătate mintală și fizică.

Siiri Oviir (ALDE), *în scris. – (ET)* Tulburările mintale sunt probleme de sănătate naționale în multe țări, întrucât au o influență semnificativă asupra persoanelor implicate, familiilor acestora și societății în general. Tulburările mintale conduc frecvent la handicap și pot astfel cauza o povară economică semnificativă asupra societății.

În conformitate cu raportul privind dezvoltarea al Băncii Mondiale din 1993, patru dintre cele zece cele mai comune cauze ale handicapului au fost tulburările mintale și/sau neurologice. În timp ce în 1993, depresia era a patra afecțiune care cauza handicapul, dacă tendințele actuale continuă, în anul 2020, depresia poate deveni a doua cauză majoră în rândul întregii populații și chiar cauza cea mai importantă a handicapului în rândul femeilor.

În ciuda amplitudinii și gravității consecințelor tulburărilor mintale, mai există în prezent țări în lume și în Europa în care se acordă o atenție insuficientă acestei probleme. Această stare de lucruri este determinată, adesea, de predominanța unei atitudini publice și politice parțial negative în societate și de stigmatizarea persoanelor bolnave mintal. Acest fapt conduce la acordarea unei atenții insuficiente sănătății mintale, la disponibilitatea limitată a serviciilor, la absența metodelor alternative de tratament și la o informare insuficientă cu privire la posibilitățile de tratament.

Lăsând la o parte faptul că soluționarea problemelor de sănătate mintală intră în competența statelor membre, este important să se crească volumul asistenței financiare și asistenței bazate pe cunoaștere furnizate statelor membre de către Uniunea Europeană, pentru a le ajuta să-și dezvolte și să-și îmbunătățească serviciile de sănătate, de asistență socială și de învățământ și măsurile de prevenire.

Consider că promovarea sănătății mintale și bunăstării indivizilor trebuie să devină un obiectiv prioritar în toate statele membre ale Uniunii Europene, deoarece sănătatea mintală a persoanelor exercită un efect direct asupra productivității economice și a locurilor de muncă din statele membre.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris. – (PL)* După cum se știe, sănătatea mintală este o valoare fundamentală pentru fiecare persoană, iar noi, reprezentanții națiunilor Europei, nu trebuie să uităm acest fapt. Cred că este oportun faptul că astăzi am abordat acest aspect în forumul Parlamentului European. Bolile psihice, sinuciderile și depresia au devenit o amenințare pentru societatea contemporană. Aceste probleme nu afectează doar persoanele care trăiesc în condiții de stres constant, ci și copiii, tinerii și vârstnicii. Cred că ar trebui să luăm măsuri de mare amploare pentru a învinge aceste boli ale civilizației. Acesta este un alt motiv pentru care sprijin cercetarea și accesul liber la rezultatele cercetării, precum și pe specialiști.

Exprimând-mi mulțumirea pentru Raportul referitor la sănătatea mintală, aș dori, totodată, să-mi exprim interesul cu privire la măsura în care, pe lângă furnizarea de asistență persoanelor în vârstă și acțiunea de combatere a stigmatizării și a excluderii sociale, este posibil să se includă proiecte destinate persoanelor marginalizate din punct de vedere social. Aceste persoane, deseori, manifestă antipatie față de ceilalți, se simt alienate și le este teamă de cenzura societății. În opinia mea, punctul de interes major ar trebui să fie un program de învățământ extensiv, astfel încât toți cei aflați în dificultate să știe unde să apeleze, ce tip de ajutor se poate obține și, cel mai important, că este posibilă întoarcerea la o viață normală.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris. –* Sănătatea mintală și bunăstarea reprezintă o mare provocare a secolului în care trăim, Organizația Mondială a Sănătății estimând că tulburările mintale vor reprezenta 15% din totalul bolilor până în anul 2020.

Mă îngrijorează în mod deosebit viitorul adolescenților și al copiilor, motiv pentru care am propus sensibilizarea cetățenilor cu privire la deteriorarea situației în privința sănătății mintale a copiilor care au părinți emigranți și introducerea de programe în școli menite să ajute acești tineri să facă față problemelor psihologice legate de absența părinților.

Am insistat asupra acestui fapt datorită numărului mare de copii abandonați de părinții plecați la muncă în străinătate, fenomen tot mai des întâlnit în Europa Centrală și de Est. Tot în sprijinul tinerilor, am propus

promovarea înființării funcțiilor de consilier în fiecare școală secundară și oferirea de alternative care sunt confidențiale și nu stigmatizează, pentru a răspunde nevoilor socio-emoționale ale acestora.

Având în vedere că sănătatea mintală determină calitatea vieții cetățenilor din Uniunea Europeană, aceasta trebuie abordată cu aceeași seriozitate ca și sănătatea fizică, iar un plan de acțiune european în acest sens este necesar pentru a răspunde provocărilor pe care le ridică tulburările mintale.

Richard Seeber (PPE-DE), în scris. – (DE) Atunci când vorbim despre sănătate, ne referim de obicei la bunăstarea fizică. Însă bolile psihice pot reprezenta, în aceeași măsură, un handicap pentru viețile cotidiene ale persoanelor suferinde și au vaste efecte sociale adverse. Prin urmare, inițiativa Parlamentului de a îmbunătăți informarea cu privire la sănătatea mintală este un pas pozitiv. Ar fi indicat să se organizeze mai multe dezbateri publice cu privire la modurile de abordare a tulburărilor mintale și, în plus, ar trebui să se asigure acces publicului larg la metodele de prevenire a bolilor psihice.

Ar trebui să se acorde o atenție specială locului de muncă în această privință. Având în vedere că persoanele active își petrec o lungă perioadă de timp la serviciu și sunt expuse la stres în legătură cu activitatea lor, este necesar să se promoveze sănătatea mintală în locul respectiv. Doar lucrătorii motivați și echilibrați sunt în măsură să îndeplinească cerințele care li s-au stabilit.

Prin urmare, se recomandă sensibilizarea întreprinderilor și organismelor publice cu privire la această problemă. În ansamblu, recunoscând tulburările mintale, Parlamentul recomandă o înțelegere modernă a sănătății și oferă multor suferinzi o perspectivă pozitivă pe termen lung.

29. Monitorizarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică: o primă evaluare (prezentare succintă)

Președintele. – Ați remarcat că am redus puțin iluminatul în Cameră. Îmi imaginez că este bine să facem economie de energie.

Acest lucru se potrivește foarte bine, având în vedere că următorul punct pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului (A6-0030/2009) întocmit de dl Gyürk, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor la monitorizarea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică: o primă evaluare [2008/2214(INI)].

András Gyürk, raportor. – (HU) Mulțumesc pentru că mi-ați acordat cuvântul, domnule președinte. Domnule comisar, criza gazelor naturale din ianuarie a avut, cu certitudine, un rezultat pozitiv. A resuscitat dialogul privind politica energetică în fiecare stat membru.

În mod similar, în Parlamentul European, au avut loc diverse dezbateri cu privire la rute de transport alternative, extinderea capacităților de stocare, precum și rolul viitor al energiei nucleare. Cu toate acestea, am acordat în mod injust o atenție redusă eficienței energetice. Sunt deosebit de încântat că raportul referitor la planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică a oferit ocazia dezbaterii acestui subiect în ultimele câteva săptămâni.

Semnificația eficienței energetice rezidă în abilitatea acestora de a obține rezultate perceptibile mai repede decât prin alte mijloace. După cum a subliniat recent comisarul pentru energie Andris Piebalgs, măsurile Uniunii Europene privind aparatele în modul oprit ar putea reduce pierderile în regimul standby cu echivalentul consumului anual de energie al Ungariei.

Nu putem accentua suficient faptul că eficiența energetică poate remedia toate problemele privind politica energetică. Înainte de toate, poate contribui la reducerea dependenței energetice a Europei de țări terțe. În plus, eficiența energetică poate avea o influență pozitivă asupra competitivității industriei europene și poate reduce sarcina asupra mediului. Să ne amintim, de asemenea, că îmbunătățirea eficienței energetice poate reduce sarcina asupra consumatorilor celor mai vulnerabili.

Bineînțeles, există diferențe semnificative între statele membre în ceea ce privește situația, potențialul și inițiativele legislative. Prin urmare, suntem de acord cu Directiva UE din 2006 care prevede ca statele membre să sintetizeze în planuri de acțiune naționale măsurile planificate pentru îmbunătățirea eficienței energetice.

În prezentul raport, am încercat să formulăm concluzii generale privind planurile de acțiune menționate anterior. În același timp, scopul nostru a fost să definim etape viitoare necesare în legislația Uniunii Europene. Aș dori să atrag atenția asupra unor puncte esențiale din raport.

În primul rând, raportul solicită Comisiei să adopte măsuri ferme împotriva întârzierilor în pregătirea planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică. De data aceasta, trebuie să se analizeze minuțios dacă planurile sunt însoțite de măsuri practice adoptate de către statele membre. O deficiență majoră a mai multor planuri naționale de acțiune este că se îndepărtează foarte mult de politicile guvernamentale.

În al doilea rând, resursele dedicate îmbunătățirii eficienței energetice trebuie sporite atât la nivel național, cât și comunitar. Ca urmare a crizei financiare, foarte puțini cetățeni europeni își pot permite să investească în eficiența energetică. Prin urmare, trebuie să se extindă, de îndată, proiectele existente de stimulare a eficienței energetice. Astfel ne îndreptăm spre următorul buget comunitar pe șapte ani, în care trebuie să se acorde o atenție sporită eficienței energetice, iar reducerea impozitelor poate favoriza reale îmbunătățiri.

În al treilea rând, Uniunea Europeană are nevoie în mod permanent de legislație în domeniul eficienței energetice. Cred că recomandările Comisiei Europene au stabilit direcția corectă în acest domeniu. De exemplu, s-ar putea face economii considerabile printr-o legislație mai strictă privind consumul de energie al imobilelor.

În al patrulea rând, guvernele naționale trebuie să își asume un rol de pionierat în dezvoltarea unor soluții referitoare la eficiența energetică. Aceste eforturi ar trebui să fie oglindite în campanii extensive de educare. Consumatorii vor începe să investească în eficiență energetică doar dacă sunt pe deplin conștienți de beneficiile pe care aceasta le-ar aduce.

În cele din urmă, aș dori să vă mai împărtășesc un gând. Convingerea mea este că eficiența energetică nu poate fi tratată ca o cauză de categoria a doua nici chiar în timp de recesiune. În plus, programele privind eficiența energetică pot crea sute de mii de locuri de muncă în Europa. Într-un an caracterizat prin concedieri masive, acest aspect este foarte relevant.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. –Domnule președinte, salut ocazia de a mă adresa în această perioadă de sesiune a Parlamentului European în care se dezbate, printre altele, subiectul evaluării de către Comisie a planurilor naționale de acțiune pentru eficiență energetică (PNAEE), care a fost prezentat în pachetul celei de-a doua revizuirii strategice a politicii energetice din noiembrie 2008 și în comunicarea Comisiei din ianuarie 2008.

O sinteză tehnică mai detaliată a evaluării de către Comisie a PNAEE va fi prezentată în documentul PNAEE al Comisiei în această primăvară.

Prin urmare, aș dori să-i mulțumesc raportorului, domnul Gyürk, pentru munca depusă, precum și Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (ITRE) pentru dezbaterile și observațiile sale valoroase.

În ultimii câțiva ani, Comisia a afirmat foarte clar că eficiența energetică este prioritatea majoră a politicii energetice a Uniunii Europene și un element de bază pentru îndeplinirea obiectivelor pentru anul 2020, iar planurile naționale de acțiune pentru eficiență energetică joacă un rol central în această privință. Directiva privind eficiența energetică la utilizatorii finali și serviciile energetice prevede, după cum se știe, obligația statelor membre de a prezenta aceste planuri de acțiune și de a expune, în practică, modul în care preconizează să-și îndeplinească obiectivele naționale de eficiență energetică.

Termenul inițial de prezentare a planurilor de acțiune de către statele membre a fost 30 iunie 2007, dar, după cum știți, multe state membre au întârziat, din nefericire. Comisia a primit ultimele PNAEE în iunie 2008.

În această etapă, Comisia a terminat toate evaluările individuale și a trimis scrisori în care sunt prezentate rezultatele respectivelor evaluări tuturor statelor membre. În continuare, au avut loc o serie de reuniuni bilaterale și mai multe state membre au declarat că ar dori să-și îmbunătățească PNAEE în următoarele câteva luni. După cum au remarcat membrii Comisiei ITRE, primele planuri naționale de acțiune pentru eficiență energetică s-au dovedit un exercițiu foarte folositor. Într-adevăr, pentru prima dată, multe state membre au pregătit planuri de acțiune cuprinzătoare privind economiile de energie. Multe state au confirmat că au constatat faptul că efortul intersectorial necesar pentru a le pregăti este foarte util.

În temeiul Directivei privind serviciile energetice, PNAEE au doar un rol limitat. Cu toate acestea, în comunicarea din noiembrie 2008 și în alte declarații recente, Comisia a încurajat mereu statele membre să extindă rolul planurilor de acțiune în cauză.

Comisia va pregăti un nou Plan de acțiune al Uniunii Europene pentru economii de energie care va consolida și va orienta mai bine acțiunile Uniunii Europene, ajutând statele membre, întreprinderile și cetățenii europeni să economisească energie într-un mod rentabil.

În raportul dumneavoastră, ați solicitat Comisiei să propună un obiectiv cu caracter obligatoriu pentru economiile de energie. După cum știți, obiectivul actual de economisire a energiei, și anume o economisire de 20% a energiei primare până în 2020, nu reprezintă astăzi un obiectiv obligatoriu. Cu toate acestea, Comisia crede că putem atinge obiectivul de 20%, cu pachetul privind clima și energia, precum și cu propunerile din cea de-a doua revizuire strategică a politicii energetice.

Raportul domnului Gyürk propune, în mod corect, creșterea ajutorului financiar. Comisia a recunoscut aspectele financiare legate de economiile de energie în Planul european de redresare economică din 26 noiembrie 2008 și în alte eforturi coordonate, care au drept scop crearea de locuri de muncă, adesea în întreprinderi mici și mijlocii, având în vedere că investițiile în eficiență energetică, în special în clădiri, sunt în mare măsură legate de proiecte de renovare la scară mică.

În concluzie, aș dori să reamintesc faptul că în timpul mandatului acestei Comisii, liderii Uniunii Europene și-au asumat un angajament real în vederea promovării eficienței energetice. Stimularea investiției în eficiență energetică și în noi tehnologii aferente aduce o contribuție esențială la dezvoltarea durabilă și siguranța aprovizionării. Eficiența energetică are un impact mai larg, care transcende politica energetică. Are un efect pozitiv asupra economiei Uniunii Europene în general: creșterea eficienței ajută la crearea de noi locuri de muncă, stimulează creșterea economică și ameliorează competitivitatea. După cum ați afirmat în mod just, este exact ceea ce ar trebui să facem în aceste vremuri dificile și frământate.

Președintele. – Declar încheiat acest punct de pe ordinea de zi.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Este limpede că prețurile petrolului scad în prezent, dar, de îndată ce actuala criză economică va trece, prețurile vor crește din nou. Prin urmare, permiteți-mi să vă reamintesc că este important să se diversifice mai mult sursele de energie și rutele de aprovizionare în Uniunea Europeană, cu scopul de a reduce efectele negative care pot apărea din cauza unei viitoare crize a petrolului.

Dependența statelor membre ale Uniunii Europene, în special a „insulelor energetice”, față de importul aprovizionărilor cu energie și de infrastructurile existente variază. Putem vorbi despre o piață energetică unică, dacă, de exemplu, statele baltice, inclusiv Lituania, sunt insule energetice? Incapacitatea Europei de a avea un discurs unitar în relațiile cu principalii furnizori de energie este, de asemenea, o problemă spinoasă. Pe hârtie, creăm o politică energetică europeană ambițioasă, dar, în practică, predomină în continuare politica energetică bilaterală. Stimai membri ai Uniunii Europene, politizarea sectorului energetic nu contribuie la stabilitate. Am putea și ar trebui să încercăm să schimbăm situația prin diversificare și solidaritate. Trebuie să completăm relațiile energetice lipsă și să instituim un mecanism de coordonare la nivelul Uniunii Europene, menit să reacționeze la crize similare. Este esențial ca statele membre, care depind cel mai mult de aprovizionările cu energie, să dispună de rezerve suficiente. Nu trebuie doar să luăm în considerare măsuri pe termen scurt pentru siguranța aprovizionării cu energie, ci trebuie să avem în vedere și perspectiva pe termen lung. În schimb, Europa trebuie să diversifice sursele de energie și să îmbunătățească siguranța aprovizionării.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Eficiența energetică este cu atât mai importantă în prezent cu cât ne confruntăm cu reale provocări privind aprovizionarea UE cu energie și cu cât trebuie să facem eforturi mai consistente pentru reducerea emisiilor de dioxid de carbon. Sustin o abordare a problematicei eficienței energetice coerentă cu celelalte politici ale UE, în special cu pachetul pentru combaterea schimbărilor climatice și cu imperativul de diversificare a surselor de energie.

Cred cu tarie că trebuie susținut sectorul R&D întrucât acesta poate avea o contribuție semnificativă la creșterea eficienței energetice. Comisia și guvernele S.M. ar trebui să sprijine mai puternic proiectele menite să sporească eficiența energetică, fie că vorbim de investiții pentru un transport public cât mai eficient dpdv. energetic, de izolarea imobilelor ș.a. Cred că resursele guvernelor ar trebui să se canalizeze mai degrabă în această direcție decât înspre subvenționarea prețului la energie, întrucât aceste proiecte vin totodată în sprijinul consumatorilor vulnerabili față de creșterea prețului la energie.

Solicit, așadar, S.M. să vină cu planuri de acțiune eficiente și realiste, să informeze cât mai bine cetățenii privitor la eficiența energetică și să coopereze prin schimburi de bune practici, iar Comisiei, să vină în sprijinul autorităților naționale în special prin asistență tehnică.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), în scris. – Eficiența energetică a clădirilor este o preocupare deosebit de relevantă pentru țări care au moștenit un mare număr de clădiri construite după standarde joase în perioada comunistă.

Chem, cu această ocazie, Comisia să stabilească instrumente de finanțare și proceduri eficiente pentru reabilitarea termică a acestor clădiri, în acord cu ținta de creștere a eficienței energetice în UE cu 20% până în 2020.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris. – Eficiența energetică reprezintă unul dintre obiectivele majore ale Uniunii Europene, îndeplinirea acestuia fiind un pas important realizarea dezvoltării durabile. De aceea, alături de efortul statelor membre de a se implica activ în promovarea politicilor de eficientizare a consumului energetic, trebuie să existe și o coordonare la nivel comunitar pentru a se obține rezultate mult mai bune.

O modalitate de realizare a eficienței energetice constă în izolarea termică a locuințelor. Un studiu arată că la nivel comunitar există posibilitatea de reducere a pierderilor de energie cu aproximativ 27%, ceea ce implică înseamnă o reducere a cheltuielilor pe care cetățenii sunt nevoiți să le suporte.

O problemă cu care se confruntă comunitățile locale ce își propun realizarea unui proiect de reabilitare a locuințelor constă în demersul complex pe care acestea trebuie să îl urmeze. De aceea, măsurile ce vor fi luate în viitor trebuie să aibă în vedere simplificarea acestor proceduri. Eficientizarea utilizării energiei prin izolarea clădirilor trebuie să vizeze și categoriile sociale defavorizate și astfel să ducă la consolidarea principiului solidarității în Europa.

Anni Podimata (PSE), în scris. – (EL) Experiența primei evaluări a planurilor naționale de acțiune demonstrează, în practică, faptul că situația din Uniunea Europeană nu a ajuns la maturitatea la care măsurile de promovare a eficienței energetice să poată fi susținute. O importantă deficiență a primelor planuri naționale de acțiune pentru eficiența energetică, în afară de întârzierea considerabilă a depunerii acestora de către unele state membre, inclusiv Grecia, este faptul că planurile ambițioase nu sunt însoțite de propuneri practice clar definite, cu valoare adăugată, în ciuda faptului că, în conformitate cu cifrele recente publicate de Comisia Europeană, dacă s-ar atinge obiectivul de economisire a energiei de 20%, Uniunea Europeană ar folosi cu aproximativ 400 Mtep mai puțină energie primară și emisiile de CO₂ ar scădea cu 860 Mt.

În consecință, nu s-a înțeles pe deplin potențialul pe care promovarea eficienței energetice ni-l oferă, mai ales într-un timp de recesiune economică, ca cea prin care trecem în prezent. Uniunea Europeană ar trebui să întreprindă, fără întârziere, includerea eficienței energetice în toate politicile sale sectoriale, cu propuneri clare și măsuri de sprijin, și creșterea asistenței comunitare în această direcție. Eficiența energetică este un element esențial, ca urmare a adoptării pachetului privind schimbările climatice și poate garanta securitate energetică, o reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră și revigorarea economiei europene.

30. Cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este o scurtă prezentare a raportului (A6-0016/2009) întocmit de doamna Miguélez Ramos, în numele Comisiei pentru pescuit, referitor la cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului [2008/2222(INI)].

Rosa Miguélez Ramos, raportor. – (ES) Doamnele președinte, domnule comisar, doamnelor și domnilor, întreținerea corectă a ecosistemelor, simultan cu exploatarea durabilă a resurselor marine, evitarea și controlul impactului diferitelor activități umane asupra mediului, îmbunătățirea nivelului de cunoștințe, dezvoltarea tehnologică și inovarea sunt sarcini imposibil de abordat fără participarea comunității științifice europene.

Cercetarea în domeniul pescuitului este, de asemenea, esențială în momentul elaborării recomandărilor și al consilierii științifice a legislatorilor. Creșterea investițiilor în cercetare și dezvoltare și în colectarea și procesarea unor date fiabile ar rezulta într-o politică comună a pescuitului mai solidă și durabilă.

Deși fraza pe care am auzit-o de la un om de știință („Nu banii sunt problema, ci resursele umane!”) reflectă foarte clar situația, nu voi spune că cercetarea în acest domeniu beneficiază de foarte multe resurse financiare. În schimb, voi spune că avem o problemă dublă.

În primul rând, domnule comisar, suma stabilită în cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare maritimă, care ar fi trebuit să fie o temă transversală, pare să fie insuficientă pentru abordarea integrată care se dorește în prezent.

În afară de aceasta, domnule comisar, oamenii de știință - și vă asigur că am vorbit cu mulți pentru a întocmi acest raport, atât înainte, cât și în cursul elaborării raportului - se confruntă cu dificultăți atunci când prezintă proiecte în contextul celui de-al șaptelea program-cadru. Aceste dificultăți pot fi cauzate parțial, pe de o parte, de orientarea diferită necesară pentru acvacultură, care are un caracter, în principal, industrial, și, pe de altă parte, de abordarea cercetării în domeniile pescuitului și științelor marine, de factură pluridisciplinară și pe termen mai lung.

Până la adoptarea celui de-al șaptelea program-cadru, ambele domenii au fost alimentate de aceleași fonduri și aparțineau de Direcția Generală Pescuit, care le-a permis să se completeze. În prezent, aceste domenii intră în responsabilitatea Direcției Generale Cercetare și, prin urmare, comunitatea științifică întâmpină dificultăți în a transmite interesele și necesitățile sectorului funcționarilor responsabili cu elaborarea caietelor de sarcini pentru cererile de oferte.

În plus, în cadrul comunității științifice există percepția că Direcția Generală Cercetare pare să fi optat, în mod prioritar, pentru cercetarea fundamentală, fără a face loc cercetării axate pe politici publice. Vă voi oferi un exemplu: adăugarea unei dimensiuni științifice strategiei maritime comunitare sau investigarea relației dintre pescuit și schimbările climatice.

În concluzie, obiectivul politicii maritime a Uniunii Europene de a realiza un pescuit productiv într-un mediu marin curat impune accesul cercetătorilor din acest domeniu la mecanisme orizontale de finanțare în contextul celui de-al șaptelea program-cadru.

În încheiere, aș dori să semnaliez a doua problemă: deficitul îngrijorător de oameni de știință tineri în cadrul cercetării din domeniul pescuitului, care pare a fi rezultatul lipsei de atractivitate a cursurilor de pregătire profesională față de alte științe fundamentale;

Este esențial să concepem cursuri universitare interesante și satisfăcătoare care să ofere bune oportunități de carieră. De asemenea, ar fi necesar să se omogenizeze diferitele modele de cercetare aplicate în statele membre, pentru a putea compara mai bine rezultatele și a facilita agregarea datelor și pentru a spori cooperarea între institutele de cercetare naționale. Fără îndoială, consider că este esențială incorporarea experienței și expertizei pescarilor în procesul de elaborare a avizelor științifice, pe care se bazează deciziile politice din cadrul politicii comune a pescuitului.

Janez Potočnik, membru al Comisiei. –Domnule președinte, mă bucur că pot vorbi despre domeniul pentru care sunt responsabil. Comisia salută raportul Parlamentului referitor la cercetarea aplicată în domeniul politicii comune a pescuitului și ar dori să mulțumească raportorului, doamna Rosa Miguélez Ramos și Comisiei pentru pescuit pentru munca depusă, de o calitate excelentă.

Raportul apare la momentul potrivit, fiind în curs pregătirea cererii comune privind cercetarea marină și maritimă. De asemenea, coincide cu programul de lucru pentru 2010 în contextul celui de-al șaptelea program-cadru și cu lansarea Cărții verzi privind reforma politicii comune a pescuitului, care include un capitol privind cercetarea. Comisia este de acord, în principiu, cu principalele elemente ale raportului.

Salutăm sprijinul exprimat pentru strategia europeană privind cercetarea marină și maritimă, în care se acordă prioritate pentru dezvoltarea capacităților, noi infrastructuri, noi competențe și inițiative educaționale, dezvoltarea integrării între discipline consacrate de cercetare marină și maritimă, promovarea sinergiei între statele membre și Comisie și o nouă administrare în materie de cercetare.

Comisia recunoaște importanța de a se asigura alocarea unui buget suficient pentru cercetarea în materie de pescuit și acvacultură în contextul celui de-al șaptelea program-cadru, menținând totodată un echilibru bun cu celelalte sectoare de cercetare, în special agricultura, silvicultura și biotehnologia: Tema 2 – KBBE și Tema 6 – mediu. Bugetul anual pentru cel de-al șaptelea program-cadru va crește progresiv în ultimi trei ani ai programului, iar, atât sectorul pescuitului, cât și cel al acvaculturii vor beneficia, în mod sigur, de această creștere.

Comisia își va continua eforturile de susținere a cercetării în conformitate cu raportul, acordând o mai mare vizibilitate cercetării în materie de pescuit și acvacultură în contextul celui de-al șaptelea program-cadru, asigurând un echilibru între cercetarea în sprijinul politicii și cercetarea fundamentală, promovând difuzarea rezultatelor și încurajând o coordonare mai bună între programele de cercetare naționale.

În final, Comisia va facilita integrarea cercetării în materie de pescuit și acvacultură în contextul mai larg al agendei sale de cercetare strategică, al Spațiului european de cercetare și al noii strategii a Uniunii Europene pentru cercetare marină și maritimă.

Ținând seama de inițiativele pe care le-am descris, consider că există acum o bază solidă pe care putem dezvolta sectoarele pescuitului și acvaculturii, printr-o cercetare inovatoare în contextul programului-cadru. La rândul lor, aceste sectoare vor beneficia de o cooperare și coordonare îmbunătățite ale cercetării naționale, prin diferitele inițiative ale Spațiului european de cercetare și în cadrul politicii comune a pescuitului.

Dacă pot adăuga o frază de la mine, vă pot garanta că nu este mai complicat decât înainte, deoarece aceiași oameni lucrează la aceasta, iar cooperarea pe care o avem cu colegul meu, domnul Borg, este realmente excelentă. Consider că acesta este modul în care trebuie să facă cercetarea în viitor. Există cooperare între sectoare și acest lucru aduce rezultate mai bune, ceea ce nu s-ar fi întâmplat dacă am fi optat pentru o abordare mai sectorială. Vă mulțumesc sincer pentru munca deosebită pe care ați depus-o.

Președintele. – Declar închis acest punct de pe ordinea de zi.

Votul va avea loc joi, 19 februarie 2009.

31. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

32. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 11.30 p.m.)